

Országgyűlési Napló

Dr. Hiller István, dr. Latorcai János és Sneider Tamás
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gúr Nándor, Hiszékeny Dezső,*
Móring József Attila, dr. Szűcs Lajos

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	37099
Tájékoztató az Állami Számvevőszék 2016. évi szakmai tevékenységéről és beszámoló az intézmény működéséről az Országgyűlés részére szóló beszámoló, valamint az ennek elfogadásáról szóló határozati javaslat együttes általános vitája.....	37099
Warvasovszky Tihamér , az Állami Számvevőszék alelnöke, a napirendi pont előterjesztője.....	37099
Dr. Czomba Sándor , a Gazdasági bizottság előadója, a napirendi pont előterjesztője.....	37106
Felszólalók:	
Witzmann Mihály , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	37109
Dr. Józsa István , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	37113
Dr. Latorcai János , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	37117
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	37120
Dr. Józsa István (MSZP).....	37123
Dr. Józsa István (MSZP).....	37125
Warvasovszky Tihamér , az Állami Számvevőszék alelnökének előterjesztői válasza.....	37127
A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	37129
Bánki Erik , a Gazdasági bizottság előadója, a napirendi pont előterjesztője.....	37130
Dr. Sávolt-Szabó Tünde emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	37132
Felszólalók:	
Bánki Erik , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	37135
Dr. Józsa István , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	37136
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	37139
Szilágyi György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	37141
Gúr Nándor (MSZP).....	37146
Witzmann Mihály (Fidesz).....	37147
Mesterházy Attila (MSZP).....	37149
Hollik István (KDNP).....	37153
Szilágyi György (Jobbik).....	37154
Gúr Nándor (MSZP).....	37158
Bánki Erik , a Gazdasági bizottság előadójának előterjesztői válasza.....	37160
A burkolt pártfinanszírozás megakadályozásáról és az átlátható kampányfinanszírozás biztosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott szabályszerű túlterjeszkedő módosító javaslatra újra megnyíló általános vita.....	37164
Dr. Vas Imre (Fidesz) , a napirendi pont előterjesztője.....	37164
Felszólalók:	
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	37165
Dr. Apáti István , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	37166
Dr. Hadházy Ákos , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	37171
Mesterházy Attila (MSZP).....	37173
Dr. Apáti István (Jobbik).....	37175
Gúr Nándor (MSZP).....	37177
Dr. Bárándy Gergely (MSZP).....	37178
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik).....	37180
Dr. Apáti István (Jobbik).....	37182
Dr. Vas Imre (Fidesz) előterjesztői válasza.....	37183
Az igazságügyi alkalmazottak szolgálati jogviszonyáról szóló 1997. évi LXVIII. törvény, valamint a legfőbb ügyész, az ügyészek és más ügyészségi alkalmazottak jogállásáról és az ügyészi életpályáról szóló 2011. évi CLXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	37185
Dr. Vízkelety Mariann igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	37185
Felszólalók:	
Dr. Vas Imre , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	37189
Dr. Bárándy Gergely , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	37190

Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	37194
Dr. Gyüre Csaba , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	37196
Gúr Nándor (MSZP).....	37201
Mesterházy Attila (MSZP).....	37202
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik).....	37202
Gúr Nándor (MSZP).....	37205
Dr. Bárándy Gergely (MSZP).....	37206
Dr. Vízkelety Mariann igazságügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	37207

A Nemzeti Ménesbirtok és Tangazdaságról szóló 2016. évi XCI. törvény módosításáról

szóló törvényjavaslat általános vitája	37210
Farkas Sándor (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	37210
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára	37212
Felszólalók:	
Gógös Zoltán , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	37213
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	37215
Dr. Gyüre Csaba , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	37216
Gógös Zoltán (MSZP).....	37217
Farkas Sándor (Fidesz).....	37218
Szilágyi György (Jobbik).....	37218
Farkas Sándor (Fidesz) előterjesztői válasza	37218

Az egyrészről az Európai Közösségek és azok tagállamai, másrészről a Szerb Köztársaság közötti stabilizációs és társulási megállapodáshoz a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevétele céljából készült jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája.....

Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	37220
Felszólalók:	
Bartos Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	37222
Dr. Józsa István , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	37223
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	37224
Dr. Gyüre Csaba , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	37225

Az egyrészről Európai Unió és tagállamai, másrészről Új-Zéland közötti kapcsolatokról és együttműködésről szóló partnerségi megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája

Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	37226
Felszólalók:	
Bartos Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	37227
Dr. Józsa István , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	37229
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	37232

Az ülésnap bezárása	37234

Az ülésen jelen voltak:

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára, DR. VÍZKELETY MARIANN igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. VÖLNER PÁL államtitkár, DR. SÁVOLT-SZABÓ TÜNDE emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
32. ülésnapja
2017. május 31-én, szerdán
(9.03 óra - Elnök: dr. Hiller István
Jegyzők: Möring József Attila és Gúr Nándor)

ELNÖK: Üdvözlöm önöket, jó napot kívánok! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 32. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Möring József Attila és Gúr Nándor jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Tájékoztató az Állami Számvevőszék 2016. évi szakmai tevékenységéről és beszámoló az intézmény működéséről az Országgyűlés részére** című beszámoló, valamint az ennek elfogadásáról szóló határozati javaslat együttes általános vitája a lezárásig. Az Állami Számvevőszék által benyújtott beszámolót B/15031. számon, a Gazdasági bizottság által benyújtott határozati javaslatot pedig H/15541. számon kapták kézhez a képviselők.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként megadom a szót Warvasovszky Tihamér úrnak, az Állami Számvevőszék alelnökének, a beszámoló előterjesztőjének. Alelnök úr, parancsoljon!

WARVASOVSZKY TIHAMÉR, az Állami Számvevőszék alelnöke, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Kedves Képviselő Urak! Az Állami Számvevőszékről szóló törvény kimondja, hogy az Állami Számvevőszék az Országgyűlés számára minden évben tájékoztatást ad a szervezet előző évi tevékenységéről, az ellenőrzési megállapításai alapján tett intézkedésekről, illetve a független könyvvizsgáló által auditált éves beszámolóban bemutatja az intézmény működését, gazdálkodását.

Az Állami Számvevőszék célja a számvevőszéki munka társadalmi hasznosulása, a társadalmi szintű hozzáadott érték teremtése. Ennek szellemében a 2016. esztendő a hasznosulás és a tudásmegosztás éve volt a Számvevőszék életében. Alapértékeink között egyre hangsúlyozottabban jelennek meg a hibák és hiányosságok megelőzésére, az ellenőrzőtek támogató együttműködésére való törekvések. Mindez azt jelenti, hogy a számvevőszéki ellenőrzések végső célja nem a hibakeresés, nem az elmarasztalás, hanem a jó irányba való terelés, a pozitív változások elindítása és fenntartása. Végső cél a támogatás, az, hogy az ellenőrzések mellett az Állami Számvevőszék elemzéseivel, tanulmányaival, véleményalkotásával átláthatóbbá és eredményesebbé tegye a közpénzek felhasználását, és hozzájáruljon a közszolgáltatásokat biztosító intézmények és rendszerek hatékonyabb működéséhez.

Mindezen célok jegyében 2016-ban is aktívan támogattuk az Országgyűlés munkáját. Nagy hangsúlyt helyeztünk a folyamatos társadalmi tájékoztatásra, az intézményi átláthatóságra, valamint minden indokolt esetben éltünk a törvényekben megha-

tározott hatósági jelzésekkel. Mindamellett tavaly is aktív szereplői voltunk a számvevőszékek nemzetközi közösségének.

A számvevőszéki ellenőrzések eredményeit, tapasztalatait és a tanácsadói funkció kimeneti termékeit összefoglalva számolok be az Állami Számvevőszék munkájának hasznosulásáról. Szólni kívánok azokról a beszámolóban olvasható számvevőszéki felvetésekről, amelyek az ellenőrzési tapasztalatok alapján kerültek megfogalmazásra, és amelyek az állampolgárok életét közvetve vagy közvetlenül érintetik.

Tisztelt Képviselő Urak! Az ellenőrzési témák meghatározása, illetve az ellenőrzés alá vont szervezetek kijelölése során a Számvevőszék összetett kockázatelemzési eljárásokat alkalmaz. Ennek célja egyrészt az ellenőrzési lefedettség szélesítése, az ellenőrzések számának növelése, az erőforrásaink optimális kihasználása, másrészt a kockázatos területek, illetve szervezetek beazonosítása az esetleges közpénzügyi szabálytalanságok feltárása érdekében.

E tevékenységre alapozva világossá vált, hogy több intézményi kör gazdálkodására, közpénzfelhasználására fokozott figyelmet kell fordítani, annál is inkább, mert ezek közvetve befolyásolhatják az államadósság-csökkentés céljainak megvalósítását. Ennek köszönhetően 2016-ban a Számvevőszék olyan fókuszterületeket határozott meg, ahol nemzeti szinten a legnagyobb hozzáadott értéket teremthette, és tovább csökkentettük a korábban ellenőrizetlen területeket, az úgynevezett fehér foltokat is.

Az Állami Számvevőszék 2016-ban összesen 260 jelentést hozott nyilvánosságra. Az ellenőrzések hasznosulása érdekében az ÁSZ több mint 2200, intézkedési kötelelemmel járó megállapításon alapuló javaslatot fogalmazott meg, és további 169 figyelemfelhívó levelet küldött az ellenőrzött szervezeteknek a feltárt szabálytalanságok, hiányosságok kijavítása, valamint a beazonosított kockázatok csökkentése érdekében. Ez azt jelenti, hogy 2016-ban minden egyes munkanapra jutott legalább egy számvevőszéki jelentés.

Az Állami Számvevőszék feladatköre fokozatosan bővült az elmúlt években, az intézmény egyre több, jogszabályon alapuló feladatkört lát el. Tavaly is rajta tartottuk a szemünket a makrogazdasági folyamatokon és az államadósság alakulásán. Ellenőriztük és elemeztük a központi költségvetést, illetve annak intézményeit. Mindamellett 2016-ban minden korábbinál nagyobb hangsúlyt helyeztünk az utóellenőrzésekre, 54 önálló utóellenőrzést fejeztünk be, ami nemcsak a következményekkel járó ellenőrzések eszköze, hanem a közös munkánk hasznosulásának a fokmérője is.

2016-ban a Számvevőszék ellenőrizte az állami vagyon feletti tulajdonosi jog-gyakorlást, értékelt a magyarországi diplomás pályakövetés fejlesztését és működését, valamint nemzetközi együttműködés keretében a turizmusfejlesztési intézkedéseket. A brókercégekhez kapcsolódó események kockázatait értékelve, valamint azok társadalmi jelentőségére

tekintettel terjesztette ki az ÁSZ a belső kontrollrendszer ellenőrzését az érintett önkormányzat befektetési döntéseire is, továbbá ellenőrizte az önkormányzatok adósságrendezési eljárásait.

Az Állami Számvevőszék értékelt 2016-ban több kórház, valamint vízügyi igazgatóság gazdálkodását, eddig ellenőrizetlen területként pedig ellenőrzés alá vonta a megyei hatáskörű múzeumok gazdálkodását, továbbá megkezdte a felsőoktatási intézmények utóellenőrzését is.

Az államadóságra gyakorolt explicit és implicit kockázatok és az ellátott közfeladatok jelentősége miatt 2016-ban folytatódott az önkormányzati és állami többségi tulajdonú gazdasági társaságok ellenőrzései, kiemelt figyelmet fordítva a rezsicsökkenésben is érintett önkormányzati távhő- és hulladék-gazdálkodó vállalatokra. Javaslatunk alapján az ellenőrzöttek közel 500 intézkedési tervet készítettek, amelynek végrehajtását az ÁSZ utóellenőrzés keretében értékelheti.

Az elszámoltatható közpénzfelhasználás érdekében 2016-ban az Állami Számvevőszék több mint 250 alkalommal értesített hatóságot, illetékes felügyeleti szervet az ellenőrzései során feltárt bűncselekményre vagy súlyos szabálytalanságra utaló gyanú miatt.

(9.10)

Az Országgyűlés munkáját, a parlamenti döntéshozatalt 25 országgyűlési tájékoztató támogatta, továbbá 36 törvényjavaslatához tett az ÁSZ ajánlást, és több jogszabály is módosult az ellenőrzési tapasztalataink alapján.

Az átláthatóság biztosítása érdekében munkánkról folyamatosan tájékoztattuk a közvéleményt; az ellenőrzésekről, megállapításokról, saját szervezeti működésünkről tavaly összesen több mint kétezer hírt tettünk közzé. Tanácsadó tevékenysége keretében a Számvevőszék 2016-ban 21 elemzést, tanulmányt publikált, továbbá egy 11 részes tanulmánysozortat készített a jó kormányzásról, szakmai konferenciákat és joggyakorlat-szemináriumokat szervezett. A Számvevőszék átláthatóságáról ad visszajelzést, hogy 2016-ban az Állami Számvevőszék külső kommunikációs tevékenységéről készített úgynevezett társintézményi felülvizsgálati jelentést a lengyel és litván számvevőszék. A felülvizsgálati jelentés megállapította, hogy az ÁSZ hatékony kommunikációs rendszert működtet, ami jelentősen hozzájárul a számvevőszéki munka társadalmi hasznosulásához.

Nagy figyelmet fordítottunk az országgyűlési határozatok végrehajtására, 2016-ban az Állami Számvevőszék nemzetközi és hazai szinten is tovább szélesítette tevékenységét a megelőzésen alapuló korrupcióellenes fellépés és az integritásalapú szervezeti kultúra terjesztése terén. Az ÁSZ minden ellenőrzésében, ahol ezt a jogszabály számunkra lehetővé tette, megjelent az integritásszemlélet érvényesítésének értékelése.

A Számvevőszék tavaly hatodik alkalommal végezte el a magyar közszféra korrupciós kockázatait feltérképező integritásfelmérését, amelyhez 2016-ban 3002 szervezet csatlakozott, továbbá első alkalommal került sor az állami és önkormányzati cégek korrupciós védettségének feltérképezésére. Mindamelllett a Számvevőszék szakmai kezdeményezése alapján 2016-tól Magyarország mintegy 75 fejlődő országban támogatja a korrupcióellenes hatékony fellépést. Az Országgyűlés határozatának megfelelően, miszerint a Számvevőszék szélesítse a vezetői rendszerekre vonatkozó tanácsadó tevékenységét, és támogassa az etikus közpénzügyvezető-képzést, az intézmény 2016-ban megkezdte a Miskolci Egyetemmel közös közszolgáltatásiteljesítmény-elemző képzését.

Szintén az országgyűlési határozat alapján az ÁSZ tanulmányt készített, amely a jövőben támogatást nyújt a jelentős beruházások integritási kockázatainak azonosításához, és az ezt kezelő kontrollok kialakításához. A társadalmi felelősségvállalás jegyében az ÁSZ 2016-ban is aktív résztvevője volt a magyar emberek pénzügyi tudatosságát fejlesztő kezdeményezéseknek, amelyet az Országgyűlés tavaly határozatában ismert el. Ezt a munkát partnereinkkel együtt 2017-ben is folytatjuk.

Tisztelt Ház! Az Állami Számvevőszék 2016. évi tevékenységéről szóló beszámolójában először az ellenőrzési tapasztalatai alapján fogalmazott meg felvetéseket az Országgyűlés számára, amelyekben összesen négy, közpénzügyeket érintő szabályozási terület felülvizsgálatát javasolja. Az Állami Számvevőszék 2016-ban kockázati alapon kiválasztott adósságrendezési eljárásban érintett önkormányzatokat ellenőrzött. Az ellenőrzések során az ÁSZ értékelt, hogy a lefolytatott adósságrendezési eljárás elérte-e a törvényben kitűzött célokat, szabályszerű volt-e az adósságrendezési eljárás megindítása, lefolytatása, megfelelt-e az eljárás alatt az önkormányzat gazdálkodása a törvény előírásainak, illetve az eljárások szereplői a jogszabályban foglaltak szerint jártak-e el.

Az ÁSZ ellenőrzései minden esetben azt állapították meg, hogy az adósságrendezés lebonyolításában szerepet játszó érintettek, a polgármesteri hivatal, a pénzügyi gondnok feladatellátása szabálytalan volt, és ez veszélyeztette az eljárás céljainak elérését. Az ÁSZ tapasztalatai alapján sem az egyezséggel, sem a vagyonfelosztással zárult adósságrendezések esetében nem volt biztosított a hitelezők hatékony jogvédelme, az egyezségben vállalt kötelezettségek nem teljesítéséből következik, hogy az önkormányzatok fizetőképességét nem sikerült helyreállítani. Az adósságrendezési eljárások után az önkormányzatok pénzügyi helyzetében jelentősebb változást csak az adósságkonszolidáció hozott, a pénzügyi egyensúlyt csak ennek a segítségével tudták az önkormányzatok megteremtteni.

A Számvevőszék a tapasztalatokat összegezve megállapította, az adósságrendezési eljárás nem segítette elő az önkormányzatok átgondolt, felelős-

ségteljes gazdálkodását, amely megelőzi az adósság-állomány újratemelődését. A Számvevőszék álláspontja szerint felmerül a szükségessége olyan jogszabályok megalkotásának, amelyek képesek egyidejűleg hatékonyan kezelni az eladósodást kiváltó okokat és a hitelezők érdekeit, illetve megfelelően szankcionálják a felelőtlen gazdálkodást, a szabályok be nem tartását.

Az Alaptörvényben és a nemzeti vagyonról szóló törvényben foglaltak alapján feladatot jelentett a vagyonnal való szabályszerű önkormányzati gazdálkodás vizsgálata is. A közvagyonnal való átlátható, felelős gazdálkodás érdekében megfogalmazott felvetés - az Állami Számvevőszék beszámolójában a második felvetés - olyan vagyonvédelmi intézkedések bevezetését ajánlja a jogalkotóknak, amelyeket a hatóságok súlyos hiányosságok esetén akadálytalanul és azonnali hatállyal alkalmazhatnak.

Az Állami Számvevőszék az ellenőrzési megállapítások fokozott hasznosulása érdekében javaslatokat fogalmaz meg az ellenőrzött szervezetek számára, amelyek alapján azoknak a hiányosságok kiküszöbölésére intézkedési tervet kell készíteniük. Az ÁSZ ezt követően utóellenőrzések keretében értékeli, hogy a szervezetek végrehajtották-e az intézkedési tervekben önmaguk számára meghatározott feladatokat. A 2016-os évben lezárt utóellenőrzések tapasztalatai szerint az értékelt intézmények a kijelölt feladatok nagyságrendileg kétharmadát részben vagy teljesen végrehajtották, ezzel jelentősen javítva gazdálkodásuk fenntarthatóságát és átláthatóságát, illetve hozzájárulva a szervezeti integritás erősítéséhez.

(9.20)

Ugyanakkor az ÁSZ megállapította, hogy az önkormányzatok szabályszerű vagyongazdálkodása és a vagyon számbavételére irányuló feladatok alig több mint 40 százalékát teljesítették határidőn belül, és ugyanekkor a hányadát pedig egyáltalán nem hajtották végre. Számos esetben megállapítható volt, hogy az önkormányzatok a feladatok elmulasztása miatt nem biztosították a nemzeti vagyon részét képező önkormányzati vagyon megóvását, megőrzését, a vagyonnal való felelős és szabályszerű gazdálkodást, az elszámoltathatóságot és a számviteli törvény szerinti valódiság elvének való megfelelést.

Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Urak! Az önkormányzatok ellenőrzése során derült fény a közérdekű adatok közzétételének vizsgálatakor, hogy a jogszabályi előírások be nem tartása az átláthatóság sérülését eredményezte. Ezzel kapcsolatos a Számvevőszék harmadik felvetése. A felvetésben jeleztük a közzétételek jogi szabályozásának felülvizsgálatát, továbbá hogy megerősítésre szorul az intézmények, gazdálkodó szervezetek irányítása és minőség-központúsága is.

A magyarországi közpénzfelhasználást a közügyek átláthatósága érdekében az Alaptörvényen túl számos törvény szabályozza. Ezek közül kiemelkedik az információs önrendelkezési jogról és az informá-

ciószabadságról szóló, amely rendelkezik a közérdekű és közérdekből nyilvános adatok megismeréséhez és terjesztéséhez való jog érvényesülését szolgáló alapvető szabályokról. A 2016-ban nyilvánosságra hozott 260 jelentésből 207 esetben volt az ellenőrzés tárgya többek között a közzétételi kötelezettség vizsgálata is. A jelentések mindössze 38 százalékában került megállapításra a közzétételi kötelezettség teljes körű teljesítése. A jelentések felénél minősítette az ellenőrzöttek közzétételi kötelezettségének való megfelelést részben teljesítettnek az alapján, hogy csak egyes közzétételi feladatait látta el az ellenőrzött szervezet. A jelentések hozzátévelegesen egytizede, 12 százaléka tartalmazott olyan megállapítást, amely szerint nem teljesült a közzétételi kötelezettség. A nem vagy részben teljesítések magas arányára tekintettel, valamint figyelemmel a kormány határozatában foglalt bürokráciacsökkentési célokra, felmerülhet az infotörvény közzétételi kötelezettségét tartalmazó rendelkezéseinek újragondolása, annál is inkább, mert a nemzetközi kitekintések tapasztalatai rámutattak, az uniós szabályozások lényegesen enyhébb követelményeket támasztanak és fogalmaznak meg a szabályozási környezetre vonatkozóan.

Az Állami Számvevőszék beszámolójában megfogalmazott negyedik felvetésben felhívta a figyelmet arra, hogy szükséges erősíteni az ellenőrző szervezetek által végzett munka minőségbiztosítását és szankcionálását, többek között a könyvvizsgálóknál, azaz a közpénzügyekkel érintett szervezetek tevékenységének piaci hitelesítőjénél is. A közpénzek védelmét Magyarországon összehangolt, egymásra épülő ellenőrzési rendszer biztosítja, amelyben kiemelt szerepe van a gazdálkodás átláthatóságát biztosító független könyvvizsgálóknak. A könyvvizsgáló elfogadó véleménye garantálja ugyanis, hogy a beszámoló a gazdasági-pénzügyi helyzetről objektív képet és valós, megbízható információkat nyújt. A könyvvizsgálókat tömörítő köztestület, a kamara végzi a könyvvizsgálók munkájának minőségbiztosítását, kidolgozza a könyvvizsgálókra vonatkozó etikai szabályokat, és öröködi ezen szabályok megtartása felett. Az ÁSZ ellenőrzései során számos esetben tárt fel olyan szabálytalanságokat, amiket a könyvvizsgálati tevékenység ellátása keretében a könyvvizsgálót végzőknek jelezni kellett volna. Ezen tapasztalatok tehát alapot szolgáltatnak az ellenőrzést végző szervezetek munkájának minőségbiztosításához és esetleges szankcionálásához.

Tisztelt Ház! E négy felvetésen túl még egy témára szeretném ráirányítani a figyelmüket. Az ÁSZ a tavalyi esztendőben kiemelten fókuszált az ellenőrzők ellenőrzésére, ahol a Magyar Államkincstár, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal, a Magyar Nemzeti Bank tevékenységét, továbbá az előbb említett Könyvvizsgálói Kamara tevékenységét is értékelte. A Számvevőszék szerint kiemelt jelentőségű a közpénzügyi ellenőrzés három pillérének megléte és megfelelően összehangolt működése. Az ÁSZ ezért áttekinti a Számvevőszékről szóló törvényben rögzített általános hatáskörével élve mind az első, mind a

második védelmi vonalhoz tartozó ellenőrzést végző szervezetek ellenőrzési módszereit. Az ellenőrzést végző szervezeteknek közös nyelvet kell beszélniük a hatékony ellenőrzés érdekében. Az ellenőrzési módszertanok összeillesztésével, azonos elvek szerinti összeállításával nagyobb hatás érhető el a közpénzügyek rendezettségében, a közpénzek célszerű és eredményes felhasználásában. Szükség van tehát átlátható, nyilvános módszertanokra. Az ÁSZ szerepe ezért, hogy kidolgozza a nemzetközi sztenderdeken alapuló, az ellenőrző szervezetek számára meghatározó módszertani irányokat. Ez a munka folytatódik 2017-ben is. Az ÁSZ tapasztalatai alapján át kell tekinteni és fejleszteni szükséges az ellenőrzéseket megalapozó tananyagokat is a minél hatékonyabb állami ellenőrzés érdekében.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Urak! Az Állami Számvevőszék küldetése szerinti alapértéke, hogy támogassa az integritásalapú, átlátható és elszámoltatható közpénzfelhasználást. Az elmúlt évek ellenőrzési tapasztalatai arra világítottak rá, hogy a szabálytalanságok jelentős részben a szabályszerű gazdálkodást megalapozó és a korrupciós kockázatokot mérséklő belső kontrollrendszer kialakításában és működtetésében meglévő hiányosságokra vezethetők vissza. Éppen ezért az ÁSZ ellenőrzései során kiemelten fókuszál ezekre a területekre. A Számvevőszék 2014 novemberében indította el az öntesztjeit, amelyek mostanra az önkormányzatok és nemzeti önkormányzatok mellett az egyházi intézmények, valamint a központi költségvetési szervek szabályszerű működését, 2016 márciusától pedig a már az európai uniós források felhasználásához kapcsolódó követelmények érvényesítését is támogatják. Az öntesztzek kidolgozásával és közreadásával az ÁSZ célja, hogy ellenőrzési tapasztalatait hasznosítva támogassa a közpénzfelhasználó szervezetek szabályszerű működését. A különféle öntesztzeket eddig összesen több mint 6 ezer alkalommal töltötték le az érintettek az Állami Számvevőszék honlapjáról.

Az ÁSZ az ellenőrzési tapasztalatai alapján folyamatosan fejleszt és a szabályozási környezet változásához igazodva aktualizálja az öntesztzeket. Éppen néhány héttel ezelőtt tettük elérhetővé a települési önkormányzatok megújított öntesztjét, amivel mintegy 3200 települési önkormányzat szabályszerű működéséhez, gazdálkodásához járulunk hozzá. A honlapunkról letölthető öntesztzek kitöltése önkéntes, azt az Állami Számvevőszéknek megküldeni nem kell.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Urak! Küldetésünk, ahogy azt a bevezetőmben is hangsúlyoztam, hogy ellenőrzéseink, elemzéseink hasznosulásával olyan pozitív változásokat indítsunk el, illetve támogassuk fenntartásukat, amelyek hatással vannak a magyar emberek mindennapi életére, és így hazánk fejlődését szolgálják.

Befejezésül szeretném megköszönni a képviselő hölgyeknek és uraknak, hogy a munkájuk során felhasználták ellenőrzési megállapításainkat, tapasztalatainkat, elemzéseinket, tájékoztatásainkat, megvi-

tatták a törvényjavaslatokhoz tett ajánlásainkat, és ezzel hozzájárultak az ÁSZ munkájának hasznosulásához és eredményességéhez. Megköszönöm a figyelmüket. Köszönöm szépen. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Most megadom a Czomba Sándor képviselő úrnak, a Gazdasági bizottság előadójának, a határozati javaslat előterjesztőjének. Parancsoljon!

DR. CZOMBA SÁNDOR, a Gazdasági bizottság előadója, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Alaptörvény 2011-es elfogadását követően megalkotott számvevőszéki törvény új alapokra helyezte a közpénzügyek ellenőrzésének rendszerét Magyarországon.

(9.30)

Az új szabályozási környezet kialakításával megkezdődött egy minőségileg jobb, hatékonyabb és eredményesebb ellenőrzések korszaka. Ennek a folyamatnak a kedvező jelei már az elmúlt években is egyértelműen látszottak, és ahogyan az az előttünk fekvő jelentésből is kitűnik, az Állami Számvevőszék 2016-ban is tovább haladt ezen az úton.

A jelentésből kitűnik, hogy az Állami Számvevőszék, ahogyan a megelőző években, úgy 2016-ban is segítette az Országgyűlés munkáját. Nyomon követte, véleményével és elemzéseivel támogatta az idei évi költségvetés, a zárszámadás elfogadását, valamint hozzájárult a költségvetési tervezés folyamatának, átláthatóságának megerősítéséhez.

Az Országgyűlés Gazdasági bizottsága az ÁSZ 2015. évi beszámolójának tárgyalásakor kérte fel a Számvevőszéket arra, hogy kezdje meg az állami ellenőrzési módszerek áttekintését és annak elemző értékelését, és a tapasztalatairól tájékoztassa az Országgyűlést is. A vizsgálatok eredményeként az ÁSZ számos javaslatot tett, amelyekben az államháztartás-ellenőrzési rendszer módszertani megújítására hívta fel a figyelmet.

Az ÁSZ értékelése szerint a hatékonyabb ellenőrzés érdekében elengedhetetlenül fontos, hogy az ellenőrzést végző szervezetek közös nyelvet beszéljenek. Az ellenőrzési módszertanok összeillesztésével, az azonos elvek szerinti összeállításával nagyobb hatás érhető el a közpénzek célszerű és eredményes felhasználásában.

Az értékelést követően az Országgyűlés arra kérte fel a Számvevőszéket, hogy folytassa az államháztartás ellenőrzési rendszerének módszertani megújítása érdekében kifejtett tevékenységét, mert az ÁSZ feladata, hogy kidolgozza a nemzetközi sztenderdeken alapuló, az ellenőrző szervezetek számára meghatározó módszertani irányokat, és előmozdítsa az ennek megfelelő képzést.

Tisztelt Ház! Az Állami Számvevőszék legfontosabb feladata a közpénzekkel való hatékony és törvényes gazdálkodás ellenőrzése. Az ÁSZ ennek a fel-

adatának is hatékonyan tett eleget a tavalyi évben, új ellenőrzési területeket bevonva a korábbiak mellé.

Ha valamely szervezet maga is ellenőrzi a közpénzekkel való gazdálkodást, az nem jelenti azt, hogy az ÁSZ vizsgálatai az ő tevékenységére nem terjedhetnek ki. Ennek megfelelően a Számvevőszék az elmúlt évben kiemelt figyelmet fordított azoknak a szervezeteknek az ellenőrzésére, amelyek maguk is végezhetnek felügyeleti tevékenységet. Az ellenőrzők ellenőrzése során az ÁSZ vizsgálata a Magyar Államkincstár, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal és a Magyar Nemzeti Bank tevékenységét, továbbá a könyvvizsgálói kamara működését is értékelte.

Az ÁSZ jelentése tartalmazza azt is, hogy számos új intézménytípus került be az ellenőrzés körébe. Idetartozik például a megyei múzeumok gazdálkodásának ellenőrzése vagy a felsőoktatási intézmények utóellenőrzése. Az Állami Számvevőszék értékelte 2016-ban több kórház, valamint a vízügyi igazgatóságok gazdálkodását is.

Tavaly a Központi Statisztikai Hivatal is bekeült a kiemelt jelentőségű ellenőrzött intézmények körébe a Nemzeti Adó- és Vámhivatal, valamint a Magyar Államkincstár mellé. A KSH megbízható, jó működésének alapvető szerepe van abban, hogy a kormányzat és szélesebb körben a gazdasági, társadalmi szereplők valós és hiteles információk alapján hozhassák meg döntéseiket.

A központi alrendszerek egyik legfontosabb elemének, az önkormányzatok gazdálkodásának ellenőrzése is folytatódott 2016-ban. A terület ellenőrzésében a megelőző évekhez hasonlóan tavaly is hangsúlyos volt a korrupciós veszélyek ellen védelemet biztosító belső kontrollrendszer fejlesztése, valamint az önkormányzatok pénzügyi egyensúlyának és vagyongazdálkodásuk szabályszerűségének ellenőrzése.

A jelentésben foglaltak szerint az ÁSZ tavaly lefolytatta több önkormányzati és állami tulajdonú vagy többségi állami tulajdonú gazdasági társaság ellenőrzését is. Ennek során befejeződött több tucat, a rezsicsökkentésben is érintett önkormányzati távhő- és hulladékgyártó társaság gazdálkodásának vizsgálata.

Tisztelt Ház! Ahogyan az előttünk fekvő beszámolóból is kiderül, az ÁSZ eleget tett törvényi kötelezettségeinek. Olyan területeket vont az ellenőrzési körbe, amelyek eddig kimaradtak abból, de kockázatot hordozhatnak. Elemzésekkel és tanulmányokkal támogatta az országgyűlési bizottságok munkáját, és minden területen megfelelt az elmúlt években hozott országgyűlési határozatoknak. Új elemként jelenik meg a tavalyi év tevékenységéről szóló jelentésben az állami és önkormányzati cégek korrupciós védetségének feltérképezése.

Nemzetközi és hazai szinten is tovább szélesítette tevékenységét a megelőzésen alapuló korrupció elleni fellépés és az integritásalapú szervezeti kultúra terjesztése terén. A Számvevőszék tavaly hatodik alkalommal végezte el a magyar közsféra korrupciós kockázatait feltérképező évenkénti integritás felméré-

rését, amelyhez 2016-ban már több mint 3 ezer szervezet csatlakozott. Az ÁSZ a tavalyi évtől mintegy 75 fejlődő országban támogatja a korrupció elleni hatékony fellépést.

Az Országgyűlés 2015-ben elfogadott határozatában szabta feladatul a Számvevőszéknek, hogy szélesítse a vezetői rendszerekre vonatkozó tanácsadó tevékenységét, és támogassa az etikus közpénzügyvezető-képzést. Az ÁSZ annak érdekében, hogy eleget tegyen ennek a kötelezettségének is, 2016-ban, mint ahogy alelnök úr ezt jelezte, a Miskolci Egyetemmel közösen közszolgáltatásielemző-képzést indított, és szorosabban fűzte együttműködését a Corvinus Egyetemmel is.

Tisztelt Ház! A Számvevőszék a tavalyi évben is folyamatosan támogatta az Országgyűlés és bizottságainak munkáját a napirendjére kerülő tárgyalási anyagok témájának megfelelő, a számvevőszéki tapasztalatokat összefoglaló rövid tájékoztató anyagokkal.

Az ÁSZ 2016-ban összesen 260 jelentést hozott nyilvánosságra, több mint 2200 javaslatot fogalmazott meg, és közel 170 figyelemfelhívó levelet küldött az ellenőrzött szervezeteknek a feltárt szabálytalanságok, hiányosságok kijavítására, valamint a beazonosított kockázatok csökkentése érdekében.

A pusztán számoknál azonban sokkal többet mond, hogy az ellenőrzéseken keresztül felszínre kerülnek azok a problémák és kérdéskörök, ahol előre lépésre van szükség. A Számvevőszék mindemellett folyamatosan azonosítja azokat az eszközöket, amelyek képesek előmozdítani a közpénzből gazdálkodó szervezetek szabályos működését, a felelős közpénzfelhasználást.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Számvevőszék nemcsak ellenőrzőként, hanem tanácsadó szervezetként is segíti a közpénzek elköltésének hatékonyabbá tételét. Az ÁSZ „A jó kormányzás építőkövei” címmel 11 önálló tanulmányból álló sorozatot készített, amelyek a jó kormányzás támogatása terén kitűzött céljait testesítik meg.

Külön köszönetet érdemel az a munka, amit a Számvevőszék a magyar emberek pénzügyi tudatosságának javítása érdekében tett az elmúlt években. Az ÁSZ által 2011 óta kialakított együttműködési hálóból ki kell emelni az Econventio Kerekasztal Közhasznú Egyesülettel való közös munka legfrissebb eredményét, a „Pénzügyi kultúra 2016” projektet, amelynek célja a magyar családok pénzügyi kultúrájának fejlesztése, a pénzügyi tudatosság erősítése és a pénzügyi-közpénzügyi ismeretek bővítését támogató programok megvalósítása.

Az Állami Számvevőszék tanácsadó, elemző funkciójából adódóan nemcsak az Országgyűlés munkáját, hanem a potenciális ellenőrzötteket is támogatja abban, hogy a jogszabályoknak megfelelően működjenek. Az ÁSZ által szervezett hazai és nemzetközi szakmai konferenciákon több mint ötszáz regisztrált vendég vett részt, akik több mint száz, közpénzt felhasználó és kezelő szervezetet képviseltek.

Tisztelt Ház! Ha az Állami Számvevőszék az ellenőrzése során bűncselekmény gyanúját állapítja meg, ezt köteles az illetékes hatósággal haladéktalanul közölni. Egyéb jogellenes cselekmény esetén a felelősség tisztázását, érvényesítését kezdeményezheti. Az ÁSZ 2016-ban 90 alkalommal értesítette az illetékes nyomozó hatóságot.

Az utóbbi években az ÁSZ olyan ágazatok, illetőleg szervezetek vizsgálatát hajtotta végre, amelyek ellenőrzésére korábban egyáltalán nem került sor. Ezeknél a szervezeteknél az eddigi ellenőrzés hiányában több szabálytalanság felderítésére került sor. Ez jelzi, hogy az ÁSZ kockázatértékelési tevékenysége megfelelően szűrte ki a közpénzfelhasználó szervezetek azon csoportját, ahol az ellenőrzés lefolytatása indokolt volt.

Tisztelt Országgyűlés! A 2016. év működéséről szóló beszámolót áttekintve elismeréssel kell hogy adózzunk a Számvevőszék által elvégzett munkának. Az ÁSZ továbbra is megfelelően látja el feladatát, hatékonyan ellenőrzi a közpénzek felhasználását, támogatja és segíti az Országgyűlés munkáját, és olyan kiadványokat készít, valamint konferenciákat szervez, amelyek támogatják a jó állam működésének megerősítését. Ezért kérem önöket, hogy a Gazdasági bizottsághoz hasonlóan támogassák az előterjesztett határozati javaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány képviselője jelezte, hogy nem kívánja ismertetni álláspontját a vita során.

(9.40)

Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt folytatnánk a munkánkat, ülésvezetési kérdésben kell döntenie az Országgyűlésnek. Latorcai János alelnök úr fel kíván szólalni a mai általános vita során. Az alelnök képviselői felszólalása esetén az önálló indítvány további tárgyalása során csak akkor vezetheti az ülést, ha ehhez az Országgyűlés hozzájárul.

Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, hogy hozzájárul-e ahhoz, hogy Latorcai János alelnök úr az előterjesztés további tárgyalása során vezethesse az ülést. Kérem, hogy emeljék fel a kezüket, ha így gondolják! *(Szavazás.)*

Köszönettel megállapítom, hogy az Országgyűlés jól látható többsége az indítványomat elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót elsőként Witzmann Mihály képviselő úrnak, a Fidesz vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

WITZMANN MIHÁLY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Alelnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenekelőtt engedjék meg, hogy elnézést kérjek önöktől, hogy csak később

tudtam csatlakozni a napirendi pont tárgyalásához, hiszen a törvényalkotási bizottsági hatáskörben eljáró Költségvetési bizottság ülése a jövő évi költségvetéssel kapcsolatban jelenleg is zajlik, és onnan igyekeztem ide a vezérszónoki felszólalásomra.

Magyarország Alaptörvénye egyértelműen hitet tesz az Állami Számvevőszék működése, valamint a szervezet ellenőrzési lehetőségeinek erősítése és a szervezet függetlensége mellett. Az Állami Számvevőszéknek - mint az Országgyűlés legfőbb pénzügyi és gazdasági ellenőrző szervének - kiemelt feladata, hogy szakmailag magas színvonalú és értékteremtő ellenőrzéseivel előmozdítsa a közpénzek felhasználásának átláthatóságát, valamint hozzájárulhasson az úgynevezett „jó kormányzás” elvének minél hatékonyabb érvényesüléséhez.

Úgy vélem, hogy az előttünk fekvő beszámolóból az is világosan kiderül, hogy a Számvevőszék a tavalyi évben is folyamatosan kontroll alatt tartotta a makrogazdasági folyamatokat és az államadósság alakulását is, ezzel pedig nagymértékben hozzájárult a költségvetési tervezés átláthatóságához.

Az előttünk fekvő beszámolóból azt is kiolvashatjuk, hogy az Állami Számvevőszék kiemelten fókuszált az ellenőrzők ellenőrzésére is, ahol a Magyar Államkincstár, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal, a Magyar Nemzeti Bank tevékenységét, továbbá a Könyvvizsgálói Kamara működését is értékelte, illetőleg vizsgálta. Az Állami Számvevőszék emellett megkezdte az ellenőrzést végző szervezetek ellenőrzési módszereinek áttekintését és elemzését is, valamint felhívta a figyelmet az államháztartás-ellenőrzési rendszer módszertani megújítására is.

Az Állami Számvevőszék ez irányú vizsgálata arra is világosan rámutat, hogy az ellenőrzést végző szervezeteknek a hatékony ellenőrzés érdekében „közös nyelvet” kell beszélniük. Ugyanis az ellenőrzési módszertanok összeillesztésével és az azonos elvek szerinti összeállításával nagyobb hatás érhető el a közpénzügyek rendezettségében, a közpénzek célszerű és eredményes felhasználásában.

Tisztelt Képviselőtársaim! Fontos kiemelni, hogy 2016-ban az Állami Számvevőszék nagy hangsúlyt fordított az állami vagyon feletti tulajdonosjoggyakorlás ellenőrzésére, valamint az államadósság-szabály érvényesülését közvetlenül befolyásoló tevékenységek, illetve szervezetek ellenőrzésére is. Ugyanis a jól irányított állam számára komoly segítséget jelent a közszféra azon szervezeteinek, azon területeinek ellenőrzése, amelyek az államadósság-mutató alakulása, az államháztartás hiánya vagy éppen az ország versenyképessége szempontjából meghatározó jelentőséggel bírnak.

Az Állami Számvevőszék az elmúlt években bekövetkezett, az adósságkezelésre jelentős hatással bíró gazdasági, gazdaságpolitikai változások miatt helyesen ismerte fel az adósságkezelés tárgykörében megfelelő rendszerességgel lefolytatott ellenőrzések fontosságát, jelentőségét. Ennek a feladatnak megfelelően a Számvevőszék a 2012-es esztendő követően 2016-ban is lefolytatta azt az ellenőrzését, amelyben

az államadósság kezelésének eredményességét kívánta megvizsgálni.

A beszámolóból az is kiderül, hogy mindezen feladatok ellátása mellett az Állami Számvevőszék értékelte a magyar diplomás pályakövetés fejlesztését és működését, valamint nemzetközi együttműködés keretében a turizmusfejlesztési intézkedéseket is. Az úgynevezett diplomás pályakövető rendszer, amelyről az előbb említést tettem, tekintetében érdemes megemlíteni, hogy 2015 tavaszán 34 felsőoktatási intézmény gyűjtött adatokat végzettségéről és hallgatóiról. A felmérést segítő online kérdőívek kitöltésével, illetőleg ezek visszaküldésével pedig több mint húszezren éltek és tudtak segítséget nyújtani a felmérésben.

A versenyképes tudás hasznosulásának javítása érdekében az Európai Unió legfőbb ellenőrző intézményei közötti együttműködés keretében hajtotta végre az Állami Számvevőszék a „Közös ellenőrzéssel a versenyképes tudás jobb hasznosulásáért - a diplomás pályakövetés jó gyakorlatainak feltárása” című ellenőrzését. A Számvevőszék a magyarországi diplomás pályakövetés fejlesztését és működését egy kiemelkedően hosszú, 2011-től egészen 2015. év végéig tartó időszakban ellenőrizte, a jó gyakorlatok hatékony és eredményes feltárása érdekében.

Itt említeném meg, hogy az Állami Számvevőszék ellenőrzésével párhuzamosan a bolgár és román számvevőszékek is végeztek hasonló témában ellenőrzéseket. A három ország számvevőszéke között létrejött együttműködési megállapodás keretében pedig elkészült a Számvevőszék részéről egy ellenőrzést kiegészítő elemzés is, amely részletesen mutatja be a hazai diplomás pályakövetési rendszer működését, külön kiemelve a jó pályakövetési gyakorlatokat.

A Számvevőszék 2016-os tevékenységét vizsgálva az is látható, hogy a 2015-ben történt, brókercégekhez kapcsolódó események kockázatait elemezve, valamint azok társadalmi jelentőségére tekintettel a Számvevőszék kiterjesztette a belső kontrollrendszer ellenőrzését az érintett önkormányzatok befektetési döntéseire, továbbá ellenőrizte az önkormányzatok adósságrendezési eljárásait is.

Mindezek mellett az Állami Számvevőszék értékelte több magyarországi kórház, valamint a vízügyi igazgatóságok gazdálkodását is, valamint ellenőrzés alá vonta az eddig ellenőrizetlen területként hagyott megyei hatókörű múzeumok gazdálkodását, továbbá megkezdte a felsőoktatási intézmények utóellenőrzését is.

2016-ban ütemezetten folytatódtak az önkormányzati és állami tulajdonú vagy többségi állami tulajdonú gazdasági társaságok ellenőrzései is, ahol sor került több tucatra, a rezsicsökkentésben is érintett önkormányzati távhő- és hulladékgazdálkodó társaság ellenőrzésére is.

Az Állami Számvevőszék ezen a területen is helyesen választotta ki az ellenőrzött vállalatok körét, mert az ellenőrzött társaságok mintegy egyharmadánál előfordultak olyan szabálytalanságok, amelyek miatt mind a felelősség kivizsgálására irányuló

számvevőszéki javaslat megtételére, mind pedig az illetékes külső szervek értesítésére is sor került.

Az Állami Számvevőszék a tavalyi évben lefolytatott, az államháztartáson kívül működő, közfeladat-ellátó rendszereket érintő ellenőrzéseivel is hozzájárult ahhoz, hogy a közpénzeket az államháztartáson kívül működő szervezetek is átlátható és rendezett módon használják fel.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy gondolom, hogy az Állami Számvevőszék által a tavalyi esztendőben elvégzett munka mennyiségét az alábbi szám adatok is jól szemléltetik: az Állami Számvevőszék 2016-ban összesen mintegy 260 jelentést hozott nyilvánosságra, és mintegy 2232 javaslatot fogalmazott meg az ellenőrzött szervezetek felé, a feltárt szabálytalanságok és hiányosságok kijavítása, valamint a beazonosított kockázatok csökkentése érdekében.

Az elszámoltatható közpénzfelhasználás érdekében összesen 251 alkalommal értesítette az illetékes hatóságokat vagy felügyeleti szerveket az ellenőrzései során feltárt bűncselekményre vagy súlyos szabálytalanságra utaló gyanú miatt. Az Országgyűlés döntéshozatali munkáját 25 tájékoztatóval és 36 törvényjavaslatához tett ajánlással segítette.

A közvélemény rendszeres tájékoztatása érdekében több mint 2 ezer hírt tett közzé a tavalyi esztendőben. 21 különféle tanácsadói elemzést készített, többek között piacszervezés, adósságkezelés, katasztrófavédelem, pénzügyi kultúra, nagyberuházások és integritás témakörében, továbbá egy 11 részes tanulmányorozatot is megjelentetett az úgynevezett „jó kormányzás” irányelveinek összegzése érdekében.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretnék még néhány gondolatot szólni arról a kevésbé örömteli tényről is, amiről egyébként a bizottsági véleményben is hallhattunk már említést, miszerint az elmúlt években több olyan hazai és nemzetközi elemzés is napvilágot látott, amely azt igazolta, hogy a magyar háztartások pénzügyi tudatossága, illetve ez irányú ismeretei igen alacsony szinten vannak.

Nos, úgy gondolom, hogy ennek a helyzetnek a javítása, illetőleg felszámolása érdekében, valamint a pénzügyi ismeretek hatékony és széles körű terjesztésében - a kormányzat által tett intézkedések mellett - a független intézmények is képesek rendkívül hatékonyan közreműködni.

Örömmel mondhatjuk, hogy az elmúlt években az Állami Számvevőszék is csatlakozott ehhez a kezdeményezéshez, aktívan kivette a részét abból a felelősségteljes munkából, amely a háztartások pénzügyi ismereteinek bővítését szolgálja. Úgy is fogalmazhatunk, hogy az Állami Számvevőszék évek óta elkötelezett támogatója a pénzügyi tudatosság fejlesztésének és a pénzügyi kultúra kutatásának egyaránt, ugyanis már többször meggyőződhattünk róla, hogy a Számvevőszék társadalmi felelősségvállalásában kiemelt helyet foglal el ez a terület.

Azt gondolom, hogy az Állami Számvevőszék ez irányú tevékenysége hatékony segítség lehet abban, hogy a nem megfelelő pénzügyi ismeretekből és a

nem kellően megalapozott pénzügyi döntésekből fakadó gazdasági kockázatok mérséklődjenek, és ezáltal javulhasson a magyar családok pénzügyi tudatossága is.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Véleményem szerint az Állami Számvevőszék 2016-ban is hatékonyan látta el ellenőrzési feladatait, eredményesen támogatta az Országgyűlés és a bizottságok működését, valamint tájékoztatási és szemléletformálási feladatainak is maradéktalanul eleget tett.

Összefoglalva tehát elmondhatjuk, hogy az Állami Számvevőszék továbbra is rajta tartja a szemét a közpénzekben, a magyar emberek adóforintjain, és nagymértékben hozzájárul az állam hatékony működéséhez is.

(9.50)

Úgy gondolom, hogy az előttünk fekvő több mint százoldalas jelentés pontosan és kellő részletességgel mutatja be az Állami Számvevőszék tavalyi évi tevékenységét, amely egyértelműen eredményesnek tekinthető, ezért a Fidesz-frakció támogatja annak elfogadását. Egyúttal tisztelettel kérem képviselőtársaimat, hogy a vita lefolytatását követően szavazataikkal támogassák az Állami Számvevőszék 2016-os tevékenységéről szóló beszámoló elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most az MSZP vezérszónoka következik, Józsa István képviselő úr. Parancsoljon!

DR. JÓZSA ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az Állami Számvevőszék beszámolója, ennek tanulságai szerintem mindig jelentős eseményét képezik az Országgyűlés plenáris ülésének, az országgyűlési munkának, azzal együtt, hogy szerintem téves ez a megnevezés, hogy Állami Számvevőszék, mert valójában az Országgyűlés szervéről van szó, tehát az Országgyűlés által létrehozott, működtetett, egyedül az Országgyűlésnek beszámolósi kötelezettséggel bíró szervezet az államnak nevezett Számvevőszék. Tehát hogy államnak nevezik, ez mind arra utal, mintha esetleg kormányzati lenne, pedig messze nem az. Ha egyszer megváltoztatnánk helyesen országgyűlési számvevőszéknek vagy valami hasonlóknak a nevet, akkor talán a fejekben a gondolkodás is helyre tudna kerülni.

A személyes konfliktusom talán a névmeghatározással összefügg, hogy zugügyvédek küldtek rám, és az Országgyűlés választott képviselője ellen folytatott véleménynyilvánítási pert az Állami Számvevőszék éveken keresztül, és a mai napig nem kértek bocsánatot emiatt. Hát, ilyen tanácsadói vannak Domokos Lászlónak; az volt aláírva a levélre, hogy „az elnök jogi tanácsadó testülete”. Na, hát gratulálok, ha ilyen jogi tanácsokat tudnak adni az elnök-

nek, akkor inkább ne is dolgozzanak! Remélem, azóta már feloszlatták ezt a szervezetet, mert sóval kellene behinteni a nyomukat, az elnöknek pedig hamut kellene szórnia a fejére, hogy ez a szegény előfordulhatott, hogy egy országgyűlési képviselő által elmondott vélemény miatt az Országgyűlés alárendelt szerve, nem ismerve a véleménynyilvánítás alapvető alkotmányos jogát, megbíz egy zugügyvédet, aki rossz címen, nem a lakcímen, hanem a választási irodám címén - tehát az egész peres eljárásról nem tudtam semmit - perbe fog. Kifizeti ezért a hanyag munkáért, gondolom, a zugügyvédet - nem akarom megnevezni, hogy hova fut és milyen Barnabás, mert a végén még ezért is perbe fog, pedig ez is a véleménynyilvánítás körébe tartozik. Tehát ön maga az elnök, illetve a jogi tanácsadói köre a hűtlen kezelés vétségét elkövette. Úgyhogy először a saját házuk táján kellene szétnézni, hogy végül is ott az elnök környékén, aki kiváló fideszes képviselő volt, és onnan került az Állami Számvevőszék rendkívül felkészült apparátusának az élére; el is tudom képzelni, hogy nehezen bírnak elviselni egy ilyen elnököt, mert itt nagyon jól képzett, tapasztalt és fiatal szakemberek is vannak. Hogy vannak ilyen szakemberek, ez látszik magából a beszámolóból. Tehát maga a munka, amit végeznek, az messze jobb, mint amit egy ilyen politikai indíttatású vezetésből le lehetne vezetni. Persze mondhatják, hogy Warvasovszky Tihamér alelnök úr korábban az MSZP-frakció sorait erősítette, de ez már régen volt, úgyhogy én nem tudom őt ilyen értelemben politikai kinevezettnek tekinteni, vagy nem tudom úgy tekinteni, hogy ez a koalíciókötés jegyében jött létre az Állami Számvevőszékben, holott biztos vagyok benne, hogy akár tévedésből szocialista képviselők is szavaztak rá, vagy egyéni szimpátiából. Mindenesetre jobb lenne, ha nem volt képviselők ülnének itt, illetve a szakmai munkát, amit hirdetnek, tényleg szakmai vezetés irányításával végeznék.

A másik, ami mosolyra fakasztott a hozzászólásokban, hogy maguk jó kormányzásról beszélnek, Czomba is meg a másik, Witzmann képviselő úr, és itt messze nincs jó kormányzás. Tudom, hogy az Állami Számvevőszék nem egy szociológiai vizsgálati intézmény, tehát nem kell neki tisztában lenni azzal, hogy Magyarországon nő a szegénység, és a problémák gyökere az elképzelhetetlen mértékű korrupció, az ellopott ezermilliárdok, az áfacsalásban be nem folyt, eltüntetett ezermilliárdok - emellett jó kormányzásról beszélni, ez azért egy kicsit eufemizmus.

Rátérve a beszámolóra, itt a saját megfogalmazásuk szerint szerepel egy nagyon derék cél, hogy az Állami Számvevőszék stratégiai célja, hogy „szerepet vállal a korrupció és a csalás elleni küzdelemben, közreműködik a korrupciós kockázatok és a korrupció elleni fellépés hatékony eszközeinek beazonosításában, használatuk elterjesztésében”. Ilyen szempontból a ma Magyarországon bőven van mit tennie az Állami Számvevőszéknek. Mondjuk, ki kellene írni, eleve mindegyik hivatalnak, szóval nem az Alaptörvény okmányát vagy asztalát kellene kitenni, ha-

nem egy egyszerű asztal kellene oda, egy „Ne lopj!” asztal, hogy ne lopj, kíméld a közpénzt. Tehát amikor olyan törvények jönnek be, amelyekről látszik, hogy csak arról szólnak, hogy nehogyan jöjjenek bizonyos visszaéléseket meg lehessen fogni, akkor az Állami Számvevőszék egy kicsit szelmalomharcot folytat.

Megjegyezném, hogy az önök egyes ellenőrzéseinek a megállapításai talán nem mindig elég szigorúak, de azt azért el kell ismerni, hogy az Állami Számvevőszék éves beszámolóit meglehetősen alaposak, áttekinthetőek, és az összes hivatkozott jelentésük közvetlenül, tehát jól elérhető linken megtalálható, így világosnak is mondható. Tehát amit menet közben önök közölnek velünk, országgyűlési képviselőkkel, illetve ahogy ezt az éves beszámolóikban feltüntetik, ez már a korszerű elérhetőség követelményeinek megfelel, tehát amit megcsinálnak, az használható. Ezt én pozitívként szeretném ismertetni.

A beszámolóban foglalt egyes fontosabb vizsgálati körökről szeretnék néhány szót ejteni. Hány percem van, elnök úr, ebben a körben?

ELNÖK: Beszéljen csak! (*Derűltség. - Közbeszólások: Tizenöt!*) Tizenöt.

DR. JÓZSA ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Tizenöt, köszönöm szépen. Nem mindegy, hogy hova méretezem be ezt a 12 témát, amit szeretnék megfogalmazni.

Tehát a köztulajdonban álló gazdasági társaságok működéséről az Állami Számvevőszék az állami és önkormányzati tulajdonban lévő társaságoknál végzett ellenőrzéseknél rávilágított, hogy a nem megfelelő vezetésnek, vagyis a hozzáértés hiányának vagy esetleg szándékos, nem megfelelő vezetésnek és a nem elégséges tulajdonosi kontrollnak súlyos következményei lettek bizonyos esetekben. A feltárt hiányosságokat és a beazonosított kritikus területeket tekintve az előremutató és rendszerszintű megoldások elmaradása, amit önök korrektül leírtak, előbb-utóbb nehéz helyzetbe hozhatja magát a költségvetést is, illetve az állampolgárok is a saját bőrükön érezhetik egyes önkormányzatok területén, hogy milyen súlyos, ha nem megfelelően kezelik a pénzt.

A bűncselekmények miatti feljelentéseket tekintve a 2015. évben 55 alkalommal értesítette az Állami Számvevőszék az illetékes nyomozó hatóságokat. Az értesítést követően már több nyomozó hatóság tárt fel olyan tényállást, amely bűncselekményre utal. Ezekre természetesen a Számvevőszéknek utána már nincs ráhatása. De amennyiben a nyomozás során szükséges lenne, az Állami Számvevőszék további adatokat szolgáltatott a nyomozást végző szerv megkeresésére. A nyomozó hatóságok értesítésének 40 százalékát önkormányzatok, 18 százalékát központi alrendszer intézményei, 15 százalékát gazdasági társaságok, 11 százalékát pedig nemzetiségi önkormányzatok - most nem akarok itt a Lungo Dromra és más, a romaügyi területen elherdált pénzekre gondolni, de sajnos vannak ilyen esetek -, 11 százalékát pedig a kampánypénzek ellenőr-

zése, 5 százalékát egyéb szervezetek ellenőrzése kapcsán tette az Állami Számvevőszék.

(10.00)

Amit leírtak, az jó, amivel kritikám van, amit nem írtak le kellő mélységig, például itt az Országos Roma Önkormányzat, ahol másfél milliárd, úgy tűnik, hogy nagyon eltűnt, vagy legalábbis nem tudnak vele elszámolni. Ennek a történetét a nyomozó hatóságok nagyon nem bírják feltárni, úgyhogy jó lenne, hogyha végre az Állami Számvevőszék bevonná az ellenőrzési tervébe, hogy mi is történt itt, hogy hűtlen kezelés történt, a számviteli rend megsértése vagy esetleg költségvetési csalás.

A közbeszerzéseket is ellenőrizték, 33 esetben pedig közbeszerzési eljárás jogtalan mellőzését tárta fel az Állami Számvevőszék. Ez azért érdekes, mert ez az önök által vizsgált eseteknek a több mint 90 százaléka, és több mint 1 milliárd forint beszerzési értékre vonatkozott.

Többször említették, hogy ki ellenőrzi az ellenőröket. Én nagyon helyesnek tartom, hogy önök a Nemzeti Adó- és Vámhivatalt és a Magyar Nemzeti Bankot is ellenőrizték, ugyanakkor azt is meg kell nézni, hogy az Állami Számvevőszék működését, azon túl, hogy a parlament ellenőrzi, mondjuk, a parlament szakbizottságai milyen szinten tudják ellátni, mert ezzel kapcsolatban azért lehetnek fenn tartások, tekintve, hogy a kormánytöbbség ezt az ellenőrzést gyakorlatilag mellőzi, és amit önellenőrzésben az Állami Számvevőszék elvégez vagy leír a saját tevékenységéről, azt tekintik mértékadó véleménynek.

Az adó- és vámterületen külön-külön alkalmazott folyószámlarendszerek - ezt tapasztalták az ellenőrzés során -, ennek az egységesítése még nem történt meg, ami a szervezet megújulásának a hiányát jelenti. A késedelmes jogszabálykövetések miatt fennáll a kockázata annak, hogy a különböző NAV-nál működő szervezeti egységekben dolgozók eltérő módon vagy nem vették figyelembe a megváltozott jogszabályi előírásokat, vagy másképpen értelmezik.

Nem volt az ellenőrzés idején kiépített a hátralékezelés egységes, illetve jól átlátható és naprakész rendszere. Ez nagyon fontos, mert ahogy említettem, itt azért például az általános forgalmi adó területén százmilliárdokról, összességében ezermilliárdokról van szó. Tehát hogy ezeket a hátralékokat naprakészen lehessen kezelni, ezek közül könnyen ki lehet emelni ügyeket, ez azért fontos lenne. Tehát én biztatnám az Állami Számvevőszéket, hogy egy utóellenőrzéssel nézzen ezeknek utána.

Az adó- és járulékbévételek beszédésének ellenőrzéséről az elmúlt évek kormányzati célkitűzései között kiemelt feladatként szerepelt a foglalkoztatottság bővítése, amelynek ösztönzése egyebek mellett az adó- és járulékkedvezmények biztosításán keresztül valósulhatott meg. A kedvezményként nyújtott támogatások felhasználása nem volt mindig átlátható és megfelelően ellenőrzött. Jogszabály sem

fogalmazott meg ellenőrzési kötelezettséget az adóhatóság számára a foglalkoztatási célú társadalombiztosítási járulék- és a szociális hozzájárulási adókedvezmények igénybevétele jogszerűségének ellenőrzését illetően.

Az ellenőrzött önkormányzatoknál a helyiiparűzési adó-bevallások adótartalma nem biztosította a foglalkoztató előző időszakra igénybe vett adóalapmentesség feltételül szabott létszámmegtartási, -fenntartási kötelezettségének az ellenőrizhetőségét. Tehát itt van egy fehér folt, hogy jó szándékkal alkotott a parlament egy törvényt a foglalkoztatás segítésére a járulékkezeléseken keresztül, de az, hogy ezt korrektil hogyan lehet igénybe venni, ennek a részletszabályozásai nincsenek meg.

Amiről még szeretnék szólni itt a hátralévő néhány másodpercben, az a Számvevőszék és a Magyar Nemzeti Bank. Az, hogy a Számvevőszék nem ellenőrizhette törvényi feltételek hiánya miatt azt a 266 milliárdot, amit az elnök a Nemzeti Bank nyereségéből átpakolt a nemzeti banki alapítványok közé, és volt képe közben azt nyilatkozni, hogy ez elveszíti közpénzjellegét, ez mindennek a teteje. Tehát én javasolnám, hogy minél gyorsabban kezdje meg az Állami Számvevőszék a Magyar Nemzeti Bank vizsgálatát, és azt a szigorúságot alkalmazza *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, ami sajnos a Matolcsy-féle gyakorlatra egyébként nem jellemző. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Latorcai János képviselő úr, az Országgyűlés alelnöke, a KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka következik. Parancsoljon, alelnök úr!

DR. LATORCAI JÁNOS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Alelnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Őszintén meglepett, hogy Józsa István képviselőtársam hozzászólásának több mint egyharmadát teljesen egyéni szempontok alkották, és még a személyeskedést is felvállalta fogalmazta meg... *(Dr. Józsa István: Hát még engem mennyire meglepett, hogy ezt tették!)* - de ennyit erről.

Ahogy azt Warvasovszky Tihámér alelnök úr is megfogalmazta expozéjában, a felelős és szakszerű gazdálkodás követelménye alapvető mindenki, minden gazdasági szervezet, az állam, az állami intézmények számára is. A közpénzek és a közvagyon felelős és átlátható felhasználása mindannyiunk elsődleges érdeke. Ennek biztosítására szerte a világban többlépcsős, egymásra épülő eljárások jöttek létre, amelyek végén még utolsóként egy független külső ellenőrzés is megvalósul. Így van ez nálunk is. Ezt szolgálja az Állami Számvevőszék által végzett számvevőszéki értékelés is.

Az ÁSZ a teljes védelmi rendszer fontosságát hangsúlyozva, kiemelt figyelmet fordított az ellenőrk ellenőrzése, az ellenőrzők ellenőrzése nevet viselő többlépcsős átvilágítási programra, amelynek

keretében ellenőrizte az úgynevezett második védelmi vonal szervezetei közül a Magyar Államkincstár, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal, a Magyar Nemzeti Bank tevékenységét, továbbá számos más céget, az egészségügyet a kórházaktól kezdve egészen a Könyvvizsgálói Kamara gazdálkodásáig, és ennek keretében például számos könyvvizsgáló tevékenységét is átnézte.

Számos új intézmény került be a Számvevőszék ellenőrzési körébe. Az ellenőrzés-sorozat megállapításai révén a Számvevőszék jelentős lépést tett a közpénzügyi rendszer stabilitásának, hatékonyságának és átláthatóságának a fokozása érdekében. E munka keretében, ahogy a Számvevőszék tavalyi munkáját alelnök úr felsorolta igen impozánsan, mintegy 740 szervezetet ellenőrzött, több mint 250 alkalommal értesítette a hatóságok valamelyikét vagy az illetékes felügyeleti szervet, felhívva a figyelmet az ellenőrzés során feltárt bűncselekményekre, és ilyen esetekben mindig nyilvánosságra is hozta a jelentését.

Tehát nem túlzás azt mondani, tisztelt képviselőtársaim, hogy az év minden munkanapjára jutott egy lezárt ellenőrzés, amelynek legfontosabbjai nem maradtak válasz nélkül. Csak példaként említem, hogy az Országgyűlés tavaly az ÁSZ javaslatai alapján az államháztartási törvényben és a közbeszerzési törvényben hajtott végre szakmailag indokolt módosításokat, amelyek értelemszerűen változást jelentettek az államháztartási törvény végrehajtási rendeletében, valamint alapvető szerepük volt a belső kontrollrendszerrel szóló kormányrendelet kiadásában is.

Az Országgyűlés munkáját segítette az az összesen 25 számvevőszéki tájékoztató is, amelynek révén a Számvevőszék hozzájárult a törvényhozás megalapozottságához, és ellenőrzési tapasztalatai alapján rámutatott a fontosabb és pontosabb szabályozást igénylő területekre. Mindamelllett ki kell emelnem, hogy számtalan alkalommal támaszkodott az Országgyűlés az ÁSZ háttéranyagaira, amikor a környezetvédelem, a felsőoktatás, a szociális igazgatás, az uniós források felhasználása vagy éppen a kulturális örökségvédelem területét érintő jogszabályokat alkotta.

(10.10)

Azt is szeretném hangsúlyozni, hogy a Számvevőszék rajta tartotta a szemét a makrogazdasági folyamatok és az államadósság alakulásán, s ezzel kapcsolatos észrevételével hathatósan hozzájárult a költségvetési tervezés megbízhatóságának és átláthatóságának fokozásához. A Számvevőszék lengyel és litván partnereivel nemzetközi összefüggésekben is vizsgálta a hazai folyamatokat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Fontos területe volt az ÁSZ ellenőrzéseinek az önkormányzati szektor, amelynek átfogó értékelése hozzájárult, hogy a hatóságok ne termelhessék újra a 2010 előtti években felhalmozott tetemes adósságállományukat, amelyet - mint emlékeztet - az előző ciklus alatt az ál-

lannak kellett teljes egészében konszolidálnia. A korábbi eladósodottság, valamint a 2015-ben történt brókercégekhez kapcsolódó események kockázatait értékelve, azok társadalmi jelentőségeire tekintettel, az ÁSZ kiemelt figyelmet fordított a befektetési tevékenységekben és adósságrendezési eljárásokban érintett helyhatóságok, valamint a közszolgáltatásokban jelentős szerepet betöltő önkormányzati többségi tulajdonú gazdasági társaságok ellenőrzésére.

A Számvevőszék olyan közműszolgáltatókat vizsgált és értékelt, amelyek működése közvetlen hatással van az állampolgárok életére, és természetesen a pénztárcájára, mert, tisztelt képviselőtársaim, a rezsicsökkentés programja ugyanis csak akkor válik gyakorlati eredménnyé, ha a szolgáltatási díjaknak hatósági mérséklése valóban meg is jelenik és érvényesül a fogyasztói árakban és díjakban, vagyis a fogyasztói ár csökkenését, ahogy a köznapokban fogalmazzuk, nem nyeli el a rendszer. Ennek keretében ellenőrzött a Számvevőszék közel 80 önkormányzati tulajdonú, zömében közműszolgáltatói, illetve közszolgáltatói tevékenységet folytató társaságot.

Tisztelt Ház! Mint már említettem, a felelős és szakszerű gazdálkodás nemcsak az állami, illetve az önkormányzati szervek esetében, hanem minden hazai polgár számára is kulcsfontosságú, ezért a lakosság ismereteinek bővítése, az elméleti ismeretek gyakorlati hasznosításának elősegítése elengedhetetlen és nélkülözhetetlen napjainkban. Az Állami Számvevőszék más intézményekkel közösen e téren is komoly munkát végzett, sőt már a hazai egyetemi képzés és továbbképzés területén is valódi tényezővé vált.

Ugyanakkor azt is el kell mondani, hogy a lakosság pénzügyi ismereteiben az elindított programok ellenére van még mit tenni, van még mit javítani. A kedvezőbb gazdasági környezet, a kormány család-támogató intézkedései ugyan jelentősen csökkentették a pénzügyi kiszolgáltatottságot, de átlátható és mély változásokat, valódi, az állami támogatásoktól független biztonságot csak a pénzügyi kultúrát érintő reformokkal és oktatási stratégiákkal lehet biztosítani. A Számvevőszék együttműködő partnereivel e cél megvalósításán munkálkodik.

Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásomban csak töredekesen reagáltam a Számvevőszék nagy ívű és alapos munkájára, de bízom benne, hogy az intézmény éves beszámolóiból, kiadványaiból, jelentéseiből, állásfoglalásaiból képviselőtársaim számára is világossá vált, hogy az Állami Számvevőszék tavalyi tevékenysége nagymértékben támogatta valamennyiünk jogalkotói munkáját, mind a közszféra gazdálkodásának átláthatóságát, mind a közpénzek hatékony felhasználását; ezáltal valamennyien komoly támogatást kaptunk a Számvevőszéktől. Bízom benne, hogy az ÁSZ a továbbiak során is folytatja a megkezdett munkát, és kutatásaival, szakmai és oktató munkájával, állásfoglalásaival a jövőben is támogatja az Országgyűlés jogalkotói munkáját.

A Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja elfogadásra javasolja a Számvevőszék 2016.

évi beszámolóját, és tisztelettel kéri képviselőtársainktól, hogy támogassák azt. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Z. Kárpát Dániel képviselő úr, a Jobbik vezérszónoka következik. Tessék!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nem lesz könnyű dolgom, viszont férfiként állok a csataterre, meg kell idéznem ugyanis azon Nyikos László szellemét ide a parlamentbe, aki bár már nem képviselő, de szakmai véleményével továbbra is számunkér mind a Számvevőszéken, mind a kormányon olyan alapvető szakmai kritériumokat, amelyek negligálása mellett egész egyszerűen politikai felelőtlenség lenne megszavazni az előttünk fekvő előterjesztést. Hogy miről beszélünk pontosan?

Az 1870-ben felállított szerveződés tekintetében kicsit hasonló érzésem támadt a felkészülés során, mint amikor a Magyar Nemzeti Bankról szóló vitákra készültünk, hogy vannak egy szervezetnek alapfeladatai, törvényben előírt alapfeladatai, vagy az alapításkor kitűzött négy fő feladatot vizsgálhattuk, mindemellett pedig vannak kiegészítő tevékenységei, és ugyanúgy, ahogy az MNB esetében is, a kiegészítő tevékenységek felé látszik egy kicsit elbillenni a mérleg az alapkövetelmények kárára. Így azt láthatjuk a Számvevőszék tekintetében is, hogy elvileg ellenőrzi az előirányzatok felhasználását, a vagyonelemzését, a számviteli rend betartását, de ezek az alapcélok már ott borultak, és alelnök úrhoz is fordulok e tekintetben majd valami válaszszerűségért, hogy hogyan akar vagyonelemzést ellenőrizni, véleményezni egy Számvevőszék nemzeti vagyonelemzés, országjelentés nélkül. Tehát egy 2010 óta húzódó ígéretet hazudik el folyamatosan ez a kormányzat. Látom a szakértői páholyból, hogy állítólag van valami hasonló.

A helyzet az, hogy amit a kormányzat behozott, nem nemzeti vagyonelemzés és nem országjelentés címszó alatt, hanem néhány nemzeti vagyonelemzés felsorolásával, az nemcsak hogy hiányos, de csak egy nagyon kis törtrészt képezi az egész egéségről, amiből egyébként a magyar nemzet erőforrástömegét kellene kikövetkeztetni. Szakmailag értékelhetetlen a Fidesz-KDNP által behozott, egyes nemzeti vagyonelemzéseket felsoroló korábbi javaslat. Egy teljes vagyonelemzésre lenne szükség, ami 2010 óta elszabotálásra kerül. Konkrétan nem tudhatja Magyarország Országgyűlése, hogy az idézőjeles „családi ezüst” mennyi, és hogy miből lehet főzni.

Égész egyszerűen, ha lenne válasza erre a Számvevőszéknek, gondolom, hogy már az expozéban megjelent volna mindez, hiszen elnök úr, alelnök úr a felkészülés során, feltételezem, hogy a korábbi évek ellenzéki kritikáit azért összesíti, és nyilvánvaló módon megpróbál erre oly módon reagálni, hogy előre kihúzza a méregfogát bizonyosfajta ismétlődő ellenzéki kritikái elemeknek. A helyzet az, hogy egy országjelentés tekintetében ezt nem tudták megtenni, mert önök - főleg a kormányzatra mutatott itt az

önök tekintetében - elszabotálták ezt a feladatot az utóbbi években. Egész egyszerűen úgy terjesztenek be költségvetéseket, úgy fogadtatnak el zárszámadásokat, hogy nincsen Magyarországon országjelentés, a nemzeti vagyon teljes köréről nem rendelkezünk egy tételes listával, ami katasztrófa.

Amikor pedig azt látjuk, hogy a Számvevőszék adott esetben az államadósság menedzselésének bizonyos elemeit vizsgálja, akkor azt is látjuk, hogy bizony nem az alapfeladatát látja el. Ez nem tekinthető alapfeladatának, nem kötelezi erre egyébként törvény a Számvevőszéket. Dicséretes, hogy megteszi. Az államadósság menedzselésének módja tekintetében ugyanakkor nem mutatható ki érdemi különbség a mostani kormányzás és az előzőek között. Nominálisan nagyjából ezermilliárdos nagyságrenddel nő az államadósság értéke. Nyilvánvaló módon GDP-arányosan ki lehet hozni néminemű stagnáló folyamatokat, de kinőni ezt az államadósságszintet nem lehet, és még egyszer mondom, a menedzselési módja mindennek nem változott. Mindezt egy szerény bölintással elfogadni, és azt mondani, hogy ez így rendben van, legalábbis durva, főleg azért, mert évente ezermilliárdos nagyságrendű költségvetési tételt emészt fel csak és kizárólag a kamatterhek törlesztése. Nyilvánvaló módon lehetne ezt a tömeget máshogyan is menedzselni.

Azt is látjuk, hogy a korrupció elleni küzdelem felvállalása sem a szigorúan vett törvényi alapfeladatok része. Bár én nagyon örülök, hogy ez legalább retorikai szinten megjelenik, ugyanakkor meg vagyok lepve a tekintetben, hogy a Számvevőszék mindezt különböző propagandisztikus kiszólásokkal és konferenciák rendezésével kívánja eliminálni, ezt az egész problémakört kezelni. Azt is látjuk ugyanakkor, hogy az a tömegesen végzett financial audit, amire valóban szükség lenne, és ami valóban az alapfeladat része lenne, egész egyszerűen hiányzik.

(10.20)

Válaszoljon nekem valaki a Számvevőszék vezetése részéről arra, hogy a nemzetközi sztenderdek szerinti elsődleges feladatát, a financial statement audit tömeges keresztülvitelét miért nem látja el a Számvevőszék.

Vegyünk egy nagyon egyszerű példát! Önöknek kötelező lenne a költségvetési szervek vizsgálata a központi költségvetés alrendszerébe tartozó törzskönyvi alanyok tekintetében. 712 hasonlót tudunk kimutatni; az Állami Operaháztól az Állatorvostudományi Egyetemen keresztül a budapesti, a megyei rendőr-főkapitányságokon át kórházakig, büntetés-végrehajtási intézetekig önöknek 712 intézményt kellene korrekt módon, szakmai alaposítással, a megfelelő követelmények figyelembevételével vizsgálni. Ezek éves pénzügyi beszámolóit, akárcsak a központi költségvetés végrehajtásáról szóló zárszámadást igenis vizsgálni kéne. Ezeket viszont az ÁSZ valamilyen okból kifolyólag nem auditálja, pedig alapvető feladata lenne. Erre hozták létre többek

között ezt az intézményt, nem a különböző propagandisztikus konferenciák szervezésére, nem a kiegészítő tevékenységek felturbózására.

Adódik a kérdés, hogy ezen 712 szerveződés tekintetében hova a fenébe tűntek el az ÁSZ alapfeladatai, az ÁSZ felelősségvállalása, és egyáltalán hogyan tudnak az Országgyűlés elé állni egy ekkora szakmai deficittömeeggel. Egészen elképesztő, és igenis válaszáért kiált az, hogy hogyan fordulhatott elő mindez.

Látjuk a számok alapján, hogy 2016-ban minden eddiginél több, 260 jelentés készült az ellenőrzésekről ezen elvégzett munka alapján, 2232 javaslatot fogalmazott meg, 169 figyelemfelhívó levelet küldött az ÁSZ az ellenőrzöttek felé. Ez ugyanakkor a mennyiségről árulkodik. Engem a minőség érdekelne a tonnaideológia helyett, és nagyon érdekes lenne megvizsgálni azt, hogy milyen hatékonysággal végzi a munkáját az ÁSZ.

Hozunk egy nemzetközi példát: az Egyesült Királyság számvevőszéke, hölgyeim és uraim, például kimutatta, hogy 1,2 milliárd font megtakarításról lehet beszámolni a 2015. évi ellenőrzéseinek köszönhetően. Hol van a magyar Számvevőszék hasonló adata? Hol található meg a számvevőszéki ellenőrzések teljesítményének a mérése akár számszerűsített módon?

Még egyszer mondom, az Egyesült Királyságban minden további nélkül képesek voltak erre, ugyanakkor az elének kerülő tájékoztatóban mit látunk? Folyamatoptimalizációs eredmények és egyéb bullshitek sorjázna folyamatosan. Tehát megfoghatatlan, kicsit fellengzős, kicsit - hogy mondjam? - nagy mellényt mutató olyan kifejezések, amelyek a konkrétumokat tökéletesen nélkülözik. Még egyszer mondom: az Egyesült Királyság számvevőszéke 1,2 milliárd font megtakarításról számol be a 2015. évet illetően saját munkája tekintetében. Elvárom a magyar Számvevőszéktől egy hasonló adat prezentálását vagy azt, hogy legalább a hatékonyság tekintetében néminemű konkrétummal tudjon szolgálni. Ez egész egyszerűen nem történt meg.

És azt is látjuk, hogy nehezen hámozható ki az ÁSZ vizsgálatainak szakmai tartalma is. Mit ellenőrzött, mi az ellenőrzés eredménye? Vegyük például a NAV fejezetét, az a XVI. fejezet alatt fut, amelynek az Országgyűlés által jóváhagyott támogatási előirányzata 142 milliárd forint volt az érintett időszakra vonatkozóan, 2016-ról beszélünk. De arról, hogy ennek elköltése korrekt volt-e, stimmelnek-e az elszámolások, ebben a tájékoztatóban egyetlen szó sem található. Nem is értem, hogy hogyan kívánják önök ezeket a szakmai közvélemény elé prezentálni, mert lehet, hogy az Országgyűlésen mindez keresztül megy, de komoly szakmai mércével mérve mindez nem édeskeves, mindez nulla. Egész egyszerűen nem derül ki az, hogy a NAV-nak az adók beszedése érdekében történő önfogyasztása vagy a nemzetközi viszonylatban is azért kicsit érdekesnek tekinthető, behajthatatlan százmilliárdos adók tekintetében milyen teljesítmény mutatható ki.

A NAV tekintetében ez elfogadható, ez egy hatékony működésnek felel meg, pénzügyi szempontból mindez megfelel-e, és egész egyszerűen azt látjuk, nem akarom csúnyán mondani, tényleg ezek a bullshitek megjelennek folyamatosan, a folyamatoptimalizációs eredményeik a különböző olyan általános jelzőik, amelyek...

ELNÖK: Képviselő úr, azért, mert nem magyar nyelven mondjuk a csúnyát, attól a csúnya csúnya. Kérem szépen, hogy fejezze ki másként a gondolatát, amit érdeklődéssel várunk.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Értettem, elnök úr. Megígértem, hogy igyekszem visszafogni magam, csak egész egyszerűen az ÁSZ tájékoztatója és az abban megjelenő, kicsit lekezelő és kicsit fellengzős stílus kiveri a biztosítékot sok esetben, főleg ha arról beszélünk, hogy semmit nem mond ez a tájékoztató érdemben arról, hogy adott esetben a Államkincstár, amely szintén vizsgálat tekintetében megjelenik, 3200 helyi önkormányzat pénzügyi beszámolójának auditálási kötelezettségeit hogyan, milyen módon teljesíti.

A tájékoztatóból nem derül ki, hogy mi van azzal a több száz magyar helyi önkormányzattal, amelyeknek közpénzügyeit lényegében ma senki nem ellenőrzi Magyarországon. Több száz magyar helyhatóság esik ki azon a rostán, amely teljesen egyértelmű törvényi mulasztás, törvényi előírások, kötelezettségek be nem tartása képében jelenik meg, és az a több száz helyhatóság, amely semmiféle ellenőrzés alá nem esik, lényegében e tekintetben, pénzügyi szempontból azt csinál, amit akar. Tehát adott esetben konferenciaszervezés helyett lehet, hogy érdemesebb lenne ezen strukturális hibát kiküszöbölni, és mivel az államadósság kezelésének eredményességéről, annak vizsgálatáról már beszéltünk, ezt a témát nem kívánom tovább nyújtani.

De alapvetően a fő problémánk a Számvevőszék teljesítményével az, hogy egész egyszerűen nem mutatja ki a vagyonváltozásokat az államháztartásban, nem teszi szóvá az említett és elszabotált országjelentárt, és azt is látjuk, hogy amikor a tájékoztatóban folyamatosan ezek a - nevezük így - fellengzős fogalmak jelennek meg, mint integritás, lefedettség, integrált gazdálkodási rendszer, folyamatoptimalizációs eredmények, megfelelés, azt érzük tetten, hogy mindezek mögül egyszerűen hiányoznak a számok, a tények, a statisztikák, a százalékok. Adott esetben viszont a szakmai terminológia olyan kulcskifejezései nem jelennek meg, mint az egyébként bármely egyetemen hallgatható mintavétel vagy az ellenőrzés kockázata, magyarán, annak valószínűsége, hogy az ÁSZ is tévedhet, amikor megállapításokat tesz.

Az ÁSZ tévedési foka, annak eshetőségei egész egyszerűen nem derülnek ki abból a kicsit propagandisztikus tájékoztatóból, ami végül elénk került. Ezek függvényében mondhatjuk nyugodtan azt, főleg az országjelentár tekintetében, hogy politikai felelőt-

lenség lenne elfogadni ezt a jelentést, ezt a tájékoztatót. Mindemellett látjuk, hogy nyilvánvaló módon nem beszélnek össze az ellenzék erői akkor, amikor egy ilyen anyagot kritizálnak, de az ORÖ tekintetében elképesztő durva, milliárdos visszaéléseknél úgy vesszük észre, hogy az ÁSZ-nak tulajdonképpen nincsen szava az ilyen folyamatok kapcsán.

A Magyar Nemzeti Bank alapítványai - maradjunk annyiban - legalábbis egzotikus módszerekkel bővítik ingatlan-portfóliójukat, műkincskészletüket, festménykészletüket, de a közpénzek kijátszásának feltételezése legalábbis megáll az ő tevékenységük tekintetében. Ehhez szintén szívesen vennénk az Állami Számvevőszék bizonyos szavait.

Azt látjuk, hogy öröndetes a lakosság pénzügyi alapismereteinek fejlesztési szándéka, ez nagyon fontos lenne. Az MNB is próbálkozott ezzel, sőt mondhatjuk, hogy talán még az MNB próbálkozott ha nem is sikerrel mindezzel, de legalább mérhető eredménnyel, ugyanakkor úgy gondolom, hogy leginkább a közoktatás feladata lenne ezt elmélyíteni a lehető legalsó szinten, adott esetben nem az egyetemi szintre bevezetve mindezt a maga mélységében, mert látunk olyan egyetemeket Magyarországon, ahol ez a kellő szakmai minőséggel folyik, csak nem biztos, hogy a gazdasági szakos egyetemi hallgatókat kell azon ismeretbővítési folyamatnak alávetni, amelynek értelmében tudatosabb pénzügyi fogyasztók lesznek, hanem elképzelt, hogy mindezt már középiskolában befejezett folyamatként kellene kezelni. Hiszen sokak élete már ott reccsen meg, amikor a diákhitel 2.0-val ez a mostani kormány megtalálja őket, vagy pedig valamelyik ügynökcége megtalálja őket.

Mire erre a pontra eljut egy magyar állampolgár, álláspontom szerint fel kellene készíteni azon pénzügyi mechanizmussal szembeni védekezésre, amely Magyarországon több százezer ember intézményesített kifosztásához járult hozzá. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most, minthogy független képviselő nem tartózkodik a teremben, kétperces felszólalásra nyílik mód. Józsa István képviselő úr, MSZP, parancsoljon!

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Nagyon köszönöm, elnök úr. Külön szeretném hálámat kifejezni Latorcai János alelnök úrnak, hogy ilyen figyelemmel volt a személyes tapasztalataim beszámolóját illetően, és igazából ezért mondtam el, hogy legyen már végre felelős ember, aki észreveszi, hogy milyen gyalázat történt.

A másik, amit nem tudtam befejezni az előbbi, 15 perces hozzászólásomban, az az Állami Számvevőszék és a Magyar Nemzeti Bank, illetve ezen a területen az alapítványok. Mert az részletkérdés, hogy pont ezért pereltek be, mert a Nemzeti Bankkal szemben tanúsított... - még a Simor András vezette Nemzeti Bankról írtak egy számvevőszéki véleményt,

amiről én azt találtam mondani, hogy ennek a jelenésnek egy része alkalmas a jegybank hitelének rontására.

(10.30)

Mire helyreigazítására én közöltem, hogy egy része nem alkalmas a hitel rontására, úgyhogy röhejbe fulladt az egész, mindenesetre valakinek ezért pénzt fizettek, hogy rossz címre elkövesse.

Én nagyon problémásnak tartom, hogy a Nemzeti Bankot milyen elánnal ellenőrzi vagy nem ellenőrzi most az Állami Számvevőszék, ugyanis azok a mindenképpen botránys, most nemcsak a család-erkölcsi vonatkozásokra szeretnék utalni... - a Nemzeti Bank elnöke 2010-ben már elmegy, később kiderül, a barátnője diplomaosztójára, miközben önök az elmúlt héten a családok világkonferenciáját rendezik meg, és nagyon helyesen ezt állítják a középpontba, akkor egy ilyen ember a jegybank elnöke -, hanem az a 266 milliárd, amiből ennek a barátnőnek még az anyjának is jut, meg még a sógort is kifizetik.

Úgy gondolom, hogy ennek utána kellene hogy járjon a Számvevőszék, tehát csináljanak egy gyors ellenőrzést. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Mesterházy Attila, tapsolva: Úgy van!)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Azt akartam megkérdezni, hogy kíván-e még valaki szólni - erre kíván, és nem más, mint Józsa István képviselő úr, aki így aztán önmagának adja át a szót. Parancsoljon!

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Maximum saját magamat folytatom, de a szót elnök úrtól kapom, tehát nem bírom ezt a hibát elkövetni.

Van egy terület, ahol metodikailag érdemes lenne... Én nem akarom, hogy mondjam, országgyűlési képviselőként javaslataimmal ostromolni az Állami Számvevőszék működését, de van egy olyan terület az élet produkálta jelenségek alapján - és most nem az engem ért perről akarok beszélni kivételesen, hanem az Államkincstár működéséről. Sok-sok lépést követően az Államkincstár lett az a kifizetőhely, bár alapvetően ez a Gógös Zoltán képviselőtársam által művelt és nagyon jól ismert szakterület, az európai uniós területalapú agrártámogatások kérdése.

Tehát önök mondták, hogy ellenőrizték az Államkincstár működését is, és ha újra ellenőriznék, akkor biztos ki tudnák mutatni, hogy milyen mértékben járult hozzá az Államkincstár ahhoz a mintegy kettő hónapos csúszáshoz, amit a magyar gazdák kénytelenek voltak elszünetelni. *(Gógös Zoltán: Még nincs is vége!)* Majd nyomjál egy gombot, Zoli, mert szabad a vita, tehát itt nem arról van szó, hogy nem lehet elmondani a véleményt *(Gógös Zoltán: Tudom.)*, hogy kinek hány száz milliárdot nem fizettek ki.

ELNÖK: Na, kérem, ez egy olyan műfaj, hogy az ülést az önök megbízásából én vezetem Zolinak is meg Pistának is. Úgyhogy majd én elmondom, hogy

ki szól hozzá. *(Gógös Zoltán: Rendben!)* Most például a képviselő úr beszél. *(Gógös Zoltán: Csak fölcsigázott most.)*

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen. Köszönöm szépen a megerősítést, elnök úr. Tehát az Államkincstár működésének az ellenőrzései, illetve az Államkincstár működésének tapasztalt hiányosságai számomra azt mondják, hogy lehet, hogy az Állami Számvevőszék részéről egy ilyen gyors reagálású ellenőrzési terv lehetőségét is érdemes lenne beiktatni. Ahogy én tudom, elkészülnek az éves ellenőrzési tervek, azt szépen lebontják negyedévre, hónapra, és akkor ennek megfelelően haladnak végig, holott az élet vethet fel olyan problémákat, olyan jelenségeket, amikben előrelépést hozhatna, hogyha az Állami Számvevőszék, mondjuk, a korábbi tapasztalatait felfrissítve egy soron kívüli ellenőrzéssel tudná segíteni az állampolgárok érdekeit, például egy ilyen, Államkincstárra vonatkozó ellenőrzéssel.

De megemlíthetném azt is, amit az Állami Számvevőszék a központi költségvetés ellenőrzésének az ügyében gyakorolt és elkövetett. Ez nem a bűnügyi elkövetés kategóriája, hanem a pozitív cselekedet megtétele területén követték el. A költségvetéssel kapcsolatban ritkábban szokott ugyan az ÁSZ kritikával élni, azonban most erre is van példa. A jelenleg is a Ház előtt fekvő jövő évi költségvetéssel kapcsolatban megállapították, hogy a költségvetésítőtervény-javaslatban szereplő strukturális egyenleg 2,1 százalékos mértékig nincs összhangban, illetve ez a 2,1 százalékos strukturális egyenleg nincs összhangban Magyarország aktuális konvergenciaprogramjában a 2017. évre meghatározott középtávú költségvetési hiánycéllal. Én úgy gondolom, hogy ez nagyon helyes, mert erre három területen lehet rámutatni: a parlament plenáris ülésén, a szakbizottság ülésén és az önök jelentésében. Úgyhogy nagyon helyes, hogy önök a szakmai tudásukat ezen a területen is kamatoztatják.

*(Gúr Nándort a jegyzői székben
Hiszékeny Dezső váltja fel.)*

Ugyanakkor egy sokkal mélyebb kockázatelemzés eredménye, hogy dokumentálják, hogy az ellenőrzésük, amely a költségvetés-tervezetre vonatkozott, kockázatosnak ítéli meg 5,6 milliárd forint összegű bevételi előirányzat teljesülését, valamint azt is megállapítják, annak kockázatát, hogy egyes kiadások, amiben négy felülről nyitott előirányzat is szerepel, összesen több mint 62 milliárd forint összeggel meghaladják a tervezett előirányzataikat. Emellett a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium fejezetben a peres ügyek kiadási előirányzatához kapcsolódóan jelentős, jelenleg még nem számszerűsíthető mértékű kockázatokat azonosított az önök ellenőrzése, amire szerintem nagyon helyes, hogy felhívták a figyelmet.

Tehát igazából erre a gyorsaságra vagy ha úgy tetszik, operatív segítségre, ami egyébként nem fel-

tétlen kellene hogy az Állami Számvevőszék munkájának a jellemzője legyen... - de tekintve az országban uralkodó helyzeteket, én úgy gondolom, hogy az önök szaktudása esetleg az ilyen gyorsabb, operatívabb segítségnyújtás keretében nagyon sok hasznot hozhatna a közpénzek védelmében. Úgyhogy én biztatom az Állami Számvevőszéket erre. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e valaki még élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* Megállapítom, hogy nem. Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az együttes általános vitát lezárom.

Megkérdezem alelnök urat, hogy kíván-e a vitában elhangzottakra reagálni. *(Jelzésre:)* Warvasovszky alelnök úr jelzi, hogy igen. Parancsoljon!

WARVASOVSZKY TIHAMÉR, az Állami Számvevőszék alelnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Először is szeretném megköszönni a hozzászólásokat, a véleményeket, a kritikákat, a javaslatokat. Engedjék meg, hogy a teljesség igénye nélkül reagáljak pár képviselő úr észrevételére.

Czomba Sándor képviselő úr a Gazdasági bizottság véleményét fogalmazta meg. Szeretném megköszönni a Gazdasági bizottságnak a Számvevőszék munkatársai nevében is, hogy megerősítették azt, hogy jó irányban végzi a feladatait és hajtja végre a feladatait az Állami Számvevőszék. Ugyanakkor kiemelte, amit én is az expozémban elmondtam, hogy az ellenőrzési módszertanok összeillesztésével, az azonos elvek szerinti összeállításával, a védelmi vonalak közötti módszertanok egyeztetésével sokkal nagyobb hatást tudunk elérni a közpénzügyek rendezettségében és a közpénzek célszerű, eredményes felhasználásában.

Witzmann Mihály képviselő úr megerősítette, amire az Országgyűlés is felhatalmazta az Állami Számvevőszéket, azért, mert volt képviselő úr, aki felvetette, hogy miért csináljuk ezt. Meggyőződésünk szerint nagyon fontos, hogy olyan helyzeteket el tudjanak kerülni a családok költségezésben, hitelfelvételben, mint amilyenbe a '10-es évig kerültek a magyar családok. Tehát úgy érezzük, hogy mi teljesítjük az Országgyűlés határozatait, és ez alapján is fontosnak tartjuk a pénzügyi tudatosság fejlesztését.

Józsa István képviselő úr felvetette a nevét az Állami Számvevőszéknek. Érdemes elgondolkodni talán.

(10.40)

De ha megnézzük az ÁSZ-törvényt, az Alaptörvény után első sarkalatos kétharmados törvényt, azért az egyértelműen megfogalmazza, hogy a mi gazdánk az Országgyűlés, hiszen úgy fogalmaz a törvény, hogy az Állami Számvevőszék az Országgyűlés legfőbb pénzügyi-gazdasági ellenőrző szervezete, és ha megnézzük a függetlenségi részeket is az ÁSZ-

törvényben, egyértelműen rögzíti, hogy ki ad és ki adhat az Állami Számvevőszéknek feladatot, ugye, ez nyilván a parlament.

Szeretném tájékoztatni képviselő urat, hogy az Országos Roma Önkormányzat ellenőrzését megtettük, és ez a jelentés nyilvános is természetesen, úgy, ahogy a többi jelentésünk, az ÁSZ honlapján megnézhető.

Egy szeletét, hogy ki bírálja felül, illetve ki értékeli az Állami Számvevőszék munkáját: én azt hiszem, hogy az a nyilvánosság, ami 2010 után jellemzi az Állami Számvevőszék munkáját, ami azt jelenti, hogy minden számvevőszéki jelentésünk nyilvános, ahogy az expozémban mondtam, több mint 2200 hírt adtunk az Állami Számvevőszék munkájáról az év során, működéséről, ellenőrzéséről, tanulmányairól, elemzéseiről, ez talán egy garancia. Illetve az Országgyűlés által megválasztott, illetve megbízott független könyvvizsgáló értékeli az Állami Számvevőszék gazdálkodását, a költségvetési munkáját, a mostani beszámolóknak is melléklete a független könyvvizsgálói jelentés.

A Nemzeti Bank-alapítványokat felvetette Z. Kárpát képviselő úr is, illetve Józsa képviselő úr is. Szeretném elmondani, ahogy el is hangzott talán, hogy a Magyar Nemzeti Bankról szóló törvény 2016. áprilisi módosítása tette lehetővé egyáltalán az Állami Számvevőszéknek, hogy az MNB által alapított alapítványok gazdálkodását ellenőrizze. Az Állami Számvevőszék 2017. évi, félévi nyilvános ellenőrzési tervében 10. témasorszámmal szerepel az alapítványok és közalapítványok gazdálkodása szabályszerűségének ellenőrzése, ennek keretében egyéb alapítványok és közalapítványok mellett a Magyar Nemzeti Bank által létrehozott alapítványok ellenőrzése is jelenleg folyamatban van.

Z. Kárpát Dániel képviselő úr felvetette a vagyonelemtárt. Az Állami Számvevőszék törvény adta kötelezettsége, hogy minden évben a tulajdonosi jog gyakorlását a nemzeti vagyon felett ellenőrizi. Ezt minden évben meg is teszi. Jelentéseink nyilvánosak. A 2016-ban nyilvánosságra hozott jelentésünk is egyértelműen megállapította azt, hogy 2014 óta is jelentősen javult az államivagyon-gazdálkodás szabályozottsága, a kontroll környezete, az úgynevezett országleltárprojekt működik, és elérhető adattartalma folyamatosan bővül. Tehát természetesen meg lehet nézni bárkinek az országleltárprojektet.

Ezzel együtt az ÁSZ felvetette a nemzeti vagyon ellenőrzése kapcsán minden évben, hogy vannak még bőven olyan területek, ahol javítani kell, így többek között a vagyonelemtári szerződések aktualizálása vagy a vagyonyilvántartások és -mérlegek jogszabályi megfelelése. Jelenleg folyamatban van a 2015. évre vonatkozó ellenőrzése az Állami Számvevőszéknek.

Önkormányzatok, illetve lefedettség. A képviselő úr is megfogalmazta, hogy a Magyar Államkincstár kapta meg azt a feladatot, hogy az önkormányzatok költségvetését és gazdálkodását auditálja. Az Állami Számvevőszék, ugye, tájékoztattam önöket, hogy

nem hagyta abba az önkormányzatok ellenőrzését, kibővítettük az adósságrendezési eljárással, illetve az önkormányzati többségi vagy kizárólagos tulajdoni gt.-k ellenőrzésével.

Ezenkívül szeretném tájékoztatni önöket, hogy az Állami Számvevőszék kialakította az önkormányzatok kockázatait megfigyelő rendszerét, az úgynevezett Ökomert. A rendszer a Magyar Államkincstár adataira támaszkodva az önkormányzat pénzügyi adatait nyomon követi. Az Ökomer jelenleg is tartalmazza, a mi rendszerünk a 3197 önkormányzat 2014-es, 2015-ös, a Magyar Államkincstár által auditált adatait, és ezeknek az értékelése, elemzése folyamatos. Ezenkívül több dinamikus mutatót dolgoztunk ki a pénzügyi helyzet, a gazdálkodás értékelésére, és ahol ez indokolt, ott a 2013-as mutatókat is vizsgáljuk. Ezen rendszer lehetővé teszi rétegesen akár egyszerre több száz önkormányzat ellenőrzését és a pénzügyi helyzetének a bemutatását, illetve a figyelemfelhívást az Országgyűlés irányában vagy az egyes önkormányzatok irányában a meglévő kockázatokra, pénzügyi szabálytalanságokra.

A korrupció elleni fellépés. Egy régi, még 2010 előtti projektet folytat az Állami Számvevőszék, amelynek a lényege az, hogy tesztekkel próbáljuk segíteni az állami, illetve önkormányzati cégeket, intézményeket. Tavaly, ahogy említettem a beszámolómban, hatodik alkalommal végeztük el a közszféra korrupciós kockázatainak a feltérképezését, az integritásfelmérést. Egyébként szervezetenként, illetve rétegenként minden évben elemzéseket készítünk erről a helyzetről, és ez az elemzés is nyilvános. Én egy pozitív eredménynek tartom, ahogy mondtam a beszámolómban is, hogy 2016-ban már 3002 szervezet csatlakozott, és tavaly első alkalommal került sor az állami és önkormányzati cégek korrupciós védettségének feltérképezésére. Mindez számunkra azt támasztja alá, hogy a magyar közintézmények egyre elkötelezettebbek a megelőzésen alapuló korrupciós fellépés elsajátításában.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Urak! Még egyszer megköszönöm az Állami Számvevőszék beszámolójának a megvitatásán való részvételüket, aktív munkájukat. Én szeretném elmondani, hogy ahogy minden évben tettük, az idei évben is azokra a kérdésekre, amelyeket önök megfogalmaztak és most szóban nem válaszoltam, természetesen írásban fogunk válaszolni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Úgy látom, hogy Czomba Sándor, a Gazdasági bizottság előadója, képviselő úr értelemszerűen nem kíván reflektálni, minthogy nincs a teremben.

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására - közlöm önökkel - csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Gazdasági

bizottság által benyújtott előterjesztés T/15777. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Bánki Erik képviselő úrnak, a Gazdasági bizottság előadójának, a napirendi pont előterjesztőjének. Képviselő úr, parancsoljon!

BÁNKI ERIK, a Gazdasági bizottság előadója, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! 2011. július 1-jétől hatályos a társaságiadó-törvény, amely alapján pályázhatnak látvány-csapatsportban tevékenykedő amatőr sportszervezetek és országos sportági szövetségek a társaságiadó-támogatásra. A hivatásos sportszervezetek támogatásának brüsszeli engedélyeztetését követően 2011. december 17-én lépett hatályba azon törvénymódosítás, amelynek értelmében a hivatásos sportszervezetek tárgyeszköz-beruházásai is elfogadhatók a látványcsapatsport-támogatási rendszer keretén belül.

A látványcsapatsport-támogatás vonatkozásában személyi jellegű ráfordítás, a tárgyeszköz-beruházás, a felújítás, az utánpótlás-nevelési feladatok ellátása, a képzés és a versenyeztetés azok a jogcímek, amelyekre támogatást lehet kérni.

A rendelkezésre álló adatok alapján 2016. december 31-éig a támogatási rendszer indulása óta eltelt időszakban több mint tízezer sportágfejlesztési program került elbírálásra, és több mint 405 milliárd forint támogatási értékben került támogatási igazolás kiadásra a törvényben meghatározott feltételek szerint.

(10.50)

Ez alapján kijelenthető, hogy a látványcsapatsport-támogatási rendszer indítása óta töretlen népszerűségnek örvend, egyre több sportszervezet, egyre több egyesület tudja igénybe venni azokat a támogatásokat, amelyeknek köszönhetően nemcsak a léte-sítményhelyzet javult Magyarországon jelentősen az elmúlt években, hanem a rendszeresen testmozgást végző magyar állampolgárok száma, illetve az igazolt versenyzők száma is jelentősen megnövekedett. A bevezetett intézkedések legfőbb gyakorlati célja az egészségmegőrzés, az egészségfejlesztés szolgálata, a fiatalok sportolása támogatása és nem utolsósorban a lakosság minél nagyobb részének bevonása a rendszeres sportolása.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Amikor 2010-ben a kormányzást átvettük, akkor Magyarország sereghajtó volt az Európai Unió országai között a rendszeres testmozgást végző állampolgárok számának tekintetében. Az a szomorú adat díszelgett Magyarország neve mellett, hogy nem éri el a 10 százalékot azon állampolgáraink száma, akik legalább hetente kétszer 45 percet sportolnak, ezáltal jó fizikális állapotban tartva magukat. Azóta, köszönhetően részben a társaságiadó-törvény támogatási rendszerének, illetve annak a kormányzati szerepvállalásnak, amely a

sportot kiemelt stratégiai célként kezelte az elmúlt évek során, ez a szám több mint a duplájára nőtt, és így már az Európai Unió erős középmezőnyében vagyunk. A célunk pedig az, hogy 2020-ig az élmezőnybe tudjunk kerülni, és példát mutassunk más uniós tagországoknak is arra vonatkozóan, hogy miért éri meg minél több magyar állampolgárt bevonni a sport rendszerébe, miért éri meg minél több gyermeket rábírnunk arra, hogy rendszeresen sportoljon, hiszen ez nemcsak a fizikai és szellemi teljesítő-képességük növelésében mutatkozik meg, hanem sokkal kevesebb kiadásba kerül majd a magyar társadalomnak mind a társadalombiztosítás, mind az egészségbiztosítás terén. Mindemelllett pozitív hatással volt a társaságiadó-törvény eddig is az utánpótlás-sport növelésére, hiszen a támogatások jelentős része éppen ebben a szegmensben, az utánpótlás-nevelésben realizálódott.

Meg kell említeni azt a tényt is, hogy az intézkedésnek köszönhetően az érintett sportágak utánpótlás-nevelési bázisa, ahogy mondtam, jelentősen megnőtt, különösen azon sportágak területén, mint a jégkorong vagy éppen a vízilabda, ahol a legnagyobb probléma volt, hiszen kevés volt a jégfelület és kevés volt a vízfelület. Ezekben a sportágakban háromnegyszeresére nőtt az igazolt sportolók száma azóta, hogy bevezettük a társaságiadó-kedvezményi rendszert.

Az egyik lényegi eleme a mostani módosításnak, tisztelt képviselőtársaim, az, hogy egy újabb sportággal bővül a támogatott csapatsportágak köre, ez pedig a röplabda. Azt gondolom, hogy ezzel régi adósságunkat törlesztjük, hiszen a törvény indulásakor, amikor a látvány-csapatsportágak fogalmát átvettük a sporttörvényből, akkor az csak öt csapatsportágot nevesített, a labdarúgást, a kosárlabdát, a vízilabdát, a jégkorongot és a kézilabdát, így a röplabda az első időszakban kimaradt a támogatotti körből, annak ellenére, hogy Magyarországon a röplabda támogatottsága kifejezetten magasnak mondható. Egy új sportágról beszélünk, amely ugyan csak a XIX. században született, de kimondhatjuk, hogy ma már minden hatodik magyar ember érintett akár sportolóként, akár szurkolóként ebben a sportágban. Azt gondolom, ez bőven indokolja azt, hogy ennek a csapatsportnak a látvány-csapatsportágak között a helye. Ha pedig valaki látott már életében strandröplabdát, akkor azt gondolom, hogy az önmagában kifejezi magát a látvány-csapatsport minden fogalmát, s nemcsak azért, mert nagyon csinos hölgyek játszzák, hanem azért, mert rendkívül nagy az érdeklődés iránta. Hogy egy példát mondjak önöknek, tisztelt hölgyeim és uraim: Rióban az olimpián az első olyan sportág volt a strandröplabda, ahol az összes jegy elkölté.

Visszatérve a törvényjavaslatra, szem előtt kell tartanunk a támogatási rendszer illeszkedését az európai uniós irányelvekhez, éppen ezért amellelt, hogy a röplabda új elemként bekerül a támogatott sportágak körébe, néhány olyan technikai módosítást is eszközöl a törvényjavaslat, amely az elmúlt

időszak uniós jogszabályainak az átvezetését, azaz a jogharmonizációt biztosítja számunkra.

A módosítás többek között meghatározza a hivatásos sportoló fogalmát, valamint ugyanezen célból bevezeti a korlátozott mértékű gazdasági célú létesítmény fogalmát, és az alkalmazáshoz kapcsolódó eljárást is rögzíti egyben. Az uniós jogszabályokkal való összehangolást szolgálja az is, hogy a hivatásos sportszervezetek tárgyeszköz-beruházásai kapcsán már ismert összeszámitási szabályokat kiterjeszti a képzési, illetve személyi jellegű ráfordítási jogcímekre is. Ez szintén európai uniós elvárás volt.

A törvénymódosítás tovább pontosítja az építési beruházások megvalósításához kapcsolódó tulajdon, hasznosítás és üzembe helyezés kérdéskörét is. Úgy vélem, hogy a törvénymódosításban foglalt rendelkezések kellő garanciát nyújtanak arra, hogy a beruházások megvalósuljanak, és az üzembe helyezésüket követő években garantáltan csak és kifejezetten sportcélú hasznosítással tudják őket működtetni.

Tisztelt Ház! Összefoglalásként azt mondhatom tehát, hogy az önök előtt fekvő törvényjavaslat alapvetően, a lényegi elemét tekintve egy új látvány-csapatsportág beemelésével a röplabda számára is biztosítja a későbbiekben a társaságiadó-kedvezmény rendszerén belüli támogatás lehetőségét, illetve olyan technikai rendelkezések átvezetését biztosítja, amely az Európai Bizottsággal az első öt éves ciklus lezárását követően megegyezésre került, és amely elvárás volt felénk annak érdekében, hogy ennek a támogatási rendszernek a fenntartási lehetőségét újabb öt évre megkapjuk.

Azt gondolom, tisztelt képviselőtársaim, hogy az, aki ezt a törvényjavaslatot támogatja, nem tud elkövetni hibát, hiszen egy olyan, a társadalomban rendkívül népszerű adótámogatási lehetőséget fog támogatni a röplabda csapatsportág számára is, illetve a technikai átvezetésekkel a többi csapatsportág tekintetében ennek a támogatási rendszernek a fenntartását biztosítani, amely több tízezer magyar család számára biztosít sportolási lehetőséget, a fiatalok számára pedig egy olyan életpályát biztosít a sport révén, amely nemcsak a sportolás területén, hanem a gazdasági életben vagy a társadalom bármely szegmensében való megfelelésüket és beilleszkedésüket is biztosítani tudja. Ezért azt kérem önöktől, hogy támogassák ennek a törvényjavaslatnak az elfogadását. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Szabó Tünde államtitkár asszony kíván szólni. Parancsoljon!

DR. SÁVOLT-SZABÓ TÜNDE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Képviselő Urak, Hölgyek! A magyar kormány, mint tudjuk, 2010 óta fokozott figyelmet fordít a sporttámogatási rendszerre, éppen ezért egy új támogatási rendszert dolgozott ki. Ennek alapján 2011. július

23-ától bevezetésre került a látvány-csapatsportágak társaságiadó-kedvezményi támogatási rendszere is. Ettől az időponttól pályázhatnak az öt látvány-csapatsportág hivatásos sportszervezetei és az országos sportági szakszövetségek taotámogatásra.

Ezt követően 2013-tól kialakítottuk a kiemelt sportágak támogatási rendszerét, amelybe 16 olimpiai sportág került be. Ez a fejlesztési-támogatási rendszer biztos alapokat teremtett a kiemelt sportág-fejlesztés szempontjából a szövetségek részére, elősegítve a magyar sport kiszámítható fejlődését. Olyan konstrukció került kialakításra, amelynek lényege a programalapú finanszírozás.

(Az elnöki széklet dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ezt követően a sportszakmai szempontokat figyelembe véve további intézkedésként létrehozásra került a felzárkóztatási alap. Ebből a keretből a kiemelt sportágak közül kimaradt, de sportszakmai szempontból nagyon fontos további 24 sportág részesülhet. Ez a hármas sportági támogatási rendszer jól működik, a programok és sportágfejlesztési tervek szakmai alapokon keresztül válnak támogathatóvá. A látvány-csapatsportágba tartozó szervezetek, ahogy hallhattuk is, az utánpótlás-nevelési feladatokra, képzésre és versenyeztetésre, személyi jellegű ráfordításokra, tárgyieszköz-beruházásokra, valamint létesítményfejlesztésekre és felújításokra igényelhetnek támogatást a tao által.

Képviselő úr is említette, hogy a támogatási rendszer indulása óta több mint 10 ezer sportágfejlesztési program került elbírálásra. Ez is azt mutatja, hogy milyen nagy igény van rá. Ennek eredményeként az érintett öt látvány-csapatsportágban az elmúlt öt évben 155 ezer fővel nőtt az igazolt versenyzők száma, ami nagyon jelentős, hiszen 72 százalékos növekedést jelent. A támogatási rendszernek köszönhetően az új és a felújított létesítmények száma jelentősen megnőtt, olyan sportolási körülményeket biztosítva ezzel az élsport, az utánpótlás-nevelés és a szabadidősport részére, ahol minden generáció méltó körülmények között sportolhat.

Amikor a magyar kormány 2016-ban áttekintette a sportirányítási és támogatási rendszert, megállapította, hogy a látvány-csapatsport rendszere rendkívül pozitív hatásokat eredményez, és a sportfinanszírozás egyik alappillérvé vált.

(11.00)

Ezért is kezdeményeztük az Európai Bizottságnál a taorendszer további folytatását, amelyre vonatkozóan a Bizottság, átfogó vizsgálatát követően idén márciusban döntött, és engedélyezte a tao sporttámogatási rendszer további hat évvel történő meghosszabbítását. Ez a döntés is azt jelenti, hogy nemzetközi szinten is elismerték a tao támogatási rendszer fontosságát, és azt is, hogy a hazai jogszabályok illeszkednek az uniós követelményrendszerhez.

Tisztelt Országgyűlés! A magyar kormány 2017. január 1-jétől módosította a sport irányítási rendszerét, és ezzel párhuzamosan hangsúlyozta a támogatásfelhasználások ellenőrzésének fontosságát. Ennek érdekében a sportért felelős államtitkárság úgy alakította át szervezeti struktúráját, hogy külön támogatási és kontrolling főosztályt hozott létre, amelyen belül külön osztály foglalkozik a látvány-csapatsport támogatásaival, így biztosítva az országos sportági szakszövetségekkel mint ellenőrző szervezetekkel közösen a rendszer hatékony működését.

A magyar sportrendszer vizsgálata során a sportágak körében is módosításokat tartottunk szükségesnek, és ennek értelmében szervezzük a 2020-as tokiói olimpiai programba bekerült karate sportág átminősítését a felzárkóztatási sportágak közül a kiemelt sportágak közé, hiszen az elmúlt évek eredményei alapján a sportág éremesélyes sportolókat készíthet fel a következő olimpiai ciklusban. Ezzel párhuzamosan a törvénymódosítás azt is kezdeményezi, hogy a röplabda sportág a kiemelt sportágak közül a látvány-csapatsportágak közé és ennek megfelelően a támogatási rendszerébe kerüljön át.

2011-ben, a taotörvény megalkotásakor a röplabda sportág szervezeten és eredményességi szinten is jelentős elmaradást mutatott, de az elmúlt években a kiemelt sportágfejlesztés és az utánpótlás-programok eredményeként a sportág jelentős fejlődést tudott felmutatni. Ugye, mint tudjuk, a női válogatott megnyerte az Európa-ligát, és egymás után kétszer, 2015 után az idén is kijutott az Európa-bajnokságra. Emellett a klubcsapatok szintjén is sikerült a nemzetközi vonalra belépni.

Nagyon fontos megemlíteni, hogy jelenleg már 210 klubban működik röplabdaszakosztály, és az iskolai rendszeren belül 1200 röplabdacsapat van országsszerte. Így mintegy 14 500 gyermek úzi a sportágot szervezett keretek között. Ez is mutatja, hogy az utánpótlás-korosztály nevelésére a sportág vezetése kiemelt hangsúlyt fektet, és ezzel párhuzamosan nő a sportág népszerűsége, emelkedik a mérkőzések nézőszáma, ami jelentősnek mutatkozik a vidéki bázisok tekintetében is.

Mindemellett a kormány fokozott figyelmet fordít arra, hogy a magyar jogrend összhangban álljon az Unió által megszabott rendelkezésekkel, így a törvénymódosítás egyes elemeit, mint a hivatásos sportoló fogalmának tisztázását, a gazdasági tevékenységet végző szervezetek esetében alkalmazandó eljárást vagy éppen az összeszámítási szabályok pontosítását összhangba kell hozni az uniós szabályokkal. Ennek megfelelően a törvénymódosítással érintett hivatásos sportoló fogalma a sportról szóló 2004. évi I. törvényben meghatározott definíción alapszik, amelyet kiegészít az Európai Unió általános csoportmentességi rendeletében foglaltakkal.

A korlátozott mértékű gazdasági célú létesítmény fogalmának vizsgálata uniós versenyjogi szempontból szintén szükséges, hiszen amennyiben a támogatás igénybevételére jogosult szervezet uniós versenyjogi értelemben vett vállalkozásnak minősül,

alkalmazni kell a csoportmentességi rendelet idevontkozó rendelkezéseit is. Ugyanezen megfontolásból kell kibővíteni az adott jogcímre nyújtott és a kiegészítő támogatást érintő összeszámitási szabályokat a tárgyieszköz-beruházás, felújítás jogcímen túl a személyi jellegű ráfordítás és a képzés jogcímei vonatkozásában.

Mindemellett a törvénymódosítás az építkezési beruházásokkal kapcsolatos szabályozási kört is érinti. Mint ahogy önök előtt is ismeretes, a nemzeti vagyronról szóló 2011. évi CXCVI. törvény tartalmazza az állami és helyi önkormányzati ingatlanok esetében betartandó szabályokat. Ennek értelmében az ezen ingatlanokon tervezett beruházásoknál kérdések merülhetnek fel a taotörvény 22/C. §-ában előírt üzembe helyezéssel, valamint a sportcélú hasznosítással összefüggő szabályok érvényesítésénél. Ezt segíti elő a javaslatban előterjesztett, a hasznosításról és üzembe helyezésről szóló megállapodás, valamint a tervezett beruházások megvalósítását szolgálja a (8) bekezdésben előírt üzembelhelyezési kötelezettség előírásának pontosítása is.

A módosítás az uniós joggal való összhangot biztosítja, tekintettel arra, hogy amennyiben a támogatás kedvezményezettje uniós versenyjogi értelemben vett vállalkozásnak minősül, úgy az állami támogatási szabályokat kell alkalmazni. Azt, hogy a kedvezményezett vállalkozásnak minősül-e, minden esetben a jogalany tevékenységének jellege alapján kell megítélni. Ennek értelmében a látvány-csapatsportágak országos szakszövetségei, az amatőr sportszervezet és a fejlesztések érdekében létrejött közhasznú alapítvány részére nyújtott támogatásnál az egyes jogcímei pontosításra kerülnek.

Tisztelt Országgyűlés! A törvénymódosítás elsődleges célja a jelentős fejlődést és eredményeket felmutató röplabda sportág beemelése a látvány-csapatsportágak közé. Ezen túlmenően pedig az uniós jogszabályokkal szükséges jogharmonizációs és értelmezési szabályok technikai pontosítását tartalmazza. Ennek megfelelően a magyar kormány támogatja a T/15777. számú törvényjavaslatot, amelyhez ezúton kérem a tisztelt Ház támogatását. Köszönöm megismerő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Bánki Erik képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr! *(Dr. Józsa István: Minő megjelentetés.)*

BÁNKI ERIK, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon büszke vagyok arra, hogy én magam lehettem előterjesztője annak a törvényjavaslatnak, amely 2011-ben a Ház előtt járt, és amelynek nagy támogatottsága volt a Ház falai között. Talán nem is véletlen, hiszen az Európai Unióban elsőként Magyaror-

szág volt az, amelyik egy ilyen típusú társaságiadó-kedvezmény-rendszert vezetett be. És miután első voltunk, nekünk kellett végigküzdeni az Európai Bizottsággal azt az egyeztetési folyamatot, amelynek köszönhetően végül az Európai Bizottság a jóváhagyását adta, hiszen a társasági adó egy olyan kategória, amely közösségi szabályozást igényel. Éppen ezért arra is külön büszke vagyok, hogy a magyar kormány apparátusa képes volt arra, hogy rekordidő, 7 hónap alatt zárja le az egyeztetéseket. Ennek köszönhető az, hogy 2011-ben a törvény hatályba is tudott lépni.

Államtitkár asszony beszélt arról, hogy milyen mértékben növekedett az igazolt versenyzők száma, háromnegyedével nőtt meg az elmúlt időszak alatt, ami, azt gondolom, kiemelkedő eredmény. A mostani módosításnak köszönhetően, azzal, hogy a röplabda csapatsport is bekerül a támogatott kategóriába, azt gondolom, az igazolt játékosok számának növekedésében és elsősorban az utánpótlás-nevelés terén olyan távlatokat nyit meg, amely számos gyermek számára kiváló sportolási és később életpályalehetőséget is megnyit.

Talán nem véletlen, hogy a mostani benyújtást is a Fidesz, illetve a KDNP képviselői kezdeményezték, így a Gazdasági bizottság volt ennek a törvényjavaslatnak a benyújtója. A bizottsági ülésen a Fidesz képviselői természetesen valamennyien támogatták ennek a törvényjavaslatnak a benyújtását. Hiszen azt gondoljuk, hogy az a sikertörténet, amely 2010 óta megindult a csapatsportágak támogatása terén, ezzel a módosítással tovább erősödhet. Arra kérem tehát képviselőtársaimat, hogy támogassák ennek a törvényjavaslatnak az elfogadását. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Józsa István képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. JÓZSA ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr; a figyelmét külön, ahogy hozzászólásában idézte az én hozzászólásomat - az egészen meghatározó volt számomra, hogy ilyen figyelmet tudtam az előbb elérni.

Most a tao-előterjesztéssel, hogy bővíteni kívánják a röplabda sportággal is a támogatott látvány-sportok körét, azt tudom mondani, hogy ez az egy jó eleme van ennek az előterjesztésnek. Mert az, hogy Bánki Erik büszke arra, hogy bevezette a kézből etetés rendszerét a magyar sportban, és azt át tudták verni az Európai Unióban, mert tényleg, a társasági adó a közösségi jog szabályozása alá esik, és a társasági adóból kivonni, itt összeírták nekem a szakértők, a létezése óta már közel 500 milliárd forintot, erre azért joggal lehet büszke.

(11.10)

Szóval, képviselő úr, azért 500 milliárdot kirántani a költségvetésből és látványsportokra úgymond

a vállalkozókkal odaadani, mert természetesen mindenki önként és dalolva adja oda, és a miniszterelnök állítja... *(Bánki Erik: Pontosan!)* Hát, ez a képmutatás teteje, képviselő úr! *(Bánki Erik közbeszól. - Az elnök csenget.)* Akkor a miniszterelnök úr büszkén veri a mellét, hogy Felcsúton adakozásból építettük ezt a szép stadiont. Hát, tényleg! *(Bánki Erik: Ti meg nem építettetek semmit. Szégyellj magad!)* Makovecz Imre annyira organikus volt, hogy annál organikusabb...

ELNÖK: Bocsánat, képviselő úr, egy pillanatra! Bánki képviselő úr, ha megnyomja a gombot, önnek is fogok ismételt felszólalásra lehetőséget adni. *(Bánki Erik: Bocsánat.)* Most Józsa István képviselő úrnál van a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. JÓZSA ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Annyira organikus volt az a terv, hogy annál organikusabb már csak a tao révén, ahogy kinőtt a földből, és szinte a nép akarataként megjelent az a gyönyörű stadion az Orbán-rezidencia szomszédságában. Tehát ez az önök képmutatásának valami fantasztikus része, és össze tudják rakni. Valószínűleg Machiavellit nagyon jól megértették, és megtanulták a reneszánsz idején „A fejedelem” című szó alatt összegzett észrevételeit a hatalom természetéről, és hogyan kell a fejedelemnek eljárnia, hogy a nép szeresse minden egyes cselekedetében. Szóval, önök nagyon kemény machiavellisták, ez is annak a része. Nagyon sokan jól járnak vele. Az európai tendenciákhoz, a transzparenciához, az átláthatósághoz, a közösségi célok teljesítéséhez úgy általában nincsen köze. Tehát az, hogy önöknek mint Fidesznek, akik beültették a saját embereiket a különböző szakági szövetségek élére, hogy a saját kis közösségeik célját ez teljesíti, azt alá lehet írni, mert tényleg annak érdekében áll, de ennek ilyen oldalhajtásai vannak, hogy a Birkózó Szövetség saját magánalapítványa kap 2 milliárd forintot. A közpénz elveszíti közpénzjellegét, átmegy alapítványba, és majd mindenki megbízik benne, hogy az az eredetileg 500 millióra tervezett birkózócsarnok a 2 milliárdból a lehető legjobban fog elkészülni. Ebben én teljesen biztos vagyok.

Visszatérve az előterjesztésre, ennek a javaslatnak az a célja, hogy a társasági és osztalékadóról szóló törvényben rögzített látvány-csapatsportok közé beemelje a röplabda sportágat is, ezzel lehetővé téve a taokedvezmény kiterjesztését az ilyen csapatok támogatásának lehetőségével is. Én nagyon örülök ennek az imponáló számnak, amit államtitkár asszony említett, hogy 210 - ha jól emlékszem, ezt mondta - klubban működik már röplabda szakosztály. Ez azért, hogy megint személyes vonatkozást is mondjak... - a szülővárosomban édesapám alapította az első röplabdaszakosztályt mint matematikatanár, tehát ez annyira közcél volt akkor, hogy úgy érezte, ebbe indítóként be kell szállni. Tehát nagyon szimpatizálok a röplabdával, kora gyermekkorom óta, ha szabad ezt mondani, elnök úr.

A javaslat többi része főleg uniós jogharmonizációs pontosításokat tartalmaz, arra való tekintettel, hogy a kiegészítő támogatás valamennyi jogcímre vonatkozóan érvényesül, a hivatásos sportszervezetek esetében is valamennyi uniós jogszabályban érintett jogcím, így a tárgyi eszköz-beruházás, a felújítás, a képzéssel összefüggő feladatok támogatása és személyi jellegűek esetén is. Erre mindegyikre vonatkozóan kell számítani az alap- és a kiegészítő támogatásokat, és az összevont érték nem haladhatja meg az egyes jogcímekre vonatkozóan a taotörvényben meghatározott mértékű támogatási intenzitást. Ez egy korrekt rendezése a soroknak, tehát ezzel önmagában nincs is semmi baj.

További módosítás az uniós joggal való összhangot biztosítja, tekintettel arra, hogy amennyiben a támogatás kedvezményezettje uniós versenyjogi értelemben vett vállalkozásnak minősül, az állami támogatási szabályokat kell ekkor alkalmazni, ami szintén helyes.

Az észrevételeim egy részét már előjáróban elmondtam, tehát amire büszke Bánki Erik, arra személyében büszke is lehet. Tehát nincs még egy ember a magyar parlamentben, aki ennyire tevékeny részt vállalt, közel 500 milliárd forintnak... - 436 milliárd, itt látom a számszerű adatot. Tehát a taokedvezmény rendszerének megítéléséről szeretnék egy szakértői - mert én nem vagyok sportközgazdász - véleményt mondani, ami szerint óriásstadionok a kisvárosokban, követhetetlenül ömlő pénzek, urambátyám viszonyok az állami és a sportszövetségek között, és az egész rendszer abszolút nyertese egy Felcsút nevű településnek a sportegyesülete. Ezt csak a vak nem látja, önök viszont büszkék rá. Annyira látják, hogy így fél téglával verik a mellüket, hogy ezt ők csinálták. Hát igen, a vezérnek meg kell felelni!

A látvány-csapatsportoknak, úgymint a labdarúgás, kosárlabda, kézilabda, vízilabda és a jégkorong, a kormány úgy is juttat támogatást 2011 óta, hogy a nagyvállalatok a befizetendő társasági adóikból úgy mond leírhatják, tehát nem a költségvetésnek fizetik be, hanem ezeknek a sportszövetségeknek, ha a sportszövetségeket támogatják. Azaz adóforintokat csoportosítanak át önök a törvény erejénél fogva. Ennek ellenére a kormány makacsul tagadja és azt állítja, hogy a tao nem közpénz, ezt céges magánadományként tekintik továbbra is, ami természetesen nem igaz, mert ezt a pénzt, a taopénzt nem fizetik be a költségvetésbe; ha nem lenne taotörvény, akkor ez a költségvetésben jelenne meg.

Ez az idén 85 milliárd forintot jelent, de ha a rendszer egész eddigi pályafutását nézzük, elképesztő összegről van szó. Ez az, amit itt az előbb idéztem már, hogy 2012 óta a társaságiadó-támogatások összesen 436 milliárd forintot tesznek ki. Ennyi pénz vesztette el a közpénzjellegét az önök kezéből etetésénél, és esett ki a költségvetésből úgy, hogy nyomon sem lehet követni, kik és milyen döntések alapján pontosan mire költötték ezt a pénzt. Tehát nem azzal a céllal nem értünk egyet, hogy a sportot támogatni

kell, mert a sportot támogatni kell, csak nem ilyen protekcionista, urambátyám, haveri, átláthatatlan, „hol tűnik el a pénz” módon.

A nemzetközi versenyeken is sikereket elérő magyar röplabdát szükséges is és kell is támogatni, de nem egy ilyen, a korrupció melegágyát jelentő rendszeren keresztül, ami igazából a fideszes összefonódásokkal tarkított rendszer által valósul meg, aminek ön a feje. *(Bánki Erik közbeszól. - Az elnök csenget.)* Tehát, ha tetszik Bánki Eriknek, hogy ön az összefonódás feje, akkor gratulálok, főlvállalja azt, amiért másutt karperec jár. Ahol évi 70-80 milliárd forint költségvetési forrás vesztíti el közpénzjellegét, az nem tekinthető európai metódusnak, azzal együtt, hogy valamilyen módon önök ezt elfogadtatták az Unióval.

Tehát a röplabdát messzemenően támogatjuk, ha megengedi, elnök úr, önt és ezt a taorendszert viszont nem. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban. - Bánki Erik: Szégyellj magad! - Dr. Józsa István: Ne hülyéskedjél már!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselőtársaim, arra kérem önöket, hogy ezt a másodlagos vagy parciális érdekeket kifejező beszélgetést legyenek szívesek visszafogottá tenni. Köszönöm szépen. *(Derült ség.)*

A KDNP vezérszónoka Hollik István képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Bánki Erik az expozéját is egy statisztikával kezdte, amely szerint 2010-ben a magyar lakosság, a magyar polgárok sajnos leghátul kullogtunk az Európai Unióban abban a tekintetben, hogy hányszor mozgunk rendszeresen. Én ehhez hadd tegyek hozzá egy kicsit frissebb statisztikát! Nemrég a Magyar Diáksport Szövetség indította el a Netfit elnevezésű mérést, amely az általános iskolások, illetve a középiskolások, gimnazisták, szakiskolások fizikai állapotát, erőnlétét mérte.

(11.20)

Ebből azt láthatjuk, hogy bár a mindennapos testnevelés bevezetése után a tendencia javulóban van, de azt látjuk, hogy már az általános iskolások tekintetében is elmaradunk az Európai Unió átlagos edzettségi szintjétől, egészségügyi állapotától, erőnléti szintjétől. És mindebből könnyű arra a következtetésre jutnunk, hogy van még tennivalónk. És ha ehhez hozzáteszük azokat a közgazdasági tanulmányokat, amelyek azt mondják, például egy amerikai tanulmány azt állítja, hogy minden egyes dollár, amit sportra, a testmozgásra fordítunk, az két dollár megtakarítást jelent az egészségügyben, akkor azt gondolom, hogy ez a két tény mind egy irányba mutat, hogy a magyar sportot, a sportolást, a magyar polgárok

sportolási lehetőségét minden erejével a magyar államnak, a mindenkori kormánynak támogatnia kell.

Ha megnézzük a sporttámogatás konstrukcióját, amit a kormány 2011-ben bevezetett, akkor azt láthatjuk, hogy az éppen ennek a célnak a mentén módosította a korábbi támogatásokat. Ugye, bevezette egyrészt a látvány-csapatsportágak megjelölését, illetve a társaságiadó-kedvezményt. Tette mindezt azért, mert valóban azt látjuk, hogy a sport támogatása a Fidesz-KDNP számára stratégiai cél. És természetesen a versenysport mellett - azért ezt se felejtsük el - nagy hangsúlyt fektet a kormány a tömegsportok, a szabadidősportok támogatására. Ha például csak egy ilyen konkrét példát említek, a „Nagy sportágválasztó”, ami korábban 2010 előtt nem volt, ma pedig már egy bejáratott brand, és nagyon sok fiatalnak bemutatja, hogy milyen típusú sportágak léteznek, amelyből tudnak választani, és talán nagyobb eséllyel tudják megtalálni a fiatalok azt a sportágat, amelyet szívesen űznének.

Tehát azt láthatjuk, hogy 2011 óta a sport támogatása a stratégiai cél a látvány-csapatsportágakon, illetve a társaságiadó-kedvezményeken keresztül. És mi ennek a célja? A tao célja az, hogy erősítsék a sport utánpótlás-nevelési rendszerét, ugyanakkor a támogatott fejlesztések révén kedvezményes létesítményhasználatával bővítsék a diák- és szabadidősport számára igénybe vehető kapacitásokat. Ezek az elmúlt években láthatólag teljesültek is.

A látvány-csapatsportok növekvő népszerűsége - ezt is ki kell emelni - ugyanakkor kedvező hatást gyakorol az életmódminták, a sportos életmód alakítására, a fiatal generációk sportban történő részvételének előmozdítására, és a mozgásban gazdag, sportos életmód ösztönzésével szélesíti a szabadidősport társadalmi bázisát, amely összességében kiemelt népességügyi célok megvalósításához kapcsolódik.

Ha megnézzük a konkrét számokat, akkor azt láthatjuk, amit itt Józsa képviselő úr kicsit összefüggéstelenül, de mégiscsak egy-két konkrét számot is említett: valóban közel 500 milliárd forint támogatás érkezett az elmúlt hat évben a látvány-csapatsportágakhoz. És azt gondolom, hogy ha ehhez hozzáteszünk, hiszen talán az egyedüli, vagy inkább azt mondom, hogy a legjobb mérőszám, hogy ezek a források jól hasznosultak-e, az az, hogyha megnézzük, hogy hány igazolt sportoló sportolt a tao bevezetése előtt, illetve most. És itt nagyon impozáns növekedést láthatunk.

Engedjék meg, azt hiszem, az összesített számot már Bánki Erik elmondta, én végigfutnék a konkrét szövetségi statisztikákon. A Magyar Jégkorong Szövetségben - statisztikája szerint - 2011-ben, a tao bevezetése előtt 2305 igazolt sportoló volt, a tavalyi évben pedig ez a szám már 5029. Tehát itt 218 százalékos növekedés tapasztalható. A Magyar Kézilabda Szövetségben 24 ezer fő volt az igazolt sportolók létszáma, 2016-ban már 53 059. Ez is több mint duplájára nőtt. A kosárlabda tekintetében 24 642-ről a szám felemelkedett 53 861-re. Itt is azt látjuk, hogy az igazolt sportolók létszáma megduplázódott. A

labdarúgásban, nyilván a legnépszerűbb sport, itt azért nehezebb ilyen jelentős eredményeket felmutatni, de itt is egyértelmű a fejlődés, a növekedés, hiszen 158 682 igazolt labdarúgó volt 2011-ben, 2016-ban pedig már majdnem 250 ezer. Ez is egy jelentős, több mint 50 százalékos növekedés. És ugyanezt láthatjuk végezetül a Magyar Vízilabda Szövetségnél is, 4200-an vízilabdáztak 2011-ben, 2016-ban pedig már 6708-an.

Mindebből tehát arra következtethetünk, hogy a látvány-csapatsportágnak a megjelölése, illetve a társaságiadó-kedvezmény rendszerének a bevezetése jól szolgálta azt a célt, amely a kormánynak és a Fidesz-KDNP-nek kiemelt célja, hogy minél több embert tudjon bevonni a sport világába, minél több ember számára tudjon segíteni a sportos életmód megélésében. Éppen ezért az előttünk fekvő jogszabályt a KDNP támogatja. Látjuk azt, hogy a röplabda mint sportág milyen sikereket ért el az elmúlt időben. Egyetértek államtitkár asszonnyal, hogy rendkívül jelentős felzárkózás történt meg a röplabda szakág tekintetében, itt elég, hogyha csak az Eb-részvételről vagy az Európa Liga-sikerekről beszélünk.

Természetesen fontos célja a jogszabálynak az is, hogy minden európai uniós irányelvvel, illetve jogszabállyal összhangban legyen a magyar szabályozás, annak ellenére, hogy Józsa István képviselő úr az ellenkezőjét állítja. Mindezek alapján tehát a KDNP támogatja jó szívvel ezt a módosítást, hiszen azt gondoljuk, hogy ha valaki ezt a módosítást támogatja, az a magyar röplabdasportot, illetve összességében a magyar sportot támogatja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Szilágyi György képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

SZILÁGYI GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy kicsit bővebben beszéljünk a taóról, már csak azért is, mert a jelenlegi törvényjavaslat talán a tao egyik legnagyobb átalakítását eredményezi, hiszen bevonunk egy új sportágot, a tao létezése óta ilyen nem történt meg. Éppen ezért lehetne értékelni egészében véve a törvényt és az eddigi tapasztalatokat.

Egy-két reakció, most Hollik Istvánt hallgattam, felolvasta a dolgokat, és tényleg a sportról beszélt, de ezt akár úgy is vehettük volna - mint ahogy a családban is sokszor beszélnek a sportról -, mintha a családi asztalnál ült volna a sógorával, Dömötör Csabával, és éppen vitatkoztak volna, hogy a tao jó vagy nem jó az ország számára, hiszen olyan alapvető dolgok és szakmaiatlanságok hangzottak el az ő felszólalásában, amit nem lehet szó nélkül hagyni. Például hivatkozik nemzetközi amerikai példákra, és még azt is rosszul idézi.

Őn azt mondja, hogy Amerikában olyan sportközgazdasági kimutatások vannak, hogy egy dollár két

dollár hasznot hoz. Ez nem igaz, ezek a kimutatások. Egy dollár négy dollárt hoz, tudja?! Abban az országban, ahol valóban a sportra költik ezeket a pénzeket, négyszeres pénzt hoz az országnak haszonba az, amit a sportra költenek. És evvel nincs is gond, ez így van. Ez így van! Az a probléma, hogy nálunk az az egy forint, amit ráköltünk a sportra, az nem négy forintot hoz, hiszen azt az egy forintot nem a sportra költjük, hanem jó, ha 20-30 fillért költünk abból az egy forintból, a többi pedig eltűnik kézen-közön a barátaiknál, a haverjaiknál vagy a rokonaiknál.

Na, akkor térjünk vissza a taóval kapcsolatos dolgokra! Az a baj, hogy eléggé nagy a szórás azzal kapcsolatban, hogy ki milyen következtetéseket von le; milyen az ellenőrzési rendszer, mennyi taopénz folyt be és hasonló. Itt látszik a számokból is, hiszen közelítő számokat mondott egyébként Bánki Erik is és Józsa István is, de mégis milliárdos nagyságrendekkel térnek el a számok, hiszen Bánki Erik azt mondta, hogy 405 milliárd volt az, amit pályáztak, tehát ez nem az volt, amit elköltöttek, hanem amit pályáztak. Józsa István pedig 436 milliárdról beszél, amit elköltöttek.

(11.30)

A kettő között óriási különbségek vannak, tehát azért mondom, hogy a taónál eléggé összetett ez a dolog. Őszintén kellene beszélni a taóról, és le kellene vonni azokat a következtetéseket, amelyek az elmúlt hét évben voltak.

Fel kell tenni azokat a jogos kérdéseket, és meg kellene vitatnunk azokat a jogos kérdéseket őszintén, hogy például a tao jó vagy nem jó, hiszen erre nincs egyértelmű válasz. A taónak vannak nagyon jó elemei, és a taónak vannak nagyon rossz elemei. Jelen pillanatban, ha azt nézzük, hogy a jelenlegi helyzetben a sportnak a tao jó vagy nem jó, akkor egyértelműen kijelenthetjük, hogy jó. A taorendszer bevezetése rövid távon használt a magyar sportnak, sőt, nemhogy használt, jelen pillanatban már olyan helyzetet alakítottak ki önök - és ez egyébként az egyik rossz példája a taónak -, hogy tao nélkül ma a magyar sport szinte nem tudna létezni.

Megint az a kérdés, hogy ezt hová tesszük, a jóhoz vagy a rosszhoz. Én azt mondom, hogy ez az egyik rossz példája a taónak, hogy a magyar sport nem tud létezni. Működhetne normálisan a tao egyébként? Igen, működhetne, csak még egyszer mondom, őszintén kellene beszélni. És rögtön az első kérdés, amit egyébként jogosan vetettek fel képviselőtársaim, hogy a tao közpénz, vagy nem közpénz. Ezt a vitát Orbán Viktor robbantotta ki akkor, amikor a felcsúti stadionnál ő azt mondta először, hogy ez nem közpénz, ezt a cégek adták össze, aztán utána több fórum megvitatta ezt, bíróságok is, és kimondták, hogy ez közpénz. Valóban, szerintem is közpénz. A tao viszont nem folyik be az államháztartásba, inentől kezdve, ha befolyyna, akkor onnan fizetnék ki.

Amit önök a taónál az én véleményem szerint... - és akkor még vegyük azt, hogy miért jó a tao.

Jó a tao, csak a látvány-csapatsportágaknak jó a tao vagy a sport egészének? Véleményem szerint a sport egészének, hiszen a többi sportágra is több pénz juthat elvileg, hiszen amit a látvány-csapatsportágaknak nem adunk oda, azt oda tudjuk adni a többi sportágnak.

Tehát mondom még egyszer: vannak nagyon jó elemei. Nekem a legnagyobb problémám a taóval az, hogy ez egy valóban történelmi lehetőség volt az egész magyar sportrendszer és az egész magyar sportfinanszírozási rendszer megváltoztatására, hiszen hogyha úgy indultunk volna neki a taónak, hogy azt mondjuk, hogy ezeknek a látvány-csapatsportágaknak - amelyek egyébként piacképes sportágak, tehát olyan sportágakról beszélünk, amelyek megjelenhetnek a piacon - az lett volna meghatározva, hogy bizonyos évekig támogatjuk a fejlődésedet, de neked, sportági szakszövetség, neked, egyesületek, el kell kezdened kilépni a piacra, el kell kezdened támogatókat keresni, el kell kezdened foglalkozni a merchandisingjogokkal, el kell kezdened foglalkozni a bevételeiddel, akkor egy idő után elérhettünk volna oda, hogy ezeknek a látvány-csapatsportágaknak nem lenne szükségük a taóra. De nálunk nem ez történt.

Nálunk az történt, hogy sajnos a látvány-csapatsportágakban részt vevő vezetők elkényelmesedtek, hátradőltek, és mindent a taopénzből kívánunk majd megoldani, és nem a piacra lépésen gondolkodtak. Látnék egyszer szívesen arról egy kimutatást, hogy vajon ezeknél az egyesületeknél, ezeknél a sportági szakszövetségeknél a taorendszer bevezetése óta hogyan változott a bevételi oldaluk, a saját bevételi oldaluk, milyen reklámszerződéseket tudtak kötni, milyen más bevételeket tudtak generálni a taón kívül saját maguknak az állami pénzekon kívül.

A másik, ami negatív hatása a taónak, az a politikai függés. Tehát egyértelműen kimondhatjuk, hogy a tao bevezetése óta még nagyobb politikai függésben annak az egyesületek, még nagyobb politikai függésben vannak a sportági szakszövetségek. Ez abból is látszik egyébként, hogy ma már szinte nincs olyan sportági szakszövetség, nincs olyan nagyobb sportegyesület, ahol ne egy fideszes potentát lenne a vezető, ahová ne azokat a fideszes embereket ültették volna be. Sőt, az egész magyar sportnál ez tapasztalható, mert már azt is megértük, hogy egy olyan, a társadalom által abszolút tisztelt és megbecsült embert, mint Hegedűs Csabát, egy puccsal el lehetett távolítani a Birkózó Szövetség éléről, hogy a nagy birkózómúlttal rendelkező Németh Szilárd üljön be a helyére. Tehát a politikai függés is megnőtt az önök regnálása alatt.

A másik, amit nem szabad elhallgatni a taóval kapcsolatban, hogy óriási korrupciós kockázat. Nincs normális ellenőrzés a taónál, nem volt az elmúlt időszakban normális ellenőrzés, és ezért mondom azt, hogy az az 1 forint, amire mi azt mondjuk, hogy ráköltöttük a sportra, az jó esetben 20-30 fillér, mert a többit korrupciós kockázatokkal és a korrupcióval önök szépen ebből a rendszerből kivették, és hagy-

ták, hogy kivegyék. Tehát még azt mondom, hogy nem is biztos, hogy itt most csak politikusokról beszélünk vagy csak önkökhöz közel állókról, igen, az egyesületek sem jó gazdaként viselkednek, hanem most akkor habzsidózi van, és vásárolgatunk olyan dolgokat, amelyek megfelelőek.

Tehát államtitkár asszony azt mondta, hogy most már lesz ellenőrzés, én ezt kíváncsian várom. Kíváncsian várom az ügyeket is, hogy hány ügyet fognak feltárni, hiszen csak akkor lehetne a taorendszer jó és akkor működhetne normálisan, hogyha valóban fel lennének tárva ügyek, és az egyesületek, a sportági szakszövetségek és mindenki tudná azt, hogy a taóból nem lehet elvenni egyetlenegy forintot sem, mert azt a sportra kell fordítani. Ez lenne a cél, énszerintem ez jó lenne.

És akkor, ami kérdést most a törvénnyel kapcsolatban még fel kell tenni, hogy a röplabda megérdemli-e, hogy bekerüljön a taótámogatotti körbe, és hogy kell-e a sportot támogatni. Mind a két kérdésre egyértelműen igen a válasz. Igen, megérdemli a röplabda, hogy támogassák, hogy bekerüljön ebbe a körbe. Igen, a sportnak szüksége van arra, hogy állami pénzekkel támogassák a sportot. A probléma csak ott van, hogy önök általában ezt a két alapvető tényt, hogy erre igent mond minden sportszerető ember, önök ezt zsarolásra is használják nagyon sokszor. Hiszen ha mi most azt mondanánk, hogy ebben a törvényben vannak olyan dolgok, amelyek miatt mi nem támogatnánk ezt a törvényt, akkor önök holnap már azt nyilatkoznák, hogy a Jobbik nem támogatja a magyar röplabdát. Dehogynem!

Tehát hozzáteszem: támogatni fogjuk ezt a törvényt, tehát nincsenek benne most olyan dolgok, és ezért is hoztam föl, ami miatt ne lehetne támogatni ezt a törvényt. Lesz egy módosító javaslatunk, ami szerintem jobba teszi, majd kérem, hogy fontolják meg, de valahol ez a potenciális zsarolás mindig benne van a sporttal kapcsolatos dolgokban, hogy ha valamit nem támogatunk, akkor mi nem szeretjük a sportot. Dehogynem szeretjük!

És akkor egyetlen megjegyzés még, ami itt a felszólalásokban elhangzott, Bánki Eriknek egy kicsit csúsztatás volt a strandröplabda. Én is szeretem egyébként a strandröplabdát, Magyarországon vagyunk. Magyarországon a strandröplabda még nem annyira népszerű, mint Brazíliában. Az, hogy Brazíliában elfogytak a jegyek, persze, szinte népi sportágról beszélünk, a brazilok nagyon szeretik, lent volt a tengerparton, és azonnal - valóban így van - nem lehetett jegyhez hozzájutni, de azért teljesen más a strandröplabdához a hozzáállásuk. Én szeretném egyébként, hogy olyan láz legyen egyszer Magyarországon is a strandröplabdával kapcsolatban, mint amilyen Brazíliában van, hiszen annak van egy hangulata, és valóban egy olyan sportágról beszélünk, ami nagyon látványos, szórakoztató és gyors sportág. Tehát ez is hozzátartozik.

Akkor most térjünk rá a törvényre. Vannak benne olyanok, amelyek az uniós jogszabályokkal történő összehangolásukat jelentik, van olyan, a 22/C.-

nél a 4/a, ami az összeszámitás szabályát határozza meg, véleményünk szerint ez is megfelelő változtatás. Aztán meghatározzák, hogy ki a hivatásos sportoló, ki minősül hivatásos sportolónak. Valóban ezzel sincs problémánk, és ami még itt lényeges, hogy az uniós joggal való összhangot próbálja meg biztosítani, tekintettel arra, hogy amennyiben a támogatás kedvezményezettje uniós versenyjogi értelemben vett vállalkozásnak minősül, az állami támogatási szabályokat kell alkalmazni. Véleményünk szerint ez is elfogadható és megfelelő, és az is, hogy itt meghatározzuk azt, hogy mi számít gazdasági tevékenységnek, mert itt nem az adott országnak a dolgait kell figyelembe venni.

Amiről részletesebben szeretnék beszélni, az viszont a beruházások és a felújítások területe, vagyis a beruházások területe. A 22/C. § (5) bekezdésében sok esetben a beruházások és felújítások önkormányzati tulajdonban lévő területeken valósulnak meg, így véleményünk szerint szükséges ezt is szabályozni. Az új szabályozás alapján az önkormányzati tulajdon beruházás úgy történhet, ha a tulajdonosok az önkormányzattal a megállapodást benyújtják és megkötik.

A 22/C. 6/a-ban általános problémát old meg a módosítás azzal, hogy az egyébként a főszabály szerint a támogatáshoz kapcsolódó tulajdonon a magyar állam javára szóló jelzálogjog-bejegyzés jön létre, ez azonban az önkormányzati tulajdon esetében nem tud megvalósulni. Ez egyébként rendszeres problémát jelentett az elmúlt években, hozzá kell valóban nyúlni. A módosítás orvosolja ezt. A garancia itt az egyébként, hogy az önkormányzati vagyon forgalomképtelen, így az elidegenítés nem lehet, tehát a cél a jelzálogjog bejegyzése nélkül is megvalósul.

(11.40)

Amivel viszont van egy kis problémám, és erre nyújtottam be módosító javaslatot, az a 22/C. § (8) bekezdés. Ez a módosítás véleményem szerint egy kicsit veszélyes az önkormányzatokra nézve: a támogatást nem ők veszik igénybe, bár tény, hogy az ő tulajdonukban történik majd értéknövekedés, de amennyiben nem sikerül üzembe helyezni a tárgyi eszközt a meghatározott időre, a szabályozás alapján nem a támogatott szervezetnek, hanem az önkormányzatnak kell visszafizetnie a támogatást. Véleményem szerint ez itt veszélyes.

Mi azt szeretnénk, és erre is nyújtottunk be módosító javaslatot, egyértelműsíteni kell, hogy ki milyen arányban kötelezhető visszafizetésre. Amennyiben a beruházás önkormányzati tulajdonon történik, a támogatott szervezet és a tulajdonos önkormányzat felelősségük arányában legyen kötelezhető a visszafizetésre; érdemes a felelősség arányában megállapítani a visszafizetési kötelezettséget, és amennyiben a felelősség vagy annak aránya nem állapítható meg, úgy pedig egyetemleges felelősség legyen. Tehát először vizsgáljuk meg, hogy kinek a felelőssége, annak, aki igénybe vette a taotámogatást, vagy az önkor-

mányzat felelőssége, hogy ne lehessen az, hogy ha valaki igénybe veszi a taotámogatást, azt önkormányzati területen valósítja meg - igaz, hogy lesz értéknövekedés, de onnantól kezdve az önkormányzatnak lesz a felelőssége, mert mondjuk, nem tudják üzembe helyezni az adott létesítményt vagy valamilyen gond van -, akkor onnantól kezdve az önkormányzatnak kell visszafizetnie. Ez súlyos problémát okozhat egyes önkormányzatoknál.

Tehát arra kérem önöket, hogy a benyújtott módosító javaslatunknál ezt vegyék figyelembe, és támogassák azt, hogy legyen meghatározva, kinek a felelőssége. Természetesen vissza kell fizetni abban az esetben, ha nem normálisan valósul meg, de ne az önkormányzatnak, hanem legyen egyetemleges a felelősség, vagy ha meg lehet állapítani, akkor az fizesse vissza, akinek ez a hibája volt. Ennyit szerettem volna elmondani.

A Jobbik Magyarországért Mozgalom, mint mondtam, támogatni fogja ezt a törvényt. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem Hadházy Ákos képviselő urat, hogy az LMP részéről kíván-e most felszólalni. *(Dr. Hadházy Ákos jelzésére:)* Nem. Akkor, tisztelt képviselőtársaim, a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Mivel független képviselő nem tartózkodik az ülésteremben, így felszólalásukra nem kerülhet sor.

Itt van lehetőség kettőperces felszólalásra. Megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár Asszony! Rögtön a megszólalásom legelején szeretném rögzíteni, hogy a látványcsapatsportok körének bővítésével, tehát a röplabda sportággal történő kiegészítésével személy szerint egyetértek. Jónak és fontosnak tartom azt, hogy minden olyan sportág, ami gyakorlatilag egyrészt a sportolási lehetőség tekintetében, a kibontakoztatás vonatkozásában teret tud adni, a nézőszám vonatkozásában pedig mértékadó bővülést tud hozni, igen, kapjon támogatásokat, de átláthatóan, úgy, hogy a források, amelyek a tao keretei között mozdulnak meg, ne veszítsék el úgymond a közpénzjellegüket, az átláthatósága adott legyen a források felhasználásának.

Az átláthatóság hiánya nyilvánvalóan visszaélésekhez vezet, korrupcióhoz vezet. Az elmúlt esztendőknél vonatkozásban, 2011 óta rengeteg, számtalan példával találkoztunk szembe, amikor is legalábbis felsejlett, de mondhatom erőteljesebben is, majdnem hogy kézzelfoghatóvá vált a források tisztességtelen felhasználásának mikéntje, és e vonatkozásban ma még ott tartunk, hogy sok esetben az adatok szolgáltatására sem nyílt lehetőség. Ismerjük a felcsúti történetet, ahol az adatok nyilvánosságra hozatala tekintetében még most is a Kúriához való fordulások jellemzik azokat, akik próbálják titkolni az adatokat.

Célszerű lenne ezeket az utakat nem járni, és azokat az utakat járni, amelyek egyértelművé teszik, hogy ezek a források, a taóból származó források tényleg és valójában a sportot szolgálják, és nem pedig más-fajta korrupciós folyamatok melegágyává válhatnak. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padso-raiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most van lehetőség képviselői felszólalásokra. A Fidesz képviselőcsoportjából Witzmann Mihály képviselő úr kért szót. Parancsoljon, képviselő úr!

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Sok mindent hallhattunk itt a vitában. Eredetileg nem szándékoztam hozzászólni, de ha megengedik, néhány gondolatot megosztanék önökkel itt a sportfejlesztésekkel kapcsolatban.

A szocialista frakció részéről, Józsa képviselő úr részéről hallhattunk elég erőteljes bírálatokat és kritikákat a sportfejlesztésekkel kapcsolatban *(Dr. Józsa István: Elismerést is!)*, elismerést is, többek között a taorendszerrel kapcsolatban is, de én a 2010 előtti évekből emlékszem sajnos olyan nehezen fenntartható, előnytelen, méregdrága konstrukciós fejlesztésekre, mint a PPP-konstrukciók. Történetesen ez az én választókörzetemben érintett több települést is: Tabon egy uszodát, Magyaratádon egy tornatermet, amelyek tulajdonképpen irreális költségeket emésztettek fel. Tulajdonképpen a 2010 előtti években ennek a támogatási konstrukciónak a következtében ezek a PPP-finanszírozások ugyan létrehoztak fejlesztéseket, de olyan terheket, összességében olyan milliárdos nagyságrendű terheket jelentett országos szinten ennek a sportinfrastruktúrának a fenntartása, amit üdvözlettel fogadtunk, hogy a magyar kormány megszüntetett. Tulajdonképpen ezek a létesítmények azóta kikerültek ebből a konstrukcióból, nyilván ez nagyon-nagyon sok pénzébe került a kormánynak.

*(Hiszékeny Dezsőt a jegyzői székben
Gúr Nándor váltja fel.)*

Új megoldásokat kellett az ilyen rossz megoldásokkal szemben keresni a kormánynak 2010-et követően. Ilyen új megoldás - de hogy ne nagyon térjek el a témától, csak egy mondatban - többek között az a nemzeti köznevelési infrastruktúra-fejlesztési program, amely egyáltalán nem európai uniós forrásokból, brüsszeli forrásokból táplálkozik, hanem 100 százalékosan önerős költségvetési forrásokból valósít meg olyan, egyébként régóta várt jogos igényeket és hiánypótló sport-infrastrukturális fejlesztéseket, amelyekre, azt gondolom, mindenféleképpen szükség volt.

Ha megengedik, itt is tudok konkrét példákat mondani. A választókörzetemben most adtunk át egy 1100 fős településnek, Andocsnak egy új tornacsarnokot, valóban modern és impozáns, 280 millió fo-

rintos beruházásból készült el. A település éves költségvetése 251 millió forint, tehát jól belátható, hogy önerőből soha nem telt volna erre az egész térséget kiszolgáló komplexumra, amely a környező településekről, Fiad, Nágocs, Kisbárapáti településekről érkező felnőttek és diákok számára is kiváló lehetőséget teremt. Most építjük a következőt a Nagyberény nevű településen, egy 1400 fős településről beszélünk, ott is egy új tornaterem fog a szolgálatába állni nyár végétől remélhetőleg az ott élőknek és a térségben élőknek. Tehát azt gondolom, ezek sokkal pozitívabb formái a sportinfrastruktúra-fejlesztésnek, mint amivel korábban találkozhattunk.

Rátérve a taóra. A taónak is szerencsére számos fejlesztést, beruházást köszönhetünk, történetesen a választókörzetem székhelyén, Siófokon is számos, egyébként az NB I-es kézilabdacsapat működését segítő munkacsarnoktól kezdve a sportkollégiumon át a szivacskézilabda-csarnokig számos beruházást adhattunk már át, és nagyon örülök, hogy ugyan az utolsó pillanatban, de a siófoki önkormányzat is beadott egy taós pályázatot uszoda létesítésére.

Tudom, hogy a taót nagyon sokszor próbálják elsősorban ellenzéki részről lejáratni és negatív kritikával illetni, mégis a minket sokszor kettős mércével és igen nagy szigorral bíráló Brüsszel valamiért 2023-ig, újabb hat évre lehetőséget adott a taorendszer folytatására, tehát annyira akkor mégsem lehet rossz. Külön örülök neki, hogy abban azért egység mutatkozik, úgy látom, annak az ellenzéki padsorokban ülő képviselőtársaim is örülnek, hogy bővül a látvány-csapatsportok köre, tehát most már a röplabda is bekerülhet ebbe a körbe, ebbe a halmazba. Azt gondolom, valóban ez egy újabb pozitív előrelépés.

A 2011 és 2016 között eltelt évek számaival tudom önöknek mondani: 72 százalékos növekedést igazolt vissza tulajdonképpen a taotámogatásoknak, a taorendszernek köszönhetően, mindösszesen 155 ezerrel többen vannak ma versenyengedélyes, igazolt sportolók Magyarországon, ez is mindenféleképp egy óriási előrelépés; 300 új sportlétesítmény épült meg az elmúlt években a taónak köszönhetően, és több száznak sikerült a feújítását megtenni. Azt gondolom, ezek megint csak a taorendszer pozitívumait emelik ki.

Somogy megyei országgyűlési képviselőként, engedjék meg, a Somogy megyében lévő számokat is kikerestem itt gyorsan. A 2016-17-es bajnoki szezonban az öt látvány-csapatsportágban több mint 9 ezer versenyengedélyes sportoló van nyilvántartva Somogy megyében; azt gondolom, ez mindenféleképpen szintén egy óriási pozitívum. A 2017. év első negyedévi adatai alapján tulajdonképpen azt mondhatjuk, hogy a látvány-csapatsportok támogatási rendszerének indulása óta 13,2 milliárd forint támogatás került jóváhagyásra Somogy megyében, tehát 13,2 milliárd, ezek csak az első negyedéves adatok, és ebből 4,5 milliárd került választókörzetem székhelyére, Siófokra.

Tehát tulajdonképpen azt mondhatom, hogy ezeknek a beruházásoknak, ezeknek a fejlesztések-

nek több mint az egyharmada, közel a fele Siófokon koncentráldott, aminek én azért is örülök, mert a sport nemcsak egy hobbi, nemcsak egy szenvedély, hanem azt gondolom, hogy a jól működő társadalom kialakításának egy fontos eszköze, lehetősége is. Túl azon, hogy egyébként élénkíti a gazdaságot, a GDP bővüléséhez hozzájárul, túl azon, hogy magyar vállalkozásoknak, vállalatoknak tudunk ezáltal munkát biztosítani, még olyan sportinfrastruktúra is létrejöhet, amelybe, azt gondolom, mi is szívesen engedjük be a gyermekeinket, és mi is szívesen veszünk részt ezekben az infrastrukturális fejlesztésekben a különféle sport- és közösségi rendezvényeken.

(11.50)

Végezetül, azt gondolom, hogy ha sportba fektetünk, akkor valóban a jövőbe fektetünk be, mert ha egy sportosabb, egészségesebb társadalmat tudunk kialakítani, akkor az testileg, lelkileg, szellemileg is jót tesz a társadalom, a közösség tagjainak, és ha egy társadalom egészsége erősebb, akkor ez mindenféleképpen pozitívan fog megjelenni a gazdasági teljesítőképességében is.

Én a kritikákra válaszul csak azt szerettem volna elmondani, és azért kértem szót, mert azt gondolom, a számok mindenféleképpen a sporttámogatások, a sportfejlesztések és a taorendszer sikerét igazolják. Nyilván azt is el tudom képzelni, hogy vannak ebben a rendszerben hibák, anomáliák, amik javításra és esetleg visszaellenőrzésre szorulnak, de önmagában véve azt gondolom, a kezdeményezés mindenféleképpen pozitív, mindenképpen jó. Sportbarát emberként pedig én személy szerint nagyon örülök, hogy egy újabb látvány-csapatsportággal bővíthet ezen sportágak köre. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormányzó pártok padsoriban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló az MSZP képviselőcsoportjából Mesterházy Attila képviselő úr, parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Legelőször is hadd szögezzem le én is azt, az, hogy a röplabda bekerül hatodik látványsportként, szerintem egy jó dolog, és ezt a magam részéről maximálisan támogatom, sőt azt mondanám, jobb lett volna, ha már korábban is bekerülhetett volna. Lehet, hogy akkor még nagyobb fejlődést tudott volna ez a sportág az elmúlt időszakban felmutatni, de így is mindenféleképpen jó hír, hogy bővül ez a kör.

A másik, amiről Szilágyi képviselő úr is beszélt, hogy vajon jó vagy rossz a tao. Én is azt tudom mondani, és inkább csak a jegyzőkönyv végett erősítem meg azt, hogy ha a sport szempontjából nézem, akkor egészen biztosan jó a tao, hiszen minden olyan kezdeményezés jó, ami a magyar sportba forrásokat visz be. De aztán utána jön a „de”, amiről képviselő-

társam már többször beszélt, hogy azért vannak problémák is; majd erről is néhány mondatot még hadd mondjak.

Witzmann Mihály felemlgette a PPP-konstrukciót. Én azt gondolom, azt el kell ismerni, hogy a PPP-konstrukció egy nem jó konstrukció volt. Én a magam részéről akkor államtitkárként nem is támogattam, de ez nem jelentett túl sok mindent, mert ettől függetlenül a kormány bevezette. De nem rossz szándékból tette, ennyit azért a történelmi hűség kedvéért hadd mondjak el, hanem egyszerűen kereste az új finanszírozási lehetőségeket, a forrásokat ahhoz, hogy egy átfogó létesítményfejlesztési programot lehessen Magyarországon csinálni.

Én akkor is úgy érveltem, és az élet talán mára már be is bizonyította, hogy sok helyütt működik a PPP-konstrukció; a sportban, a sportágak, a szektor sajátosságai miatt itt eleve előre látható volt, hogy nem kiszámítható bevételek és sok minden más miatt ez egy nem működő konstrukció lesz, és éppen ezért a végén egészen biztosan többre fog kerülni a költségvetésnek, mint ha más módon próbálták volna ezt megoldani. Csak annyit akartam mondani, hogy igaz ez a kritika, nem volt jó konstrukció, de még egyszer mondom, nem rossz szándékból, hanem inkább pont jó szándékból fakadt ennek a bevezetése.

A másik, amiről Szilágyi képviselő úr is beszélt már, hogy ezt valóban többször kértük Bánki Erikától is és a kormányzattól is mindig, amikor ez a tao szóba kerül itt a Házban, hogy húzzunk már egyszer egy ilyen vonalat, hogy az eredményeket nézzük már meg, a tapasztalatokat nézzük már meg. És ezt nem azért mondja jobbikos képviselőtársam sem vagy én sem, mert mi gonoszak akartunk lenni, és a Fideszt akarjuk kritizálni, legalábbis én most ebben a tekintetben nem, hanem ezt hallom a sportegyesületektől, a szakági szövetségektől, hogy van egy csomó olyan javaslat, amit érdemes lenne megfontolni. Nem biztos, hogy mind megvalósítható, meg kivitelezhető vagy beépíthető egy szabályba, de mégiscsak érdemes lenne egy picit erre odafigyelni, hogy a napi működési tapasztalatok mit hoznak.

És ebben bizony számos olyan javaslata van az egyesületeknek is és a különböző szakosztályoknak, sportvezetőknek is, amik talán megfontolhatók. Több konferenciát szerveztek erről. Ha jól tudom, többen - az államtitkár asszony is - részt vettek ezen. Tehát szerintem érdemes ezekre egy picit nyitottabban tekinteni, és ha van rossz, van visszaélés, van probléma a taóval, akkor meg az a dolgunk közpénzekkel foglalkozó személyekként, hogy ezeket természetesen a minimálisra vagy lehetőleg a nullára csökkentjük.

A másik, ami a tapasztalatok szempontjából fontos, beszéltünk már erről is korábban, hogy lehet, hogy a felhasználási kört is érdemes lenne bővíteni. Most nem azért fáj a szívem, hogy mondjuk, a felcsúti stadion működéséhez lehessen taopénzt felhasználni, mert az valószínűleg megoldódik másképpen, de van egy csomó olyan létesítmény, amiről beszélt Witzmann Mihály képviselő úr is, hogy mennyi min-

den sportlétesítményt adtak át, ami üdvözlendő, de ezeket utána fenn is kell tartani, és sok esetben a fenntartás majdnem drágább, sőt egészen biztosan drágább, nehezebb és nagyobb feladat vagy egy önkormányzatnak, vagy egy sportegyesületnek, mint maga a létesítmény elkészítése vagy felépítése.

Magyarul: azt is érdemes lenne átgondolni, hogy működésre, fenntartásra bizonyos létesítmények körében hogyan lehetne segítséget adni azoknak, akik már felépítették ezeket. Például én azt gondolom, hogy egy tanusodát az életben nem lehet rentábilisan működtetni, tehát olyan nincs, hogy ahhoz ne kelljen pluszforrást hozzátenni, különösen akkor nem, ha mondjuk, utánpótlás-nevelésre is akarjuk használni. Ugyanez igaz egy sportszarnok esetében. Ha azt szeretnénk, hogy ott egyesületek, gyerekek tudjanak sportolni, akkor az egészen biztosan nem olyan piaci feltételek mellett megy, hiszen napközben kevesen akarnak futballt játszani, mondjuk, egy sportszarnokban. Tehát magyarul: kevés az az óraszám, ami behozhatja adott esetben a forrásokat. Tehát magyarul: érdemes lenne talán ezt is megfontolni.

Erről félig-meddig Hollik képviselő úr beszélt, én egy picit talán hadd legyek pozitívabb, hadd alkalmazzak pozitívabb megközelítést, mint jobbikos képviselőtársam. Szerintem célként az volna jó, ha a sportgazdaság Magyarországon is képes lenne nagyobb mértékben eltartani bizonyos sportágakat. Most valószínűleg az öttusa és a vívás sosem fogja eltartani saját magát, sajnálatos módon, de pont a látványsportágak tekintetében azért a nemzetközi, a nyugat-európai vagy éppen az amerikai példák pont azt mutatják, hogy bizony volt olyan focista, ha jól emlékszem, akit egy spanyol klub megvásárolt, és a mezének a kiárusításából bejött a futballista „ára”. Tudom, hogy ez egy kicsit távol van a magyar focitól jelen pillanatban, de ha nem is ezt a célt akarjuk kitűzni, hanem azt, hogy valahogy a sportgazdaság kapcsán, ami Európában, különösen az Egyesült Államokban egy komplett gazdasági szektor, egy ágazat, ami a GDP-hez is hozzájárul, talán ebben a tekintetben érdemes lenne ezeket a forrásokat és egyéb más intézkedéseket is megfontolni.

A negyedik, amit szeretnék a figyelmükbe ajánlani, ez az átláthatatlanság. Higgyék el, hogy ez az egész sportágnak, a magyar sportnak, önkönek is, a taorendszernek is egy komoly, hogy mondjam, kritizálási vagy kritikai pontot ad, ami kapcsán támadhatják azt a rendszert, sok esetben még akkor is, amikor nem igaz - akkor, amikor igaz, akkor természetesen rendben van -, hogy átláthatatlan a rendszer. Nem tesz jót az sem, hogy lassan már minden sportági szakszövetség élén egy fideszes országgyűlési képviselő ül. Persze, elfogadják, a magyar sport úgy működik, hogy jöjjön az elnöknek, aki tud pénzt hozni. Ez nagyjából ilyen egyszerűen dől el minden egyes esetben. Mondjuk, pont a Róplabda Szövetségénél is így dőlt el: Nyíregyháza polgármestere azt mondta, hogy ő szeretne az lenni, a korábbi elnök két nappal a választás előtt azt mondta, hogy akkor ő

nem is szeretne elnök lenni, és akkor megválasztottak egy fideszes politikust. Mindezek a döntések azért az árnyékot rávetik arra, valóban - és még egyszer, én direkt óvatosan, udvariasan akarok fogalmazni -, hogy bizony itt valami nincsen rendben, vagy nem pontosan csak olyan célokot szolgál ez a taos rendszer, mint ami a törvényben szépen meg van fogalmazva, vagy a szóban elmondott gondolatok mentén kibontakozik a hallgatók számára. Tehát magyarul: az átláthatóság és egy kicsi önmérséklet a politikusok részéről szerintem nagyban segítené a magyar sportot ebben a tekintetben.

Az utolsó gondolatom pedig az, ez részben inkább az államtitkár asszonyhoz szólna, hogy talán érdemes volna e mellé a taorendszer mellé egy átfogó létesítményfejlesztési koncepciót is csinálni, ami nemcsak stadionról szól. Tehát egy picit központilag átgondolni, hogy hol milyen létesítményre van szükség, hol kell tanusoda, hol kell multifunkcionális sportszarnok; hol kell... - szerintem majdnem minden faluban érdemes lenne, az MLSZ csinálja is, de talán érdemes erre még több figyelmet fordítani, hiszen egy kisebb településen nincs más, mint a focipálya meg az öltöző, amit lehet sporttérként használni.

(12.00)

Hozzáteszem egyébként, az is egy gond, hogy ami pénzt ad az MLSZ ezen kisebb települések létesítményeinek a felújítására, tehát a fű meg a világítás, meg a csarnok, utána ezeket az egyesületek bezárják. Tehát a gyerekeket, akik eddig be tudtak menni játszani az egyesület területére, most kizárvák, mert nehogy már a fűvel vagy a nem tudom, mivel problémát okozzanak. Tehát magyarul, az aranylábúak használhatják edzésre meg amikor meccs van, de azon kívül a lakosság kevésbé, és talán ez se biztos, hogy a leginkább a törvényhozó vagy a kormányzati szándék szerint való.

Tehát magyarul, nem lenne baj, hogyha lenne egy stratégia, hozzá egy akcióterv, és ha már vannak ilyen források, akkor bizony a forrást is mellétenni, hiszen mi is gyártottunk korábban olyan stratégiát, ami, azt hiszem, 99,6 százalékkal ment át a parlamentben a szavazáskor, csak mivel nem volt mögötte egy akcióterv, nem volt mögötte egy forrásallokáció, ebből kifolyólag nagyjából papíron is maradt, bármennyire is jó és közös elképzeléseket tudott ebben megfogalmazni az akkori kormányzat, egyébként akkor több fideszes, sporttal foglalkozó politikus segítségével.

Elnök úr, én ennyit szerettem volna most elmondani a vita ezen szakaszában. Köszönöm szépen a lehetőséget. *(Dr. Józsa István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjából ismételt felszólalásra Hollik István képviselő úr jelentkezett. Parancsoljon, képviselő úr!

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Annak én is nagyon örülök, hogy ez a vita alapvetően szakmai mederben folyik egyik részről, a másik részről pedig: abban, ha jól látom, akkor teljes egyetértés van, hogy a magyar sportot minden erővel támogatni kell, és ha jól értem, akkor még nagyjából abban is, hogy a tao egyébként egy jó eszköz hozzá.

Néhány szóban reflektálnék a Szilágyi György képviselő úr által elmondottakra. Szakmainak mondható volt az ő felszólalása, bár nem biztos, hogy az erősíti a szakmaiságát, hogy a rokon viszonyaimmal kezdte a felszólalását. Egyébként, hogyha kedve van, akkor a teljes családfamról tájékoztatást tudok adni neki egy kávé mellett.

Említette ezt az USA-tanulmányt, itt szeretném pontosítani. Ő azt mondta, hogy egy dollárra négy dollár haszon jut. Nekem ez a haszon túl tág. Nem tudom, hogy itt piaci alapú, az egyesületeknél (*Szilágyi György: Társadalom.*), a sportkluboknál jelentkező vagy társadalmi. (*Szilágyi György: Társadalmi.*) Ami tanulmányt én láttam, és egyébként, ha az ön által elmondottak vannak, az még jobb, de én egy olyan tanulmányt olvastam, ami arról szólt, hogy egy dollár sportra fordított támogatás két dollár megtakarítás a népegészségügyben, az egészségügyi kassza tekintetében. Lehet, hogy ha egyébként ezt kibővítjük a sport mint gazdaság egyéb ilyen profittermelő képességével, lehet, hogy kijön az a szám, de én pontosan erről beszéltem.

Képviselő úr, ha jól értettem, azt mondta, hogy a piaci és a versenyszempontok tulajdonképpen a taónak köszönhetően nem annyira érvényesülnek, és ezért mondja azt, hogy a taónak van jó meg rossz oldala is. Ezt ő a tao rossz oldalához sorolja, hiszen elkényelmesíti a klubokat. Egyébként lehet, hogy ez elméletben így van, sőt lehet, hogy egy-két egyesület esetében a gyakorlatban is, csak mondanék néhány olyan adatot meg olyan szempontot, ami talán árnyalja ezt a képet.

Azt láthatjuk, hogy az elmúlt két-három évben az egyesületek számára adott tao összege nagyjából azonos, sőt a '15-16-os évben több volt már az egyesületek által igényelt tao vagy megkapott tao, mint a tavalyi évben. Tehát azt láthatjuk, hogy nagyjából ez az összeg beállt, sőt egy kismértékben csökken is.

Ugyanakkor a másik oldalról azt látjuk, hogy az egyesületek száma... - itt is elhangzott, hogy például hány röplabda szakosztály létesült. Tehát azt látjuk, hogy az egyesületek száma pedig dinamikusan növekszik. Tehát ha a tao összege adott, az egyesületek száma pedig nő, akkor azt gondolom, hogy ez éppen a piaci verseny szempontjából egy kedvező folyamat, hiszen ez azt jelenti, hogy a taót adó vállalkozások már évek óta egy adott összeget szánnak taótámogatásra, viszont az azt megszerezni kívánó klubok száma növekszik. Magyarul, ez azt jelenti, hogy a taoforrásokért - azért láthatjuk, hogy a taoforrások szinte az egyedüli támogatási forma a sportban, de legalábbis a legnagyobb -, ezért a forrásért, ami nagyjából évek óta fix, egyre több klub áll sorba,

tehát magyarul, egyre nagyobb lesz a klubok közötti verseny.

Azt gondolom, hogy a képviselő úr felvetése jogos, hogy egyébként jobban oda kell figyelni a bevételekre, a reklámbevételekre, a merchandisingra, ez igaz, de én azt gondolom, hogy az nem állja ki a valóság próbáját, hogy pusztán a tao léte elkényelmesítene a klubokat, hiszen mondom, azt látjuk, hogy növekvő a klubok száma, a taótámogatás meg ugyanaz marad, tehát egyre nagyobb verseny lesz a taótámogatásokért. Ettől függetlenül azt gondolom, hogy mindazokat a felvetéseket, amiket elmondott, érdemes megvizsgálni. Egyébként azt is szeretném elmondani, hogy bár nem láttam a Jobbik módosító indítványát, de amit a képviselő úr elmondott, azt egyébként még meggondolásra alkalmasnak is tartom.

Mindent egybevetve tehát én örülök annak, hogy abban egyet tudunk érteni, hogy a tao a magyar sport érdekét szolgálja, és ezt támogatandónak tartja mindenki, ahogy azt is, hogy a röplabdát mint sportágat beemeljük a látvány-csapatsportágak közé. Azt gondolom, hogy sokkal több ilyen szakmai vitára lenne szükség. Köszönöm szépen. (*Szörvényos taps a kormánypárti sorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjából ugyancsak ismételt felszólalásra Szilágyi György képviselő úr jelentkezett. Parancsoljon, képviselő úr!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Hollik Istvánra - igen, a társadalmi haszonra gondoltam, és nem csak az egészségügyre, de valóban, az egészségügyre van a legnagyobb hatással egyébként, hiszen egy egészséges társadalomban sokkal kevesebbet kell költeni egészségügyre, mint egy nem megfelelő társadalomnál.

De egyébként az előbb még a reagálásban el is felejtettem mondani, hogy az ön felszólalásában... - ja, igen, most mondta, hogy családja. Nem vagyok kíváncsi a családfájára, attól megihatunk egy kávé nyugodtan, nem vagyok én kíváncsi a családfájára, pontosan tudom, hogy Dömötör Csaba az ön sógora, most ezen nincs mit különösebben átbeszélni még.

Tehát a piacra lépés is, az előbb, amit mondott, és ez is a negatív... - és én ezekkel nem értek egyet. Amikor azt mondja ön, idézett, hogy mérték az edzettségi szintjét az iskolásoknak, és hogy mennyire el vagyunk maradva. Képviselő úr, öt éve, önök öt éve bevezették a mindennapos testnevelést. Jelen pillanatban már teljes mértékben, tehát a felmenő rendszer elért oda, hogy a 2015-16-os évben már minden osztályban mindennapos testnevelés volt. És itt tartunk? Hát akkor valami rosszul működik!

Nem az a baj, és még egyszer mondom, nem az a baj, hogy most a mindennapos testnevelésről beszélünk. Én azt mondom, hogy igen, a Jobbik is támogatta, hogyne kellene a mindennapos testnevelés. Csak mi történt a mindennapos testnevelésnél is? Ezt jeleztük a taónál is egyébként. Hogy van egy nagyon jó ötlet, amit egyébként átgondolatlanul, kon-

cepciótlanul és nem megnézve normálisan azt, hogy van-e erre megfelelő infrastruktúra, bevezetünk, és utána azon csodálkozunk, hogy ez nem hozott eredményt. Attól nem fog a gyerekek edzettségi állapota növekedni, hogy mondjuk, mit tudom én, a folyosón ugrálnak le-föl, mert nincs, mondjuk, tornaterem, de meg kell tartani a mindennapos testnevelést. Vagy beülnek, és néznek egy filmet, mert hallottam olyan iskolákról, ahol sportfilmet vetítenek, mondjuk, a gyerekeknek. Attól nem fog nőni az edzettségi állapota. Tehát nem a mindennapos testnevelés bevezetésével van a probléma, hanem a megvalósítással.

Itt is azt mondtuk. Nem a taóval van a probléma, hanem a megvalósítással, és azzal, hogy mi nem látjuk, én személy szerint nem látom azt a koncepciót, azt a hosszú távú sportkonceptiót a taóval kapcsolatban, ami egy idő után megszüntetné azt a függőséget a magyar sportnak, amit a tao jelent neki jelen pillanatban. Mert mit eredményezett a tao? Ahelyett, hogy megszüntette volna ezt a függőséget, tehát függetlenedett volna az állami pénzeztől, még inkább azt mondom, hogy nem függetlenedett az állami pénzeztől a tao semmiben, mert ha a taó most kivetnének, akkor a látvány-csapatsportágak nem tudnának megélni a piacról, mert nincs meg mellette az a koncepció, amit már rájuk kellett volna kényszeríteni, hogy igenis kezdjenek ebbe.

Mondok önnek egy példát: egy Barcelonánál a nyári időszakban, amikor nincs mérkőzés, körülbelül akkora bevételt csinálnak a stadionnál az ajándéktárgyakból, a merchandisingjogokból és minden egyébből, mint a teljes NB I., amennyi bevételt tud egy évben.

(12.10)

De miért? A Barcelona ettől Barcelona egyébként, hogy építette a brandet, építette azt az imidzset, és ha oda bemegy abba az ajándékboltba, akkor mindegy, hogy önnek fia van vagy lánya, mindegy, hogy a feleségének akar éppen kötényt venni vagy gyufát, mindent megtalál, és mindent meg tud vásárolni. Nálunk, ha bemegy egy nagyobb egyesülethez - vannak rá próbálkozások már egy-két egyesületnél, de a túlnyomó többségnél, ha bemegy -, ilyeneket nem tud. A szurkolóknak csinálnak, mondjuk, sálakat vagy bármi egyebet, de nagy, kiterjedt és folyamatos koncepció alapján fölépített dolgok nincsenek.

A másik, hogy Witzmann Mihály felszólalására szerettem volna reagálni. Amiket mondott, azok egy konstruktív vitának lehetnek az alapjai, hiszen itt is az van, hogy megítélni jó vagy rossz dolog. A különböző településeknél, akik TOP-os pályázatokhoz nem tudnak hozzájutni, azoknál igenis ez egy óriási dolog, hogy a taóra tudnak például pályázni, és ezzel tudnak fejleszteni. Ezzel nincs probléma. Megint a probléma ott van egyébként, hogy említette a PPP-beruházásokat, s azt mondta, hogy most mennyivel jobb. Az én véleményem szerint pedig nem, hiszen koncepcióban nem változott semmi. Az, hogy most

valaki úgy érzi, mondjuk, egy településen, hogy neki most milyen jó lesz - és ez már nem a tao kérdése, mert az államnak van az uszoda- és tornaterem-fejlesztési programja -, azt mondja, hogy milyen jó lenne nekem egy uszoda ide a településre; de jó, akkor kérek egy uszodát. Igen ám, csak nagyon sok helyen nem is értenek annyira hozzá. Ha valaki odamenne és elmondaná nekik, hogy egy ilyen beruházásnál úgy kell számolni, hogy 30 százalék a megvalósítás és 70 százalék a fenntartása utána. Fönn tudod majd tartani az uszodát? Tehát tisztában vagy azzal, mondjuk, adott esetben, ami nagyon jó a lakosságnak, hogy van egy uszoda, tisztában vagy azzal, hogy ennek mennyi energiaköltsége van, hogy neked milyen alkalmazottakat kell kötelezően egy uszodában alkalmazni folyamatosan, és hogy ez normálisan működjön? Nem biztos. És azért gondolom, hogy nem biztos, mert nézzünk meg két nagyon fontos és kiemelt beruházást ma Magyarországon.

Az egyik a Duna Aréna, a másik a Puskás Nemzeti Stadion. A Duna Arénánál még mindig nincs meg, hogy ki lesz az üzemeltető, a Puskás Nemzeti Stadionnál még mindig nincs meg, hogy ki lesz majd az üzemeltető. Normális helyeken úgy építik föl ezeket a létesítményeket, hogy már előre megvan, hogy ki fogja a későbbiekben üzemeltetni, annak az üzemeltetőnek van erre egy koncepciója, ezt a koncepciót a tervezésnél és a kivitelezésnél figyelembe veszik, és azt mondják, hogy ugyanúgy be van vonva. Nálunk elkészült a Duna Aréna, ami az én véleményem szerint, én nem leszólom, mint egyes, bizonyos újságok vagy bárki más, végre van Magyarországnak egy olyan úszóarénája, amelyben például nagyon impozáns látvány volt legutoljára a vízilabdásoknak tapsolni, és biztos, hogy egy nagyon jó rendezvényt fogunk csinálni a vizes világbajnoksággal, meggyőződésem, hogy az egész világ ránk fog figyelni, hasznos lesz Magyarország számára. De mi lesz utána? Mi lesz utána, mi lesz a vizes világbajnokság után? A Masters még lemegy, és mi lesz a Masters után? Tehát az üzemeltetés az egyik kardinális kérdése minden egyes sportlétesítmény-beruházásnak, és ez volt a baj a PPP-s programokkal, és nekem az a véleményem, hogy ez a baj most is, hogy nem azzal foglalkozunk, és nem gondolunk arra, hogy mi lesz a jövőben, mi a hosszú távú koncepció. Tehát még egyszer mondom...

És ami még nagyon lényeges, hogy sajnos ez az elmúlt hét év nekem egy nagy szívfájdalom, hiszen önök erre nem figyeltek. Nem figyeltek az arányokra, nem figyeltek azokra az arányokra, hogy ezekben a nagy építkezési projekteknél és a nagy stadionlázban a stadionépítési programok milyen hatással vannak a magyar társadalomra. Sajnos, a magyar társadalom megítélését a sport irányában rontották ezek a beruházások, hiszen a magyar társadalom egyébként - nagyon sokan rá is játszottak erre demagóg módon, hogy kórház és ne stadion, vagy lélegeztetőgép vagy bármi egyéb más, én ezzel nem értek egyet -, de azok a valóságtól elrugaszkodott dolgok, amik megvalósultak ebben az országban,

azok sajnos a társadalom ellenszenvét kiváltották, és jogosan.

Tehát azért most őszintén mondják meg nekem, miért jó az, hogy Magyarország miniszterelnökének nincs szüksége a házára számra meg utcanévtáblára, mert jelzi, hogy hol lakik egy marha nagy stadion a háza mellett. Vagy mondjanak még egy olyan európai országot, mondjuk, európai fővárost vagy várost, ahol két kilométeren belül három multifunkcionális stadion van! Nálunk ez lesz. Elindulnak a Puskástól, ott van az MTK, megérkeznek az Üllői útra, és ráadásul ezt is fordítva csinálták. Hiszen szükségünk van végre egy nemzeti stadionra? A Puskást föl kellett újítani, és valóban szükségünk van egy modern nemzeti stadionra? Igen, meggyőződésem szerint sportszerető emberként is, magyarként is és országgyűlési képviselőként is azt gondolom, óriási szüksége van ennek az országnak egy nemzeti stadionra. Csak azt kellett volna először megépíteni, mert a Puskással szemben a társadalomnak már ellenszenve van, mert azt mondja, hogy minek ennyi stadion Magyarországon, és azért, mert először megépítették az Üllői útit, a felcsútit meg sorolhatnánk az összeset, és majd most jutunk el oda, hogy nemzeti stadiont építünk, mondjuk, a 30. stadionként.

Tehát a társadalmi reakciókra és a társadalmi megítélésre oda kellene figyelni, hiszen ez is a negatívumok közé sorolható, ha a társadalom elpártol a sporttól, és azt mondja, hogy nincs szükség sportberuházásra. Pedig van, csak már annyira elégük van az embereknek ezekből a látvány-, presztízisberuházásokból, és annyira kidobott pénznek tartják - egyébként egy-két helyen ez jogos is az én véleményem szerint -, hogy ezért rossz lesz az egész sportnak a megítélése, és én ezt nem szeretném. Én azt szeretném, ha Magyarországon a társadalom is ugyanúgy szeretné, a társadalom egésze szeretné a sportot, nemcsak a nagy sportversenyek idején, nemcsak egy olimpia idején, nemcsak egy világbajnokság idején, hanem a hétköznapokban is, és azt szeretném, ha ezekben a stadionokban, amiket önök például megépítettek, telt házak lennének, és nem 2-3-4 ezer ember lézengene egy-egy húszeszes stadionban. De ehhez foglalkozni kellene a szurkolókkal, foglalkozni kellene a kiszolgálásukkal, foglalkozni kellene a merchandisingjogokkal, a brandépítéssel és minden egyéb mással, ami már egy szakma lenne.

És itt jön megint, ismét egy koncepció: a Testnevelési Egyetemről folyamatosan, évről évre jönnek ki azok a nagyon jól képzett, sporthoz értő, menedzser típusú, új szemléletet képviselő fiatalok, akik nem tudnak odaférni sem a sportági szakszövetségek irányításához, sem az egyesületek irányításához, mert mindenhol vagy a régi mamelukok vannak, vagy pedig a Fidesz által újonnan beültetett emberek, és szerintem ez a sportnak nem használ. Hígygy el, mi is szeretjük a sportot, mi is nagyon sok pénzt gondolunk úgy, hogy áldozni kell a sportra, hiszen az megtérül, de nem koncepciótlanul, nem fejtellenül és nem különböző érdekeket figyelembe véve.

Egyetlenegy érdeket kellene figyelembe venni, a sport érdekét. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most van lehetőség kétperces felszólalásokra. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok.

Újabb kört kezdünk a képviselői felszólalásokban. Gúr Nándor képviselő úrnak, az Országgyűlés jegyzőjének adok szót. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Az, ha a sportba pénz kerül, szerintem rendben van. Van annak társadalmi haszna is, tehát nemcsak az egyének élvezik ennek a hasznát, hanem összegésében van annak társadalmi haszna is, de akkor, ha irányított formában a taoforrások, taopénzek gyakorlatilag a sportot közelítik meg, illetve a sportba kerülnek, akkor annak oda is kell kerülni.

Ezzel azt a gondolatot akarom bevezetni, hogy szerintem ma a taopénzek tekintetében nincs átláthatóság, vagy inkább úgy fogalmaznék, hogy átláthatatlanság van, és akár még gyanús összefonódások is felütik a fejüket. Ez senkinek nem jó. Ez senkinek nem jó, annak sem, akitől vállalkozói szinten a források integrálódnának a sport fejlesztésébe, és azoknak sem jó, akik pedig ennek kvázi haszonélvezői, mert bizonyos értelemben nem haszonélvezővé, hanem büntárssá is válhatnak. Tehát kerülni kellene a gyanús összefonódásokat, és biztosítani kellene az átláthatóságot, meg kellene szüntetni az átláthatatlanságot.

(12.20)

Van erre rengeteg példa, van erre folyamatban lévő ügy is. Az előbbi kétperces megszólalásomban csak érintettem a felcsúti akadémiával kapcsolatos adatok kiadásának a kérdéskörét, a bírósági viszonyulásokat, a rendőrségi viszonyulásokat, amelyek tekintetében rögtön elfogultságot jelent a Fejér Megyei Rendőrkapitányság, majd kérdéses, hogy Veszprémben hogyan gondolkodnak tovább, közben pedig az alapítvány részéről a kuratóriumhoz való fordulások történnek. Időhúzás, hogy minél tovább átláthatatlan legyen a rendszer. Miért? Miért van erre szükség? Ha teljesen tisztán, precízen, a törvény szerint, jogszerűen történnek a források felhasználásai, akkor miért kell titkolni, miért nem lehet ezeknek az adatsorait kiadni?

Azt szeretném mondani, hogy az sem jó, ha a politikában meglévő szerep, súly és a források telepítése szoros korrelációban van egymással. Orbán, Felcsút? Seszták és az ő környéke? S mondhatnánk egy végtelennek tekinthető sort e tekintetben, persze csökkenő forrásnagyságrendekkel párosítva. Nem jó! Nem jó, mert célszerűen, észszerűen nyilván ott kellene a forrásoknak dominánsan megjelenni, ahol ennek hasznosultása van, és ahol a legnagyobb „termelékenységet” tudja visszaigazolni.

Szokták mondani, hogy ezek a források elveszítik a közpénzjellegüket. Miért mondják ezt az emberek? Azért, mert valójában ezeknek a forrásoknak a felhasználása nem követhető, vagy inkább azt mondjuk, hogy követhetetlen. Nem tudják és nem látják, milyen döntések születnek, nem tudják és nem látják, mire költik ezeket a forrásokat. Miért nem lehet ezeket nyilvánossá tenni? Vagy miért nem kell ezeket nyilvánossá tenni? Hiszen ezek mind-mind olyan pénzekből származnak, amelyek egyébként adóforintokká válnának a költségvetésben, és nyilván a Parlament falai között születhetnének alapdöntések a tekintetben, hogy ezek a forrásfelhasználások hogyan történjenek meg. Ja, persze tudom, ma már a költségvetés is úgy zajlik, hogy bemondanak bármilyen számokat, majd utána Varga Mihálynak kiadják az ukázt, hogy mit, hogyan, miképpen kell változtatni rajta, és ő meg keresi, kutatja ennek a fedezetoldalt, és természetesen megteremti, ha Orbán Viktor ezt kívánja.

Tudják, az a baj, hogy az érződik, az látszódik, hogy pénzkinyerés zajlik a rendszerből. Az a baj, hogy akár infrastrukturális fejlesztések tekintetében, akár beszerzések révén olybá tűnik, hogy túlárazásokkal találjuk magunkat szemben. Olyan ez, mint amikor a közbeszerzések vonatkozásában a közbeszerzések egyharmada egyszemélyes közbeszerzési szerepvállalással párosul. Ennek a folyamodványa pedig az, hogy az egyszerűplős közbeszerzések után adott tételek nagyjából 25-50 százalék közötti túlárazottsággal bírnak. Hát, ugyanígy működik e tekintetben is a beszerzések révén vagy az infrastrukturális fejlesztésekhez hozzáillesztetten a folyamat, legalábbis ez tükröződik vissza, ez az érzet ül el az emberekben.

Utánpótlásra való hagyatkozással és hivatkozással akár „papíron” is el lehet érni azt a helyzetet, meg lehet teremteni azt a helyzetet, hogy más irányba történő forrásfelhasználások történjenek. És közben arról kell beszélni, hogy különböző számok használatára került sor, de 2011-től 2018-ig bezárólag nagyjából 400-500 milliárd forint, 400-500 ezer milliárd forint közötti pénzfelhasználás történik e tekintetben. Az én ismereteim szerint csak a jelen esztendőben, 2017-ben nagyjából kalkuláltan 80-90 milliárd forint közötti nagyságrend fordulhat meg a taóban. Ha ilyen mértékű pénzek megfordulásáról beszélünk, akkor miért nem lehet a nyomkövetőségét megteremteni ezeknek a forrásoknak a felhasználását érintően? Mert ha ezt meg lehetne teremteni - és meg kellene teremteni -, akkor nyilván az ellenőrizhetősége is sokkal jobb lenne, ami nem az ellenzéki oldalon lévők érdekét szolgálja. Fenét! A kormány érdekét is szolgálja, hiszen támadási felület tekintetében jóval kevesebb, jóval kisebb ütközési zónával kellene szembenéznie.

Az utolsó gondolatok között szeretném egy picivel továbbfűzni azt, amit Szilágyi képviselőtársam említett. Azt, ami szerintem is fontos, hogy ha fejlesztések valósulnak meg, akkor a fejlesztések megvalósulását követő fázisban, időszakban az üzemelte-

tésről való gondoskodás is ott kell hogy legyen a szemek előtt. Nézzék, ma Magyarországon nagyjából van 3200 önkormányzat, a 3200 önkormányzat többsége nem hogy új feladatokhoz kapcsolódó üzemeltetési fedezet biztosítására lenne képes, hanem a kötelező feladatainak az ellátásához szükséges forrásokkal sem bír, mert azt sem kapja meg. Akkor hogyan és miképpen képzelhető el az, hogy ami a sportba investálódik a fejlesztés tekintetében, az a későbbiekben, évek, évtizedek elteltét követően is majd működni tud, és tudja szolgálni azokat a célokat, amelyek érdekében ezek a források odakerültek és fejlesztések valósultak meg?

Összességében valójában azt szeretném kérdeni, serkenteni, hogy egyrészt az átláthatóságot meg kellene teremteni mindenképpen, az összefonódás mikéntjének gátat kellene szabni, a források felhasználásának az ellenőrzési lehetőségét meg kellene tenni, tehát úgy kellene, hogy ezek a pénzek működjenek, lendüljenek mozgásba, hogy azok tényleg, valójában is a látványsportokhoz illesztett tevékenységet szolgálják. Elnök úr, államtitkár asszony, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Bánki Erik jelzésére:)* Bánki Erik képviselő úr jelzi, hogy kíván. Parancsoljon!

BÁNKI ERIK, a Gazdasági bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Sok minden elhangzott a vitában. Először is köszönöm a támogató megjegyzéseket, észrevételeket, véleményeket. Ilyen értelemben örülök annak, hogy a KDNP vezérszónoka, Hollik István kifejezte azt, hogy természetesen támogatja ezt a törvényjavaslatot annak minden előnyével, illetve magának a rendszernek a fenntartását a korábbi tapasztalatok és sikerek figyelembevételével.

Józsa István felszólalását hallgatva a kritikus és a nőgyógyász összehasonlítása jutott az eszembe. A kritikus olyan, mint a nőgyógyász: ott keresi a bajt, ahol más az örömet. Nyilvánvaló, hogy savanyú a szülő a szocialistáknak, hiszen az ő időszakukban a sport kifejezetten a lenézett, lesajnált kategóriába tartozott. Össze tudnám számolni, de hosszú időt venne igénybe a lajstrom végigolvasása, hogy hány egyesületet tettek tönkre, hány kistéleplési csapat szűnt meg, és hány nagyegyesület jutott a csőd szélére annak az elfuserált politikának a következtében, amit a szocialisták folytattak 2002 és 2010 között. Csodálom, hogy egyáltalán szót mernek kérni, és csodálom, hogy egyáltalán mernek beszélni sportügyben a magyar Parlament falai között úgy, hogy nem omlik ránk a kupola, amikor ők azt mondják, hogy a sportot támogatják. Nem itt kell szövegelni, nem itt kell beszélni arról, hogy mi lett volna jó!

Akkor kellett volna megcsinálni! Nem elherdálni a költségvetést, nem tönkretenni az országot, és nem tönkretenni a magyar sportot!

Ha lajstromba vesszük az elhangzott észrevételeket, akkor gyakorlatilag az derül ki, hogy fogalma sincs Józsa Istvánnak arról, hogy hogy működik a társaságiadó-kedvezmény rendszer. Szilágyi György képviselő úr erre rá is világított, hogy beszél itt 500 milliárd forintról, de egyébként nem annyi, hanem 405 milliárd, amint elmondtam, a kiadott támogatási igazolások mértéke. Szilágyi úr nagyon helyesen mondta, hogy ez gyakran köszönőviszonyban sincs a gyakorlati felhasználással, hiszen ha ismerné Józsa István ezt a rendszert, akkor pontosan tudná, hogy a kiadott támogatási igazolás még nem garancia arra, hogy ezt fel tudja használni. Ez csak egy döntés a sportági szakszövetség részéről, hogy ő ezt a sportprogramot támogatja, és ehhez kiad egy olyan támogatási igazolást, ami alapján még a társaságiadó-kedvezményi támogatást be kell gyűjtenie az egyesületnek. S ahogy ez elhangzott Hollik István felszólalásában, itt komoly harc van, s nemcsak a sportegyesületek és a sportvállalkozások között, hanem például a kultúra, a filmgyártás és a sport területe között, hiszen a filmgyártás és a kultúra területén is van társaságiadó-támogatási kedvezményrendszer.

(12.30)

Tehát ha a konkrét felhasználást tekintjük, akkor a szocialistákat felhomályosítom, hogy a felhasznált adótámogatás mértéke, amit az egyeztetések során Brüsszel egyébként jóváhagyott és elfogadott, alig haladja meg a 100 milliárd forintot. Hiszen figyelembe kell venni az összes sportfejlesztésnél, hogy mennyi az önerő, amit hozzátesznek az egyesületek. Ez vagy 30, vagy 10 százalék, attól függ, hogy tárgyeszköz-beruházásról vagy fejlesztésről, vagy működésről beszélünk. És figyelembe kell venni a költségvetés számára az adók, járulékok formájában megtérülő forrásokat is. Tehát nem több száz milliárd vagy 500 milliárd forintos felhasználásról beszélünk, meg átláthatatlanságról.

Tulajdonképpen nem tett mást Gúr Nándor, illetve Józsa István képviselő úr, ha szabad használni a minősítést ezek után a felszólalások után, mint meggyanúsított több ezer magyar sportegyesületet azzal, hogy bűnözők. Erről beszélt konkrétan, hogy bűntársak a felhasználásban, mert itt lopásról van szó. Miről beszélnek, uraim? El kéne menni, és körül kéne nézni a terepen. Beszélni kéne sportági vezetőikkel, beszélni kéne sportegyesületi vezetőkkel meg sportolókkal. Családok százezreit sértegetik a parlamentben ezekkel a felszólalásokkal. Szégyelljék magukat! Gondolkozzanak azon, hogy mit mondanak egy általános vitában csak azért, mert ők politikailag támadni szeretnék a kormánypártokat. Legalább vegyék a fáradságot, hogy fölkészüljenek, és van fogalmuk arról, hogy miről beszélnek.

Nem tudom, ki az a sportközgazdász, akire hivatkozik Józsa István, akinek az a véleménye, hogy

ez az egész rendszer működésképtelen. Azt gondolom, hogy annak a sportközgazdásznak a diplomája körülbelül annyit ér, mint Mekk mester cégére. Nagyjából úgy kell levern, abban az ütemben, mint ahogy azt a mesében láthattuk. Katasztrófa! Azt gondolom, hogy itt, a magyar parlamentben ilyen felszólalásoknak egyszerűen nincs helyük.

De beszéljünk az érdemi törvényjavaslatról! Külön köszönöm Szilágyi képviselő úr konstruktív felszólalását, mert azt gondolom, hogy ellenzéki pártnak, amelyik egyébként magát hitelesnek gondolja, nagyjából így kell felszólalni. Persze, van egy alapvető kérdés, amiben nagyon örülök, hogy egyetértünk, ez pedig a sport támogatása. Ezt a Jobbik ki is fejezte, korábban is egyébként, a törvényjavaslat elfogadásánál.

Az, hogy vannak kritikai észrevételei, teljesen természetes. Hiszen egyrészt más szempontból vizsgáljuk a világot, másrészt valóban akadhatnak olyan hibák egy törvényjavaslatnál, amikre előterjesztőként is nyitottak voltunk korábban is, és fogadtunk be módosító indítványokat például a Jobbiktól, de megjegyzem, a szocialistáktól is. Most is ugyanez az álláspontom, hogy érdemi vitát kell folytatni, és azokat a javaslatokat, amelyek előreviszik a törvényjavaslat hatékonyságát, be kell fogadni.

Van néhány felvetés, amire mindenképpen szeretnék reagálni. Szilágyi úr is említette, mint a korábban szóló MSZP-s képviselők, hogy fideszes politikusokat ültettünk a sportszövetségek vezetésébe. Hát, tisztelt hölgyeim és uraim, aki részt vett életében már egy sportszövetség közgyűlésén, az pontosan tudja, hogy ott nem arról van szó, hogy egyenként fogjuk a küldöttek kezét, akik egyébként sportegyesületeket, sportvállalkozásokat képviselnek vagy éppen önkormányzatokat, melyik alapszabályban hogyan, hanem ők maguk döntenek és választanak.

Nézzük a Magyar Olimpiai Bizottság legutóbbi közgyűlését! A Magyar Olimpiai Bizottságnak volt egy Fidesz-tag, fideszes polgármester elnöke. A közgyűlési tagjai úgy érezték, hogy lehetne jobban is vezetni a Magyar Olimpiai Bizottságot, és mást választottak helyette. Pedig az nem is kérdés, hogy Borkai Zsolt eredményei, ha megnézzük a négyéves olimpiai ciklust, bőven adtak volna okot, hogy ő folytassa elnöki mandátumát. De a közgyűlés úgy döntött, nyilván kellő mérlegelés után, hogy ezzel egy más személyt fog megbízni.

Nem arról van szó, hogy kézi vezérléssel működtetünk mindent. Ha ezt gondolják, akkor nagyon távol állnak az igazságtól. Hogy sportegyesületek tízezreit tudja Magyarországon a kormány kézi vezérléssel irányítani?! Kérem szépen, ettől olyan távol vagyunk, mint Makó Jeruzsálemtől.

Az, hogy piacképes sportágakról beszélhetünk vagy sem, ebben teljesen igaza van, képviselő úr. Valóban az a célja az egész társaságiadó-támogatási rendszernek, hogy ezek a csapatsportágak a piacon is önállóan megéljen képes sportvállalkozások vagy sportegyesületek legyenek. Azt gondolom, a következő ötéves ciklus végére ezt el is fogják tudni érni,

hiszen így épülhet föl a sportgazdaság, hogyha abban olyan szereplők vannak, akik képesek piaci körülmények között is megélni. És abban is igazuk van, Hollik képviselő úrnak is meg Szilágyi képviselő úrnak is, hogy persze, sokkal többet kellene áldozni, és sokkal nagyobb marketinget kellene kifejteni, sokkal erősebb és hatékonyabb imázsépítést kellene folytatni.

De azt gondolom, mindennek van egy íve, minden folyamatnak. Először el kell kezdeni az alapoknál. Ha nincs infrastruktúra, ha nincsenek meg a megfelelő létesítmények, akkor nem tudunk se brandet, se imázst építeni, se marketinget csinálni. Ha ezt a folyamatot elindítjuk, akkor, azt gondolom, ennek látható és kézzelfogható eredménye van, mint egyébként a labdarúgásban is, ahol szintén sokat támadják a labdarúgást, hogy miért van ilyen kevés néző. Ha megnézzük azt, hogy honnan indultunk a stadionfejlesztési program előtt, és hogy állunk most, akkor azt látjuk, hogy ez évről évre emelkedő tendenciát mutat. A közép-európai mezőnyben, mert nem hasonlíthatjuk magunkat Nyugat-Európához, hiszen nincs olyan fizetőképes kereslet, mint Németországban, Angliában vagy éppen Spanyolországban, akkor azt látjuk, hogy valahonnan valahová jutunk, valahová el fogunk érni.

Nagyon bízom abban, hogy azok a sikerek, amiket a sportági válogatottjaink elértek az elmúlt időszakban vagy éppen az egyesületeink, klubjaink nemzetközi szinten ezekben a csapatsportokban, azok igenis hűzóerővel fognak bírni, és tovább fogják növelni a nézőszámot, tovább fogják növelni az utánpótlás-korosztály versenyzőinek létszámát.

Ami pedig a strandröplabdát illeti, amiről még képviselő úr beszélt, hogy kis csúsztatást érez abban, hogy valóban elkelt minden jegy, azt kell mondjam önnek, képviselő úr, Londonban ugyanez történt. Londonban minden strandröplabda telt házas volt, és egy parádés belvárosi stadiont építettek föl egyébként, mert önmagában a sportág olyan, ami vonzza a nézőket. Hiszen viszonylag kevés olyan sportág van, ami alatt szinte végig zene szól, ahol egyébként tényleg a közönség is eufóriába tud kerülni egy-egy mérkőzésen. Azt gondolom, hogy mind a terem-, mind a strandröplabda sportágak számára egy nagyon komoly erősítést fog jelenteni az, hogy a társaságiadókedvezmény-rendszer részesei lehetnek a következő években.

Tehát azt gondolom, tisztelt hölgyeim és uraim, hogy több tiszteletet kell tanúsítani azok iránt a sportági vezetők iránt, akik hosszú évtizedek óta küzdöttek azért, hogy a sportágak, a sportegyesületek, a sportvállalkozások egyáltalán életben tudjanak maradni az előző időszakban. Azt gondolom, hogy az elmúlt öt év, azok az ellenőrzések, amelyeket maga az Európai Bizottság hajtott végre, pontosan azt igazolják, hogy a rendszer átlátható, transzparens, minden egyesületnek a honlapján fínt van és elérhető, hogy mennyi támogatást kaptak, azokat milyen célra használták. Arról nem beszélve, hogy mind a kormány, mind a sportági szakszövetségek ellenőrzik,

hogy azok a beruházások valóban megtörténtek-e. Van ez olyan 15 éves fenntartási kötelezettségük, ami, azt gondolom, garancia arra, hogy ezek a létesítmények hosszú távon is a magyar sport, a magyar sportolók érdekeit fogják kielégíteni.

Tehát azt gondolom, hogy aki támogatja ennek a törvényjavaslatnak az elfogadását, az a magyar sportért, a magyar emberekért fog tenni. Ha ez a rendszer fenn tud maradni, akkor ugyanolyan sikeres lesz a következő öt évben is, mint volt az elmúlt öt év során. Köszönöm szépen a figyelmet, és várom a támogatásukat. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **burkolt pártfinanszírozás megakadályozásáról és az átláthatóbb kampányfinanszírozás biztosításáról** szóló törvényjavaslathoz benyújtott szabályszerű túlterjeszkedő módosító javaslatra újra megnyíló általános vita a lezárásig. A Halász János, Kósa Lajos, Répássy Róbert és Vas Imre fideszes képviselő-társaink által benyújtott előterjesztés T/15329. számon, az Igazságügyi bizottság által benyújtott szabályszerű túlterjeszkedő módosító javaslat pedig T/15329/8. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

Emlékeztetem önöket, hogy az Országgyűlés a házszabály 70. § (2) bekezdése alapján megállapította, hogy a túlterjeszkedő módosító javaslat szabályszerű. Felhívom figyelmüket, hogy az újra megnyíló általános vita kizárólag a szabályszerű túlterjeszkedő módosító javaslat megvitatásából áll. Arról is tájékoztatom önöket, hogy a szabályszerű túlterjeszkedő módosító javaslathoz a vita lezárásáig lehet képviselői módosító javaslatokat benyújtani.

Elsőként megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, képviselő úr!

(12.40)

DR. VAS IMRE (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az Igazságügyi bizottság az egyes házszabályi rendelkezések 72. §-a alapján javasolta az Országgyűlésnek, hogy a T/15329. számon benyújtott, a burkolt pártfinanszírozás megakadályozásáról és az átláthatóbb kampányfinanszírozás biztosításáról szóló törvényjavaslat túlterjeszkedő javaslatát nyilvánítsa szabályszerűnek. Tekintettel arra, hogy tegnapelőtt az Országgyűlés az Igazságügyi bizottság javaslatát elfogadta, a mai napon lehetőségünk van ezen szabályszerűen túlterjeszkedő módosító javaslat általános vitájának a lefolytatására.

Ahogy a törvényjavaslat egészének általános vitájában is elhangzott, a Fidesz-frakció elkötelezett a transzparencia mellett, és támogatja a burkolt pártfinanszírozás megakadályozásáról és az átlátható

kampányfinanszírozás biztosításáról szóló törvényjavaslatot. A választási eljárásról szóló törvény hatályos szövege, egészen pontosan a törvényjavaslat 148. § (2) bekezdése kimondja, amennyiben a sajtótermék politikai hirdetését kíván közölni, a választás kitűzését követő öt munkanapon belül az Állami Számvevőszékhez eljuttatja a hirdetési szolgáltatásainak árjegyzékét, amelyet az nyilvántartásba vesz és honlapján közzétesz. A sajtótermék ugyanezt az árjegyzéket a honlapján közzéteszi.

Hozzáteszem, a kampányfinanszírozásról szóló törvény szerint minden jelöltnek ugyanannyi forrás áll rendelkezésre, és ugyanannyit fordíthat kampánytevékenységre, mint az összes többi induló. A most tárgyalt, eredetileg LMP-s módosító javaslat gyakorlatilag az idézett szabályozás analógiáján szabályozná a kampányidőszakban a választási plakátok elhelyezésének lehetőségét. Még ha a módosító javaslat apróbb korrekciókra szorul is, az Igazságügyi bizottságban egyértelműen támogattuk az elképzelést, amely a választási eljárásról szóló törvény módosítására tesz javaslatot.

Azon ellenzéki pártok, akik ugyan szóban az átláthatóság hívei, viszont amikor jogszabályi módosításokról van szó, elbizonytalanodnak, itt van a lehetőségük, hogy megmutassák, saját működésükre vonatkozóan is a transzparencia oldalán állnak. Ezért is kérem, hogy támogassák a javaslatot. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem államtitkár urat, hogy kíván-e most szólni. *(Jelzésre:)* Nem kíván. Köszönöm szépen.

A vezérszónoki felszólalások következnek. Kérdezem Vas Imre képviselő urat, hogy... *(Jelzésre:)* Nem, köszönöm. MSZP-s képviselőtársaimat... *(Mesterházy Attila: Én majd a végén, nem vezérszónokként!)* Köszönöm szépen.

A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Hollik István, megadom a szót. Parancsoljon, képviselő úr!

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Vas Imre képviselőtársam elmondta a Fidesz-KDNP álláspontját, így én ezt nem megismételni szeretném, hanem kicsit tágabbra nyitnám a perspektívát. Azt gondolom, hogy Magyarországon és minden demokráciában, hála istennek, a pártok között van egy közmegegyezés. *(Dr. Józsa István: Diktatúrában közmegegyezés! Ez jó! - Az elnök csenget.)* Ez a közmegegyezés arról szól, hogy nem szabad teret engedni annak, hogy bárki átláthatatlanul a pártok működését befolyásolja.

Éppen ezért például, ahogy a régi alkotmányban, úgy az új Alaptörvény szerint is például a Magyarországon működő pártok külföldről való támogatása egy tiltott támogatásnak minősül. Még egyszer mondom, azért van ebben konszenzus, mert egyetértünk abban, hogy a pártokat ilyen módon

befolyásolni nem lehet. Természetesen érvényes ez a belföldi burkolt pártfinanszírozások területére is. És itt valóban az elmúlt egy-két hónapban történtek olyan események, amelyek esetében fölmerül annak a gyanúja, hogy milliárdosok és hozzájuk kapcsolódó pénzügyi csoportok bizonyos pártokat befolyásolni akarnak, és tiltott módon támogatják azok működését, illetve azok politikai tevékenységét.

Azt gondolom, hogy éppen ezért az előttünk fekvő alaptörvény-módosítás, illetve annak a túlterjeszkedő módosító javaslata is megfelelő garanciákat tartalmaznak arra, hogy Magyarországon tiltott és átláthatatlan módon senki ne tudjon befolyást szerezni bizonyos pártok működése fölött. Én is csatlakozom ahhoz az állásponthoz, hogy aki ezt a javaslatot támogatja, az az átláthatóságot támogatja, az a demokráciát erősíti, aki ezt a javaslatot nem támogatja, az abban érdekelt, hogy a pártok átláthatatlanul működjenek, és a pártokat mindenféle burkolt módon tudják finanszírozni.

Mi, a Fidesz-KDNP mindig is azt mondtuk, hogy a korrupció és a befolyásolás ellen küzdünk, zero toleranciát meghirdetve mindezek ellen, mi éppen ezért ezt a javaslatot támogatni fogjuk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Apáti István képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. APÁTI ISTVÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Szem nem marad szárazon ezen meghatározó mondatok hatására, tisztelt képviselőtársaim. Amikor a Fidesz-KDNP képviselői esélyegyenlőségről, főleg az országgyűlési választásokkal kapcsolatos esélyegyenlőségről beszélnek, akkor egy régi vicc átalakított formája jut eszembe. E tekintetben mi a különbség a Fidesz-kormány és egy terrorista között? A terroristával lehet tárgyalni - tudják, ez a különbség e tekintetben. Persze, ez egy kicsit talán erősnek, kisarkítottnak, túlzónak tűnik, de mégsem annyira, ha megnézzük.

Ugyanis az a helyzet, hogy részben abból az irányból fúj a szél, hogy önök, hála a jóistennek, több mint két évvel ezelőtt elvesztették a kétharmados többségüket, és nem tudják kényük-kedvük, napi politikai érdekeik szerint átírni például a magyar választójogi rendszert, a választási eljárásról szóló törvény szabályait. És kínjukban elkezdtek vakarózni, mindenfajta trükkökhöz folyamodni. Látják azt, és az a pár héttel ezelőtti, Gulyás Gergő által összehívott ötpárti egyeztetésen is kiderült, hiszen az ellenzéki pártok nyilvánvalóvá tették az önök számára, hogy semmilyen választási eljárásról szóló törvény-módosításba nem megy bele senki, ilyen módosítás-hoz egyetlen ellenzéki párt sem adja a támogatását egy évvel az országgyűlési választások előtt, sőt most már gyakorlatilag tíz hónappal a választások előtt.

Aztán próbálkoztak azzal, hogy a településekről szóló törvényben próbáltak elrejtetni ilyen szabályokat, de ezek is többségükben kétharmados felhatal-

mazást, kétharmados többséget igényelnének, éppen ezért egy LMP által beadott túlterjeszkedő módosító javaslatot kihasználva most még egyszer visszarángatták ide az egész ügyet általános vitára oly módon, hogy a választási eljárásról szóló törvényt szeretnék módosítani. Tehát akárhogy trükköznek, nem fog működni.

Megmondom őszintén, hogy volt bennünk az elmúlt néhány napban egy olyan aggodalom vagy kétely, hogy esetleg a Fidesz és az LMP között valamilyen háttéralku jött létre, és bizonyos ismeretlen feltételek mellett az LMP támogathatja ezt a javaslatot, biztosíthatja a kormánynak a szükséges kétharmadot. Ezt az aggodalmamat egy órával ezelőtt Hadházy Ákos képviselőtársam eloszlatta, ugyanis úgy gondoltam, hogy még mielőtt esetleg erősen beleszállnék az LMP-be, ha már itt vagyunk egymástól másfél méterre, akkor az a becsületes, ha megkérdezem őket a valós szándékaikról, és tisztázzuk ezt úriember módra, a felesleges feszültségeket és vitákat elkerülve. Megkérdeztem Hadházy képviselő urat, és jelezte, hogy semmiféleképpen nem fogja támogatni az LMP ezt a javaslatot sem. Tehát úgy néz ki, hogy fokhagymás az orruk a kétharmados javaslattal, nem fog összejönni, kivéve, ha valamilyen kallódó baloldali vagy független képviselőt esetleg valahogy meg nem környékeznek, de ebben az esetben erre sem látok túl sok esélyt.

Viszont innentől kezdve az adott szó kötelez alapon úgy gondolom, hogy a gentlemen's agreement keretében az LMP-nek ehhez kötnie is kell magát. A gentlemen's agreement mindig egy olyan történet, aminek a legfőbb sajátossága az, hogy mindig csak utólag derül ki, hogy valóban úriemberek kötötték-e. Innentől kezdve, hogy lehet, hogy önök az LMP magatartását félreértelmezték, vagy kétségbeesésükben próbáltak belekapaszkodni abba a szalmaszállba, amely révén most visszarángatták ide, és megint egy újabb általános vitát tudtak generálni, azt nem tudom, de úgy néz ki, hogy nem fog működni az az elképzelés. Mert miről szól? Mi ennek az eredete, az őstörténete, tisztelt képviselőtársaim? Ne nézzük már egymást madárnak!

(12.50)

Önöknek semmi bajuk nem volt sem a településképi törvénnyel, meg a választási eljárásról szóló törvénnyel sem, amíg meg nem jelent a Jobbik óriásplakát-kampánya. Elmondtuk ezzel kapcsolatosan, hogy bár vannak üzleti titoknak vagy szerződéses titoknak minősülő részei a Jobbik és a plakátokat megjelenítő cég közötti szerződésnek, de az Állami Számvevőszék, illetőleg bármelyik más ellenőrzésre feljogosított hatóság ellenőrei, szakemberei belenézhetnek ezekbe a szerződésekbe is, tehát mi önökkel ellentétben nem fogunk titkolózni, mert nincs rejtegetnivalónk.

Önök ettől nem nyugodtak meg, borzasztóan felháborodtak. A szeretve tisztelt, istenített vezetőjük mérhetetlenül kiakadt, felháborodott, valószínűleg

tajtékozott az óriásplakátok láttán. Persze minden oka megvan rá természetesen, hiszen most kiderül az igazság. A hazai közélet négy fő felelőse, a közpénzek jogszerűtlen felhasználásának felelősei ott virítanak körülbelül 2500 plakáton országszerte, és ez sérti az ő érzékenységüket. Ilyenkor hirtelen nagyon érzékenyek lesznek, és nagyon elkezdik sajnálni saját magukat. Hát tetszettek volna tartózkodni a lopástól! Tudják? Mert aki a falból kilógó vezetéket elkezd fogdosni, azt előbb-utóbb megcsapja az áram. Nem kell fogdosni a vezetéket; nem kell lopni, nem kell bűnözni, nem kell túlárzott közbeszerzéseken a közpénzeket nagy teljesítményű szivattyúkkal kiszivattyúzni; nem kell áron alul adni állami vagy önkormányzati ingatlanokat, nem kell jóval valós piaci érték felett vásárolni ingatlanokat, nem kell 150 milliárdot lenyúlni letelepedésikötvény-bizniszek révén, és akkor nincs szükség ilyen óriásplakátokra. Az okozati összefüggés tehát így áll fenn. Ez - ha úgy tetszik - a magyar társadalom igazságérzetének megfelelő módon a Jobbiknak mint legerősebb ellenzéki pártnak egy természetes reakciója, gyakorlatilag egy immunreakciója volt az önök ténykedésére, hiszen a média 90 százalékát maguk alá gyűrték. Milyen esélyegyenlőségről beszélnek? Gramma, mint az aranyat - nem kilóra, az már régen volt -, lassan felvásárolják a megyei médiákat, hogy gyakorlatilag csak azt a tudatmódosító médiatevékenységet tudják kifejtetni, ami a Kárpátok új géniuszának érdekeit szolgálja a 2018-as választások megnyerése érdekében. Semmi más nem érdekli önöket! Hiszen a 2020-as uniós költségvetési ciklusig megpróbálják még az utolsó falatokat is kiszakítani, ahhoz pedig meg kellene nyerniük a jövő évi választásokat, és ennek rendelnek alá mindent.

Hogy az amúgy is legerősebb ellenzéki párt komoly problémákat okozott már önöknek, ráadásul ez az óriásplakát-kampány aztán újabb százalékokkal növelte a Jobbik népszerűségét, ezt megpróbálják meggátolni, meg hát nem bírják elviselni a kritikát. Ehhez ismerni kell a kedves vezető személyiségét is. Ő semmit nem bír elviselni, a párton belüli kritikát sem, a párton kívülit sem. Éppen ezért kiadták a parancsot, hogy „Ausradiieren!”, kiradíroznai mindent, ami elmondja az igazságot, ami lehetővé teszi az emberek tisztánlátását - mert erről szól a történet. Akkor mondják azt, hogy nem tetszik a Jobbik óriásplakát-kampánya, sérti a miniszterelnök úr és az ő közvetlen környezetének az érdekeit, és megpróbálnak ott keresztbe tenni a Jobbiknak, ahol akarnak. Legalább akkor őszinték lennének. Ugyanis a mi gazdálkodásunk átlátható. Mindegyik hatóság, élén a Számvevőszékkel, az önök embere által vezetett Számvevőszékkel, aki képviselő korában a választókerületi pótlékkal és a lakhatási támogatással is csak nehezen tudott elszámolni - na, ilyenre bízták az Állami Számvevőszéket, külön gratulálok, ilyen személy vezeti az Állami Számvevőszéket! Aztán most állandóan ellenőriznek, de soha nem tudnak feltárni semmit, mert minden rendben van, a szerződések körül is minden rendben van. Az pedig, ne haragud-

janak, igencsak a kommunista rendszer legsötétebb időszakaira emlékeztet, ahogy itt valamifajta durva állami árszabályozással próbálnak élni.

Hogy közvetlenül a javaslatról is ejtsek néhány szót, ne csak a háttéréről meg az eszmei lényegéről, gyakorlatilag önök egy erőszakos árszabályozást akarnak bevezetni. Nem tudom, nem ismernek önök akár az óriásplakát-piacon, akár a hirdetési piacon vagy általában bármely termék vagy szolgáltatás tekintetében, mondjuk, a szerződés időtartamához vagy mennyiségi mutatókhoz kapcsolódó kedvezményt? Ugye, itt nem fekete-fehér a történet. Nyilvánvalóan egy olyan hirdetési hely, amelyik Buda vagy Pest valamelyik frekventált, forgalmas részén van, ahol naponta százezrek vagy tízezrek közlekednek, jóval többet ér, mint mondjuk, Északkelet-Magyarország egy eldugott, kisebb településén lévő hirdetési hely. Nyilvánvaló, hogy itt óriási különbségek vannak. Valamennyi cég, legyen az termékeket forgalmazó vagy éppen szolgáltatást kínáló cég, komoly kedvezményeket szokott bevezetni annak érdekében, hogy megtartsa, magához húzza az ügyfeleket.

Amikor mi beszélünk arról, hogy egyenesen kellene elosztani - még az előző ciklusban - az óriásplakát-piacot, akkor önök hangosan röhögtek, kinevettek minket. Emlékszem azokra a cinikus megnyilvánulásokra, mert akkor megvolt a kétharmaduk. Aztán most már kisebb az önbizalom, mert legalább már az nincs meg. Akkor mondják azt, hogy keressz be akarnak tenni nekünk, el akarnak minket lehetetleníteni, mert egyfolytában ezen dolgoznak! Lassan már szájról olvasókat alkalmaznak a médiamunkatársaik annak érdekében, hogy ellenzéki képviselőket sározzanak be, járassanak le, tüntessenek fel rossz színben. Azt gondolják, hogy akár a településképről szóló törvényben, akár a választási eljárásról szóló törvényben majd ezt a maszlagot mi bevesszük, vagy bármelyik ellenzéki párt ezt beveszi? Nincs semmi baj az átláthatóság követelményével, sőt mi aztán igazán az átláthatóság pártján állunk.

De inkább arról beszéljenek már, amikor majd a borítékolható viszonyválaszaikban megint elkezdnek minket ócsárolni meg hazudozni rólunk, hogy miféle átláthatósági követelménynek felel meg például a Farkas Flóriánnal kötött választási megállapodás, tisztelt képviselőtársaim. Lehet, hogy majd az is az óriásplakátok valamelyikén fog szerepelni. Ott nem fáj önöknek az átláthatóság? Mészáros Lőrinc évi százmilliárd forintos meggazdagodását a nyúl hozta húsvétra vagy a télapó decemberben? Ott nincsenek átláthatósági problémák? Farkas Flórián 1300 millió forinttal nem tud elszámolni? Farkas Flórián a magyarországi cigányság szégyene! A magyar parlamentarizmus egyik mélypontja! Ott nincs probléma, ott nem vizsgálunk szerződéseket, hogy az Országos Roma Önkormányzat hogy nyúlta le, pusztította el, használta fel teljesen értelmetlenül azokat a pénzeket, amelyeket... Hiába integet, Vas Imre képviselőtársam! Nagyon remélem, hogy a levezető elnök úr nem fojtja belém a szót. Most nem ön vezeti az ülést, mint az Igazságügyi bizottság ülésén, ahol ön már

tőlem megvonta a szólás lehetőségét. Ott nincs probléma, igaz? Most csak hirtelen egy, az önök számára kedvezőtlen, egy önöknek nem tetsző óriásplakát-kampányba kell valamilyen módon belekapaszkodni, és azt a törvényhozás eszközeivel valahogy ellehetetleníteni. Az átláthatóságot itt kellene hangsúlyozni. Egy ilyen emberrel, aki 1300 millió forinttal - 1300 millióval! - nem tud elszámolni, nyugodtan lehet új választási megállapodást kötni, és nyugodtan lehet hülyének nézni a Magyarországon élő cigány embereket, akik az önök számára csak addig fontosak, amíg meg nem vásárolják a szavazataikat. Itt vannak átláthatósági problémák, meg egyébként a Habony Árpádhoz köthető cégeknél, meg Vajna bácsi érdekletegeinél, tudják? Miért nem átláthatók a kaszinók? Hát azért, mert rengeteg adózatlan forintot meg tudnak termelni valószínűleg. Miért nincsenek bekötve a NAV online rendszerébe? Na, ott kellene az átláthatóságot firtatni, nem ott, ahol amúgy sincs vele probléma!

Nyugodtan állíthatják önök a valóság szöges ellenkezőjét, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, nyugodtan belenézhetnek megint, mondom, az ellenőrzésre feljogosított személyek, az erre meghatározott jogosítvánnyal rendelkezők, mindent a Jobbik gazdasági osztálya rendelkezésükre fog bocsátani. Ebben hiba nem lesz. Nem fognak tudni belekötni, mert nincs benne szabálytalanság. Tudják, mi nyugodtan nézünk jó lelkiismerettel és hihetetlen nyugalommal, 110/70-es vérnyomással valamennyi vizsgálat elébe. Önök ezt el tudják mondani magukról? Persze, amíg az államgépezet önöknek dolgozik, és a legfőbb ügyész úr bevédi önöket, addig persze nyugodtan mosolyognak!

Még azt sem mondom, hogy önök közül mindenki sáros, nem állítom ezt. Például azt gondolom, hogy Vas Imre nem sáros. Nagyon komoly kritikával figyelem az ő ténykedését, de abban biztos vagyok, hogy ő ilyen ügyekben nem érintett. Ezért tragikus, hogy mindig önnel vitetik el a balhét, Vas képviselő úr. Én önért aggódom. Ilyen javaslatokat mindig az ön torkán próbálnak letuszkolni, és mindig önnel kell bemutatni itt a tisztelt Ház előtt. Ez igazán méltatlan! Figyeljen már egy kicsit jobban oda, mert - finomam mondom - a legcsúnyább munkát akarják önnel elvégeztetni, amire ön készséggel jelentkezik. Ebben a formában...

ELNÖK: Képviselő úr, én önért aggódom, hogy kénytelen leszek megvonni a szót, ha nem tér rá (*Dr. Apáti István: Már kibekkeljük ezt az egy percet, elnök úr, valahogy!*) a burkolt pártfinanszírozásra.

(13.00)

DR. APÁTI ISTVÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: A pártfinanszírozásról szóló törvény így, ebben a formájában megint egy személyre vagy éppen ügyre vagy adott ügyfolyamatra, egy önök számára nem tetsző jelenségre szabott jogalkotás, a személyre szabott speciális jogalkotásnak egy igen

különleges altípusa. Éppen ezért még csak ne is álmodjanak arról, hogy ezt ilyen formában támogatni tudjuk, ugyanis amikor felvetettünk számos más törvényt, amit a választási eljárásról szóló törvényben kellene valóban orvosolni, például a választókerületek határainak meghúzását, hogy csak egyet említsék a sok közül, arra önök nem ilyen érzékenyek, amely megint csak és kizárólag az önök érdekeit szolgálja.

Tehát sok mindenről lehetne beszélni itt is, hogy a választókerületek extrém méretűek, vagy akár, hogyha egy körzetben van, egyéni meg listáról bekerült képviselő és akár több képviselő számára is szinte bejárhatatlanok, nem lehet megoldozni ezeket a kerületeket úgy, ahogy kellene, mert önök ilyen méretűre, ilyen településszámúra szabták. Erről is lehetne beszélni, itt már értelmesen tudnánk egymással vitatkozni, hogy hogyan lehetne alakítani a településlétszámot, a választókerületek határát, összetételét, és sorolhatnám még.

De amíg erre önök nem nyitottak, addig meg főleg ne reménykedjenek abban *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, hogy mi ilyen átlátszó javaslatokat fogunk támogatni. Abból nem esznek! Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Hadházy Ákos képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. HADHÁZY ÁKOS, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Rögtön az elején elmondom a lényegét: tehát természetesen ebben a formában így, ezzel a módosítással, egyedül ezzel a módosítással nem tudjuk támogatni ezt a törvénytervezetet.

Ez a törvénytervezet egy nagyon jó példa arra a sorozatra, arra a törvénykezésre, amit önök csinálnak, találnak valami problémát, de nem a problémákat akarják megoldani, hanem azt nézik, hogy ebből önök milyen hasznot tudnak saját maguk számára lehúzni. Sok szó volt itt az átláthatóságról, önök is bebújnak itt az átláthatóság palástja mögé - így kell fogalmaznom -, ez a törvény meg amit önök most csinálnak, nagyon is átlátszó, úgyhogy ilyen szempontból nagyon megfelel a követelményeknek, nagyon könnyen lehet látni emögött a mögöttes szándékot.

Az a probléma, amit itt találtak, ez nyilvánvalóan áll, létezik ez a probléma, csak akkor beszélhetünk demokratikus versenyről, akkor beszélhetünk tisztességes választásról, hogyha a kormánynak és az ellenzéknek ugyanazok a feltételek állnak rendelkezésre, hogyha ebben a versenyben ugyanolyan feltételekkel indulhatunk. A politikában pedig az egyik legfontosabb feltétel a nyilvánosság, hogy mennyi esélye van, mennyi lehetősége van elmondani az egyik oldalnak az ő gondolatait. Márpedig önök gyakorlatilag évek óta, sok milliárd forint adófizetői pénzből propagálják a kormányt, és ezzel propagál-

ják saját magukat, míg az ellenzéknek a töredéke áll itt rendelkezésére.

Az a baj, hogy az ellenzéknek van igaza, és hogyha az ellenzék kirak néhány plakátot, akkor önök ettől rögtön nagyon megijednek. Tisztességtelen az a választás, ahol ez a sok-sok tucat milliárd forintból, egészen szabálytalan módon és törvénytelen módon zajló kormánypropaganda mehet az egyik oldalról, az ellenzéknek pedig gyakorlatilag egyre kevesebb lehetősége van, hogy elmondja, amit szeretne. Egyre kevesebb sajtója is van, hiszen önök a lopott pénzből - ahogy itt ezt hallottuk, felsorolták, hosszú ideig lehetne sorolni - megvásárolják a sajtót, és ott nem engedik, hogy elmondja az ellenzék azt, amit szeretne.

Focis hasonlattal, itt az előbb a sporttörvényről volt szó: olyan ez, minthogyha az egyik csapat, mondjuk, 30 focistával vagy 300 focistával indulhatna, a másik pedig csak 11 focistával indulhat játszani.

(Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ennek a problémának, ennek az egyenlőtlenségnek, ennek a tisztességtelenségnek, amely minden ember számára, aki egy picit is foglalkozik a politikával, egyértelmű, hogy mi folyik ebben az országban - a kormánypropaganda, mondhatnánk agymosásnak is -, ennek a problémának egyetlenegy szelete az óriásplakátoknak a kérdése. Jogos a felvetés, de ahogy önök ezt előterjesztették, így nyilvánvalóan csak önöknek jó ez az egész, hiszen önöknek korlátlanul áll rendelkezésükre pénz, a teljesen törvénytelenül zajló kormánypropaganda. A kormánynak nyilvánvalóan egészen korlátlanul, de sajnos, az önök pártjának is korlátlanul áll rendelkezésére pénz, és a CÖF-nek is, az állampolgároknak is gyakorlatilag korlátlanul, hiszen bármikor bele lehet tenni állami pénzeket, például a Villamos Művektől sok száz millió forintot a plakátokra.

Ebben az esetben, hogyha azt mondjuk, hogy nem kaphatnak kedvezményt a pártok ezekből a plakátokból, ezeknek az árakból, akkor nyilvánvalóan ez csak egyvalakinek jó: önöknek, hiszen önöknek semmit nem számít, a mellényzsebükből ki tudják fizetni az eredeti árakat.

Mindezek alapján mi adtunk be három módosító javaslatot, és az volt a döntésünk - és ehhez tartjuk is magunkat -, hogy akkor, hogyha ez a három módosító javaslat elfogadásra kerül, ebben az esetben támogatható részünkről ez a törvényjavaslat.

Az egyik az, amit önök most visszahoztak, és úgymond egy részét el akarják fogadni, csodálkoznék, hogyha az összeset elfogadnák ebből, ennek a javaslatnak valóban az egyik lényege az volt, hogy itt nagy lendülettel önök megtiltották az úgynevezett vadplakátokat, azokat a plakátokat, amelyeket a választás során kasírozva, de törvényesen kitéhetnek az oszlopokra, kitehetnek bizonyos helyekre a pártoknak az aktivistái. Nyilvánvalóan ezt ingyen teszik, az eredeti törvényjavaslat szerint ez is meg lenne

tiltva. Ezt szerettük volna orvosolni. Ugyanebben a javaslatban szerettük volna azt is javasolni, hogy a CÖF se tehessen ki plakátokat, tehát csak az tehesse ki plakátokat, aki maga is jelölt vagy jelölő szervezet.

A második javaslatunk, a második módosító javaslatunk azt mondta volna ki, hogy rendben van az elv, hogy egyenlő feltételekkel lehessen csak hirdetni, de ne csak az óriásplakátokról legyen szó. Feltételezhető az, hogy félnek attól, hogy a rendelkezésre álló óriásplakátoknak egy jó részét lefoglalták, és nem önök, úgyhogy mi azt mondtuk, hogy ne csak az óriásplakátokról legyen szó, hanem minden hirdetésről legyen szó. Ezt is el szerettük volna fogadtatni, ezt már önök nem támogatták. Azonban a leglényegesebb módosító javaslatunk az volt, hogy ide is behoztuk azt a javaslatot, amit tegnap már leszavaztak, ami a kormánypropagandát, más néven: az agymosást tiltaná. Azt mondjuk, hogy az a tevékenység, amikor sok-sok tucat milliárd forintot költenek arra, hogy próbálják elfogadtatni, amit nagyon nehéz elfogadtatni, hogy minden reform működik, meg Magyarország erősödik, elhiszem, hogy ebbe nagyon sok milliárd forintot bele kell feccölni, de ezt szeretnék megtiltani, hiszen ez nyilvánvalóan lopás, hiszen ezek a reformok vagy működnek, Magyarország erősödik, akkor minek hirdetni, ha viszont ez nem igaz, akkor viszont még nyilvánvalóbban lopás egy hazugságot hirdetni. Azt gondoljuk egyébként, hogy ez az utóbbi verzió a valós.

Mi ezt ebbe a törvényjavaslatba betettük módosítóként. Hogyha ezt a módosítást, ezt a három módosítást elfogadták volna, tudnánk támogatni, így, ebben a formában természetesen nem lehet támogatni, ez egy gazember törvény, ez ugyanolyan, mint a trafiktörvény, amikor valamilyen álságos módon keresnek egy problémát, és azt próbálják megoldani úgy, hogy az csak önöknek legyen jó. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most normál felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mi abban a kellemes helyzetben vagyunk, hogy az MSZP-nek eddig is meg ezután is ugyanúgy rossz a helyzete, hogyha a plakátokról beszélünk, hiszen már 2014-ben sem engedte, akkor éppen még Simicska Lajos, hogy az MSZP különösen plakáthelyekhez juthasson, és ez jelenleg is így van.

Most már nemcsak Simicska Lajos nem engedi, hanem most a Fideszhez kötődő vállalkozók se engedik, hogy bármilyen plakáthoz jussunk. Tehát ilyen értelemben mondhatnánk azt, hogy ez egy ilyen cica harc a Jobbik meg a Fidesz között, és egy kicsit hátra is dőlhetnénk és mondhatnánk azt, hogy akkor vitassák meg ezt a kérdést. Ugyanis Hadházy Ákos

nagyon sok ilyen szakmai érvet javasolt, az én meggyőződésem szerint itt semmilyen szakmai érv nincs az égadta világon. Egyszerűen arról van szó, hogy a Fidesz a saját kampányesélyeit akarja növelni ezzel a törvénytervezettel.

Itt Hollik képviselő úr valami olyasmit fogalmazott, hogy közmegegyezés van a politikai pártok között. Kérdezném, hogy hol volt közmegegyezés a választási törvény átalakításánál, a választókerületeknek az átírásánál, amikor a pártfinanszírozással kapcsolatban adtunk be javaslatokat, vagy amikor a választásikampány-finanszírozással kapcsolatban adtunk be javaslatokat. Már bocsanat, elnök úr, a pofám leszakad, hogy idejön egy fideszes, és azt mondja nekünk, hogy közmegegyezés van a politikai pártok között, ami bármit, a választást érintő kérdést jelenti.

A közmegegyezés úgy van, hogy maguk lediktálták, átnyomták kétharmaddal az Országgyűlésen, amit maguk akartak, ami a saját választási esélyeiket növeli, aztán utána mindenki másnak kuss volt, akármilyen javaslat érkezett, akármelyik ellenzéki párttól. Tehát ezt a közmegegyezést felejtsek el, ez a szó maguknak nem létezik a szótárukban.

A másik, hogy az átláthatósághoz sincsen semmi köze, ezzel kezdtem. Tehát semmilyen átláthatóságról sincsen szó, hiába beszél erről Vas Imre vagy bárki más, hogy itt az átláthatóságról van szó. Semmilyen átláthatóság sincsen!

(13.10)

Nem is akarnak semmilyen átláthatóságot, mert ha átláthatóság lenne, meg adja isten, közmegegyezés, akkor nem ilyen pozícióból indulnának neki a következő választásoknak, egészen biztos. Az is teljesen egyértelmű, hogy látszik, hogy itt már sokféle szlogent említettek meg jópofa mondatokat, hadd próbáljak én is egyet. Tehát amíg Közgépekkel meg Nyerges-vontatókkal vitték ki a közpénzt a költségvetésből, addig nagyon nem zavarták magukat Simicska Lajos plakátjai. Most meg hirtelen, amikor már nem ezzel a Közgéppel és nem azzal a Nyerges-vontatóval viszik ki, akkor most már hirtelen zavarja magukat, azért, mert látszatra - vagy valójában, én ezt nem tudom megítélni - egy másik párt mögé állt oda Simicska Lajos. És ugye, a G-nap óta tudjuk, hogy harcban áll egymással a két mogul, a korábbi public enemy number one meg a two az ellenzéki szavazók számára, és most ebből a vitából, ebből a személyes torzsalkodásból folyamatosan születnek a különböző törvények meg rendelkezések.

Csak azt ne akarják már úgy eladni, mert a magyar választópolgár sem hülye, meg mi sem vagyunk teljesen azok itt az ellenzékben, ne akarják már úgy előadni, hogy ez egy fantasztikus nagy lehetőség az ellenzék számára, hogy mi bizonyítsuk az átláthatóság iránti elkötelezettségünket! Hát nem szegyeλλik magukat? Maguknak kéne bizonyítani végre valamit, hogy egyetlenegy dolgot is, ami a politikai választást illeti, ott maguk valami átláthatóságot akarnak csi-

nálni, meg valami fair, tisztességes választást! Úgy kéne kezdeniük, a választási törvénytől kezdve sok minden mást, pártfinanszírozást, választási finanszírozást ide visszahozzák, és erről egy tisztességes, ötpárti egyeztetést tartanak.

A másik, hogy ugye, jól értem, a kormány orrbaszájba hirdethet ezután is, mert arra nem vonatkozik ez a történet, meg a CÖF-re sem vonatkozik, ami a civilbe öltözött fideszesek, ha már poénkodni akarunk egy kicsit. Na, azoknak is számolatlanul adják oda a pénzt, ezért természetes, hogy ha piaci áron kell nekik hirdetni, nekik nem gond, mert önöknek korlátlan forrásaik vannak a kampányuk finanszírozására, míg az ellenzéki pártoknak annyi pénzük van, amit az állami költségvetés ad ennek a kampánynak a finanszírozására.

Tehát önöknek teljesen mindegy, hiszen van pénz, ki tudja fizetni, majd megszponzorálja a CÖF, meg korábban a Magyar Vizsla, vagy hogy hívták ezt a Rogán-féle szervezetet, amit akkor gyorsan létrehozta, hogy ne a Fidesz vigye a negatív kampányt. Most nem a Vizsla viszi, hanem egy másik állat, a CÖF viszi ezt a politikai kampányt az ellenzéki képviselőkkel és pártokkal szemben.

Ezért szerintem az lenne a legjobb, ha visszavonnák ezt a törvénytervezetet, mert ennek így semmi értelme nincsen, és ha valóban átláthatóságot, valóban közmegegyezést akarnak, akkor kezdeményezzenek egy ötpárti egyeztetést a politikai pártokkal, a frakció tagjaival, a frakciók vezetőivel arról, hogy hogyan kellene ezt az egészet csomagban kezelni.

És rögtön hozzá is csaphatnánk még esetleg a korrupció kérdését is, hogy azt hogyan lehetne még kezelni, mert az is egészen biztosan az átláthatóságot szolgálná, ha meg tudnák azt mondani végre, hogy hogyan lehet egy gázszereplőnek egy év alatt százmilliárdnál nagyobb vagyona. Mert lassan már ennek az embernek a közgazdasági egyetemen kéne tanítania, mert ezt a menedzsmenttudást nem szabad a fiatalok előtt eltitkolni. Tehát ha valaki ennyire okos, mint ahogy mondja, hogy okosabb, mint Zuckerberg, a Facebook alapítója, akkor ezt ne titkoljuk el! Közgazdasági Nobel-díjat Matolcsyval együtt ezeknek!

Én azért mondom, hogy felháborító, amikor maguk az átláthatóságról meg közmegegyezésről beszélnek - és ezt ne vegye magára Vas Imre képviselő úr, mert az előttem szóló jobbikossal egyetérttek az önről szóló mondatokkal -, de mégiscsak nevetséges, hogy maguk ezzel rohangálnak itt a Házban! Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Apáti István képviselő úrnak.

DR. APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. Az előttem felszólaló két képviselőtársam már érintette, de adalékként én is hozzá szeretném fűzni az előző felszólalásomhoz, hogy valóban, ez a fajta átláthatóság iránti leküzdhetetlen vágy nem kerítette önöket hatalmába, amikor a CÖF hazugságplakátokkal hintette tele Magyarországot a Jobbik és a balol-

dal, a Jobbik és a DK, illetőleg Vona és Gyurcsány nem létező és soha nem is létezett állítólagos szövetségéről, amikor nevetségessé próbálták tenni a Jobbik elnökét azzal, hogy a plakát közepére beállítottak egy bohócot. Erre több vagy legalább 500 millió forintot használtak fel. Nemrég derült ki, hogy közvetetten bújtatott finanszírozás révén az MVM-től kapták hozzá a pénzt. Akkor nem voltak ilyen érzékenyek, akkor ez nem érte el az ingerküszöbüket. Akkor ezzel semmi probléma nem volt. Vagy amikor az idős nyugdíjasok zaklatásával meg éjszakai plakát-rongálásokkal is igen gyakran foglalkozó Fidelitas állítólag önerőből indított el egy ellenplakátkampányt. Akkor azzal nincsen probléma. Ott nem kell vizsgálni az átláthatóságot vagy az átláthatatlanságot. Ott nincs szó bújtatott finanszírozásról, nincs szó kedvezményekről, árengedményekről, egyebekről. Ez a nagyon durva kettős mérce önök szerint meddig tartható még fent?

Ne próbálják a legcsekélyebb mértékben sem hülyének vagy madárnak nézni az ellenzéket! Mésziről látszik, virít, hogy mi a valós szándékuk ezzel. És akkor próbálnak ilyen ájtatosmanó-arcúkkal - mint ha csak most kezdődött volna a kormányzásuk egy pár napja - átláthatóságról meg egyebekről beszélni.

A CÖF gazdálkodása mennyire átlátható? Ott kell vizsgálni a pártfinanszírozást, tisztelt Vas képviselőtársam, hogy ez mennyire közvetlen vagy közvetett vagy többszörösen áttételesen sokszorosan bújtatott. Ott aztán lehetne keresni ilyen szálakat! Ahogy a CÖF-öt finanszírozzák, ahogy a Fidelitast finanszírozzák, meg ki tudja még, milyen szervezeteket. Olyankor, amikor valami a saját érdekükben történik, soha nem érzékenyek, és soha nem figyelnek oda ilyen kérdésekre.

Igaz, hogy Hadházy képviselőtársam jelenleg nem tartózkodik az ülésteremben, úgy látom, hogy kiment telefonálni, de azért itt már jeleztem neki élőszóban, most megismételném, hogy én nagyon komoly óvatosságra intettem őt, és azt mondtam, hogy egy szavukat se higgye el, még véletlenül se, még a kérdő mondatokat sem. Ugyanis ha önök esetleg most lehetőséget láttak abban, hogy valamilyen formában az LMP három módosítóját támogatják, és ezzel beviszik őket az erdő sűrűjébe, az erdő közepébe, és ezáltal az LMP mégiscsak megszavazza a megszavazhatatlant, akkor én biztos vagyok abban - ezt itt neked is mondtam -, hogy vagy más törvények módosításával, adott esetben feles többségű törvények módosításával, vagy egyszerűen csak önkényes jogalkalmazással, hatósági végzálással ki fogják herélni, ki fogják lúgozni azt, amit elvileg most tartalmaz a csalárd módon, nekik kedvezően esetleg megszavaznának. Lehet, hogy most színleg támogatják, vagy még azt mondom, hogy a valós tartalom szintjén is támogatják, de hogy az a valóságban nem úgy fog történni a következő tíz hónapban, arra be merem venni a ciánkálit nagy tételen is.

Tehát akkor jár el az ellenzék helyesen, ha rendkívül óvatos, ha a veszélyérzetünket a maximális szintre tekerjük, és nem egy kétéves gyermek szint-

jén tartjuk meg. Pláne tíz hónappal a választások előtt semmit nem szabad elhinni, semmilyen maszlalagot nem szabad bevenni, és a szirénhangoknak nem szabad felülni, mert annak nagyon súlyos következményei lehetnek.

Úgyhogy a magam részéről minden tőlem telhetőt meg fogok tenni annak érdekében, hogy a derék LMP-s képviselőket lebeszéljem arról az örültségről, hogy bármilyen formában is megszavazzák ezt önöknek, mert hogy cinkelt lapokkal játszanak, mert hogy megpróbálják őket megvezetni, és úgy hajtanák ezt végre, olyan módon, hogy akkor már akár az LMP vagy bármilyen más frakció teljesen tehetetlen lesz, abban teljesen biztos vagyok, ez szilárd meggyőződése.

Úgyhogy az lenne talán a legjobb, hogy egy újabb nagy égést elkerüljenek, ha visszavonnák ezt a javaslatot, elkezdenék felgöngyöltíteni a korrupciós szálakat, élén Mészáros Lőrinc mesés meggazdagodásával - nemcsak az országban, világszinten érdeklődnek a zseni iránt! Hogy hogy lehet ezt csinálni? Hogy gyarapodhat ennyivel valaki? És okosabb, mint a Facebook feltalálója vagy tulajdonosa? Engedtessek meg nekem elmondani, hogy finoman szólva sem egy intellektuális nehézsúlyú az úriember, és akkor nagyon finoman, nőiesen és visszafogottan fogalmaztam. Egyértelmű: rá lehet bízni több száz milliárdos vagyont, teljesen nyugodtan, plakátokkal vagy azok nélkül, hiszen ő nem fog vele lelépni, ő nem elég erős ahhoz sem fizikailag, sem szellemileg, sem kapcsolati tőkében, hogy esetleg megpróbálná a valódi tulajdonostól elvenni; tehát ott jó helyen van. Ott nem kell attól félni, hogy majd megpattan vele valahová.

Ezzel kellene foglalkozni az átláthatóság szintjén, és ha majd ezeket a szálakat fölgöngyöltettük, akkor lehet egy teljes választási eljárásról szóló törvény átfogó módosításával jönni az Országgyűlés elé, és ott lehet keresni ötpárti konszenzust, mert ha az korrekt módon történne, ott lenne is, de így erre biztos, hogy nincsen esély. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most kétperces hozzászólásra van lehetőség. Gúr Nándor jegyző úrnak adom meg a szót.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Nem tudok és nem is akarok másképp fogalmazni. Ez arcátlan, ez pofátlan, amit csinálnak. Gyakorlatilag korlátlan mennyiségű pénz feletti gazdálkodás vagy garázdálkodás - nem is tudom pontosan, hogy melyik a helyes megfogalmazás - zajlik, amikor a kormánypropaganda tekintetében önök forrásokat használnak fel, mint ahogy már itt elhangzott a Házban, akár még a hazugságnak a hirdetéséhez is.

(13.20)

Ezt nem nagyon lehet megtiltani, ez akkor fog megszűnni, amikor a Fideszt az emberek el fogják

zavarni. Az egyenlő feltételek - mondja Hadházy képviselőtársam - léte a hirdetési piacon? Tudják, ez is akkor fog megtörténni, ha a Fidesz nem fog kormányozni - ez az egyik feltétele -, mert a Fidesz nem ismeri ezt a szóhasználatot, hogy egyenlő feltételek. A Fidesz csak egyfajta szóhasználatot ismer, ami órála szól, az ő hatalmi pozíciójának a minél erősebb létét jeleníti meg.

Úgyhogy azt akarom csak mondani, hogy ez a történet, ami most itt a Ház falai között zajlik, valójában egyfajta színjáték, másik oldalról pedig két olyan pártnak az érdeklődését veti fel a Fidesz és a Jobbik vonatkozásában, amely tekintetében addig nem is volt nagyon nagy probléma, amíg egyutas vonulatok voltak, amíg tiszta, világos volt, hogy Simicska Lajos hol helyezkedik el. De - mint szó került róla - a G-nap megjelenésétől kezdve ez egy átrendeződési folyamattal párosul, és ilyenkor nyilván az új felületen az új erők próbálnak megmozdulni annak érdekében, hogy az ő érdekeik ne sérüljenek. Nem!

Nem egyesek érdekeinek nem lenne szabad sérülni, hanem általában vetten a hirdetési piacon egyenlő feltételek kellenének hogy legyenek. De mondom, amíg a Fidesz hatalmon van, addig ez nem létezik, márpedig ők csak hatalmon tudnak lenni. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most visszatérünk a normál felszólalásokhoz. Bárándy Gergely képviselő úré a szó.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Valóban, az ellenzéknek adná magát a lehetőség, hogy ehhez nem szól hozzá, hiszen itt valóban a Fidesz és a Jobbik egyfajta belharcáról van szó. De néha elhangoznak olyan mondatok itt a Házban, amiket az ember egyszerűen nem tud tolerálni, és nem tud szó nélkül hagyni.

Talán emlékszik rá Vas képviselőtársam, bár akkor éppen nem önnel vitették el a balhét, ahogy ez mostanában szokás, hanem akkor más volt az erre a szerepre kijelölt képviselő és kormánytag, akkor még kormánytagként Szűcs *(sic!)* Erika ült abban a székben - bocsánat, államtitkár asszony ült abban a székben. A fontos az volt belőle, hogy akkor tárgyaltuk a választási eljárási törvényt, és a választási eljárási törvény vitájában, a hétórás vitában, államtitkár úr, az ön egyik elődje egyszer nem szólt hozzá. De nemcsak a kormány képviselője nem volt aktív, hanem a fideszes képviselők sem. Ellenéki képviselők - talán nagyságrendileg ebben a körben voltunk jelen, Gyüre képviselő úr biztos hogy itt volt abban a vitában, emlékszem rá - számtalan érvet mondtunk el arról, hogy mi nem tetszik ebben a javaslatban nekünk. Önök egyetlen módosító javaslatot, ami érdemi volt az ellenzék részéről, nem fogadtak be. Tessék már megmondani, milyen kompromisszumkészségről beszéltünk itt!? Milyen közmegegyezésről beszélünk!?

Amikor egyébként a választójogi törvényről annak idején volt egy eseti bizottság, amelyiknek az lett volna a feladata, hogy kidolgozza ezeket az elveket, majd körülbelül ugyanazzal a módszerrel éltek, mint egy kicsit később az alkotmány-előszítói eseti bizottságnál, hogy az a bizottság csinálja csak a dolgát, hülyéskedjen ott magában, mert egyébként valahol máshol úgyis megírják egy attól tökéletesen eltérő koncepcióval rendelkező szöveget, ami majd a parlament elé kerül. Ez volt az Alaptörvény, és ez volt a választási törvény és a választási eljárási törvény. Semmi köze nem volt egyiknek sem ahhoz, amiről egyáltalán formálisan lehetett volna azt mondani, hogy bármiféle közmegegyezés vagy kompromisszum kapcsán jött volna létre. Az átláthatóságot mint a másik olyan szót, ami, azt tudom mondani, hogy az önök szájából, még ha csak kimondják is vérlázító, ne is említsük.

A másik, hogy ne menjünk ennyire vissza az 5-6 éves múltba: most volt nem olyan régen egy ötpárti egyeztetés a választási törvényekről, speciel onnan tudom, hogy én voltam ott rajta a mi oldalunkról. S tudják, tisztelt fideszes képviselőtársaim, azon az történt, hogy eleve elmondta a kezdeményező Gulyás Gergely alelnök úr, hogy semmilyen érdemi módosításra ne tessenek gondolni. Volt egy olyan szövegtervezet, amit megküldtek nekünk, amiből nagyjából ki lehetett olvasni - vita csak abban volt egyébként közöttünk ott a megbeszélésen, hogy ez önöknek körülbelül 20 vagy 25 ezer pluszszavazatot jelentene egyébként a következő választáson -, hogy erről lehet szavazni, meg esetleg még lehet melléteni néhány technikai módosítást.

Konkrétan ezekkel a szavakkal mondta Gulyás Gergely képviselőtársunk, hogy a választójogi törvény a vörös vonal, az ötpárti, azaz az olyan vörös vonal, amihez nem lehet hozzányúlni. Majd utána - én is azt mondom - voltak olyan pofátlanok, hogy azt mondták egy közleményben és egy sajtótájékoztatón, hogy innentől kezdve a választási eljárási törvény és a választójogi törvény minden hibájáért az ellenzék felelős, mert nem volt kompromisszumkész. S most államtitkár úr egyetért ezzel a véleménnyel. Hát, ne nevetesse már ki magát! Államtitkár úr, ön is nevet rajta! De ez nem egy vicc! Ez itt a parlament, és a választójogi törvény és a választási eljárási törvény a demokrácia alapja! Ha így állnak hozzá, akkor milyen kompromisszumkézségről, milyen közmegegyezésről, milyen átláthatóságról beszélnek önök?! Mondják meg nekem, legyenek szívesek!

Aztán, hogy megint egy picit visszább menjek, talán csapongva: én még emlékszem arra - ha már a plakátoknál tartunk -, amikor önök azért, mert egy nem önökhöz tartozó cég birtokolta, illetve tulajdonolta még akkor azt a céget, amelyik jogosult volt az oszlopokra plakátokat elhelyezni, ezt a lehetőséget megszüntették, mert önök szerint balesetveszélyes. Jaj, de érdekes! Majd utána néhány hónappal később, amikor ez a cég tönkrement, és fillérékért megvette Garanci, az önök oligarchája, a miniszterelnök barátja (*Dr. Apáti István: Kötélbarátja!*), utá-

na itt ebben a székben Fónagy államtitkár úr azt mondta, hogy mégsem balesetveszélyes, és visszaalakították. Kérdeztem, hogy volt-e valami felmérés, valami hatástanulmány, amitől most megváltozott a véleményük. Nem, most egyszerűen csak másként gondolják. Maguk teljesen hülyének nézik az embereket! De nem azok, államtitkár úr! Nem azok, tisztelt képviselőtársaim!

Még két gondolatot megint csak a kompromisszumkézségről! Gyakorlatilag nincs olyan elemzőcég Magyarországon - leszámítva természetesen az önök által létrehozottakat, mondjuk, a Nézőpontot vagy az Alapjogokért Központot -, amelyik azt mondja (*sic!*), hogy a választójogi törvény és a választási eljárási törvény változásainak - amelyek az előző rendszerhez képest újak - minden egyes eleme a Fidesznek kedvez. Minden egyes eleme! Nincs olyan cég, nincs olyan kutatóintézet, nincs olyan tanulmány, amiben ne azt lehetne olvasni, hogy csak és kizárólag önöknek kedvezett az összes eleme a változásnak. Ez a közmegegyezés? Ez a kompromisszumkézség? Na ne tessenek már viccelni!

Végül azzal szeretném csak zárni, hogy talán beszéljek meg akkor az általam ma már említett Gulyás Gergely képviselőtársukkal azt, hogy akkor hogy is gondolta a mondatait, mert amikor ez az ötpárti kudarcba fulladt, ő azt mondta, hogy több ilyen nem lesz, több választással kapcsolatos és azzal összefüggő jogszabályváltozásra nem lesz javaslat azért, mert ő úgy ítéli meg - egyetértésben egyébként a Velencei Bizottsággal és más, egyébként ezt a területet ismerő hazai és nemzetközi szervezetekkel, elemzőkkel és kutatókkal -, hogy a választásokhoz képest egy éven belül nem szabad és nem demokratikus a választással összefüggő bármely jogszabály kiigazítása, módosítása, főleg nem kompromisszum nélkül.

Ha jól értelmezem, akkor belül vagyunk az egy éven most már, jogszabály szerint nem lehetünk kívül azon. Ha Gulyás Gergelynek ez a véleménye, államtitkár úr, önöknek miért nem? Köszönöm. (*Szórványos taps az MSZP soraiban.*)

(13.30)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Gyüre Csaba képviselő úrnak.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Elolvastam ennek a javaslatnak az indokolását, és megmondom őszintén, hogy majdnem könnyek gyűltek a szemembe, annyira megsajnáltam a Fideszt és a KDNP-t, hogy milyen méltánytalanul kerülnek itt a háttérbe, milyen elképesztő hátránnyal indulnak a választásokon, mennyire nincsenek meg számukra a választási esélyek; itt az ellenzéki pártok akkora előnnyel indulnak szegény Fideszszel szemben, hogy egyáltalán úgy látom, hogy 2018-ban már esélye sem lesz a Fidesznek, és kénytelen ilyen eszközökhöz hozzányúlni.

Nézzük, hogy mit is tesznek, ha a milliárdosok és a kapcsolódó pénzügyi csoportok befolyásolni akarják a demokratikus választási versenyt. Hölgyeim és Uraim! Ez döbbenet! Önök mennyire, évtizedeken keresztül használták ki ennek a lehetőségét, hogy milliárdosokat állítottak maguk mellé, akiket aztán a közbeszerzésekkel, az állami megrendelésekkel, az európai uniós pénzekkel úgy tömtek ki, és ezt a gyakorlatot folytatják ma is, hogy mindenre meglegyen a pénzük. Pontosan saját magukról beszélnek akkor, amikor a milliárdos vállalkozásokról beszélnek! Pontosan saját maguknak a két évtizedes gyakorlatát írják itt le ebben az indokolásban, hogy igen, önök itt ezt tartották esélyegyenlőségnek, hogy minden a Fidesz mellett álljon, minden állami pénz be a milliárdosokhoz, azok támogassák vissza. Ez volt az önök taktikája végig.

Torzítani akarják a választásokon indulók esélyeit. Döbbenetes! Egyértelmű, amit Bárándy Gergő képviselőtársam is elmondott, mindenki, aki elemzi a jelenlegi helyzetet, azt mondja, hogy elképesztő előnyben van a Fidesz, minden jogszabály, minden körülmény őket segíti, ömellöttük van. Ha itt valami torzítva van, akkor az önök részére van torzítva minden!

Átláthatóság? Igen, szükség van átláthatóságra. Azt mondják, hogy egyenlően fizesse meg mindenki az árát annak a plakáthelynek, annak a reklámnak, mindenki fizesse ki. De milyen pénzből, kérdezem én, mert itt ez a lényeg, hogy milyen pénzből! Ha a Jobbik kitesz egy plakátot - milyen pénzből? Apáti képviselőtársam elmondta, nyugodtan le lehet ellenőrizni a Jobbik gazdálkodását, meg lehet nézni, hogy milyen pénzből raktuk ki azt a plakátot. Igen, a párt szigorúan összekuporgatott, összerakott, összespórolt pénzből rakjuk ki a plakátokat.

És akkor miből kerülnek ki azok a plakátok, amelyeket rejtélyes módon álcivil szervezetek vagy annak álcázott szervezetek raknak ki az utcára sok száz millió forint értékben valaki ellen, valamely pártok ellen, egyértelműen az esélyes ellenzéki pártok ellen, mert önök rettegnek ezektől az ellenzéki pártoktól, nehogy majd valaki önöket felelősségre vonja 2018 után az önök által elkövetett 8 év, illetve azt megelőző évtizedek gazdálkodásáért! Önök ettől rettegnek, hogy felelősségre lesznek vonva.

Nézzük meg, a Jobbikot lejárató plakátok, az ellenzéki pártokat lejárató plakátok milyen pénzből kerültek ki. Én nem vonom kétségbe, lehet, hogy piaci áron kerültek ki, és ennek a jogszabálynak megfelelően. De ki fizette őket, könyörgök, ki fizette, amikor utána mindenki tagadta? A minisztérium? Hát ők nem adtak pénzt erre. Állami szervezet? Nem adtak pénzt erre. Állami cég? Senki nem adott. Majd aztán egy adatkikérésen kiderült, hogy mégis állami pénzből került ki 500 millió forint, félmilliárd forint. Hát ezt hogyan nevezik, amikor kizárólag pártcélokra használnak el önök állami pénzt? 500 millió forintot, félmilliárd forintot használnak el arra, hogy más pártokat lejáratassanak!

Ezt úgy mondják büntetőjogban, azt gondolom, bár mondjuk, csak bíróság mondhatja ki, hogy bűn-

cselekmény, én nem mondhatom ki, de azt gondolom, hogy elég erőteljesen felmerül az alapos gyanúja annak, hogy nem megfelelően gazdálkodnak állami pénzekkel. És amikor átláthatóságról beszélünk, akkor erről beszéljünk, erről beszéljünk, hogy hogyan kerül 500 millió forint valamilyen álcivil szervezet asztalára azért, hogy más pártokat lejáratasson, azért, nyilvánvalóan azzal a céllal, amit önök írnak az indokolásban, hogy a választás eredményét befolyásolja vagy torzítsa a tiszta választási esélyeket. Ezért!

És ezekben kik az elől járók ebben az országban? Csakis a Fidesz, mint ahogy volt a szlogen 2010-ben, hogy „Csak a Fidesz”, és önök ezért bármit megtesznek. Korrupció? A korrupció pontosan itt kezdődik, amikor állami pénzeket burkoltan, nem átlátható módon juttatnak ki civil szervezeteknek vagy álcivil szervezeteknek azért, hogy a politikát befolyásolják. Ez is korrupció, uraim, amikor ez történik meg, ez is korrupció, és ezt kell végignézni.

Mi nagyon örülnénk olyan jogszabálynak, ami valóban átláthatóvá tenné, ami valóban egyenlő esélyeket adna, amikor nem arról van szó, hogy a köztelevíziót már egy normális érzésű ember nem tudja bekapcsolni, nem tudja meghallgatni azokat a közhíradásokat. Mert abból mi folyik? Fideszes propaganda folyik a hírműsorokból, nem más, mint fideszes propaganda. Egyenlő esélyekről önök beszélnek, amikor állami pénzből fizetik a köztelevíziót, a közmédiát, és abban csak Fidesz-propaganda lehet, csak a Fideszt lehet pozitív képből bemutatni, a többi pártot pedig nem lehet?! Ez az egyenlő esélyek? Akkor, amikor újságírók azt mondják Erdélyben, hogy ne haragudjunk, de a Jobbikról nem írhatnak le semmit, mert állami támogatást kapnak, állami támogatást, és az a feltétele az állami támogatásnak, hogy megkapják, hogy a Fideszről csak jót írhatnak le, az MSZP-ről csak rosszat írhatnak le, a Jobbikról meg nem írhatnak le semmit, mert ez a feltétele. Hát, döbbenetes, uraim!

Hát hogyan gazdálkodnak önök a közpénzekkel, amikor ezeket a közpénzeket kizárólag pártpolitikai célokra használják föl? A hűtlen kezelés a minimum, minimum a hűtlen kezelés vétsége merül fel óriási nagyságrendben, milliárdok, tízmilliárdok, százmilliárdok nagyságrendjében merülnek fel ezeknek a bűncselekményeknek az esélyei, amivel - mi hiszünk benne - 2018 után ezért a jelenlegi kormánytöbbség el is fog számolni, és azoknak viselni kell a felelősséget, akik ezekben a bűncselekményekben, a vélt vagy valós bűncselekményekben valóban elkövetőként kerülnek oda. Bízunk benne és hiszünk benne, hogy ezek 2018 után meg is lesznek büntetve, mert az elszámoltatás eddig késett, de egyszer be fog következni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Dr. Apáti István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most kétperces hozzászólásra megadom a szót Apáti István képviselő úrnak.

DR. APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. Egy technikai jellegű kiegészítéssel kezdeném.

Tanulván a tegnapi eseményekből, szeretném egyértelműsíteni és pontosítani az előző hangosabb megjegyzésemet, ami láttam, hogy bekerült a jegyzőkönyvbe.

Amikor Bárándy képviselő úr Garancsi oligarcháról beszélt, Garancsi úrról, akkor én azt mondtam, hogy a miniszterelnök úr kötélbarátja, majd hozzátettem, hogy kötélbarátság van köztük. Mivel a „kötél” kifejezés már nagy port vert fel körülbelül 15 évvel ezelőtt, és Kövér Lászlónak igen sok problémája akadt ezzel meg a Fidesznek is, ezért óvatosan bánok a szavakkal.

A sajtóról olvasás módszertanának alkalmazása különös óvatosságra int személy szerint engem is, ezért szeretném jelezni, hogy ezzel a miniszterelnök úr azon szó szerinti idézetére kívántam utalni, amikor azt mondta, hogy közte és Garancsi úr között kötélbarátság van. Hát, nem lehet mit tenni, egy síelésen megkedvelték egymást, közel kerültek egymáshoz, nincs ezzel semmi probléma.

Ami pedig egyébként még a javaslatot illeti meg itt a Simicska Lajoshoz kapcsolódó megjegyzéseket, ez a kedvenc pillanataim egyike, amikor a jelenlegi pártok közül - most az LMP-t ide nem értve - csak mi nem kormányoztuk még ezt az országot, mégis nyíltan vagy burkoltan majdnem hogy mindenért mi vagyunk a felelősök. Simicska Lajos töméntelen megrendelést, megbízást kapott a Fidesz-KDNP-kormányok idején, kevesebbet, de azért jócskán kapott MSZP-SZDSZ-kormányok idején is, úgyhogy senki se hivatkozzon már arra, hogy itt ő milyen szervezetekhez, pártokhoz köthető, mert rajtunk kívül mindenkire köthető volt vagy köthető. Tehát azért óvatosan bánni ezekkel a szavakkal!

A másik. Amit Gyüre Csaba az előbb elmondott, az megmutatja azt a bolsevik módszertant, azt a szélsőbaloldali bolsevik hozzáállást, amit önök tanúsítanak, amelynek az a lényege - ezt főleg a mélymagyar képviselőknek mondanám -, hogy nyilvánvalóan alaptalanul vádoljuk azzal a politikai ellenfelünket, amiről nyíltan tudják, hogy ők maguk rendszeresen, napi szinten elkövetik. Tehát önök követik el ezeket napi szinten, amivel minket alaptalanul vádolnak. Erről csak ennyit. *(Dr. Gyüre Csaba tapsol.)*

ELNÖK: Köszönjük. Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Nincs jelzés.)* Nem látok jelentkezőt. *(Dr. Apáti István: Államtitkár úr, nem?)* Így az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Vas Imre képviselő urat mint előterjesztőt, hogy kíván-e hozzászólni. *(Dr. Vas Imre jelzésére:)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, képviselő úr.

DR. VAS IMRE, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Azt jelezném azoknak, akik bármilyen informatikai eszközön követték a vitát, hogy itt a vita egyébként a Hadházy Ákos által benyújtott módosító javaslatról szól, ami egyébként a településkép védelméről szóló törvénybe beillesztendő 11/G. §-t írta át, és a választási eljárási törvénybe

szerezett volna, szeretne egy 144/A. §-t beilleszteni. Ezekről én sokat nem hallottam a vita során.

(13.40)

Azt megértem, hogy a jobbikos képviselők rendkívül indulatosan szóltak hozzá, hiszen az önök kenyéradó gazdájának van jelentős mennyiségű közterületi hirdetési felülete, és ez nyilvánvalóan az ő érdekeit érinti, és láthatóan ezt a Jobbik rendelkezésére is bocsátotta. Az egy más kérdés, hogy az Állami Számvevőszék csak azt tudja ellenőrizni, ami a könyvekbe, a nyilvántartásokba bekerül. Ami a nyilvántartásokba nem kerül be *(Dr. Apáti István: Bekerül!)*, azt az Állami Számvevőszék nem tudja *(Dr. Gyüre Csaba: Ne magatokból indulj ki, Imre! - Dr. Apáti István: Bekerül!)* ellenőrizni. Az egy más kérdés, hogy Apáti képviselő úr is, de részben Gyüre képviselő úr is saját politikai sikertelenségüket próbálták itt az egész országra rávetíteni. Ezt Apáti képviselő úr már egyébként az Igazságügyi bizottságban többször megtette. *(Dr. Apáti István: Nem bírod elviselni az igazságot!)* Értem a frusztráltságukat, a politikai sikertelenségüket, de ettől még az ország nem sikertelen, ezt maximum önök próbálják meg így látni.

Azt többen is érintették, hogy kinek mennyi pénze van a kampányfinanszírozásra. Az az igazság, képviselőtársaim, hogy ha elolvasták volna a választójogi és a választási eljárási törvényt, akkor önök is tudnák, hogy minden jelölő szervezetnek és jelöltnek ugyanannyi forrás áll rendelkezésre *(Nagy derűlttség a Jobbik soraiban. - Dr. Bárándy Gergely: Milyen nagy kár, hogy nem olvastuk, csak ezért nem tudjuk!)* kampányidőszakban. *(Dr. Apáti István: Ilyen a világon nincsen! Ha ezt elhiszed, Imre, nagy baj van! Most kell abbahagyni, a csúcson!)* Ennek döntő része állami támogatás, tehát a pártok is, illetve a jelöltek is egyéni... *(Dr. Bárándy Gergely: ...és a CÖF-öt is az állam támogatja. - Közbeszólások a Jobbik soraiból: Igen, igaz!)* Köszönöm szépen. Én végighallgattam önöket, remélem, hogy önök is végighallgatnak.

Bárándy képviselő úrnak mondanám, hogy Magyarországon a rendszerváltás óta kétszer fogadott el az Országgyűlés választási eljárási törvényt, az egyiket 1997-ben, a másikat 2013-ban. Az én emlékeim szerint Szűcs Erika egyetlenegyszer nem volt államtitkár, sem '97-ben, sem *(Dr. Bárándy Gergely: Szabó Erika, bocsánat! Ez valóban az én tévedésem volt! Szabó Erika, jó, helyesbíték!)* 2013-ban.

Egyébként pedig, úgy gondolom, hogy a zárószavazásnál majd kiderül, valószínűleg két hét múlva *(Dr. Gyüre Csaba: Mi már most tudjuk!)*, hogy ki az, aki az átláthatóság pártján áll, az támogatni fogja a törvényjavaslat elfogadását, aki nem áll az átláthatóság pártján, az nem fog szavazni, vagy tartózkodni fog, vagy éppen be se jön a terembe. Úgyhogy én azt kérem a jelenlévőktől, hogy gondolják át az álláspontjukat - még van valószínűleg 13 nap ennek a javaslatnak a zárószavazásáig -, hogy majd a válasz-

tási kampányban mit mondanak a választóknak, hogy egyébként volt a Fidesznek egy javaslata, ami segítette volna kibővíteni az átláthatóságot, de hát mi ellene szavaztunk, mert esetleg éppen a Jobbik kenyéradó gazdájának ez volt a kérése. *(Derűtség a Jobbik soraiban.)* Én nem tudom, hogy mi volt a kérése, de én csak itt hangosan elmélkedek. *(Dr. Gyüre Csaba: Imre, te ezt elhiszed, amit mondasz?)* Az MSZP-nek is nyilván megvan, hogy melyik gazdi éppen mit mond *(Dr. Bárándy Gergely: Teli vagyunk plakáttal, Imre! Észre se veszed! Elárasztja az utcákat!)*, hogy mit lehet megszavazni, meg mit nem lehet megszavazni. Van olyan párt, amely miniszterelnök-jelöltjének *(Dr. Apáti István: Igazi bolsevik párt vagytok!)* az első útja rögtön Brüsszelbe vezetett.

Tehát értjük mi, hogy melyik párt tekintetében merről fúj a szél. *(Dr. Bárándy Gergely: Igen, mi európai párt vagyunk. Ez igaz. Ellentétben veletek!)* Úgyhogy, kérem, támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Felhívom a figyelmüket, hogy képviselői módosító javaslatok benyújtására az újra megnyíló általános vita lezárásig volt lehetőség.

Most soron következik az **igazságügyi alkalmazottak szolgálati jogviszonyáról szóló 1997. évi LXVIII. törvény, valamint a legfőbb ügyész, az ügyészek és más ügyészségi alkalmazottak jogállásáról és az ügyészi életpályáról szóló 2011. évi CLXIV. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/15785. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Vízkelety Mariann asszonynak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, államtitkár asszony.

DR. VÍZKELETY MARIANN igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat célja, hogy az igazságügyi és a nem ügyész ügyészségi alkalmazottak elsősorban az illetményeiket érintő jogainak és kötelezettségeinek az állami tisztviselők illetményéhez, jogaihoz és kötelezettségeihez történő hozzáigazítása megtörténjen. Ez a következő okokból vált szükségessé.

Az állami tisztviselőkről szóló törvény 2017. január 1-jével a fővárosi és a megyei kormányhivatal kormánytisztviselőire történő hatálybalépésével megszűnt a fennálló összhang a fővárosi és megyei kormányhivatal kormánytisztviselői és az igazságügyi és a nem ügyész ügyészségi alkalmazottak között. Az összhang eddig a következőképpen valósult meg: egy 2001-ben hozott törvény rendelkezése szerint az igazságügyi és a nem ügyész ügyészségi alkalmazottak illetménye nem lehetett kevesebb, mint

a kormánytisztviselők illetménye. Ha a különböző illetményszámítási módok alapján mégis alacsonyabb illetmény járt volna az igazságügyi alkalmazottaknak és az ügyészségi alkalmazottaknak, úgy a különbséget az úgynevezett életpálya-különbözet jogcímen kellett kifizetni. Az állami tisztviselőkre vonatkozó szabályozás hatálybalépésével a fővárosi és a megyei kormányhivatal kormánytisztviselőiből állami tisztviselők lettek, és egy olyan új illetményrendszer került bevezetésre számukra, amely nem használja az eddig alkalmazott alapilletmény, illetménykiegészítés, illetménypótlék fogalmakat, helyette illetménysávokat határoz meg minimum- és maximumértékekkel. A sávon belül a munkáltatói jogkör gyakorlója határozza meg az állami tisztviselő illetményét. Mindezekre tekintettel az összhang megteremtésére nem volt lehetőség az életpálya-különbözet illetményének módosításával, figyelemmel az illetményrendszerek gyökeresen eltérő voltára. Emiatt vált szükségessé a témakör átfogó újraszabályozása.

Mindemellett a bírósági és ügyészségi szervezetben a középfokú végzettséggel rendelkező tisztviselők nagyfokú fluktuációjára figyelemmel, az igazságügyi szervezetrendszer működőképességének megőrzése érdekében elengedhetetlenné vált az ezen végzettséggel rendelkező tisztviselők bérének rendezése. Ők alkotják egyébként számszakilag az igazságügyi és ügyészségi alkalmazottak legnagyobb részét. A cél az volt tehát, hogy az igazságszolgáltatás Alaptörvényben biztosított függetlenségének szem előtt tartásával összhangba kerüljenek az igazságügyi és ügyészségi alkalmazottak elsősorban illetményeiket érintő jogai és kötelezettségei az állami tisztviselőkével.

A lehető legmegfelelőbb szabályozás megalkotása érdekében az igazságügyi tárca folyamatosan egyeztetett a hivatásrendek, az Országos Bírósági Hivatal, a Legfőbb Ügyészség és a szakértők állami intézményének képviselőivel. Így az előttünk fekvő javaslat egy több mint féléves megfeszített munka eredménye.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat két törvényt módosít tehát, egyrészt az igazságügyi alkalmazottak szolgálati jogviszonyáról szóló 1997. évi LXVIII. törvényt, másrészt a legfőbb ügyész, az ügyészek és más ügyészségi alkalmazottak jogállásáról és az ügyészi életpályáról szóló 2011. évi CLXIV. törvényt.

(13.50)

Az igazságügyi alkalmazottak jogállásáról szóló törvény olyan személyek jogállását határozza meg, mint például a bírósági fogalmazó, a bírósági titkár, a tisztviselő, az írnok vagy az igazságügyi szakértő, a szakértőjelölt és a technikus. Az ügyészek és más ügyészségi alkalmazottak jogállásáról szóló törvény az ügyészek mellett, akiket a jelen törvényjavaslat nem érint, szabályozza például az alügyész, az ügyészségi fogalmazó, a tisztviselő és az írnok jogállását.

Tisztelt Országgyűlés! Kérem, engedjék meg, hogy a teljesség igénye nélkül ismertessem a törvényjavaslat főbb rendelkezéseit! A törvényjavaslat az állami tisztviselőkéhez hasonló, de az igazságszolgáltatási szervezetrendszer sajátosságait figyelembe vevő új illetményrendszert vezet be az előbb említett személyi kör számára. Ez a következőket jelenti: egy sávós illetményrendszer kerül bevezetésre, amelynek alkalmazása nagyobb felelősséget követel meg a munkáltatótól. Ugyanakkor lehetőséget ad egy bértömeg-gazdálkodásra az igazságügyi és az ügyészségi alkalmazottak feladataival, teljesítményével jobban arányban álló illetmény megállapítására.

A sávós illetményrendszer alkalmazásával megszüntetésre kerül az illetményeltérítés, az életpályakülönbözet és a pótlékok nagyobb része. Ugyanakkor garanciális elem, hogy az igazságügyi és nem ügyész ügyészségi alkalmazottak az alsó határ szerinti illetményre minden esetben alanyi jogon jogosultak. A pótlékok közül a beosztási és a címpótlék megmarad. Mindez azt jelenti, hogy a pótlékok főszabály szerint beépülnek a sávós illetményrendszerbe. A sávok alsó és felső határát változatlanul egy-egy szorzószám határozza meg. Főszabály szerint már a sávós illetményrendszer alsó határát meghatározó szorzószámok is magasabbak a jelenlegi szorzószámokhoz képest, így akár 30 százalékos illetményemelés is bekövetkezhet az érintett személyi kör számára.

A legnagyobb mértékű illetményemelés a szervezetrendszer gerincét alkotó középfokú végzettségű tisztviselőknél, bírósági és ügyészségi fogalmazóknál, valamint az igazságügyi szakértőknél és szakértőjelölteknél jelentkezik. Az emelés mértékét jól példázza, hogy a középfokú végzettségűek esetében az első fizetési fokozatban lévők esetén az alapilletményt meghatározó szorzószám 0,2-ről közel a duplájára, 0,38-ra emelkedik, vagyis 90 660 forintról 164 ezer forintra. De a bírósági és ügyészségi fogalmazó esetében is a kezdő illetmény alsó határa 207 ezer forintról 230 ezer forintra emelkedik. Fontos kiemelni, hogy a szolgálati idővel arányosan a sávhatárok is emelkednek, ezzel biztosítva egy kiszámítható életpályát.

Tisztelt Ház! Az új szabályozás emellett lehetőséget teremt arra, hogy a munkáltatói jogkör gyakorlója a törvényben meghatározott létszámkorláton belül a kiemelten fontos feladatot ellátó vagy speciális szaktudással rendelkező igazságügyi és nem ügyész ügyészségi alkalmazottak illetményét a munka törvénykönyve szerint állapítsa meg. Ezzel a változással elérhető, hogy az eddig külső vállalkozók által nyújtott - például informatikai - szolgáltatásokat jelentősen gazdaságosabban, belső munkaerővel láthassák el. Ez nem csupán gazdaságosabb, de biztonságosabb megoldást is jelent.

Garanciális jelentőségű, hogy a hatályos szabályozást fenntartva az igazságügyi alkalmazottak illetményalapja továbbra is igazodik a legkisebb bírói alapilletmény, illetve a nem ügyész ügyészségi alkalmazottak illetményalapja esetében az ügyészi illetményalap összegéhez.

A törvényjavaslat garantálja, hogy a módosítás hatálybalépése után megállapított illetmény nem lehet kevesebb, mint a módosítás előtti, továbbá, hogy a szabadnapok száma sem csökkenhet. Fontos megemlíteni emellett, hogy a javaslat 2017. január 1-jével visszamenőlegesen rendezi az illetményeket.

Tekintettel arra, hogy a kijelölt titkár jogállása speciális, mivel törvényben meghatározott esetben a bírói jogkörben jár el, az ő esetükben a törvényjavaslat rögzíti, hogy a fizetési fokozatához tartozó felső határ szerinti fix összegű illetményre jogosult. A javaslat a kijelölt titkárok esetében, mivel, mint ahogy az előbb említettem, bírói jogkörben járnak el, figyelemmel az Alaptörvény 27. cikk (3) bekezdésére, speciális szabályokat tartalmaz az illetményre vonatkozó rendelkezéseken felül a jogviszony módosítása és megszüntetése tekintetében is.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat az illetményrendszer reformja és az összhang megteremtésének ellentételezéseként számos, az állami tisztviselőkről szóló törvénynek megfelelő szigorítást is tartalmaz. A törvényjavaslat alapján az állami tisztviselők jogviszonyának megfelelően szigorodnak a jogviszony keletkezésére, módosulására, megszűnésére, valamint a képzésre és továbbképzésre vonatkozó szabályok is. Ezek többek között a próbaidőre és a jogviszony azonnali hatályú megszüntetésére vonatkozó rendelkezések szigorítását, a végkielégítés bizonyos esetben történő arányos visszafizetésének kötelezettségét és a továbbképzéseken való kötelező részvétel elmulasztásának szankcionálását jelentik.

Bevezetésre kerül a teljesítményértékelés intézménye, amelyet évente kell elvégezni, és ennek alapján módosítható az igazságügyi és nem ügyész ügyészségi alkalmazottak alapilletménye a sávon belül. Megszüntetésre kerül a cafetériaajuttatás, amely beépül a sávokban meghatározott alapilletménybe. Az állami tisztviselői, az igazságügyi és a nem ügyész ügyészségi alkalmazottak illetményrendszere közötti összhang megteremtésére tekintettel megszüntethetővé válik az életpályakülönbözet intézménye is. Garanciális szabály továbbá, hogy a bírósági és az ügyészség tekintetében felmerülő új szabályozásokat, például a teljesítményértékelés és a továbbképzés részletes szabályait az Országos Bírósági Hivatal elnöke, illetve a legfőbb ügyész alkotja meg.

Tisztelt Ház! Zárógondolatként kérem, engedjék meg, hogy elmondjam, a törvényjavaslat létrehozza az igazságügyi és nem ügyész ügyészségi alkalmazottak, valamint az állami tisztviselők jogainak és kötelezettségeinek alkotmányos keretek között elérhető legteljesebb összhangját. Emellett előremutató szabályozással megoldást kínál a bírósági és ügyészségi dolgozók elvándorlásának megakadályozására, és növeli a hivatással járó megbecsülést. Ajánlom ezért a törvényjavaslatot az Országgyűlés figyelmébe, és kérem szíves támogatásukat. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások

következnek. Megadom a szót elsőként Vas Imre képviselő úrnak, a Fidesz-képviselőcsoport vezerszónokának.

DR. VAS IMRE, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat világos és egyértelmű, hiszen egy olyan jogi helyzetet szeretne rendezni, amely azáltal állt elő, hogy megváltoztak a köztisztviselőkre és az állami tisztviselőkre vonatkozó szabályok. Szeretnénk elérni, hogy az igazságügyi alkalmazottak illetménye ezekhez a törvényekhez igazodjon, ezért nyilvánvaló, hogy módosítani kell az igazságügyi alkalmazottakról és az ügyészségi alkalmazottak jogállásáról szóló törvényeket is. Szeretném leszögezni, hogy a jelen javaslat az igazságügyi alkalmazottak és az ügyészségi alkalmazottak illetményéről egy komplex megoldást hoz az Országgyűlés elé, hiszen az Országos Bírósági Hivatal és az ügyészség beszámolójából is kiderül, hogy az igazságügyi és ügyészségi alkalmazottak, de különösen a bírósági alkalmazottak körében meglehetősen veszélyes fluktuáció indult el.

(14.00)

Az elvándorlást az idézhette elő, hogy az igazságügyi és nem ügyész ügyészségi alkalmazottak illetménye a 2016. október 1. és január 1. közötti kétszer 5 százalékos illetményemelés ellenére sem éri el az állami tisztviselők illetményét. A felvázolt probléma megoldását jelenti, ha megtörténik az igazságügyi és nem ügyész ügyészségi alkalmazottak, valamint az állami tisztviselők jogainak, így illetményének és kötelezettségeinek minél teljesebb összehangba hozása. Mindezekre tekintettel az illetményük a javaslat alapján az alapilletményből, továbbá, ha a folyósítás törvényben meghatározott feltételei fennállnak, a beosztási pótlékból és címpótlékból áll.

Az igazságügyi szervezetrendszer sajátosságaira tekintettel megmaradnak az alapilletmény kiszámításához szükséges szorzószámok, viszont az állami tisztviselőkről szóló törvény illetményrendszeréhez hasonlóan a javaslat az egyes fizetési osztályok fizetési fokozataihoz rendelve sávokat hoz létre, amelynek alsó és felső értékét egy-egy szorzószám adja. Összegezve, a javaslat az igazságügyi alkalmazottak és az ügyészségi alkalmazottak illetményrendszeréből, az állami alkalmazottak törvényéhez hasonlóan, főszabályként eltörli a pótlékok rendszerét. Kivezetésre kerül a munkaköri, a nyelv-, a veszélyességi és a kiegészítő pótlék, ugyanakkor a beosztási és a címpótlék megmarad.

Garanciális jelentőségű, hogy a hatályos szabályozás fenntartja, hogy az igazságügyi alkalmazottak illetményalapja továbbra is megegyezik a legkisebb bírói alapilletménnyel, illetve a nem ügyész ügyészségi alkalmazottak alapilletménye esetében megegyezik az ügyészségi alapilletménye összegével. Hozzáteszem, ez a kettő évtizedek óta ugyanaz. Örömmel mondhatom el, hogy a fenti szabályok alkalmazásá-

val lehetővé válik a középfokú végzettségű ügyintézők esetén az illetmények jelentős mértékű, legalább 10 százalékos, egyes esetekben akár 30 százalékos emelése. Az emelés mértékét jól példázza, hogy a középfokú végzettségűek esetén az első fizetési fokozatban lévők esetében az alapilletményt meghatározó szorzószám 0,2-ről közel duplájára, 0,38-ra emelkedik.

De kiket illet meg a beosztási pótlék? A beosztási pótlék a központi igazgatásban elsősorban a Kúrián, az Országos Bírósági Hivatalnál és a Legfőbb Ügyészségen dolgozó igazságügyi és nem ügyész ügyészségi alkalmazottakat, valamint az igazságügyi szakértői intézményeknél dolgozó igazságügyi alkalmazottakat illeti meg. Az előterjesztés egyik legfontosabb részét képezi, hogy az így kialakított illetményrendszer nem generál további bérfeszültséget az igazságügyi szervezetrendszeren belül. Mindezek mellett az igazságügyi szakértők, a bírósági titkárok, a szakértőjelöltek pedig a bírósági fogalmazók illetménytáblájához igazodó külön illetménytáblákba kerülnek, így a Kúriára beosztott bírósági titkárral és a bírósági fogalmazóval megegyező mértékű beosztási pótléokra jogosultak. Következésképpen a szakértők illetményének alsó határa legalább 50 százalékkal emelkedik.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz-Magyar Polgári Szövetség képviselőcsoportja támogatja a T/15785. számon benyújtott törvényjavaslatot, amelynek célja, hogy az emelésnek köszönhetően biztosíthatóvá váljék, hogy az igazságügyi szervezetrendszer megtarthassa kulcsfontosságú alkalmazottait, ugyanakkor megállítsa az igazságügyi és nem ügyész ügyészségi alkalmazottak elvándorlását. Kérem önöket, hogy az imént hallottakra figyelemmel a benyújtott törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypart pádsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Bárándy Gergelynek, az MSZP képviselőcsoportja vezerszónokának.

DR. BÁRÁNDY GERGELY, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Asszony! Ez a sokadik vagy legalábbis többedik olyan javaslat, ami arról szól, hogy megpróbálják megakadályozni azt, hogy az igazságügyi alkalmazottak a botrányosan alacsony fizetésük miatt ne válasszák inkább, mondjuk, a Tescóban az árufeltöltői szerepkört és foglalkozást ahelyett, hogy megtartják a sajátjukat, mert hogy ott jobban tudnak keresni.

Volt egy már egy ilyen javaslata Völner államtitkár úrnak is, aki szintén jelen van most a vitában, de akkor még nem államtitkárként, hanem képviselőként előterjesztésben, de végül abból nem lett semmi, csak az ígéret. Most, gondolom, ezzel a javaslattal kívánják ezt az ígéretet teljesíteni, amely szerint az igazságügyi alkalmazotti szférában majd fizetésemelést kívánnak elérni és realizálni.

Az a baj, hogy ha ezeket a javaslatokat megnézem, akár az előzőt, akár ezt, akkor az a mondané jut eszembe, hogy a nem akarásnak nyögés a vége. Ugyanis azt értjük, hogy a miniszterelnök a bírói kart páriának tartja, és nem kíván semmilyen fizetésemeléshez hozzájárulni, mármint ami érdemi és nem szégyenteljes, azaz a háromszor 5 százalékoshoz. Ezért a minisztérium kénytelen különböző alternatív megoldásokban gondolkodni, olyan alternatív megoldásokban, amelyek egyébként egy dologra jók, hogy az eredményük rendkívül csekély, ezzel szemben a rendszer, ami eddig működött, a legteljesebb mértékben összekavarja. Ellentétben azzal, amit Vas Imre képviselőtársam elmondott, határozott álláspontom szerint és a bírák határozott álláspontja szerint is komoly bérfeszültségeket fog eredményezni az igazságszolgáltatás szervezetrendszerén belül.

Néhány általános megállapítást engedjenek meg. Az egyik, hogy rendkívül szépen hangzik az, amit az OBH elnöke is hangoztatott már nemegyszer, hogy az a cél, hogy a csak a legalkalmasabb emberek legyenek igazságügyi alkalmazottak. Csak szokták azt mondani erre a helyzetre, hogy egy másik mondást is mondjak, hogy fordítva ülünk a lovon, tisztelt képviselőtársaim, tisztelt államtitkár asszony. Nem arról van szó, hogy mi válogathatunk vagy a bírósági szervezetben a vezetők válogathatnak, hogy kik azok, akiket meg kívánnak tartani vagy föl kívánnak venni igazságügyi alkalmazottnak, hanem arról van szó, hogy körülbelül 150-200 betöltetlen álláshely van, amit nem képesek betölteni, mert nincs ember, aki vállalja ezt a munkát ennyi pénzért.

Tehát azt gondolom, hogy először is azt a fajta álszentséget kéne levetkőzni a javaslat tárgyalásakor, ami arról szól, hogy egy minőségi javítást kívánnánk elérni. Nem. Egyelőre azt szeretnénk elérni, hogy a 150-200 betöltetlen álláshelyből ne legyen majd több száz vagy több ezer a bírósági szervezetrendszeren belül az alulfizetett munkatársak miatt. Aztán, ha ezt feltöltötték, és érdemes újra ezt a munkakört választani, ezt a hivatást választani, mert azt gondolom, nemcsak a bírói, hanem ez is tud hivatás lenni, akkor érdemes elgondolkodni azon, hogy milyen ösztönzőkkel tudjuk majd azt elérni, hogy valóban csak a legalkalmasabbak legyenek közülük igazságügyi alkalmazottak. Egyelőre próbáljuk meg legalább azt a 150-200 álláshelyet feltölteni, ami most nincs így.

A másik, ami az önök koncepciója, hadd fogalmazzak így, hogy az automatizmusok alkalmazása helyett a munkavállalót sokkal kiszolgáltatottabb helyzetbe hozzák az igazgatási vezetőtől. Önök persze nem így fogalmazzák, hanem úgy, hogy nagyobb mozgásteret adnak az igazgatási vezetőknek a bérezés, díjazás, jutalmazás, s a többi megállapításával összefüggésben. Én viszont hadd fordítsam le úgy, ahogy azt az előbb tettem, ez nem más, mint hogy az igazságügyi alkalmazottakat a bérezésükön keresztül kiszolgáltatottabb helyzetbe hozzák a munkaadóval, az igazgatási vezetővel szemben.

Erről egyébként nemcsak a fizetési feltételek szólnak vagy azok változásai, hanem erről szól pél-

dául az azonnali hatályú felmentés lehetősége, ami eddig az igazságszolgáltatásban nem volt divat és nem volt lehetőség.

(14.10)

Amit egyébként államtitkár asszony elmondott, ezt a fajta szemléletet, megmondom őszintén, hogy csak elutasítani tudom, legalábbis, ami arra vonatkozik, hogy az állami tisztviselőkkel hasonlítjuk össze az igazságügyi alkalmazottakat és a rájuk vonatkozó szabályokat. Nem tudom, hogy mikor érte már a kormány meg végre, hogy a bíróság egy önálló hatalmi ág, és nem a közigazgatási rendszer része. Önálló hatalmi ág önálló szabályokkal, önálló struktúrákkal, speciális szabályokkal, nem a közigazgatás része. Nemcsak a bírák nem azok, az igazságügyi alkalmazottak sem azok, akiknek egy részéből egyébként később bíró válik. Sőt, egy részük, ahogy államtitkár asszony helyesen mondta, már most bírói feladatokat lát el, bírói szerepkört tölt be.

Szóval bírástul és alkalmazottastul nem részei a közigazgatási rendszernek, éppen ezért sem a fizetés mértékét, sem a besorolásokat, sem a jutalmazás rendjét, sem a pótlékok megállapításának a módját nem lehet és nem szabad a közigazgatási rendszerhez igazítani. Nem szabad azért, mert itt sokkal inkább kellene, hogy érvényesüljenek, ahogy egyébként ez eddig volt, az automatizmusok, és sokkal kevésbé a vezetői kegy, ha úgy tetszik, vagy a vezetői önálló szuverén döntések.

Hadd mondjak erre egy példát! Egyelőre bírákról van szó, de nyilvánvalóan az alkalmazottak körében, ha a bíráknál így van, akkor ott meg aztán még inkább így lesz. Mikor kapott egy bíró mostanság jutalmat például? Akkor, ha az elvárt mértékű volt a befejezéseinek a száma. Tudjuk ma már, mert közkegyen kerengett egy bírói utasítás, bírósági vezetői utasítás, hogy az elvárt a havonta tíz befejezett ügy. Mindegy az, hogy valaki komoly és szerteágazó ügyeket tárgyal több ezer, tíz- vagy százezer oldalakkal, vagy éppenséggel csak valamilyen tyúkpert, a lényeg az, hogy a tíz, az tíz. Legyen tíz befejezése, megkapja a jutalmat.

Államtitkár asszony, tudja mi lett ennek az eredménye? És kúriai bírók mondják azt - és az okozati összefüggés megvan, és nemcsak a statisztikai számok -, hogy az elmúlt évben a Kúrián háromszor annyi ügyet helyeztek hatályon kívül. Háromszor annyi ügyet, mint az azt megelőző három évben. Ez azt jelenti, azért, hogy a bírók a megfelelési vágy vagy a jutalom reményében legalábbis néhányan teljesíték ezt a havi tízet, egyszerűen fogták és összecsapták az ügyeket. A kúriai bírák kifejezetten azt mondják, hogy a két éven túli összecsapott és sebtében befejezett ügyeknek köszönhető az, hogy ezek azt a szakmai színvonalat nem állják ki, ami mondjuk, egy hatályban tartáshoz szükséges, hanem hatályon kívül helyezik. Magyarán, az ügyek semmivel nem gyorsulnak, mert ezeket újra kell majd tárgyalni. Ezzel szemben viszont ez a fajta elvárás, ez a fajta szemlé-

let pontosan idevezet. Az OBH-elnök által meghirdetett termelési verseny, ahol gyakorlatilag Sztahanov az, aki egységnyi idő alatt több ügyet, ráadásul, ha lehet, két évnél régebbi ügyet befejez, ez idevezet, háromszoros hatályon kívül helyezéshez.

Az a problémám, hogy ha a bírák megpróbálnak, úgy tűnik, már ehhez a rendszerhez így alkalmazkodni, akkor mi lesz majd az igazságügyi alkalmazottaknál? Hogyan fog ez működni, és nemcsak a leíróra gondolok, mondjuk, hanem egy bírósági fogalmazóra vagy egy bírósági titkárra, nem feltétlenül azokra, akik kijelölt titkárok, hanem úgy általában egy bírósági titkárra. Én ezt szemléletmóddját tekintve rendkívüli módon elhibázottnak tartom, és pontosan ezek azok a lépések és ez az a szemléletmód, ami a bírói függetlenséget rendkívüli módon sérti.

A másik, és ez ugyanehhez a témához koncepcionálisan kapcsolódik, hogy ez a javaslat leválasztja a bírák fizetéséről az alkalmazotti fizetéseket. *(Jelzésre:)* De ha ezt rosszul tudom, államtitkár asszony, akkor rendben van, ha ez így van, akkor azt fogom csinálni, hogy megvárom, amíg államtitkár asszony erre válaszol, akkor erre nem térek ki, csak utána. Mert, még egyszer mondom, ha ez így van, akkor az valóban komoly bérfelesültségeket fog okozni. *(Dr. Vízkelety Mariann: Nem igaz.)* Jó, akkor lépünk ezen túl!

Amit még hallottam, láttam, vagy amiről, mondtam úgy, legjobb tudomásom van, hogy az OBH - merthogy államtitkár asszony erre egyébként tett utalást, hogy volt ilyen egyeztetés, igaz, valóban volt -, rendkívül komoly kritikákat fogalmazott meg az OBH a javaslattal kapcsolatban, és ugyanezt tette a Bírói Egyesület is. Hogy néhányat említsek ezekből. Az OBH szerint az igazságügyi alkalmazottakat hátrányosabb helyzetbe hozza ez a javaslat, aminek a bírói működés láthatja kárát, és generálhatja a fluktuációt, még a mostaninál is további fluktuációt, és a rendszert kritikus helyzetbe hozhatja. A javaslat egyébként szerintük több helyen alaptörvényellenes. Egy helyet én is megtaláltam, arra ki fogok térni.

A másik, hogy az OBH-nak volt egy hatásvizsgálata, ha én ezt jól tudom, márpedig azt gondolom, hogy jól tudom, amely után azt írták, hogy teljesen megalapozatlan az a kijelentés, hogy az ügyintézők és a tisztségviselők fizetése 20-30 százalékkal magasabb lesz, ahogy ezt a tervezet írja. Azt is mondja az OBH, és a Bírói Egyesület is tudomásom szerint egyetért ezzel, hogy a javaslat nem biztosítja, hogy a többletkötelezettségekhez pluszjuttatások járnak, mint az állami tisztségviselőknél, és itt általánosan merül föl az a kritika, hogy a tervezet nem képes megteremteni sem az igazságügyi alkalmazottak illetményemelkedését, a valódit, sem pedig az állami tisztségviselői illetményrendszerrel való összhangját nem képes biztosítani a bírósági rendszernek, már az anyagi rendszerre gondolok természetesen. Nos, ha ez így van, és ha ezek igazak, akkor kíváncsi lennék, hogy erről mi a minisztérium álláspontja, legalábbis a bíráké tudomásom szerint ez.

Amiről még mindenképpen szót ejtenék a vezérszónoki fölszólalásban, ez a cafetéria eltörlése. A magam részéről itt találtam meg azt a pontot, ahol kifejezetten alkotmányellenes vagy alaptörvényellenes a javaslat. Ugyanis nemes egyszerűséggel önök az igazságügyi alkalmazottaknál eltörlik, megszüntetik a cafetériát, és arra hivatkoznak, az Iasz.-ban kerülnek ezek a rendelkezések rögzítésre, ami természetesen nem kétharmados, nem sarkalatos törvény. Igen ám, tisztelt államtitkár asszony, csak az igazságügyi alkalmazottak cafetéria-juttatásának a jogalapját nem az Iasz. teremti meg. A részletszabályok valóban ott kapnak helyet, például az OBH elnökének a lehetőségei, jogosítványai annak a meghatározására, de maga a juttatás jogalapja nem onnan származik, hanem a Bszi.-ből, méghozzá a 76. § (3) bekezdés f) pontjából, és ha ez így van, a Bszi. egy kétharmados, egy sarkalatos törvény.

Márpedig, ha a jogalap ott rögzül, akkor ezt egy feles törvénnyel nem lehet felülrni. Az tehát, hogy a cafetéria jár az igazságügyi alkalmazottaknak, egy kétharmados törvényben került rögzítésre, ennek az eltörlését akkor lehetne megtenni, ha a kétharmad ehhez az Országgyűlésben hozzájárul, és a Bszi.-ből ezt a rendelkezést kivesszük. Szeretném mondani a jövőre nézve csak, hogy e tekintetben egyeztetés a mi részünkről biztos, hogy nem szükséges, mert nem járulunk hozzá semmilyen módon sem a cafetéria eltörléséhez. Azt javasolnám, hogy legalább ezt a szabályt érdemes kivenni ebből a törvényből, hiszen legalább alkotmányosértő ne legyen a jogszabály.

Minthogy az idő véges, majd a vita további részében beszélünk kicsit akkor erről a bírói fizetésről való leválasztásról, mert ezek szerint én ezt rosszul értelmeztem, de úgy látom, hogy önmagában azt a célt, amit egyébként elérni szándékoznak vele, nevezetesen, hogy növekedjen az illetményalap 20-30 százalékkal, úgy tűnik, hogy ez a javaslat nem fogja tudni megoldani. A másik, amit elérni szándékoznak vele, hogy hasonló legyen a szabályozás, mint ami az állami tisztviselőkre vonatkozik, azzal a részével meg egyetérteni nem tudok az általam elmondottak alapján.

Éppen ezért, mivel rengeteg probléma, elvi és egyébként gyakorlati kifogás és probléma merül föl a javaslattal kapcsolatban, mi ezt támogatni nem fogjuk tudni, mindazonáltal, hogy ha vannak olyan javaslatok, amelyek jobba teszik a rendszert, megfontoljuk azoknak a támogatását. Köszönöm szépen a szót.

(14.20)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Vejkey Imrének, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormánytisztviselők és az igazságügyi, valamint az ügyész, ügyész-

ségi alkalmazottak javadalmazási rendszere közötti összhang megteremtése érdekében immár 15 éve az igazságügyi alkalmazottak szolgálati jogviszonyáról szóló 1997. évi LXVIII. törvény és a legfőbb ügyész, az ügyészek és más ügyészségi alkalmazottak jogállásáról és az ügyészi életpályáról szóló 2011. évi CLXIV. törvény részét képezi az életpálya-különbözet intézménye.

Ezen garanciális szabály három kategóriába sorolt igazságügyi, valamint nem ügyész ügyészségi alkalmazottak alapilletménye nem lehet kevesebb, mint a közigazgatás meghatározott szintjén dolgozó, a közszolgálati tisztségviselők jogállásáról szóló 2011. évi CXCV. törvényben meghatározott illetménykiegészítéssel növelt alapilletménye. Az állami tisztségviselőkről szóló 2016. évi LII. törvény új illetményrendszert vezetett be, amely nem használja az eddig alkalmazott alapilletmény, illetménykiegészítés, illetménypótlék fogalmakat, helyette illetmény-sávokat határoz meg minimum- és maximumértékekkel, amelyekben belül a munkáltatói jogkör gyakorlója határozza meg az állami tisztségviselő intézményét. Ennek következtében 2017. január 1-jétől az Iasz. és az Újt. illetményrendszere elszakadt az állami tisztségviselők új illetményrendszerétől.

Az igazságügyi és a nem ügyész ügyészségi alkalmazottak illetménye még a 2016. október 1-jei és a 2017. január 1-jei 5-5 százalékos bírói illetmény-alap-emelés ellenére sem éri el az állami tisztségviselők illetményét, ez pedig nagymértékű elvándorlást idézhet elő. A felvázolt probléma megoldását az jelenti, ha megtörténik az igazságügyi és nem ügyész ügyészségi alkalmazottak, valamint az állami tisztségviselők jogainak, így illetményének és kötelezettségeinek minél teljesebb összhangba hozása.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezekre tekintettel a törvényjavaslat alapján az illetmény az alapilletményből, beosztási pótlékból és címpótlékból áll. Az igazságügyi szervezetrendszer sajátosságaira tekintettel megmaradnak az alapilletmény kiszámításához szükséges szorzószámok, viszont az Áttv. illetményrendszeréhez hasonlóan a törvényjavaslat az egyes fizetési osztályok fokozataihoz rendelve sávokat hoz létre, amelyek alsó és felső értékét egy-egy szorzószám adja. A javaslat az Iasz. és az Újt. illetményrendszeréből főszabályként eltörli a pótlékok rendszerét. Kivezetésre kerül a munkaköri, a nyelv-, a veszélyességi és a kiegészítő pótlék, ugyanakkor a beosztási és a címpótlék megmarad. Ennek indoka - egyrészt nézzük a beosztási pótlék tekintetében - az, hogy az igazságszolgáltatás legfelsőbb szintjén ne következzen be illetménycsökkenés. A címpótlék kivezetésére pedig azért nem került sor, mert az OBH elnökének sarkalatos jogkörét érintené.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Garanciális jelentőségű, hogy a hatályos szabályozást fenntartva az igazságügyi alkalmazottak illetményalapja továbbra is megegyezik a legkisebb bírói alapilletmény összegével. A fenti szabályok alkalmazásával egyrészt kezelhetővé válik a garantált bérminimum emeléséből adódó bérfeszültség, másrészt pedig le-

hetővé válik a középfokú végzettségű ügyintézők esetén az illetmények jelentősebb mértékű, akár 30 százalékos emelése is.

A törvényjavaslat célja, hogy az igazságügyi szervezetrendszer megtarthassa a rendszer működtetése szempontjából kulcsfontosságú alkalmazottait és megállítsa az igazságügyi és nem ügyész ügyészségi alkalmazottak igazságszolgáltatási szervezetrendszerből történő elvándorlását.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A javaslat alapján lehetőség van a munkaszerződéssel való foglalkoztatásra, így a jogi személyiséggel rendelkező bíróságok, ügyészségek a kiemelten fontos feladatot ellátó vagy speciális szaktudással rendelkező alkalmazottakat a korábbi szabályozási rezsimhez képest rugalmasabb és adott esetben piaci viszonyokat közelítő bérezéssel foglalkoztathatják.

Tisztelt Hölgyem és Uraim! A javaslat a jogok és kötelezettségek további összhangja érdekében az alábbi főbb intézkedéseket vezeti be. Szigorodnak a próbaidőre vonatkozó rendelkezések; bővül azon esetek köre, amikor a szolgálati jogviszony azonnali hatállyal megszüntethető; előírja a végkielégítés arányos visszafizetésének kötelezettségét arra az esetre, ha az igazságügyi és nem ügyész ügyészségi alkalmazott a szolgálati viszonya megszűnését követő rövid időn belül meghatározott állami szervnél újabb szolgálati jogviszonyt létesít; a vezetők is kötelesek lesznek évente továbbképzésen részt venni. Kötelezővé teszi a törvényjavaslat a teljesítményértékelést. A kijelölt titkár tekintetében a felső határ szerinti fix összegű illetményre lesz jogosult. A végkielégítés és a cafetériaajuttatás vonatkozásában az Áttv. rendelkezéseivel összhangban módosulnak az Iasz. és az Újt. rendelkezései. Garantált elemként az illetmény nem lehet kevesebb, a szabadság mértéke pedig nem csökkenhet.

Tisztelt Hölgyem és Uraim! Mindezek alapján a Kereszténydemokrata Néppárt parlamenti frakciója támogatja a T/15785. számú törvényjavaslatot, kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Gyüre Csabának, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Államtitkár asszony arról beszélt, hogy a tisztviselői állomány nagyfokú fluktuációja a középfokú végzettségű tisztségviselőknél mennyire megfigyelhető és mennyire jellemző a bírósági, ügyészségi szférában.

Handó Tünde, az OBH elnök asszonya is beszélt erről a médiának, és azt mondta, hogy miközben a privát és az állami szféra egyes területein jelentősen emelkedtek a bérek, az igazságszolgáltatásban olyan mértékűvé vált az elmaradás, ami esetenként a dolgozók megtartását, a működőképességet veszélyezteti. Az egyik törvényszéken például - emelte ki elnök

asszony - a jegyzőkönyvvezetők egyszerre álltak fel, hogy a helyi hipermarketbe menjenek árufeltöltőnek, mert ott 10-15 ezer forinttal magasabb jövedelmet kaptak - jegyezte meg az OBH elnöke, írja a média. Tehát a legalapvetőbb probléma az, hogy alacsony a bérezés, nincsenek megbecsülve, nagyon komoly munkateher van, és nagy felelősség hárul ezekre a dolgozókra.

Már korábban az OBH elnök asszonyának a beszámolójakor is kiemelttem az igazságügyi alkalmazottak bérezésének a problémáját is, többek között a bírák, ügyészek bérezésének a problémájával egyetemben, és elmondtam azt, hogy mennyire felelőségteljes munkát végeznek az igazságügyi alkalmazottak; hogy nem mindegy az, hogy kiadnak egy elfogatóparancsot, mikor adnak ki, ne adj isten, szabadlábra helyezik azt a bűnelkövetőt, nem helyezik szabadlábra, ez mind az ő kezükön megy keresztül, az ő hibájuk miatt adott esetben egy bűnöző, egy nagyon komoly bűnöző kikerülhet, szabadlábra kerülhet, ha hibázik. Nagy a megterhelésük, rengeteg a munkájuk, rengeteg a feladatuk, nagy a felelősségük, előfordulhat, hibáznak. Tehát nagy a munkateher, nagy a felelősség, ehhez képest nincsenek megbecsülve. És ez azt jelenti, hogy ha 10-15 ezer forint pluszbéért elmennek máshová dolgozni, akkor maguk a munkakörülmények sem olyanok, ami miatt úgy mennének becsülve, hogy ők ott akarnának maradni.

(14.30)

És hogy miért nincsenek megbecsülve, elsősorban azért nincsenek megbecsülve, mert maguk a bírák sincsenek megbecsülve, maguk az ügyészek sincsenek megbecsülve megfelelően, mint ahogy arra már számtalanszor felhívtuk itt, ellenzéki képviselők a kormánynak a figyelmét, amit elmondtunk már százszor, hogy sajnos Magyarország az Európai Unió sereghajtója az igazságügyi területen a bérezésben. A bírák és az ügyészek az utolsó helyen kullognak, függetlenül attól a kétszer 5 százalékos béremelésről, ami most novemberben, illetve január 1-jével megvalósult, ettől függetlenül még mindig az utolsó helyen kullognak. Mivel államtitkár asszony elmondta, hogy össze van kötve, itt hivatkozott Bárándy képviselőtársam felszólalásával kapcsolatban, hogy vajon összefügg-e a bérük az igazságügyi alkalmazottaknak a bírák fizetésével, igen, összefügg, hiszen a bírói illetményalap a besorolásuk alapja, tehát az alapján kapnak egy szorzószámot. Ami jó is lenne adott esetben, tehát maga ez a forma nagyon jó szerintem, maga az elképzelés, de hogy ebben az esetben ez miért nem jó, arról szeretnék néhány gondolatot beszélni.

Még amikor Répássy Róbert úr volt az igazságügyi parlamenti államtitkár, akkor volt egy vitánk ezzel kapcsolatban, amikor szó volt arról, hogy a bírósági fogalmazók, titkárok fizetését is emelni kell, sőt volt is emelés, amely elég csekély mértékű volt. A Jobbik Magyarországért Mozgalom itt egy jóval nagyobb, emlékeim szerint egy 30 százalékos bérfej-

lesztést szeretett volna megvalósítani, amire államtitkár úr válasza az volt, hogy ezt nem lehet megoldani, mert bérfelezést fog okozni.

Miért fog bérfelezést okozni? Kifejtette, hogy azért, mert ebben az esetben a titkároknak a fizetése már magasabb lesz, mint a kezdő bírói fizetés, és hogy néz az ki, hogy az elméletileg alacsonyabb beosztású bírósági titkár többet keres, mint a kezdő bíró; tehát egy ilyenfajta bérfelezés. És most jön be az a probléma, amiről Bárándy képviselőtársam is beszélt, hogy azért, mert a kormány vagy a miniszterelnök számára a bíróság nemkívánatosnak minősül ebben az országban, ezért, amikor Fidesz-kormány van hatalmon Magyarországon, akkor sajnos a bírákra, ügyészekre rossz világ jár, hiszen ilyenkor számukra fizetésemelés nincsen, legalábbis ezt mutatta az a 11 év, ami alatt beszélünk az Orbán-kormányzásról. Valóban megvalósult kétszer 5 százalék, amikor már hatalmas volt a bérfelezés.

Tehát amíg a bírácoknak nem lehet emelni a fizetését, ez kényszerűen lejjebb tartja az igazságügyi alkalmazottaknak a fizetését is, hiszen a bírói alapilletményhez van kötve, ha a bírói alapilletmény nem emelkedik, akkor az igazságügyi alkalmazottak bére sem tud megfelelően emelkedni. És itt jutunk el annak a folyamatnak az eredményéhez, hogy elmennek a Tescóba és más helyekre dolgozni, mert annyira nincsenek megbecsülve.

És ha már itt tartunk, máshol is probléma ez. Amikor a mai felszólalásomra készültem fel, és olvasgattam az ezzel kapcsolatos témákat a sajtóban, akkor találtam egy hírt arról, hogy két évvel ezelőtt bizony Szlovákiában sztrájkba léptek az igazságügyi alkalmazottak a bíróságon, mert annyira kevésnek találták a fizetésüket. Akkor, amikor elolvastam ezt a cikket, akkor azért érdekes volt, hogy ők bizony ezért sztrájkba mertek lépni, beszüntették, bár igaz, hogy több évig sztrájkkészültségben voltak előtte, komoly szakszervezeti tárgyalások voltak, és végül is sztrájkba is léptek.

Milyen fizetések voltak ott akkor, amiért nekik sztrájkolni kellett? Valóban nem volt magas a fizetésük, hiszen a végzettség nélküli vagy középfokú végzettséggel rendelkező irnokok esetében például 130-140 ezer forinttól voltak a fizetések, míg a felsőfokú végzettséggel rendelkező tisztviselők esetében pedig 200 ezer forintnyi bruttó pénzről beszélhattunk. Amit ők nagyon ellentmondásosnak tartottak, ami miatt ők még kiálltak és sztrájkba léptek, az az, hogy szerintük ők munkában hasonló felelőségteljes munkát végeznek, mint a bírák, és míg a bírák közül sokan 5 ezer eurót keresnek, ők csak 500-600 eurót keresnek.

Tehát azért döbbenetes, amikor azt mondjuk, hogy a bíró Szlovákiában 5 ezer eurót keres, ha átszámoljuk, ez 1 millió 500 ezer forint. Tehát akkor ez egy nagyon-nagyon komoly összeg, és akkor mondhatjuk, hogy valóban Magyarországon a bírák nagyon le vannak maradva, nem véletlen, hogy a sereghajtók az ügyészek és a bírák az Európai Unióban, és ha ehhez van kötve a bérük, akkor valóban nem

tudnak megélni az igazságügyi alkalmazottak azokból a leszorított bérekből, amelyek akkor így náluk vannak.

Ha most megnézzük ezt az új bértáblát, akkor azt mondjuk, hogy sok minden előremutató dolog van benne, mert valóban vannak lépések, amelyek arra engednek következtetni, hogy van pozitív változás.

Államtitkár asszony rögtön kiemelte az igazságügyi alkalmazottak vonatkozásában a legkevesebb iskolai végzettséggel rendelkezőknek a bértábláját, amely a középfokú végzettségű dolgozók bérét tartalmazza. Ebben valóban komoly változás van, akár szinte jelentős változás is, ha jól számolom, majdnem duplájára is emelkedhet ezen a szinten a bér.

De azt is meg kell nézni, és államtitkár asszony azt emelte ki, ahol a legnagyobb a különbség, de ha megnézzük a többiekét, akkor azt látjuk, hogy egyáltalán nincs minden csoportban hasonló emelkedés. Így a legjellemzőbb a bírósági titkárok esetében, ahol gyakorlatilag szinte nincs is előrelépés, hiszen a bértáblájukban az abszolút kezdő bírósági titkár, akinek eddig 0,7-es szorzója volt, az 0,84, tehát itt azért van némi különbség, de aki már például 4-7 éve bírósági titkár, 0,9 volt eddig a szorzója, 0,9 ezután is a szorzója. Hozzáteszem: valóban ez a minimumszorzó, tehát ettől kevesebb nem lehet, több lehet, vagy ha megnézem, a 8-11 éves jogviszonnyal rendelkező bírósági titkárok esetén a régi szabály szerint 1,0 volt a szorzó, most 0,98 lesz a szorzó, tehát ott még 0,02-es visszalépés is van. Jóllehet azt el kell ismernem, hogy a jogszabály tartalmazza azt, hogy kevesebb nem lehet a fizetése, de ha figyelembe veszem viszont azt, hogy gyakorlatilag a cafetéria eltörlésre kerül az ő esetükben is, akkor bizony előfordulhat, hogy a cafetériát is figyelembe véve kevesebb juttatása lesz egy dolgozónak, mint amennyi eddig volt.

Tehát én azt a tapasztalatot szűrtem le, hogy a legkevesebb iskolai végzettséggel rendelkező dolgozók esetében biztos, hogy meg fog valósulni viszonylag jelentős béremelés, ami, azt gondolom, hogy náluk is nagyon fontos, viszont minél magasabb iskolai végzettséggel rendelkezik, annál kisebb lesz ez a lehetőség a béremelésre, ami viszont egy olyan irányba viszi el az eseményeket, hogy kvázi megbecsültebbnek fog számítani bérezés szempontjából a kisebb iskolai végzettségű bírósági tisztviselő, mint a magasabb iskolai végzettségű, és ez nyilván már középtávon, hosszú távon, sőt rövid távon is az állomány - hogy mondjam - végzettségében, a tudásában romlást idézhet elő. Tehát ebből a szempontból, én úgy gondolom, hogy nincsenek megfelelően megbecsülve azok, akik magasabb iskolai végzettséggel rendelkeznek.

Azt gondolom, az, hogy elő van írva, hogy bizonyos esetekben tanfolyamokon, képzéseken kell részt venniük, sőt vezető esetén kötelező az évenkénti képzés, ami nem biztos, hogy fontos lenne, akkor azt mondom, hogy a képzés fontos, de még sincsenek megfelelően megbecsülve. Tehát itt én látok némi ellentmondást, és itt nem ártana a koncepciót valamilyen szinten változtatni.

Ami nekem nagyon nem tetszett ebben a törvényben, és kaptunk magyarázatot, és mindenki bele is vette eddig a kormánypart, a kormányzó pártok részéről a felszólalásába, és államtitkár asszony is kitért rá, ez pedig az, amikor valakit rendkívüli besorolásban lehet részesíteni, illetve nem is hogy rendkívüli besorolásban, hanem nem fog rá vonatkozni az a bértábla, amely egyébként mindenki másra vonatkozik, hanem ez alól kiveszi a dolgozót, illetve a munkaterületét, és azt mondja, hogy rendkívüli munkaterülettel, és azt mondja, hogy rendkívüli munkaterülettel a munka törvénykönyve hatálya alá tartozónak tekinti bérbesorolás szempontjából, rá a munka törvénykönyve fog vonatkozni, és ebben az esetben rendkívüli fizetést kaphat.

Hogy mennyi ez a rendkívüli fizetés, itt ért engem a meglepetés, amikor elkezdtem ezt kiszámolni, és megnéztem, hogy mennyi az az átlagkereset, amiről itt a jogszabály beszél, ami azt mondja, hogy a kiemelt munkakörre minősített munkakörben dolgozók részére a tárgyévet megelőző évre vonatkozó nemzetgazdasági átlagos havi bruttó munkabér tízszeresét lehet fizetni. Ezt elkezdtem számolni, megnéztem gyorsan a KSH-ban, hogy mennyi ez az összeg, kijött, hogy 2016-ban, tehát január-december vonatkozásában 263 200 forintról beszélünk, ennek a tízszerese pedig éppen 2 millió 632 ezer forint, tehát valamivel több mint 2,5 millió forint ez az összeg, ami ebben az esetben adható. Tehát gyorsan előkerestem ennek az indokolását, hogy miért van erre szükség, és ott olvasom, hogy hát, van olyan munkakör, amit piaci alapon szeretnénk megfizetni - nem pontosan így szól, de a piaci alap van benne -, és akkor azt kérdezem, hogy miért nem mindenkit piaci alapon próbálunk megfizetni, miért nem fizetjük meg a bírákat is piaci alapon, és hogy néz az ki, hogy egy tisztviselő fog 2 millió 630 ezer forintot keresni, a bíró pedig fog 530 ezer forintot keresni, tehát éppen az egynegyedét vagy az egyötödét fogja keresni egy bíró, mint egy tisztségszolgálatos.

(14.40)

Tehát ez egy akkora ellentmondás, és akkora feszültséget fog okozni a bíróságokon, de ugyanígy az ügyészségeken is, mert ott is, az ügyészségi rendszerben is ugyanígy létrehozta ezt a kiemelt munkakört. Ezzel még akár vissza is lehet élni, és erre is szeretném felhívni a figyelmet. Ha adott esetben egy igazgatási vezető valakit kiemelt munkakörbe tesz be, akkor akár kevesebb fizetést is lehet adni, mert csak a plafon van ebben az esetben megadva, hogy tízszeres lehet, az nincs, hogy akár a minimálbért is megadhatja neki; jó, nyilván nem erre van kitalálva.

Milyen rendszert fog ez kialakítani, amikor a vezető, a munkáltatói jogkör gyakorlója 10 százalékát kiválaszthatja az embereinek, akikre azt mondja, hogy gyerekek, ti 2 millió és 2 millió 500 ezer forint között fogtok keresni? Sőt, ha megnézem azt, hogy 2017 márciusában 298 300 forint volt a havi átlagkereset, akkor ez azt jelenti, hogy január 1-jétől már majd havi 3 millió forinttal lehet besorolni a kiemelt

munkakörben dolgozókat; ez egy döbbenetes szám. Lehet mondani, hogy szükség van informatikusokra, eddig ezt vállalkozókkal váltottuk ki, és vállalkozói díjat fizettünk nekik, de ez hatalmas bérfeszültséget fog okozni, ahol ott lesz egy tisztviselő, aki 2 millió 500 ezret, jövőre 3 millió forintot keres, a bíró pedig 530 ezer forintot keres. Szerintem ezen mindenféleképpen illene változtatni, vagy ezt megszüntetni, vagy csökkenteni, de ezek akkora számok, amelyekről beszéltünk.

Éppen az Orbán-kormány volt az, amelyik 2010-ben meghirdette, és maga a miniszterelnök úr beszélt *(A pulpitus felé mutatva:)* onnan arról, hogy amíg ő miniszterelnök, addig itt nem lesznek 2 millió forint fölötti jövedelmek Magyarországon, az állami szférában legalábbis nem lesznek, aztán persze tudjuk jól, Matolcsy úr és egyebek, hogy amikor meg kellett fizetnie a pártkatonákat megfelelően, akkor ezen változtattak, nem vették figyelembe, és nem tartották be a saját elveiket sem. Nyilván a bírósági rendszerben is erről van szó; de úgy látom, az időm lejárt, és majd külön felszólalásban folytatom. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Szilágyi György tapsol.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most kétperces hozzászólás következik, Gúr Nándor jegyző úrnak adom meg a szót.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Az igazságügyi alkalmazottak jövedelmének alacsony volta nem kérdéses, ez látható módon a bíróságok működését veszélyezteti ma már. Létszámhiány is van, mint ahogy Bárándy képviselőtársam szövegezte, hol 200, hol 300 fős nagyságrendben, viszont nincs kiszámíthatóság, nincs objektivitás a jövedelmek vonatkozásában sem, azok elosztása tekintetében sem. Vannak vágyálmok, Handó Tünde 15 százalék, Orbán persze háromszor 5 százalékról beszél három év alatt, pótlékokat szüntetnek meg, a cafetériát, mint ahogy Bárándy képviselőtársam mondta, alaptörvény-, alkotmányellenesen gyakorlatilag.

Azt kell hogy mondjam, az, amit csinálnak, nem véletlenszerűen vezet ahhoz, hogy ma van olyan bíróság, ahol 30 százalékos mértékű fluktuációval kell szembenézni. Persze mindezek mellett csak a lojalitás az, ami számít, mint általában önöknél; mindegy, hogy fogalmazó, mindegy, hogy jegyző, mindegy, hogy adminisztratív feladatokat ellátó ember, ezeket csont nélkül simán ki lehet rúgni, azonnali hatályú felmentéseket lehet foganatosítani. Gyakorlatilag azt kell hogy mondjam, minden csak a csókosokért van.

Az előbbi hozzászólásban elég jól ki lett fejtve a kiemelt munkakörre való minősítés, ami az aktuális létszám 10 százalékát is érintheti, és a mai viszonyok között egy ilyen 2,5-2,7 millió forintos nagyságrendű jövedelempárosítással bírhat. Kíváncsian várnám azt, hogy az államtitkár asszony tegye az indokait is mellé, hogy melyik az a 10 százalékos érintő kör, akiket felöllelhet ez a kiemelt munkakörre történő minősítés.

Igazából azt szeretném még mondani az utolsó mondatban, hogy ne tekintse jótételnek azt, hogy a középfokúknál 160 ezer forintos fizetés is elérhető. Ez nem erény, ez egyszerűen a garantált bérminimum biztosításából fakad, inkább azt nézze meg, hogy milyen járulékkerheket zúdítanak ezekre a bérekre! Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, jegyző úr. Most megadom a szót normál időkeretben Mesterházy Attila képviselő úrnak.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Csak egy rövid észrevételt tennék én is, hiszen Handó Tünde nem olyan rég a Költségvetési bizottságban is előterjesztést tett, hosszasan indokolta, hogy miért kellene a bírók fizetését jelentős módon megemelni. Mi megdöbbenéssel tapasztaltuk azt, hogy a fideszes képviselők nem támogatták ezt az indítványt, pedig erre a problémára is egyébként megoldást adna, hiszen ha a bírókhoz van kötve a többi ott dolgozó kollégának a bére, és akkor ez egy viszonylag egyszerű megoldás lenne: meg kell emelni a bírók fizetését, ez emeli az ott dolgozók fizetését.

Ha jól értettem, akkor nem először szavazza le a fideszes frakció Handó Tünde kezdeményezését, ami azért is érdekes, mert őt azért nem tekintjük nagyon távol állónak a kormánytól és a fideszes politikusoktól. Éppen ezért a mai nap egyébként az MSZP frakciója egy frakcióindítvánnyal élt a Költségvetési bizottság ülésén, amely megismételte azt a kezdeményezést, amit az elnök asszony tett. Ennek a kezdeményezésnek is a sorsa ugyanaz lett, mint a korábbiaknak, nevezetesen a fideszes képviselők a teljes ellenzéki támogatás ellenére leszavazták ezt a szocialista frakció által elkészített illetménynövelési javaslatot.

Azt kérném az államtitkár asszonytól is és a kormány egyéb más képviselőitől, hogy gondolják ezt át, hiszen valóban egy olyan intézményrendszerrel van szó, amelyik egyrészt jelentősen leterhelt, másrészt rendkívül fontos intézménye minden jogállami létnek. Manapság már úgy tűnik, hogy szinte a bíróság az utolsó olyan intézményrendszer, amely a jogállamiság életjeleit mutatja, tehát megérdemelnék a bírók és az ott dolgozók, hogy ez a béremelés megvalósuljon mindenkire vonatkozóan a bíróságokon. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiban. - Gúr Nándor: Úgy van!)*

ELNÖK: Köszönjük. Most normál időkeretben megadom a szót Gyüre Csaba képviselő úrnak.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Szeretném folytatni, mert néhány dolog azért még bennem rekedt. Ha már az igazságszolgáltatás bérezéséről beszéltem, akkor azt is szeretném elmondani, hogy 2004-ben volt legutóbb bérrendezés, ezt a 10 százalékos nem figyelembe

véve, ami most novemberben és januárban, fél éven belül valósult meg. Kiszámolták, hogy ezalatt a reálbérek értéke, tehát az ő béreik értéke 50 százalékkal csökkent 2004 óta, és ha ezt a 10 százalékot hozzáveszem, akkor éppen 40 százalékos reálbércsökkenésről beszélhetünk. Ha a bíraké így csökkent, akkor, mivel egybe van kötve a két fizetés, természetesen ugyanígy csökkent az igazságügyi alkalmazottaké, az ügyészségi alkalmazottaké, az ügyészségi tisztviselőké, az ügyészeké is ugyanígy értékelődött le, tehát jelen pillanatban a 10 százalékos béremelést követően van egy 40 százalékos reálbércsökkenés az ő esetükben. És ehhez jön még az, amit ez a törvény behoz, mint mondtam, például a titkárok esetében alig emelkedik vagy egyáltalán nem is emelkedik a fizetés, főleg, ha a minimumról beszélünk.

Itt van a cafetéria megszüntetése is, ami külön jogi probléma, ahogy Bárándy képviselőtársam ezt már említette, hogy vajon meg lehet-e ezt tenni, vagy pedig ez Alaptörvénybe fog ütközni, illetve sarkalatos törvénybe. Akkor is mindenféleképpen probléma az, megfigyeltük azt, hogy a Fidesz megpróbál úgy kormányozni, úgy politizálni, hogy folyamatosan olyan színben tünteti fel magát, hogy ő folyamatosan a bérek felzárkóztatása mellett van, holott amikor valakinek béremelést ad, akkor ott elveszi a különböző egyéb juttatásokat, bérpótlékokat, és amikor az a dolgozó megkapja a hónap elején a havi fizetését, az emelt fizetését, akkor észreveszi, hogy semmivel nem kapott többet, mint amit eddig kapott, hiába emelkedett a fizetése 20 százalékkal, mert erre a bérpótlékra nem lesz jogosult, arra a cafetériára nem lesz jogosult, ez nem lesz. A kormány hirdeti magáról, hogy kérem, az ágazatban 25 százalékos béremelés volt, annyival emeltük a bérüket; ja, de hát elvettük mellette a cafetériát, elvettük ezt, és kiderül, hogy összességében a juttatások nem változtak, semmivel nem nőttek.

Az egyik oldalon van egy kormányzati kommunikáció, ami hihetetlen sikerpropagandát nyom folyamatosan a hatalmas bérfejlesztésekről, a másik oldalon pedig ott van a tényleges valóság, mégpedig az, hogy Magyarországon az átlagjövedelmek messze a térség országainak átlagjövedelme alatt vannak, mint ahogy ismerjük a statisztikát: Magyarországon, amióta beléptünk az Európai Unióba, volt egy 16 százalékos átlagbér-növekedés, ezzel szemben a szomszéd országokban pedig, ha Szlovákia, Csehország, Lengyelország, Románia, Bulgária átlagát nézzük, volt egy 60 százalékos átlagbér-növekedés.

(14.50)

Tehát azt látjuk, hogy Magyarországon gyakorlatilag nagyon-nagyon minimális. Ha ezt a 12 évet elosztjuk, akkor azt látjuk, hogy gyakorlatilag nincs is érezhető átlagbérjövdelem-növekedés, és sajnos ez az ágazat is ezt érzí magán. Ezért nem érezhetők. Itt is most ha lesz némi jövdelemnövekedés az egyik oldalon, a cafetéria elvételével pedig van egy jövdelemcsökkenés, és lehet, hogy pontosan ki fog egyen-

lítődni. Tehát amit az egyik zsebéből az állam odaad, azt a másik kezével elveszi ugyanabból a zsebből. Tehát nem lesz több ily módon a bér.

Államtitkár asszony elmondta azt is, hogy ha ezek a besorolások magasabbak lesznek, akkor 2017. január 1-jétől visszamenőlegesen fog bekövetkezni. Ezt mindenféleképpen csak üdvözölni tudjuk. Erről már egyébként tárgyalt decemberben a Törvényalkotási bizottság, ahol már szerepelt volna az igazságügyi alkalmazottak, ügyészségi alkalmazottak bérfejlesztése napirenden, de akkor le lett véve. Gulyás Gergely elnök úr, a bizottság elnöke, illetve az Országgyűlés alelnöke határozott ígéretet tett arra, hogy be fog jönni hamarosan a jogszabály, igaz, hogy most jön a szünet, decemberben, de amikor újra összeül az Országgyűlés, februárban, akkor fogunk vele foglalkozni. Arra is ígéretet tett, hogy ez a bérfejlesztés január 1-jétől visszamenőleges hatállyal fog bekövetkezni. Már azt gondoltuk, hogy a kormányzat megfeledezett erről az ígéretéről, és ez nem fog bekövetkezni. Én elmondom azt a részét is, ami pozitív a jogszabálynak, azt is, ami negatív. Ezt mindenféleképpen fontosnak tartjuk kiemelni, hogy ez mindenképpen jó.

Összességében, vannak előremutató jelek is ebben a jogszabályban, de van több olyan dolog is, ami viszont nem lenne támogatható. Remélem, fog ez még egy kicsit alakulni addig, míg bekerül elfogadásra, és akkor támogatható lesz, de nem vagyok benne biztos, hogy a jelenlegi formájában ezt a Jobbik-frakció így fogja tudni támogatni. Azt gondolom, nem túl sok minden az, amit meg kellene adni, de a cafetéria mindenféleképpen feltétele kellene hogy legyen, hogy a cafetériára továbbra is legyen lehetőség az igazságügyi alkalmazottak, az ügyészségi alkalmazottak esetén.

Viszont még egy kérdésem lenne államtitkár asszony felé, ami felmerült bennem. Arról beszélt államtitkár asszony, hogy milyen jó az, hogy azonos szolgálati idővel rendelkező alkalmazottak esetében lehet adni egy minimumösszeget, és van egy maximum, és a kettő között el lehet dönteni, hogy mennyi lesz. Vajon a költségvetés - ez elvi kérdés, mert nem ön ennek a gazdája - mit fog finanszírozni ebből? Ha mindig a minimum lesz vagy a minimumhoz közeli személyi juttatásokra jut a költségvetésből, akkor nincs meg az a lehetőség. A törvény ugyan lehetőséget ad arra a munkáltatónak, hogy megemelje a fizetést, de ha nincs rá költségvetés, akkor bizony baj van.

Azért teszem fel különösen ezt a kérdést, mert a mai napon hallottam azt, hogy a jelenleg beadott és most nemrég tárgyalt költségvetési törvényhez a kormány egy módosítót adott be, amelynek a lényege az, hogy az igazságügyben, a bíróságon dolgozók személyi juttatásainál 4,5 milliárd forintot vesz el ebből az összegből, ami eddig ott szerepelt, tehát azt csökkentti. Én ezt hallottam jelen pillanatban, 4,5 milliárdos mínuszt. Azt gondolom és attól tartok, hogy amennyiben ki lesz adva a munkáltatói jogkör gyakorlóinak, hogy meg kell húzni a nadrágszíjat, nincs pénz, akkor a minimumot fogjuk adni, és ak-

kor gyakorlatilag nem fog megvalósulni a béremelés ebben az ágazatban, mert ha minimumok kerülnek kiadásra, akkor gyakorlatilag nem beszélünk béremelésről, csak egy nagyon szűk réteg esetében, és nem lesz általános a béremelés. Bizony azt gondolom, hogy ez mindenesetre probléma. Most tárgyaljuk, sokat beszélünk róla, a média beszél róla, fizetésemelés, hú, de jó, de lehet, hogy ez végül nem fog megvalósulni, mert a kormány mindenütt szorítja le a költségvetési keretet, és akkor számukra sem fog jutni.

Egyébként osztom az előttem szólóknak azt a véleményét, hogy abban az esetben, amikor van egy minimum meghatározva és maximum, akkor bizony nagyon a munkáltatói jogkör gyakorlójának kényérékedvére van bízva az, hogy valakinek lesz-e fizetésemelése vagy nem lesz fizetésemelése. Bizony ez a megfelelni akarás a munkáltatói jogkör gyakorlójának lesz jellemző adott esetben ezeken a munkahelyeken, ami nem biztos, hogy a minőségi munka javára fog szolgálni. Ezért is azt gondolom, jobb volt a korábbi rendszer, amikor konkrétan volt meghatározva.

Ezenfelül még van egy picike probléma azzal is, hogy jobban kitolja az előrelépés időszakát. Tehát az eddigi törvény esetén, ami most még hatályban van, gyakrabban sorolódta előre, léptek előre, nőtt a fizetés, nőtt a szabadság, s a többi, itt most egy kicsit lassabb ütemben fog ez megtörténni, tehát kicsit elkényelmesedhetnek ettől a dolgozók. Nem biztos, hogy ugyanúgy fogja szolgálni azt az érdeket, amit esetleg önök megfogalmaztak, hanem pontosan a fordítottját fogja szolgálni. Tehát ilyen fenntartásaink vannak ezzel a jogszabállyal kapcsolatosan. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most kétperces hozzászólásra megadom a szót Gúr Nándor jegyző úrnak.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Csak megerősíteni szeretném azokat a gondolatokat, amelyek arról szólnak, hogy ha egy rendszer átalakítása kapcsán vagy egy illetménystruktúra változtatása kapcsán a pótlékok tekintetében megvonások történnek, a cafetériát megszüntetik, akkor egyáltalán nem biztos az, hogy egyébként a jövedelmi pozíciók javulnak.

De ha mégis javulnak a jövedelmi pozíciók, mint ahogy államtitkár asszony azt mondta a középfokúaknál, akkor azt szeretném még egyszer hangsúlyozni, hogy ezt ne hogy eredményként, érdemként könyveljék el. Mondom, ne hogy eredményként és érdemként könyveljék el, hiszen a tavalyi esztendőben kötött bérmegállapodásokhoz illesztetten ez az összességesség a garantált bérminimum nagyságrendjét éri el, és nem több attól. Ilyen értelemben önök nem pluszt tesznek, hanem csak azt a kötelezettséget teljesítik, amit a tavalyi esztendőben e tekintetben vállaltak.

A másik dolog, ha már ennél a 160 ezer forintos nagyságrendű bértételnél maradtunk, akkor a példa kedvéért jelzem és ajánlom is államtitkár asszonynak, hogy nézze meg, nézze meg azt, hogy mondjuk, hét évvel ezelőtt egy ilyen nagyságrendű bérré vonatkoztatva milyen járulékkerhet fizettek a munkaadók és a munkavállalók együttesen, és hogy néz ki ez a mai időszakban. Ha azt a többletet, amit ma kivetnek egy ilyen nagyságrendű bérré azzal szemben, mint ami volt 2010-ben adó, járulék összeállításában, azt nem beszélné a kormány és a haverok között szórna szét, a csókosok között osztaná el, hanem azt is béresítené, na, azokat a helyzeteket, amelyek azt a situációt hívják életre, hogy elvándorolnak a bíróságról ezek az emberek, azt a csorbát lehetne kiküszöbölni. Sokkal nagyobb figyelmet ebbe az irányba lenne érdemes fordítani. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Jelzésre:)* Igen, Bárándy Gergely képviselő úr nyomott gombot. Öné a szó.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Elnök úr, én csak azért szólnék hozzá, mert eddig vártam, hogy államtitkár asszony válaszol-e nekem. *(Dr. Vízkelety Mariann: Most akartam válaszolni.)* Értem, de tegye meg, hogy nem a zárszóban. Egy vita attól vita, hogy tudunk válaszolni egymásnak, tehát én is tudok utána reflektálni önre. Ugyanis olyan kérdések merültek fel, amelyeknek, azt gondolom, a vitában helye lenne. Értem én, hogy Völner államtitkár úr a fideszes szokást magyarázza most, hogy ezt önök nem csinálják. Ön tényleg soha nem csinálja, ellenében az elődjével, Répássy államtitkár úrral, aki tisztességesen részt vett a vitában, azon kevesek közé tartozott; ön valóban nem, államtitkár úr. Csak ezt a rossz gyakorlatot, ha lehet, ne oktrojálja rá másra is, ha kérhetem.

Ugyanis valóban érdekelne, hogy államtitkár asszonynak mi az álláspontja például arról, mert mondta nekem, hogy akkor megmarad a bírói illetményhez kötés, ami rendben van. De mivel ennyi idő alatt nem tudtam még egyszer átnézni ezt a javaslatot, feltételezem azt, hogy a részletezett szubjektív döntéseken alapuló javadalmazási és eltérítési lehetőségek miatt tud csak megemelkedni az alkalmazotti kör bére, illetve a túl-ig határok miatt, ami eltéríti valójában praktikusán a bírói alapilletménytől, mert másként ez logikailag nem jön ki. Na, például erre lennék nagyon kíváncsi, hogy ez akkor hogy van.

(15.00)

Illetve arra lennék még kíváncsi, és ezt újra föltenném kérdésként, hogy az OBH-val sikerült-e egyetértésre jutni, mert azok a kifogások, amiket én elmondtam, ha valóságok, az probléma. Tehát ők pontosan a 20-30 százalékos béremelést mondják, hogy nem valósul meg valójában. Tehát erről

beszélt talán Gúr képviselőtársam is, hogy nagyon sok esetben formálisan ez megtörténik, a gyakorlatban azonban, amikor végül, ha úgy tetszik, a borítékba kerül a pénz vagy a bankszámlára, akkor az nem 20 vagy 30 százalékkal magasabb vagy több, mint az előző volt, hanem valamilyen levonások, adók s a többiek miatt ez mégsem annyi, mint amennyiről eredetileg szó volt.

A harmadik kérdés, tekintettel egyébként Mesterházy képviselőtársam felszólalására is, hogy az OBH elnöke azt állította, és valószínűleg nem alaptalanul, hogy egy plusz 15 százalékos bírói illetményemelésre meglenne a fedezet. Tekintettel arra egyébként, hogy a költségvetésben valóban több mint 21 milliárd forint támogatást kap pluszban az előző évhez képest a bírósági fejezet, és abból a bérköltségi többlet összesen 8,5 milliárd, ha jól emlékszem, akkor valóban ennek lehet realitása. De egy biztos - tehát ha az OBH elnöke azt mondja, hogy tényleg megvan erre a fedezet, akkor miért ellenzi a kormány ezt ennyire? Tehát az igazságügyi tárca miért nem adja akkor erre áldását? Nyilván a fideszes képviselők úgy fognak szavazni, ami a parancs, de ezt a kormány dönti el valójában, hogy mi az, ami átmegy és mi az, ami nem. Tehát kérdezném: hogyha az OBH elnöke szerint erre megvan a lehetőség, a költségvetési lehetőség, akkor miért nem támogatják ezt?

Még egyszer mondom, hálás lennék, államtitkár asszony, ha inkább Répássy volt államtitkár úr gyakorlatát követné, higgye el, sokkal kellemesebb nekünk is, hogyha az ön válaszát nem kell telekiabálnunk, bekiabálásokkal hangot adni az ellenvéleményünknek vagy esetleg a támogatóknak, hanem ezt normál szó kérése keretében meg tudjuk tenni. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem, van-e még hozzászólásra szándék. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok ilyet. *(Gógös Zoltán: Ez nem hatott!)* Így az általános vitát le kell zárnom. *(Gógös Zoltán: Völner győzött!)* Akkor most előterjesztőként Vízkelety Mariann államtitkár asszonynak megadom a szót.

DR. VÍZKELETY MARIANN igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Meg szeretném köszönni valamennyi hozzászólónak a konstruktivitását, mert azért azt látom, hogy abban valamennyi hozzászóló képviselőtárs egyetért, hogy az igazságügyi alkalmazottak és a nem ügyész ügyészségi alkalmazottak illetményrendezése egy szükséges, fontos és támogatandó dolog. Tehát ebben, úgy látom, a fő elvben, a fő célban, az előterjesztés céljában valamennyien egyetértünk.

Itt több konkrét kérdés merült föl, és engedje meg, elnök úr, hogy ezeken a lényeges kérdéseken végigmenjek, hiszen megfogalmazódott, hogy bizonyos dolgokat nem értenek a képviselő urak, illetve kéri az indokát.

Bárándy képviselő úr szóvá tette, hogy az OBH elnök asszonya az Igazságügyi bizottság előtt tett

beszámoló során említést tett arról, hogy bizony kezelőirodai munkatársak, igazságügyi alkalmazottak Tesco-feltöltőbe mentek, feltöltő munkakört betölteni, mert 10-15 ezer forinttal több illetményt kapnak. Tulajdonképpen ez az indoka annak, hogy a jelen előterjesztést most tárgyaljuk, hogy ez ne történjen meg. Tehát éppen az igazságügyi alkalmazottak megtartása a cél, és az, hogy rendezzük az illetményt, mert valóban nagyon alacsony.

Gúr Nándor képviselő úr itt van, látom, föltette azt a kérdést, hogy a 164 ezer forint nagyságrendű illetményemelés csupán a garantált bérminimumnak megfelelő mértékű illetményemelés. Igen, ebben igaza van, hogy nagyságrendileg a kezdő középfokú végzettségű Iasz.-os kollégának ennyi lehet az induló bére, de a másik kategória, hogy meddig lehet a szolgálati idő után emelkedni, az már 401 ezer forint. Tehát azért az már egy jelentősebb illetményt jelent.

Bárándy képviselő úr előhozta, hogy a bírói kar milyen rosszul fizetett, az illetményük milyen alacsony. Egyetérttek. Ezért is döntött a kormány arról, hogy háromszor 5, összesen 15 százalékos illetményemelésben részesíti a kart.

Az is kérdésként fogalmazódott meg mind Bárándy képviselő úr, mind Gyüre képviselő úr részéről, illetve Mesterházy Attila képviselő úr is fölvetette, hogy miért nem a bírói karnak a 15 százalékos... - mert itt most a legfontosabb és megoldandó, a legsürgősebb feladat a nagyon alacsony bérezésű igazságügyi alkalmazottak és ügyészségi alkalmazottak béreinek rendezése volt. Úgyhogy ez volt a cél, hogy próbáljuk fenntartani a bírósági szervezetrendszer működőképességét, megtartani az igazságügyi alkalmazottakat. Tehát a legkiszolgáltatottabb és a leginkább rászoruló alkalmazottak illetményét szerttük volna ezzel az előterjesztéssel rendezni.

Vissza is térnék arra, hogy itt jelen esetben az igazságügyi alkalmazottak és a nem ügyész ügyészségi alkalmazottak illetményéről beszélünk, és nem a bírói illetményekről és nem az ügyészi illetményekről, bár a kettő összefügg, hiszen a szorzószám az alapilletménynek a szorzata. Tehát mindig, most például 431 ezer forint durván a bírói alapilletmény, és ha azt mondom, hogy 0,2 százalék, mint a kezdő középfokú végzettségű Iasz.-os kollégának, akkor a 431 ezernek a 0,2 százaléka, az a 164 ezer. *(Sic!)* Tehát így függ össze. Tehát mindig a bírói alapilletményhez viszonyítjuk az Iasz.-os kollégáknak, illetve nem ügyész ügyészségi kollégáknak az illetményét. *(Gógös Zoltán: Az a matek nem jön ki, államtitkár asszony!)* Nem jön ki? Szóval, tény az, hogy az alapilletmény szorzatával van. *(Dr. Bárándy Gergely. Ez van megemelve, a szorzó?)* A 0,2, azt már meghaladtuk, most már közel 0,4, tehát így jön ki. *(Dr. Gyüre Csaba: A minimálbér alatt volt 30 százalékkal.)* 0,38 most, tehát 0,2 volt korábban, most 0,38, és a kettőnek jön így ki. *(Dr. Bárándy Gergely: Az már kijön.)* Most akkor... *(Gógös Zoltán: Az lehet, hogy így van.)* De biztos, hogy ez így van.

Tehát az állami tisztviselőkkel való összehasonlítás és az állami tisztviselők illetményével való ösz-

szevethetőség is felmerült problémaként Bárándy képviselő úr hozzászólásában. Itt a hatályos törvény is 2001-től a kormánytisztviselői illetményekhez igazítja az igazságügyi alkalmazottat, tehát ez egy meglévő törvényi kötelezettség. *(Dr. Bárándy Gergely: Attól még nem jó!)* Ezért van ez. Tehát akkor ezek szerint azt megválaszoltam, hogy nem választjuk le a bírói illetménytől. Nem tudom, ezt elfogadja-e a képviselő úr. *(Dr. Bárándy Gergely: El, mondanék rá mást, de mivel lehetőségem nincs...)* Majd utána még biztos lesz. Ja, nincs utána, bocsanat.

Gyüre Csaba képviselő úr azt mondta, hogy a szlovák igazságügyi alkalmazottak sztrájkolnak. A jelenlegi sztrájkotörvény az igazságügyi alkalmazottaknak nem teszi ezt lehetővé. *(Gőgös Zoltán: Ebben is jobbak a szlovákok!)* Gondolom, hogy nem erre akart biztatni a képviselő úr. *(Gőgös Zoltán: Nem hát, de legalább ott lehet.)*

Föltette Gyüre Csaba képviselő úr azt a kérdést, hogy az Mt. szerinti bérezésnek, fizetésnek mi volt az indoka, és hogy ez milyen bérfeszültséget fog okozni a szervezeten belül. Ez kifejezetten az OBH és a legfőbb ügyészség kérése volt, hogy az informatikus kollégáknak lehessen egy olyan bért fizetni, hogy a minőségi munkát végző informatikus kollégákat megfelelően tudják bérezni, tehát megfelelő bért tudjanak nekik fizetni. Ez az indoka, ez volt az indoka. Ezt megmondtam az expozéban is, hogy tulajdonképpen ez gazdaságosabb is, mint ha külsős cégekkel látnák el ezt a feladatot, és biztonságosabb is, hogyha munkavállalóval látják el ezt a feladatot.

Ugyanez a válaszom Gúr Nándor képviselő úrnak is, ő is feszegette ezt a kérdést. Ez az indoka ennek, hogy az OBH elnöke és a Legfőbb Ügyészség kérte ezt, hogy problémát jelent ezeknek a szakembereknek a megfizetése és bent tartása a szervezetben.

Mesterházy képviselő úrnak már válaszoltam az előbb, hogy miért nem a 15 százalékos béremelést támogatjuk.

(15.10)

Mert mondom, jelen előterjesztéssel most a legkisebb béreket kapó igazságügyi alkalmazottak és ügyészségi alkalmazottak bérrendezése volt a feladat.

Gyüre Csaba képviselő úr föltette azt a kérdést, illetve megjegyezte, hogy a titkárok esetében minimálisan vagy nem - vagy nagyon minimálisan - emelkedik a bér. Előkerestem a táblázatomat a titkárokat illetően: az tény, hogy vannak olyan szolgálati időt betöltő titkárok, ahol minimálisan fog növekedni a bér, annyiban azonban mégis jobban járnak a titkárok, hiszen eddig a jelenleg hatályos Iasz.-os jogszabályban csak a 7 év szolgálati viszonyig emelkedtek az illetmények, most pedig 39 évig sávosan emelkedik a titkárok illetménye.

A költségvetésre is rákérdezett a képviselő úr. Az OBH-val és a Legfőbb Ügyészséggel volt egy elég szoros egyeztetési folyamat, mondtam az expozéban, hogy több mint féléves megfeszített munka eredmé-

nye ez az előterjesztés, és a háttérszámításokat is az OBH-tól és a Legfőbb Ügyészségtől kaptuk, éppen ezért körülbelül 9 milliárd forintos nagyságrendben kap pluszforrást a két szervezet ahhoz, hogy ez az illetményemelés megtörténjen.

Bárándy Gergely képviselő úr még azt hozzátette az imént, hogy nem fog 20-30 százalékkal emelkedni valamennyi igazságügyi alkalmazott illetménye. Ez így van. Van, akinek 10 százalékkal emelkedik, van, akinek 15, van, akinek 20 és van, akinek 30 százalékkal, de mindenkinek emelkedik. Tehát nem lesz olyan, csökkenni biztos nem fog, minimálisat mindenkinek fog, tehát még akinek a legkevesbé fog emelkedni, annak is minimálisat fog emelkedni, és valóban nem mindenkinek. Ezt az expozéban is elmondtam, hogy akár 30 százalék is lehet az illetménynövekedés, de természetesen van, akinek 10-15-20 vagy 30 százalékkal fog emelkedni. Arra törekedtünk, ismétlem, hogy a legkisebb illetménnyel rendelkező igazságügyi alkalmazott kollégák illetményét emeljük a legnagyobb mértékben.

Ha esetleg valamit kihagytam, elnézést kérek, de állok esetleg később rendelkezésre. Köszönöm szépen. És kérem szépen, mivel úgy látom, hogy valamennyien egyetértenek abban, hogy az illetményrendezésre sor kell hogy kerüljön, ez szükséges, kérem, támogassák a javaslatunkat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **Nemzeti Ménesbirtok és Tangazdaságról szóló 2016. évi XCI. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Farkas Sándor és Dankó Béla képviselők által benyújtott előterjesztés T/15776. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Farkas Sándor úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

FARKAS SÁNDOR (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A mezőhegyesi ménesbirtokra a magyar önkép és identitás évezredes elemét jelentő lovaskultúra szerves és alapvető részeként tekinthetünk. Mezőhegyes neve az elmúlt több mint 230 év során összeforrt a kultúraápolással, a szakmai tudással, az ország egészére szétsugárzó építőmunkával, miközben maga is nemzeti hagyományunk szimbólumává, részévé vált.

A Nemzeti Ménesbirtokról és Tangazdaságról szóló 2016. évi XCI. törvény preambulumból idéztem néhány gondolatot. Mégis, most milyen feladatok előtt állunk, és milyen feladatokat kell ellátni a ménesbirtoknak a törvény alapján? Mezőhegyesen kialakult a védett őshonos magyar lófajta tenyésztése, genetikai értékének megőrzése és a magyar sportlófajta tenyésztése genetikai értékének teljesítményalapú növelése. Ez a lóágazatra vonatkozik. Az

állattenyésztés egyéb vonatkozására is, akár a szarvasmarha-, tejelőtartásra és később a hagyományos fajta beállítására szükséges a megfelelő takarmány-előállítás, legelőgazdálkodás. A növénytermesztés az, amely meghatározza az egész gazdaság súlypontját és lehetőségét, amely kimondottan a vetőmagtermelésre, a mező- és erdőgazdasági, vadgazdálkodási, kertészeti és ehhez kapcsolódó oktatási, turisztikai és lovassport-tevékenységre vonatkozik.

Mezőhegyesen hagyományos a különösen az állat- és lótenyésztéshez kapcsolódó, valamint a modern igényeknek megfelelő elméleti és gyakorlati mezőgazdasági szakképzés, oktatás, várhatóan továbbképzés és felnőttképzés a tangazdaság keretén belül. Milyen előzmények, mik voltak azok, amelyek ennek a törvénynek a módosítását szükségessé tették? Néhány gondolatot mondanék, hogy megértse mindenki, aki a teremben van, és figyelemmel kíséri az előterjesztést.

A 2016. január 1-jétől 2016. december 31-éig központi költségvetési szervként működő Mezőhegyesi Állami Ménes költségvetési intézmény 2015. december 31. napjával vette át a Mezőhegyesi Állami Ménes Lótenyésztő és Értékesítő Kft. tevékenységeit, eszközeit, kötelezettségeit és követeléseit jogutód nélkül, jogszabály erejénél fogva, megszűnő gazdasági társaságtól.

A Mezőhegyesi Állami Ménes 2016. január 1-jétől a korábbi kft. eszközállományával gazdálkodott, amely a jogszabály erejénél fogva a társasági tulajdonból állami tulajdonná vált, és mint ilyenről, vagyongazdálkodói szerződést kellett volna kötni, amit megkíséreltek ugyan, de ez nem jött létre.

A nemzeti ménesbirtokról szóló 2016. évi XCI. törvény rendelkezései szerint a Mezőhegyesi Állami Ménes feladatai 2017. január 1-jétől, azaz ez év január 1-jétől jogutódlással a Nemzeti Ménesbirtok és Tangazdaság Zrt.-hez kerülnek át.

A törvényjavaslattal megoldandó problémák. A Mezőhegyesi Állami Ménes és Lótenyésztő és Értékesítő Kft. tevékenységét és eszközeit, kötelezettségeit és követeléseit vette át 2015. december 31. napjával a Mezőhegyesi Állami Ménes, amely 2016. január 1-jétől '16. december 31-éig központi költségvetési intézményként működött a Földművelésügyi Minisztérium irányításával úgy, hogy a korábbi Mezőhegyesi Állami Ménes Lótenyésztő és Értékesítő Kft. eszközállományával gazdálkodott.

Mivel ez az eszközállomány a jogszabály erejénél fogva társasági tulajdonból állami tulajdonná vált, annak kezeléséhez vagyongazdálkodói szerződés megkötésére lett volna szükség, azonban erre nem került sor. A Nemzeti Ménesbirtok és Tangazdaság Zrt. mint 100 százalékos állami tulajdonban álló gazdasági társaság a Mezőhegyesi Állami Ménes által kezelt ingó vagyonelemek, lovak, egyéb állatok, termények tulajdonjogát nem szerezhette meg, mivel azok az állam tulajdonát képezik. Ugyanez igaz a Nemzeti Földalapkezelő Szervezettel megkötött földhasználati szerződések tárgyát képező földterületeken keletkezett termékek, termények és szaporulatok vonatko-

zásában, hiszen azok elválással szintén az állam tulajdonát képezik.

A ménesbirtok kötelezően ellátandó feladatainak jellegéből adódóan az ingóságok adásvétele gyakran szükségessé válik, azt hiszem, a gyakorló életből tudjuk, hogy ez mit jelent. A lóállomány szaporulata, a megtermelt termények, termékek vonatkozásában, mivel az ingóságok nem képezik a ménesbirtok tulajdonát, ezért a társaság nem kötheti meg az ingóságokkal kapcsolat adásvételeket, ezzel viszont a ménesbirtok feladatellátása ellehetetlenülhet.

(15.20)

Az állami vagyonnal való gazdálkodásról szóló 254/2007. (X. 4.) kormányrendelet 26. § (1) bekezdése értelmében az állami vagyont a törvényben, valamint a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel a tulajdonosjog-gyakorló, illetve az általa megbízott olyan személy értékesítheti, aki az értékesítés lebonyolítására kiírt közbeszerzési pályázatot elnyeri. Az idézett jogszabályhely (2) bekezdése lehetővé teszi, hogy a tulajdonosjog-gyakorló az értékesítés lebonyolítására egy meghatározott személyi körrel és meghatározott típusú vagyonelemek tekintetében megbízást köthessen, azonban ezen taxatív felsorolásba a Nemzeti Ménesbirtok és Tangazdaság Zrt. mint költségvetési szervnek nem minősülő úgynevezett egyéb vagyongazdálkodó és a vagyongazdálkodott vagyontárgyai nem érthetők bele.

Tisztelt Képviselőtársaim! A fentiekre tekintettel felmerült a kérdés, hogy hogyan lehetne az ingóságokat a ménesbirtok tulajdonába rendelni annak érdekében, hogy a társaság a törvényben előírt kötelezettségeit el tudja látni. Ennek a problémának a megoldására került benyújtásra a Nemzeti Ménesbirtok és Tangazdaságról szóló 2016. évi XCI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat, amelynek két fontos gondolata van. Az első: a Nemzeti Ménesbirtok és Tangazdaság Zrt. által vagyongazdálkodott ingatlanokon keletkezett termékek, termények és szaporulatok elválással a társaság tulajdonába kerülnek. A másik: a ménesbirtok vagyongazdálkodásában álló ingó vagyonelemek a jogszabály erejénél fogva tulajdonát ruházásra vonatkozó szerződéssel ingyenesen a ménesbirtok tulajdonába kerülnek.

Kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a működés érdekében támogassák ezt a törvényjavaslatot, hogy a Mezőhegyesi Ménesbirtok és Tangazdaság továbbra is az elkötelezettségének és a törvényben szereplő feladatainak eleget tudjon tenni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Megkérdezem Csepreghy Nándor államtitkár urat, hogy kíván-e reagálni. *(Csepreghy Nándor: Igen.)* Jelzi, hogy igen. Ön é a szó, államtitkár úr.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm szépen a szót. Mivel egy alapvetően tech-

nikai módosításról van szó és arról beszélünk, hogy állami közvetlen tulajdonból egy ugyancsak köztulajdonban álló vállalathoz kerülnek át ezek a vagyonelemek, nem mint vagyonekezelői jog, hanem mint tulajdonjog, ami viszont a társaság működéséhez a továbbiakban elengedhetetlen, ezért a kormány támogatja a javaslatot, és erre kéri az Országgyűlés többségét is.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megkérdezem, hogy a Fidesz képviselőcsoportja részéről van-e hozzászóló. *(Nincs jelentkező.)* Nincs. Akkor Gógös Zoltán képviselő úrnak adom meg a szót, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

GÖGÖS ZOLTÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Nem sokan értik ezt a történetet, ebben biztos vagyok, ugyanis állami lóról meg állami szénáról van szó, ami állami ló marad és állami széna lesz. A kettő között - ha nagyon mélyen belenézünk -, a vagyonekezelés meg a tulajdon között annyi különbség azért van, hogy ha valamikor mégis meggondolja a kormány magát, amire, gondolom, olyan gyorsan nem kerül sor, hogy eladja azt a céget, amelybe ez átkerül, akkor innentől kezdve azok a védett állami lovak eladhatók lesznek, amik már nem vagyonekezelésben lesznek, hanem tulajdonban. Ennyi azért van a történetben. Tehát nem egészen ugyanaz a két vagyonelem, mert a csikó is ingóság, az is átkerülhet. De nem hiszem, hogy most ilyen veszély fenyeget bármit.

Annyit viszont hadd mondjak, ha már előttünk van ez a törvény, hogy énszerintem nem kellett volna ehhez ilyen bonyolult törvénymódosítás - mi egyébként tartózkodni fogunk -, de ha kellett, akkor kellett, de gondolom, ezt mindenki átnézte alaposan. A vagyonekezelői szerződés is megoldotta volna, de ezek szerint nem vagyonekezelést akar a kormány, hanem tulajdonátruházást, mert vagyonekezelői szerződést lehetett volna kötni az ingóságokra az új állami céggel. Ez el is hangzott, csak valamiért nem történt meg; az akkori első törvénykezésnél lehet, hogy csak egyszerűen kimaradt.

Én felhívnom a figyelmet arra, hogy az új társaság megalakulása körül azért voltak dilemmák. Ha belegondolunk azokba a nagy mondásokba, hogy hogy akar a kormány másfajta agráriumot, abból kiderült, hogy ez a kétszáz éves birtok szétदारabolásra került először, majd utána újra visszarendezésre, ami nagyon helyes, mert mi soha nem értettünk azzal egyet, hogy ilyen működő egységek darabokra hulljanak, de azért szeretném mondani, hogy nagyon-nagyon sok, hasonlóan jól működő magánvállalkozás alól húzta ki a bérbeadások a kormány a termelőalapokat, ami ráadásul utána a legtöbb helyen még magántulajdonba is került, nem teljes mértékben, de sok helyen.

S most lesz egy olyan érdekes kivétel, a jelenlegi sarkalatos törvény által szabályozott birtokmaximummal szemben - ami 1200 hektár - az állam egy feles törvénnyel alapított egy, most már ezekkel a területekkel együtt egy 9 ezer hektáros birtokot, amivel rögtön át is lépte a saját korlátait, majd egy volt magáncéget, amely addig a piacon ugyanúgy megélt és nyereségesen működött, feltőkésít körülbelül 9 milliárddal, ami nyilván ráfér arra a társaságra, én nem vitatom, ellenben egy csomó egyéb, hasonlóan működő vállalkozást meg kizár a fejlesztési lehetőségekből. Ugyanis ha megnézzük, a pályázati kiírásban az van, hogy az ilyesmi kapacitású cégek, amelyek most még ekkorák, de öt év múlva ki tudja, mekkorák lesznek, amikor mindenképp lejárnak a szerződések, a bérleti szerződések, és valamilyen módon elvesztik a területük egy részét, azok két dolog miatt nem tudnak fejleszteni, egyrészt azért, mert nincs olyan bank, amely szóba állna egy olyan céggel, amelyik öt év múlva elveszti a földjeit, másrészt azért, mert nem férnek bele a pályázati rendszerbe. Ugyanis a pályázati rendszer meg úgy van kiírva, hogy az ilyen típusú vállalkozások - legyen az állattenyésztés, fejlesztés is - maximum 20 százalékos mértékig részesülhetnek a támogatásokból. Lehet, hogy ebben van logika, csak azért nem nagyon látjuk, mert például a szarvasmarhatartásban az ilyen kapacitásuk tartják az állomány 70-80 százalékát.

Egyébként a pályázati kezelés kapcsán én elég sok vállalkozást megkérdeztem, ahol érdemi állattartás van, és érdekes módon senki nem nyert pályázatot. Csak azt nem tudom, hogy akkor ki nyert. Nyilván olyanok, akik most a Hortobágyon is működtetik a legeltetési állattartást - ahova majd holnap megint megyek -, de állat nélkül. Az egy magyar kuriózum, hogy úgy legeltetünk, hogy nincs állat. Érdekes dolog ez. Sajnos, nem jött meg erre a minisztériumi válasz, amit kértem Fazekas miniszter úrtól írásban, hogy tételesen milyen ellenőrzést hajtott végre az NFA, illetve a nemzeti parkok az elmúlt három évben a földbérbeadások kapcsán és annak milyen következményei lettek. Hát, várom a választ, holnapra talán megjön. Nagyon kíváncsi leszek, hogy egyezik-e az én tapasztalataimmal, én ugyanis azt látom, hogy az akkori nyertesek, akiket pofára kihoztak, soha nem tartanak be semmit. Magyarul, ha ellenőrizték volna őket, akkor már mindenkitől el kellett volna venni a területeket, és újra kellett volna pályáztatni, persze csak azokat a földeket, amelyek közben nem kerültek magántulajdonba, mert egy részét ezzel lerendezték.

Ezekre csak azért hívom fel a figyelmet, mert nagyon komoly probléma elé nézhet az ágazat. S államtitkár úrnak is mondom, aki végül is a pályázatot is felügyeli, hogy óriási gond lehet abból, ha a mostani csúcstechnikát képviselő agrárium jelentős része alól öt év múlva kirántjuk a földet. A jövő évben nagy valószínűséggel bekövetkező kormányváltás után ebbe nyilván még bele lehet avatkozni, mert még nincs minden veszve, de azért nagyon sok helyen már most is probléma van. Ha körbenézünk,

hogy hány helyen szűnt meg az alacsony tejárak miatt - amibe nyilván még az egyéb körülmények is belejátszottak - az állattartás, főleg a Dunántúlon, ahol komoly állattartó vállalkozások voltak, az már egy nagyon intő jel. Nem lenne jó, ha ez a tendencia folytatódna.

Ezt csak azért mondtam el, mert ha az állam csinál egy ilyen mintát, ami nyilván nem a családi gazdaság lesz 9 ezer hektáron, pontosabban, tudunk már olyan családról, amelyik majdnem ennyit összeszed különböző nevek alatt, egy nagyon sikeres gázszelőlőről, bár 9 ezer nincs, de azért elég komoly agrárportfóliót alakít, nos ennek nagyon rossz vége lesz. Én inkább csak példaként mondom, kiváló ötlet volt, hogy ezt megcsinálták, de nem kellett volna szétszedni, hanem azt kellett volna mondani, hogy megveszik a céget, ha már államosítani akarnak, és akkor legyen itt egy nagy állami vállalkozás, ami egyébként kétszáz éve alakult, még valamikor II. József idején.

(A jegyzői székben Möring József Attilát dr. Szűcs Lajos váltja fel.)

Ez a törvény meg, ha tényleg csak így lehet eladni a csikót, meg ha csak így lehet megetetni a szénát, akkor biztos, hogy rendben van. Én úgy gondolom, hogy lehetett volna ezt egyszerűbben is, de legalább adtak egy lehetőséget, hogy az ember kifejtse az ilyen típusú aggályait, ami előtt állunk. Elmondtam a vidékfejlesztési vitában is, hogy át kellene gondolni ezt az egész koncepciót. Úgy korlátozni tevékenységet, hogy nem veszek figyelembe se földminőséget, se tevékenységet, hanem húzok egy mechanikus határt, annak jó vége biztosan nem lehet, mert annak az élethez semmi köze nincsen. Köszönöm szépen a figyelmet.

(15:30)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Vejkey Imrének, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! 2017. január 1-jén kezdte meg működését a Nemzeti Ménesbirtok és Tangazdaság Mezőhegyesen. A jelen törvényjavaslat célja pedig az, hogy a ménesbirtok állami közfeladatának hatékonyabb ellátása érdekében a társaság tulajdonába kerüljenek azok az ingóságok, amelyek a jogelőd, a Mezőhegyesi Állami Ménes Lótenyésztő és Értékesítő Kft. tulajdonát képezték. A törvényjavaslat egyértelműsíti, hogy a ménesbirtok által kezelt vagyon, az állami tulajdonú ingatlanokon keletkezett termékek, termények és szaporulatok a ménesbirtok tulajdonába kerüljenek.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Képviselőtársam és a Miniszterelnökség is elmondta ezzel kapcsolatos támogató véleményét, én azt megismételni nem kí-

vánom. Annyit azonban mindenképpen igen, hogy a Kereszténydemokrata Néppárt is támogatja a törvényjavaslatot. Kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Gyüre Csabának, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik Magyarországért Mozgalom már az eredeti törvényt is szeretne volna támogatni, hiszen a Jobbik régóta hangoztatott követelése, hogy az államnak sokkal inkább ki kell vennie a részét mezőgazdaság értékeink megőrzéséből; főleg, ha az azt is szolgálja egy bemutatóközpont keretében, hogy a fiatal generációk számára is megérthetővé, elfogadottá tegye a vidéken maradáshoz való nélkülözhetetlen tudást.

Két évvel ezelőtt azonban, az SZDSZ nyomdokain haladva, a Fidesz is elhatározta az állami földek privatizációját, bár ehhez még az SZDSZ sem mert hozzányúlni, de önök mertek; mert úgy gondolták, jobb a privatizáció, mint az állami tulajdon, teljesen másként cselekedve, mint amit egyébként hangoztatnak korábban. De mindegy, mivel bizonyos érdekcsoportoknak érdekük volt az, hogy megszerezzék az állami földeket, ezért nyilván önök a privatizáció mellett döntöttek, túllépve az SZDSZ politikáján is.

Tehát, miután két éve privatizálták ezeket az állami földeket, ami ellen mi minden lehetséges módon tiltakoztunk, pláne, amikor kiderült, hogy olyan ősi tudást és sok-sok munkahelyet, genetikai értéket hordozó birtokok alól is kiveszik a talajt, mint például a mezőhegyesi ménesbirtok volt. Végül is az utolsó pillanatban rádöbbsentek arra, hogy azért nem minden esetben kellene mindent a végletekig privatizálni, ezért az utolsó pillanatban meggondolták magukat, és valamilyen elképesztően nyakatekert módon visszakoztak ebből. De ezt az újjászervezést, azaz a privatizáció visszafordítását sajnos egy rendkívül pofátlan összegekkel tarkított kártalanítás övezte, ami szerintünk mindenki számára vállalhatatlan. A még birtokba sem lépett, de a helyi Fideszhez köthető új birtokosok, tulajdonosok az adófizetők pénzéből, a mi pénzünkéből, valamennyiünk pénzéből, közpénzből olyan brutális kártalanítási összegeket kaptak fájdalomdíj gyanánt, amit semmi sem indokolt egyébként.

Jelen módosítást még ezen előzmények után is tudnánk támogatni, de csak bizonyos feltételek megvalósulása esetén. Egyrészt, ha a valódi hátrányt nem szenvedő, de a megsemmisített privatizáció miatt állítólagos károkért kártalanított tulajdonosok nevét nyilvánosságra hozzák, az általuk bukott terület nagyságával, a kártalanítás pontos összegével, és ezeket jegyzőkönyvbe mondják; ez az egyik feltételünk. A másik pedig az, hogy úgy legyen módosítva a nemzeti vagyonról szóló törvény, hogy a korábban és

most tárgyalt javaslat értelmében a zrt.-hez került ingóságokat és ingatlanokat sarkalatos jogszabály védje a jövőbeni privatizációtól.

Ne vegyék zokon, de szimpla államtitkári parlamenti ígéretnek már nem hiszünk. El akarjuk kérülni, hogy később ezek az ingatlanok Mészáros Lőrincnél, Mészáros Lőrinc rokonságánál vagy valamilyen más földesúrnál, új fideszes földesúrnál kösse nek ki, ne pedig a nemzeti tulajdonú zrt.-nél legyenek. Lehet most mosolyogni, csak az a baj, hogy gyakorlatilag amióta Magyarországon a Fidesz van kormányon, azóta ez a tapasztalat, a birtokok koncentrációja, új földesúri réteg kialakítása Magyarországon, az állami tulajdonú ingatlanoknak az ő számukra történő átjásztása és hasonló.

Ha ezekre mi garanciát kapunk, az esetben el tudjuk fogadni ezt a jogszabályt, és akkor egyetértünk vele; ha nem, akkor nem. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Szilágyi György tapsol.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most kétperces felszólalás következik. Gógös Zoltán képviselő úrnak adom meg a szót.

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr, a szót. Az előbbi vezérszónoklatból kimaradt, amit Gyüre Csaba kollégám is jelzett, és nagyon fontosnak tartok, hogy az eredeti törvénynek az volt a legnagyobb baja, hogy nemcsak a privatizáció veszteséinek adott kártalanítást, ezt még valahol lehet is érteni, hogy a befizetett pénzt kapja vissza, hanem az, hogy azonnal bérleti jogot szereztek. És hogy tiszta legyen, hogy kik ezek, Simonka György unokatestvérei, akik Battonyán a templomba voltak bejelentve, az ő egyik munkatársnője, akik egy olyan házban lakik, amiről tettem már ki képeket, mert nem gondolom, hogy ott ember lakni tud, és, csak hogy négyet mondjak, az egyik miniszterelnökségi alkalmazott hölgy, jogász, aki Nagykovácsiból jár fejni Mezőhegyesre, tehát 260 kilométerről. Ők 150 ezer forint/hektár kártalanítást kaptak a nem létező kár után. Ez kétéves uniós támogatás, szeretném mondani.

Ez majd nyilván fölvet sok mindent, hűtlen kezelést, egyebet, mert kiszórni az állam pénzét, másfél milliárdot, azért ehhez... - nyilván ez kellett a politikai alkuhoz, nem vitatom, hogy ezeket hogyan csinálják vissza, amit korábban másnak ígértek. De azért ez szerintem is kiveri a biztosítékot. Ennek az egésznek talán ez volt a legnagyobb gusztustalansága. Mi többek között ezért nem szavaztuk meg az eredeti törvényt, mert azt mondtuk, hogy ilyen feltételekkel ez nem vállalható, annak ellenére, hogy tüntettünk közösen, az ellenzék a mezőhegyesi ménesbirtokért.

Tehát a végeredménnyel nincs baj, csak azzal, hogy ezen az ágon megint másfél milliárd forint olyanokhoz került, akiknek egyébként abszolút semmi közük nem volt ehhez az egészhez, hanem egy teljesen hamis bérbeadási rendszeren keresztül 100-

150-200-250 hektárhoz jutottak még annak idején. Ezt szerettem volna még kiegészítésként elmondani. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót normál időkeretben Farkas Sándor képviselő úrnak.

FARKAS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Most akkor gyakorlatilag a zárszó következik? *(Jelzésre:)* Akkor megvárom a végét. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Mivel most van jelentkező, de az előbb nem volt jelentkező, de Szilágyi György jelentkezett kétpercesre, akkor most neki adom meg a szót elsőként.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tényleg csak a jegyzőkönyv miatt szeretném ezt a felszólalásomat tíz másodpercben elmondani. Ez jellemző egyébként, ez az eset most nagyon jellemző volt a Fidesz vitakészségére. Képviselőtársamnak lenne mondanivalója, de inkább majd a zárszóban mondja el, amikor már nem tudnak rá válaszolni azok, akik itt ülnek.

A vita pont arról szólna, hogy tudjunk válaszolni egymásnak bizonyos kérdésekre. Súlyos állítások hangzottak el itt az ellenzék részéről, tényleg örültem neki, hogy föláll egy kormánypárti képviselő, és majd megpróbálja megcáfolni. De nem! Ha majd lezárult a vita, utána föláll és elmondja azt, hogy mi miért nem gondoljuk jól, amire majd nem tudunk már válaszolni.

Szerintem ez a vitakultúra, ami itt hét éve folyik a parlamentben, nem megfelelő. Ez a parlamentarizmus megcsúfolása. 2018-tól majd ez változni fog, és higgye el, hogy amikor mi leszünk kormányon, akkor nem fogunk elszaladni a viták elől. Köszönöm szépen, hogy meghallgatott. *(Dr. Gyüre Csaba tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm. Most, miután nem látok további jelentkezőt, lezárom a vitát, és megadom a szót Farkas Sándor képviselő úrnak.

FARKAS SÁNDOR (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Kedves Képviselőtársaim! Szilágyi képviselő úrnak csak meg szeretném jegyezni, hogy bármikor bármilyen, a mezőgazdaságot, az agráriumot érintő vitában kész vagyok bárhol, akár nyilvánosan önnel vitázni. *(Szilágyi György: Csak a parlamentben nem.)* Úgyhogy ez egy félreértés az ön részéről, úgy gondolom.

Ugyanakkor szeretném hangsúlyozni, hogy van a mezőhegyesi törvénynek egy passzusa, amit, tudom, hogy önök szeretnek annullálni. Ezt föl szeretném olvasni.

Ez az 1. § (3) bekezdése: „A Ménesbirtok részvényeinek száz százaléka az állam tulajdonában van. A részvények elidegenítése, megterhelése, biztosítékul adása semmis.” Ez azért egy olyan biztosíték; igaz,

hogy nem kétharmados, de amikor ez a törvény készült, tisztelt képviselőtársaim, azt hiszem, önmagában már az egy nagy és elfogadható döntés volt az akkori politikai hangulatban, hogy ez a helyzet Mezőhegyesen megoldásra került. Én szeretném, ha ezt a gondolatot értékelnék, nem pedig mindig a kákán a csomókeresés történe, hogy mi van, ha ez majd privatizálva lesz; ilyen alapon bármibe bele lehet kötni, bármit meg lehet kérdőjelezni, még a kétharmados törvényt is nyugodtan, mert akkor majd négyötödös lesz belőle. Én azt hiszem, ebben az esetben, ebben a törvénymódosításban ez itt most nem állja a helyét.

(15.40)

Az, hogy hogyan jutott el a ménesbirtok, hogyan tudta úgymond megmenteni - talán nem biztos, hogy jó kifejezés -, egyben tartani - talán ez a helyes kifejezés - azt a céget, ami 230 év óta működik, ez nem egy kis történet volt, ezt elismerem. De azt hiszem, az is példa nélküli - ezt csak megjegyzésként mondom -, hogy a visszavásárlásból, illetve az állam a vételi szándéktól való visszalépésből és minden egyéb más történetből úgy jött ki, hogy gyakorlatilag egyetlen peres ügye nincs. Ezt fontosnak tartom, mert... (Dr. Józsa István közbeszól.) Jó, tudom, hogy szét lehet tární a karját az embernek, de ha lennének peres ügyek, akkor meg itt őrzöngöngétek - bocsnát a kifejezésért, képviselő úr -, hogy ez miért történt meg. Én azt hiszem, hogy ez egy fontos dolog, hogy egy teljesen normális módon, mindenki közmelegedésére ez a törvény végrehajtásra került, és megfelelő módon működik is a cég.

Még egy megjegyzést szeretnék tenni. A ménesbirtok úgymond tőkésítése nem jószántunkból, nem a saját elképzelésből, hanem kényszerűségből történik. Gögös képviselő úr hivatkozott a korábbi tulajdonosokra. A korábbi tulajdonosok a legértékesebb üzemszerkezeti részeket eladták a cégből, ezt azért megjegyzem. Jelen pillanatban a valóságtartalomhoz hozzátartozik: 2017 nyarán aratást, betakarítást, szarítást, vetőmagkezelést csak egy bérüzemben tudunk megtartani, mivel ez nem áll rendelkezésére Mezőhegyesnek. Ezt csak úgy az okszerűség kedvéért szerettem volna mondani. Éppen ezért ez a tőkésítés okkal, okszerűen meg fog történni; sajnos még nem indult el. Ugyanakkor azt is szeretném mondani a pályázati rendszerre reagálva, hogy gyakorlatilag egyetlen pályázati forrást nem annullál, nem vesz el a mezőhegyesi fejlesztés senkitől sem. Sem a szarvasmarhatelep esetleges bővítése, fejlesztése, sem pedig az ipari park fejlesztése nem a mezőgazdaság más ágazatait érintő pályázati rendszerből kerül tőkésítésre. Kérem a tisztelt képviselőtársaimat, támogassák e törvényt. Köszönöm. (Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következnek „Az egyrészről az Európai Közösségek és azok tagállamai, másrészről a Szerb Köztársaság közötti stabilizációs és társulási megállapodáshoz a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevétele céljából készült Jegyzőkönyv kihirdetéséről” szülő törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/15555. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Csepreghy Nándor úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a figyelmet. Tisztelt Országgyűlés! Jelen törvényjavaslat célja egyrészről az Európai Közösségek és azok tagállamai, másrészről pedig a Szerb Köztársaság közötti stabilizációs és társulási megállapodáshoz a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevétele céljából készült jegyzőkönyv kihirdetése. A jegyzőkönyvet a horvát csatlakozásra tekintettel 2014. június 25-én írták alá Brüsszelben, és az Európai Unió, valamint a tagállamok nevében az Európai Unió Tanácsa hagyta jóvá, így belső jogi eljárás csak a kihirdetéshez szükséges. Szerbia már 2015. november 10-én megerősítette, a Tanács pedig 2017. január 31-én értesítette Szerbiát a jóváhagyásáról. A jegyzőkönyv így 2017. február 1-jén nemzetközi jogilag hatályba lépett.

A Szerbiával kötött társulási megállapodás célja az ország európai integrációjának elősegítése. Ennek keretében az Európai Unió támogatja Szerbia erőfeszítéseit a jogállamiság és a demokrácia megszilárdítására, hozzájárulva a balkáni régió politikai, gazdasági és intézményi stabilizációjához. Szerbia számára fontos, hogy infrastrukturális és gazdasági kapcsolatokat Közép-Európával, illetve integrációját az Európai Unióval alapvetően Magyarországon keresztül fejlessze, ezért, tisztelt Országgyűlés, arra kérjük önöket, hogy támogassák ezt a javaslatot.

Szerbia a magyar szomszédság-, nemzet- és biztonságpolitika, valamint külgazdasági törekvések homlokterében áll. A magyar kormány támogatásának és a szerb fél nyitottságának köszönhetően alakulhatott ki és működhet a Vajdaságban a Kárpát-medencében egyedülálló módon a magyar személyes autonómia. Működtető intézménye a Magyar Nemzeti Tanács, amely számos programján keresztül - úgymint az oktatás, a kultúra, a hivatalos nyelvhasználat vagy tájékoztatás - biztosítja a magyar nemzeti közösség szülőföldön való megmaradásának segítését és annak előfeltételeit.

A nemzeti tanácsokról szülő szerb törvény megteremtí a lehetőséget a kisebbség tagjai által közvetlenül megválasztott nemzeti tanácsok felállításához, amely a kisebbségi közösség kulturális, oktatási, tájékoztatási és nyelvhasználati ügyeiben bír hatáskörökkel.

Magyarország Kormánya 2011 óta folyamatosan támogatja a Magyar Nemzeti Tanács kiemelt jelentőségű programjait a magyar közösség szülőföldön való boldogulásának elősegítése érdekében évi mintegy 600 millió forint összegben, a Magyar-Szerb Kormányközi Kisebbségi Vegyes Bizottság ülései pedig Magyarország és a Szerb Köztársaság közötti kapcsolattartás fontos fórumaivá váltak az elmúlt években.

Tisztelt Képviselő Urak! Tisztelt Képviselő Asszony! Szerbiával 2014. január 21-én kezdődtek meg a hivatalos EU-csatlakozási tárgyalások. Mostanra nyolc fejezet került megvitatásra, kettő pedig ideiglenesen lezárásra is kerülhetett. Magyarország aktívan támogatja Szerbia uniós csatlakozási tárgyalásait.

A vajdasági magyar szervezetekkel összhangban a kormány üdvözlözi, hogy Szerbia megfelelően teljesítette az igazságszolgáltatás és az alapjogok fejezet megnyitásához támasztott feltételeket, köztük a nemzeti kisebbségi akcióterv kidolgozását. A nemzeti kisebbségi akcióterv végleges változatát a szerb kormány 2016. március 3-án fogadta el. A dokumentum meghatározza a következő évek nemzeti kisebbségi jogbiztonságra vonatkozó feladatait. A dokumentumba számos olyan rendkívül fontos kérdés, mint a nemzeti tanácsról szóló törvény módosítása, a nemzeti kisebbségek részarányos foglalkoztatása a közszférában, a hivatalos kisebbségi nyelvhasználat, a vajdasági költségvetés támogatása és hatásköri törvényének megalkotása is bekerült, valamint a nemzeti kisebbségi szervezetek bevonása megtörtént már magába az előkészítő munkába is.

A magyar-szerb kétoldalú támogatás konkrét formájaként 2015-től tartós időre kiküldött nemzeti szakértővel is segítjük Szerbia csatlakozási tárgyalásait az Európai Közösséghez. A kulcsfontosságú igazságszolgáltatási reform pedig a két ország igazságügyi minisztériumai között 2015-ben aláírt megállapodás keretei között zajló magyar-szerb együttműködést is támogatja.

A nemzeti kisebbségek jogbiztonsága kapcsán magyar javaslatra elfogadott akcióterv keretei között folyik a nemzeti kisebbségek jogainak és szabadságjogainak védelméről szóló törvény módosítása, és létrejött a nemzeti tanácsokról szóló törvény módosítását célzó munkacsoport. Halad továbbá az általános iskolai nemzeti kisebbségi tankönyvek publikációja. Magyar részről megkülönböztetett figyelemmel követjük az akcióterv feladatainak időarányos teljesítését, és folyamatosan egyeztetünk a helyi magyar és szerb kormányzati partnerekkel. Kiemelt jelentőségű és a térségben példaértékű a magyar-szerb történelmi megbékélési folyamat, amelynek részeként létrejött a Magyar-Szerb Akadémiai Vegyes Bizottság is.

Tisztelt Ház! Az elmondottakra tekintettel kérjük a javaslat támogatását. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypartok soraiban.)*

(15.50)

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a

szót Bartos Mónikának, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

BARTOS MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Balkánt nem kímélték a történelem viharai, sőt ma is olyan folyamatokat láthatunk, figyelhetünk meg, amelyek destabilizálják a térséget. Ezzel párhuzamosan több nagy hatalom is jelen van és aktív a Balkánon. Sok feszültség nehezíti a mindennapokat. Ugyanakkor a Balkán stabilitása az egyik elengedhetetlen kulcs Európa biztonságához.

Mindeközben Magyarország Szerbiával történelme eddigi legjobb kapcsolatát alakította ki az ott élő délvidéki magyarság javára. Szerbia különleges helyet foglal el kapcsolatrendszerünkben, hiszen a magyar szomszédság nemzet- és biztonságpolitikai, valamint külgazdasági törekvések homlokterében áll.

A kialakult jó kétoldalú együttműködésnek megfelelően mind politikai, mind pedig kormányzati szinten gyakoriak a magas szintű találkozók. A számos együttműködés sorba vételét azért sem kezdem el, mert néhány hónappal ezelőtt nekem volt alkalmam a Budapest-Belgrád-vasútvonal fejlesztéséről szólni, így akkor néhány rövid és igazán csupán vázlatos kitekintést tudtam tenni.

Ha a Balkán helyzetét és geopolitikai jelentőségét, valamint Magyarországgal való kapcsolatrendszerének összetettségét együtt szemléljük, érthető, hogy Magyarország miért támogatja Szerbia európai uniós csatlakozását: nekünk és Európának elemi érdeke, hogy az EU-s bővítés folytatódjék a Balkánon.

Hogyha a történelem viharainak kíméletlenségén végigtekintünk, az EU abban a vonatkozásban példátlan siker, hogy fennállása során nem volt háború a tagállamai között. Természetesen nekünk az is érdekünk, hogy a Szerbiában élő kisebbségek minél szélesebb jogkört harcoljanak ki maguknak az uniós csatlakozási tárgyalások során.

Ahogy államtitkár úr is szólt róla, Szerbia és az Európai Unió között 2014. január 21-én kezdődtek meg a csatlakozási tárgyalások. A XXVI. Oktatás és kultúra fejezet azonban nem kerülhetett napirendre a 2016. decemberi tárgyalási fordulón, mert Horvátország és Bulgária fenntartásokat fogalmazott meg. 2016. december 23-án következett be fordulat, hiszen Belgrádban aláírták azt a megállapodást, amely az egyes tankönyvek horvát nyelvre történő fordításának rendjét szabályozta.

Horvát értékelés szerint ezzel Szerbia megteremtette a feltételeket a csatlakozási fejezet tárgyalására. Így a 35 fejezetből jelenleg 6 megnyitott és 2 az ideiglenesen lezárt témakör.

Mi is, Magyarország is jelentős érdeklődéssel követtük és követjük nyomon ezeket az eredményeket, mert Magyarország számára kiemelten fontos, hogy Szerbia megfelelően teljesítette a XXIII. Igazságszolgáltatás és alapjogok fejezet megnyitásához támasztott feltételeket, köztük is a nemzeti kisebbségi akcióterv kidolgozását.

Miután mind a magyar, mind a horvát elvárások teljesültek a közösségeinkkel kapcsolatban, indokoltnak és kimondottan érdekünknek tartom, hogy a most beterjesztett megállapodást Magyarország aláírja. Kérem ehhez képviselőtársaim támogatását. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypartok és az MSZP soraiból.)*

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Folytatjuk a felszólalásokat. Az MSZP képviselőcsoportjából Józsa István képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. JÓZSA ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Szerbia fontos, nagyon fontos. Európa lágy altestén, a Balkánon Szerbia az egyik kiemelten fontos ország.

Az Európai Unió és Szerbia közötti csatlakozási tárgyalások 2014. január 21-én kezdődtek meg, és a 2016. decemberi tárgyalási fordulón Horvátország és Bulgária fenntartásai miatt sajnos nem kerülhetett napirendre a XXVI. Oktatás és kultúra fejezet. 2016. december 23-án azonban Belgrádban aláírták azt a megállapodást, amely az egyes tankönyvek horvát nyelvre történő fordításának rendjét szabályozza. Ez különösen érzékeny lehet, merthogy előtte 50 évig a szerbhorvát nyelvet gyakorolták, és most nagyon fontos, hogy szét legyen választva, a szerb horvátra, meg a horvát le legyen fordítva szerbre. Tehát én meg tudom érteni ezt az érzékenységet. Így aztán horvát értékelés szerint ezzel Szerbia megteremtette a feltételeket a csatlakozási fejezet tárgyalására. Így jelenleg a 35 fejezetből 6 a megnyitott és 2 az ideiglenesen már lezárt fejezet.

Az előzmények sorában szeretném megemlíteni, hogy egyrészt az Európai Közösségek és tagállamai, másrészt a Szerb Köztársaság közötti stabilizációs és társulási megállapodást 2008. április 29-én írták alá Luxemburgban, vagy ahogy ők mondják, „Láxembörgben”, és 2013. szeptember 1-jén ez hatályba is lépett teljesen szerencsés módon, semmi nem jött közbe. A megállapodás célja Szerbia európai integrációjának, közeledésének elősegítése volt, ennek keretében az Európai Unió támogatja Szerbia erőfeszítéseit a jogállamiság és a demokrácia megszilárdítására, és ezáltal hozzájárul a balkáni régió - mint említettem, Európa lágy alteste - politikai, gazdasági és intézményi stabilizációjához.

Az említett megállapodást az Európai Közösségek és tagállamai, valamint Szerbia közötti stabilizációs és társulási megállapodás kihirdetéséről szóló 2010. évi CXII. törvény hirdette ki. Tehát ha úgy érzékeljük, azért van ennek már előzménye így viszszenemőleg, elég rendszeren.

Ezen túlmenően az Európai Közösségek és azok tagállamai és a Szerb Köztársaság közötti stabilizációs és társulási megállapodáshoz a Horvát Köztársaság

Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevételével céljából készült az előterjesztésben is emlegetett jegyzőkönyv. Horvátország Európai Unióhoz történő csatlakozása miatt 2014. június 25-én ezt alá is írták Brüsszelben. A jegyzőkönyv 2017. február 1-jén, azaz nem olyan régen lépett hatályba. Ez a jegyzőkönyv 5 szakaszból és 16 cikkelyből áll. Az első szakasz kimondja, hogy Horvátország a megállapodás részes felévé válik az Európai Unióhoz történő csatlakozására figyelemmel, és az Európai Unió más tagállamaihoz hasonlóan elfogadja és tudomásul veszi a megállapodás, valamint az ahhoz fűzött nyilatkozatok szövegét. Ez egy uniós tagállamtól egy nagyon szép cselekedet, egyébként helyénvaló. A második szakasz a megállapodás módosítását tartalmazza egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó vámokkal és mennyiségi korlátozásokkal kapcsolatban Horvátország csatlakozására való tekintettel. A harmadik és negyedik szakasz a származási igazolás elfogadhatóságával kapcsolatos szabályokat tartalmazza, míg az ötödik fejezet általános és záró rendelkezéseket tartalmaz.

A jegyzőkönyvet az Európai Unió, valamint a tagállamok nevében az Európai Unió Tanácsa hagyja jóvá, így belső jogi eljárás csak a kihirdetéshez szükséges.

A jegyzőkönyv 2007. január 1-jétől ideiglenesen alkalmazandó volt.

Tehát ezek az előzményei a jelen előterjesztésnek. És szeretném hozzátenni, hogy Magyarország korábban is aktívan támogatta, jelenleg is támogatja Szerbia csatlakozási tárgyalásait az Európai Unióhoz, és kiemelten fontos hazánk számára, hogy Szerbia megfelelően teljesítse a XXIII. Igazságszolgáltatás és alapjogok fejezet megnyitásához támasztott feltételeket, köztük a nemzeti kisebbségi akcióterv kidolgozását.

Az MSZP országgyűlési képviselőcsoportja mindezekre való tekintettel támogatja a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm, elnök úr. *(Taps.)*

(16.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka következik, Vejkey Imre képviselő úr. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A kereszténydemokraták fontosnak tartják Szerbia európai integrációjának az elősegítését. A jogállamiság és a demokrácia megszilárdítása ugyanis hozzájárul a balkáni régió politikai, gazdasági és intézményi stabilizációjához.

A 2008. április 29-én, Luxemburgban aláírt megállapodást az Európai Közösségek és tagállamai, valamint Szerbia közötti stabilizációs és társulási megállapodás kihirdetéséről szóló 2010. évi CXII. törvény hirdette ki. A horvát kiegészítő jegyzőkönyvet Horvátország Európai Unióhoz történő csatlakozására tekintettel 2014. június 25-én írták alá Brüsszelben.

szelben, a jegyzőkönyv 2017. január 1-jén lépett hatályba.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Hazánk aktívan támogatja a szerbiai csatlakozási tárgyalásokat, kiemelten fontosnak tartjuk, hogy Szerbia megfelelően teljesítette a XXIII. Igazságszolgáltatás és alapjogok fejezet megnyitásához támasztott feltételeket, köztük a nemzeti kisebbségi akcióterv kidolgozását.

Mindezek alapján a Kereszténydemokrata Néppárt parlamenti frakciója támogatja a T/15555. számú törvényjavaslatot, kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Gyüre Csaba képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Természetesen a Jobbik Magyarországért Mozgalom támogatja a jegyzőkönyv kihirdetését, hiszen Horvátországot az Unió teljes jogú tagjaként megilletik mindazok a jogok, mint a korábbi tagállamokat is.

Fontos, hogy Horvátország valóban teljes mértékben, minden megkötés nélkül bekapcsolódhasson az uniós vérkeringésbe. Külön jó szívvel tudjuk támogatni a törvényjavaslatot az indokolás egy része miatt, ami így hangzik: „Magyarország aktívan támogatja Szerbia csatlakozási tárgyalásait, és kiemelten fontos hazánk számára, hogy Szerbia megfelelően teljesítette a XXIII. Igazságszolgáltatás és alapjogok fejezet megnyitásához támasztott feltételeket, köztük a nemzeti kisebbségi akcióterv kidolgozását.”

Reméljük, hogy ez a megfogalmazás arra utal, hogy a kormány is kezdi belátni azt, amit a Jobbik már évek óta hangsúlyoz, hogy hazánk számára kiemelten fontos Szerbia uniós csatlakozása, azonban ennek szigorú előfeltétele, hogy az ország biztosítsa a területén élő nemzeti közösségek, így köztük elsődlegesen természetesen a délvédeli magyarság legszélesebb körű jogait, és amennyiben ezekre garanciát kapunk, akkor természetesen támogatjuk Szerbia csatlakozását. Ezért is örülünk és üdvözljük az indokolásnak ezt a részét is. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Mivel független képviselő nem tartózkodik a teremben, így ilyen felszólalásra nem kerülhet sor. Kétperces felszólalásokra van lehetőség. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Megkérdezem, hogy a frakciókból kíván-e még valaki felszólalni. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, hogy kíván-e a vitában elhangzottakra válaszolni. *(Csepreghy Nándor: Nem.)* Nem kíván. Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **„Az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről Új-Zéland közötti kapcsolatokról és együttműködésről szóló partnerségi megállapodás kihirdetéséről”** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/15556. számon a parlament informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

Elsőként megadom a szót Csepreghy Nándor úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. 30 perc az időkeret, államtitkár úr, parancsoljon!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Jelen törvényjavaslat célja az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről Új-Zéland közötti kapcsolatokról és együttműködésről szóló partnerségi megállapodás Országgyűlés általi megerősítése és kihirdetése.

Az Európai Unió és Új-Zéland közötti diplomáciai kapcsolatok története 1984-ben kezdődött, amikor a canberrai EU-delegációt Wellingtonba is akkreditálták. 2016 szeptemberétől már nagykövetségi szintű képviselet van jelen Új-Zélandon; az Európai Unió Új-Zélandra az értékek és az érdekek azonossága miatt természetes, megbízható partnerként tekint.

A 2016. október 5-én, Brüsszelben aláírt, az Európai Unió és Új-Zéland közötti partnerségi és együttműködési megállapodás jelentősen hozzájárul az együttműködés erősítéséhez, olyan közös értékekre és elvekre építve, mint a demokratikus alapelvek, az emberi jogok és az alapvető szabadságjogok tiszteletben tartása, a jogállamiság, valamint a nemzetközi béke és biztonság.

A megállapodás következetes, jogilag kötelező általános keretet hoz létre az Európai Unió Új-Zélanddal fennálló kapcsolatainak a terén. Uniós és tagállami hatásköröket egyaránt érintő úgynevezett vegyes megállapodásról van szó, ezért annak hatályba léptetéséhez mind az Európai Unió, mind pedig a tagállamok ratifikációja szükséges. A megállapodás megerősítése eddig Észtország és Ausztria részéről történt meg.

Tisztelt Ház! Az együttműködés egyik legfontosabb terepe a kül- és biztonságpolitika. Új-Zéland korábban is hozzájárult a bosznia-hercegovinai és az afganisztáni katonai missziókhoz, de az együttműködést új szintre emelte a 2012 áprilisában aláírt részvételi megállapodás, ami lehetővé tette, hogy Új-Zéland teljes értékű részese legyen az Európai Unió válságkezelő misszióinak. A missziókon túl politikai szinten is jelentős az együttműködés, így a legfontosabb globális kérdésekben, mint például a terrorizmus elleni küzdelem, az Európai Unió és Új-Zéland azonos álláspontot képvisel.

Az Európai Unió és Új-Zéland kapcsolataiban kiemelt szerepet játszik a kereskedelmi és gazdasági együttműködés. A növekvő tendenciát mutató, több

mint 8 milliárd eurós külkereskedelmi forgalommal az Európai Unió Új-Zéland harmadik legnagyobb kereskedelmi partnere volt 2016-ban Kína és Ausztrália után.

Tisztelt Képviselő Asszony! Képviselő Urak! Magyarország és Új-Zéland 1974-ben létesített diplomáciai kapcsolatot egymással. A korábbi évtizedeket jellemző szörványos kétoldalú együttműködésünk az elmúlt időszakban látványosan bővült. A magyar kormány által 2015-ben útjára indított déli nyitás külpolitikai stratégia a korábbiaknál lényegesen nagyobb és koncentráltabb figyelmet szán az Európán kívüli területeknek, így az ázsiai régióknak, ezen belül is az Új-Zélandot is magában foglaló csendes-óceáni térségnek. Szijjártó Péter külügyminiszter 2017. február 17-ei új-zélandi látogatása során megerősítette, hogy Magyarország teljes mértékben támogatja a partnerségi és együttműködési megállapodás gyors ratifikálását, ezzel magyar részről magas szinten fejeztük ki politikai elkötelezettségünket a megállapodás mielőbbi magyar részről történő megerősítése mellett.

A látogatás során sor került a wellingtoni magyar nagykövetség hivatalos felavatására, amely a déli nyitás politikájának kiemelt mozzanata, egyúttal kétoldalú kapcsolataink történetének fontos állomása.

A nagykövetség megnyitásával a csendes-óceáni térséggel való kapcsolatfejlesztés külpolitikai és külgazdasági érvei mellett az új-zélandi magyarsághoz fűződő fontos nemzetközi, nemzetpolitikai szempontokat is követtünk, tekintettel arra, hogy az országban több mint 3 ezer fős magyar diaszpóra él.

Tisztelt Ház! Szerződéses kapcsolataink komoly perspektívákat kínálnak a humán kapcsolatok további erősítésére. 2012-ben lépett hatályba a megállapodás az ideiglenes munkát vállaló turisták programjáról, amelynek keretében összesen 100-100 fő magyar és új-zélandi fiatal számára van lehetőség tanulás, tapasztalatszerzés és kedvezményes munkavállalás céljaival maximum 12 hónapot tölteni egymás országaiban.

Annak ellenére, hogy Közép-Európa hagyományosan nem számít jelentős tényezőnek az új-zélandi külpolitika számára, hazánk uniós tagságának, a korábbi közös afganisztáni szerepvállalásunknak, valamint a nemzetközi szervezetekben folytatott együttműködésünknek köszönhetően konstruktív és bővülő Új-Zélanddal való kapcsolatunk. Ennek szellemében kérem az Országgyűlést is, hogy támogassák a javaslatot. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps.)*

(16.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Bartos Mónika képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

BARTOS MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök

Úr! Képviselőtársaim! Amikor a XXI. század globalizált világában távolságról beszélünk, egy nagyon viszonylagos tényről próbálunk megközelíteni. Mert, habár a kilométerek nem csökkentek távoli világok között, a távolság annál inkább. Erre az egyik nagyon jó példa Magyarország és Új-Zéland, illetve Új-Zéland és az EU fejlődő kapcsolatrendszere.

Diplomáciai kapcsolataink több évtizedes múltira tekintenek vissza. 2016-ban kezdte meg működését a wellingtoni magyar nagykövetség. Ez azért is örömteli, mert ahogy államtitkár úr is mondta, Új-Zélandon mintegy 3 ezer fős magyar diaszpóra él. Az új-zélandi magyarok beilleszkedtek a helyi társadalomba, aktívan részt vesznek a politikai és gazdasági életben. 1998 és 2008 között volt magyar származású képviselő az új-zélandi parlamentben, sőt a gazdasági, pénzügyi életben is lerakták kézjegyüket.

A távolság csökkenését abban is megfigyelhetjük, hogy magas szintű látogatások egész sora történt a térségbe, így Új-Zélandra is. Kövér László házelnök úr 2014. novemberi látogatása a parlamentjeink közötti kapcsolatot erősítette meg. A parlamentáris diplomáciának különleges helye van az országok, a nemzetek közötti párbeszédben, amit Magyarország - mint az Interparlamentáris Unió alapító tagja - mindig is kiemelten kezelte. Áder János köztársasági elnök úr 2016 novemberében tett látogatást Új-Zélandon, hogy együtt tisztelegjen az ott élő magyarokkal az 1956-os hősök és a forradalom és szabadságharc 60. évfordulója előtt. Sajnálatos módon természeti csapás, egy 7,8-as erősségű földrengés szakította félbe programjai sorát.

A következő év is kiemelkedő volt, hiszen 27 év után első külügyi tárcavezetőként Szijjártó Péter miniszter úr látogatott Új-Zélandra, többek között abból az ünnepi alkalomból, hogy felavassa a wellingtoni magyar nagykövetséget, illetve az 1956-os forradalom és szabadságharc után Új-Zélandra érkezett magyar menekültek befogadásának 60. évfordulója alkalmából állított emléktáblát.

Több megállapodás él országaink között, úgy mint a vízumkötelezettség kölcsönös megszüntetéséről szóló, a 90 napot meg nem haladó látogatás esetén vagy a megállapodás az ideiglenes munkát vállaló turisták programjáról. Van néhány olyan terület, amelyben nem közös az álláspontunk, ezek egyike a GMO-mentesség, azonban ez nem zárja ki, hogy a mezőgazdaság más területein ne találjunk meg a közös hangot. A Magyar Állattenyésztők Szövetsége hasznosnak tartaná hazai szakemberek részére tanulmányutak szervezését elsősorban tejelőmarha-, húsmarha-, juh-, szarvas- és lótenyésztés területén. A horgászati és halászati szakterületen pedig érdemes lenne a kutatóintézmények közötti információcserét, szakmai képzéseket és közös kutatásokat erősíteni.

A most előttünk fekvő megállapodás egy új lépés a kapcsolatok fejlődésében, hozzájárul Magyarországnak és az EU, valamint Új-Zéland partnerségének javításához. A kötelező erejű politikai záradékok az emberi jogok, a nonproliferaáció és a terrorizmus

elleni küzdelem területén nyilvánítják ki a kötelezettségvállalásokat. Ezen túl a megállapodás kereskedelmi és gazdasági területen folytatott együttműködésre is kiterjed, de a szakpolitikák kérdése is kiemelt helyen szerepel. Szabályoz többek között az egészségügyre, környezetvédelemre, az éghajlatváltozásra, az energiaügyre, az oktatásra, a kultúrára, a munkaügyre, a katasztrófavédelemre, a tengerügyre és halászatra, a közlekedésre, a jogi együttműködésre, a pénzmosásra és a terrorizmus finanszírozására (*sic!*), a szervezett bűnözésre és a korrupcióra vonatkozó együttműködést is.

Már csak a felsorolásban szereplő témák sokszínűségéből is jól látható, hogy az asztalunkon fekvő megállapodás milyen sokrétűen támogatja az együttműködést, ezért a javaslat elfogadását jó szívvel ajánlom képviselőtársaimnak. Köszönöm a figyelmüket. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Józsa István képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. JÓZSA ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Ha Szerbiára azt mondtam, hogy fontos, nagyon fontos, akkor Új-Zélandra azt mondom, hogy távoli, nagyon távoli, de azért nagyon fontos. (*Derültség.*) Merthogy éghajlata nagyon hasonló a mi szülőhazánk éghajlatához, a hangulata pedig egészen más.

Tehát amikor itt olvasom az előterjesztésben, hogy a megállapodás mi mindenre terjed ki, hogy az együttműködés alapját az emberi jogok és a demokratikus alapelvek, a nemzetközi jog és az ENSZ alapokmányában rögzített elvek tiszteletben tartása képezi, akkor amennyit én tudok új-zélandi tapasztalatokról, mert azért beszéltem néhány emberrel, akik megfordultak ott, éltek ott éveket, vagy esetleg azt tekintik második hazájuknak és hazalátogattak, én magam még nem jártam ott, szóval, ott ezek a dolgok természetesen. Ez egy szerencsés ország abból a szempontból, hogy nem jellemzik ilyen hullámok, politikai hullámok, társadalmi, majdnemhogy katasztrófák, ami Magyarországon a szegénységet jelenti. Egy gazdag ország, beállt demokratikus ország, és nagyon fontos, hogy rendezett, törvényben is kihirdetett kapcsolataink legyenek.

Épp ezért a jelen törvényjavaslat célja, hogy erről az Európai Unió és annak tagállamai, azaz Magyarország is, másrészt Új-Zéland közötti kapcsolatokról és az együttműködésről szóló partnerségi megállapodás kötelező hatályának elismerése, valamint a törvényben való kihirdetése is megtörténjen.

Ennek több évre visszatekintő súlyos előzménye van. Az Unió Tanácsa 2012. június 25-én határozta fel a Bizottságot és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főbiztosát, hogy kezdjenek tárgyalásokat a megállapodás létrehozásáról, amely az Európai Unió és Új-Zéland közötti kapcsolatokról és együttműködésekről szóló, tessenek megkapaszkodni, közel tíz-

éves, 2007. szeptember 21-ei együttes politikai nyilatkozat helyébe lép. A tárgyalások el is indultak 2014. július 30-án, aztán sikeresen le is zárultak, és a megállapodást 2016. október 25-én írták alá a felek Brüsszelben.

Ez a megállapodás 10 címből és 60 cikkelyből áll, amelynek felépítését én most részletesen nem ismertetném, de mondjuk, kiemelném ezeket a pontokat, mint a politikai párbeszéd és együttműködés külpolitikai és biztonságpolitikai kérdésekben, amit a II. fejezet tartalmaz. III. fejezet: együttműködés a globális fejlesztés és a humanitárius segítségnyújtás tekintetében. A IV. fejezetben a gazdasági és kereskedelmi kérdésekben történő együttműködés, az V. fejezetben szerepel az együttműködés a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség területén. VI. fejezet: együttműködés a kutatás, az innováció és az információs társadalom területén. Ebben, ami az információs társadalmat illeti meg a demokráciát, előttünk járnak, tehát érdemes építeni a velük tartott kapcsolatokra. A VII. fejezetben az oktatás, a kultúra és az emberek közötti kapcsolatok terét szabályozza. A VIII. fejezetben szerepel a fenntartható fejlődés, az energiaügy és a közlekedés. A IX. fejezet az intézményi keretek és a X. a záró rendelkezések.

Ez a megállapodás vegyes bizottságot hoz létre a szerződő felek képviselőiből, amelynek célja, hogy figyelemmel kísérje és előmozdítsa a megállapodás végrehajtását, valamint a felek közötti kétoldalú kapcsolatok fejlődését is.

(16.20)

A megállapodás hatálybalépéséig annak egyes rendelkezéseit az Unió és Új-Zéland között ideiglenesen alkalmazni kell uniós hatáskörbe tartozó kérdések esetében.

A megállapodás átfogó jogalapot biztosít az Európai Unió és Új-Zéland közötti kapcsolatokhoz, és jelentősen hozzájárul a partnerség javításához, amely a közös értékekre és elvekre épül. A megállapodás kötelező erejű politikai záradékot is tartalmaz, amelyben az Európai Unió és Új-Zéland kinyilvánítják kötelezettségvállalásaikat olyan területeken is, mint például az emberi jogok és a terrorizmus elleni küzdelem.

Jelen megállapodás értelmében az együttműködés alapjait, mint már említettem, az emberi jogok és a demokratikus alapelvek... - ezt nálunk azért érdemes lenne majd értelmezni Magyarország tekintetében, különös tekintettel a tegnapi politikai terror megnyilvánulására, ahol házelnöki nyomásra egyébként tanult jogászberekek az emberi jogokat sértő módon pénzbüntetéssel sújtottak bizonyos ellenzéki képviselőket, jelen esetben engemet is, abból a fizetéstől történő levonás által, amit nem a házelnök vagy a Ház biztosít számunkra, hanem a magyar nép, tehát alapvető jogelveket sértenek meg.

Egy ilyen nemzetközi szerződés azért arra is alapot nyújtana, hogy kitekintsünk a világba, hogy ho-

gyan működik a demokrácia, és mi a különbség a demokrácia és a terror között, a fasisztoid megnyilvánulások között. Mert az, hogy a kezemet így felemelem, és fasisztoidnak nevezem azt a módszert, amit néha alkalmaznak, azt ma még nem büntetik, de azt, hogy feemeltem egy A4-es táblát, amire rá volt írva, hogy vétó, azért valaki vindikálja magának a jogot, és maguk megszavazták - szégyelljék magukat! -, hogy levonjanak 50 ezer forintot abból a tiszteletdíjből, amit nem önöktől, hanem a magyar néptől, a választópolgároktól kapok. Tehát ezért fontos egy...

ELNÖK: Képviselő úr, gondolom, ez nem Új-Zélandon született, hanem itt született a Házban (Dr. Józsa István: *Hát ez az!*), tehát ilyen értelemben nem tartozik ehhez a... (Dr. Józsa István: *Na, ez az! Pont ezt az összehasonlítást akarom tükröként...*) Képviselő úr, engedje már meg, hogy elmondjam! Képviselő úr, ez nem tartozik a témához, úgyhogy nagyon szépen kérem, nem ennek a vitának a során van lehetőség ezzel kapcsolatban beszélni. (Dr. Józsa István: *Kedves Elnök Úr! Én pontosan idéztem...*) Képviselő úr, ha azt akarja, hogy megvonjam a szót, akkor folytassa! (Dr. Józsa István: *Na, az aztán szép lenne!*) És miért ne lehetne? Hát nem ahhoz tartozik! (Dr. Józsa István: *Azért, mert a napirendről, az előterjesztésről beszélek.*) De nem az előterjesztésről beszélek. (Dr. Józsa István: *Arról beszélek, ami az előterjesztésnek a tárgya: a demokratikus alapelvek!*) Nem arról beszélünk itt ebben a percben, a demokratikus alapelvek az Európai Unió és Új-Zéland vonatkozásában. (Dr. Józsa István: *De annak két oldala van!*) Van annak az éremnek három is, úgyhogy folytassa, képviselő úr.

DR. JÓZSA ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Tehát kis kitérő után, amelyben megvilágítottam, hogy a demokratikus alapelvek értelmezése azért legalább definíció oldaláról megér egy kis konzultációt, továbbá a nemzetközi jog és az ENSZ alapokmányában rögzített elvek tiszteletben tartása, ami alapján nekünk a strasbourgi bíróság igazságot fog adni önökkel szemben, mert az terror volt, ami itt tegnap megvalósult. A politikai záradékok alkalmazásáról szóló uniós megközelítésnek megfelelően a megállapodás alapvető elemeinek különösen súlyos és jelentős megsértése esetén a megállapodás felfüggeszthető vagy megszüntethető. Szerencsére ez a tegnapi atrocitás, ami szerintem a politikai terror kategóriája, nem a két ország viszonyában következett be, így a szerződés kihirdetését nem veszélyezteti.

Én szeretném hozzátenni, hogy a megállapodásnak a lényegét a frakciónk támogatja. Ez a megállapodás gazdasági és kereskedelmi kérdésekben folytatott tartalmas együttműködésre is kiterjed, emellett szakpolitikai területek széles körére, így például az egészségügyre, a környezetvédelemre, az éghajlatváltozásra, az energiaügyre, oktatásra, kultúrára, munkaügyre, a katasztrófavédelemre. Hát, bennünket

olyan nagyon a tengerügy nem érdekel, de például a halászat, a halmemesítés, a közlekedés, a jogi együttműködés és a pénzmosás elleni küzdelem, a terrorizmus finanszírozásának a megakadályozása, valamint a szervezett bűnözés és a korrupció elleni küzdelem területén folytatott együttműködés szabályozása, ezek mind olyan konkrét gyakorlati területek, ami az említett, számomra nagyon fontos demokratikus alapelveken túlmenően súlyát adja ennek a szerződésnek, és támogatom az elfogadását. Köszönöm szépen a lehetőséget, hogy elmondhatam.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Vejkey Imre képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mielőtt a vezérszónoki gondolataimra, amit eredetileg szerettem volna elmondani, rátérnék, kénytelen vagyok reagálni az imént elhangzott vezérszónoklatra...

ELNÖK: Ha lehet, ne tegye, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: ...hogy visszautasítjuk ezeket a hangokat. Köszönöm szépen, elnök úr.

Magyarország és Új-Zéland 1974-ben létesített diplomáciai kapcsolatokat. A korábbi évtizedeket jellemző szórványos kétoldalú együttműködésünk az elmúlt időszakban látványosan bővült. A magyar kormány által 2015-ben útjára indított déli nyitás külpolitikai stratégia a korábbinál lényegesen nagyobb és koncentráltabb figyelmet szán az Európán kívüli területeknek, így az ázsiai régióknak, a csendes-óceáni régióknak és ezen belül az Új-Zélandot is magában foglaló térségnek. Növekvő gazdasági és külpolitikai aktivitásunk 2016-17. évre világosan kitapintható eredményeket hozott e relációban is.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Bár Közép-Európa hagyományosan nem számírt jelentős tényezőnek az új-zélandi külpolitika számára, de az ország EU-hoz fűződő kapcsolatainak, a korábbi közös afganisztáni szerepvállalásunknak, valamint a nemzetközi szervezetekben folytatott együttműködésünknek köszönhetően sikerült konstruktív és bővülő párbeszédet kialakítanunk Wellingtonnal.

A 2007-es nyilatkozat átalakítása és a kapcsolatok szerződéses szintre való emelésének céljából 2012. június 25-én a Tanács határozatot fogadott el, amelyben felhatalmazta az Európai Bizottságot és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét, hogy tárgyalásokat folytassanak az Európai Unió és Új-Zéland közötti kapcsolatokról és együttműködésről szóló partnerségi megállapodásról, ez az úgynevezett PARC-megállapodás. A megállapodást 2016. október 5-én írták alá Brüsszelben.

A 2016-ban Brüsszelben aláírt, az EU és Új-Zéland közötti PARC-megállapodás jelentősen hoz-

zárjul az EU és Új-Zéland közötti együttműködés erősítéséhez, többek között a következő közös értékekre és elvekre alapítva: demokratikus alapelvek, emberi jogok és alapvető szabadságjogok tiszteletben tartása, jogállamiság, valamint a nemzetközi béke és biztonság. A megállapodás kiegészíti és felváltja a kapcsolatokról és együttműködésekről szóló, 2007. évben elfogadott közös nyilatkozatot. Következetes és jogilag kötelező általános keretet hoz létre az EU és Új-Zéland között fennálló kapcsolatokhoz. Valamennyi meglévő ágazatspecifikus megállapodás pedig hatályban marad.

Ezért, tisztelt hölgyeim és uraim, a KDNP parlamenti frakciója támogatja a törvényjavaslatot, kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Megkérdezem képviselőtársaimat, kíván-e valaki élni a továbbiakban a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Csepreghy Nándor államtitkár urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Nem kíván.

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Napirend utáni felszólalásra ma senki sem jelentkezett.

Megköszönöm képviselőtársaim, az Országgyűlés Hivatala munkatársainak munkáját, köszönöm a jegyzőkönyvvezetést.

Az Országgyűlés jövő héten kedden 11 órakor folytatja ülését. Az **ülésnapot bezárom**.

(Az ülésnap 16 óra 30 perckor ért véget.)

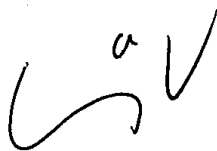
Gúr Nándor s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUOTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)